

ထေရ်ဂြိုဟ်ပေါ်မြဲတော်နိဿယ။

နမောတဿ၊ ဘဂဝတေ၊ အရဟတေ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ကောနိပါတ်။

☰

(၁) ထေရ်ကော၊ မြဲမြဲသောသီလအစရှိသောကျေးဇူးတို့နှင့်ပြည့်စုံသော
ရဟန်းမိန်းမ၊ စောဇ္ဇော၊ ပံ့သကူးပုဆိုးဖြင့်၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ကတော၊ ပြု၍၊
ပါရုထာ၊ ဝတ်ရုံအပ်သောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သုပါဟိ၊
နေထော၊ တေ၊ သင်၏၊ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌၊ ရာဂေါ၊ ဖြစ်ထက္ကံ၊ သောကာမရာဂ
သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥပသန္တော၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်ငြိမ်းပြီ၊ ကိမိ
ဝ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ကုန္တိယံ၊ ဟင်းအိုး၌၊ ဝါကံ၊ အနည်းငယ်
သောဟင်းရှက်သည်၊ သုက္က သုက္ကန္တံ၊ ကြီးစွာသော မီးလျှံဖြင့် ခြောက်
သည်ဖြစ်၍၊ ဝုပသမတိဇ္ဇဝ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ ဝေ၊ ဤအတူ၊ တေ၊ သင်၏၊ သန္တာ
နေ၊ သန္တာန်၌၊ ရာဂေါ၊ ကာမရာဂသည်၊ ဥပသန္တော၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်ငြိမ်းပြီ၊
ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သုပါဟိ၊ နေထော၊ အတ္တံဝေ၊ ဤသို့၊
အပညာတာ၊ အမည်အနွယ်အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် မထင်ရှား
သော၊ အညတရာ၊ ထယောကံသော၊ ထေရီ၊ ထေရီမတို့၏ ထက္ကတာနှင့်
ပြည့်စုံသော၊ သိက္ခုနိ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်
သောဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

(၂) မုတ္တေ၊ မုတ္တာအမည်ရှိသောသိက္ခမာန်၊ ရာဟုဂ္ဂဟာ၊ ရာဟုဖမ်း
သော၊ စန္ဒော၊ လသည်၊ မုတ္တိဇ္ဇဝ၊ ရာဟုထက်မှလွတ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို
အတူ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ယောဂေဟိ၊ ထေးပါးသောယောဂတို့မှ၊ မုတ္တဿု၊
လွတ်သော၊ ဝိပ္ပမုတ္တေနုပိတ္တေန- ဝိပ္ပမုတ္တပိတ္တာဟုတွာ၊ ကောင်းစွာလွတ်
သောပိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုကာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြိကင်းသည်
ဖြစ်၍၊ ပိဏ္ဍကံ၊ ပြည်သူတို့၏ ဆွမ်းကို၊ သုပ္ပ၊ သုံးဆောင်ထေလော၊ အတ္တံဝေ၊
ဤသို့လျှင်၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မုတ္တံ၊ မုတ္တာအမည်ရှိသော၊ သိက္ခ

မာန်၊ သိက္ခမာန်ကို၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤသို့ဆိုသိက္ခာအပ်သောဂါထာဖြင့် အဘိဏ္ဍ၊ မပြတ်၊ ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ ။

(၃) ပုဏ္ဏော၊ ပုဏ္ဏမည်သောသိက္ခမာန်၊ ပန္နရသေ၊ တဆယ့်ငါးရက် ဖြောက်သောထပြည့်နေ့၌၊ စန္ဒောဣဝ၊ ပြည့်သောထကဲ့သို့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဓမ္မေဟိ၊ သုံးဆဲ့ ခုနစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့ဖြင့်၊ ပူရထာ၊ ဖြည့် လေထော၊ ပရိပုဏ္ဏာယ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စတို့၏ပြည့်ခြင်းဖြင့် ပြည့်သော၊ ပညာယ၊ အရဟတ္တမဂ်ပညာဖြင့်၊ တမောခန္တံ၊ မောဟအရကို၊ ပဒါထယ၊ အကြွင်းမဲ့ဖျက်ဆီးလေထော၊ ပုဏ္ဏော၊ ပုဏ္ဏမည်သောသိက္ခ မာန်မသည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤသို့ဆိုသိက္ခာအပ်သောဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ။ ။

(၄) တိဿေ၊ တိဿာမည်သောသိက္ခမာန်၊ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာသုံးပါး၌ တံ၊ သင်သည်၊ သိက္ခထာ၊ ကျင့်လေထော၊ ယောဂါ၊ လေးပါးသောယောဂတို့ သည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မာဥပစ္စဂံ၊ မနှိပ်စက်စေလင့်ကုန်၊ သဗ္ဗယောဂဝိသံယုတ္တာ ခပ်သိမ်းသောယောဂတို့မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါတရား လေးပါးတို့မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ထောကေ၊ ပစ္စုပ္ပန်လောက၌၊ စရ၊ ချမ်းသာ စွာနေခြင်းဖြင့်နေထေလော၊ တိဿေ၊ တိဿာမည်သော သိက္ခမာန်မသည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤသို့ဆိုသိက္ခာအပ်သောဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ။ ။

☸ (၅) တိဿေ၊ တိဿာမည်သောထေရီမ၊ ဓမ္မေဟိ၊ သမတဝိပဿနာ တရားဗောဓိပက္ခိယတရားတို့ဖြင့်၊ ပုဗ္ဗထာ၊ လုံ့လပြုသော၊ ခဏော၊ လုံ့လ ခဏထေးပါးသည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မာဥပစ္စဂါ၊ မလွန်စေလင့်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြွင်း ကြောင့်၊ ခဏာတိတာ၊ လုံ့လခဏကိုလွန်ကုန်သောသူတို့သည်၊ နိရယမ္ပိ၊ ငရဲ၌၊ သမဒ္ဓိတာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သောစန္ဒိ၊ မိုးရိပ်ရကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ခဏော၊ လုံ့လခဏထေးပါးသည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မာဥပစ္စဂါ၊ မလွန်စေလင့်။ ။ တိဿေ၊ တိဿာမည်သောထေရီမသဏ္ဍံ၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤသို့ဆိုသိက္ခာအပ် သောဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ။ ။

(၆) ဝိပဿေ၊ ဝိပဿေမည်သောထေရီမ၊ နိရောဓံ၊ ကိလေသာ၏ချုပ်ချုပ်ဖြစ် သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဗုဒ္ဓေဟိ၊ ရထော၊ သညာဂူပသမံ၊ ကာမသညာစသောအကျ သိုတ်သညာတို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်ထံသော၊ သုခံ၊ စင်စစ်ချမ်းသာရာဖြစ် ထံသော အနတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်သော တရားမရှိထံသော၊ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂ လေးပါးတို့၏ကုန်ရာဖြစ်ထံသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ အာရာဇယာယိ

ပြီးစေလော့၊ မိရာ၊မိရာမည်သောမထေရ်မသည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ဤသို့ဆို
သီကုးအပ်သောဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ၊ ။

(၇) မိရေဟိ၊မြိမြိကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ အရိယမဂ်တရားတို့ဖြင့်၊ ဘာဝိ
တိန္ဒြိယာ၊ပွားစေအပ်ပြီသောဣန္ဒြေရှိသော၊ မိရာ၊မိရာမည်သော၊ သိက္ခုနိ၊
ရဟန်းမိန်းမသည်၊ သဝါဟနံ၊ဝတ္ထုကာမတည်းဟူသော ဗိုလ်ပါရှိသော၊
မာရံ၊ကိလေသာမာရ်ကို၊ ဇိတွာ၊အောင်၍၊ အန္တိမံ၊အဆုံးစွန်သောဝာဝဋ္ဌ
ဖြစ်သော၊ဒေဟံ၊ကိုယ်ကို၊ ဓာရေဟိ၊ ယောင်နှိုင်းထေ၏၊ ။အညတရာ၊
မထင်ရှားသော၊မိရာ၊မိရာမည်သောရဟန်းမိန်းမသည်၊ဣဝံဂါထံ၊ဤသို့ဆို
သီကုးအပ်သောဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ၊ ။

(၈) မိတ္တု၊မိတ္တာမည်သောရဟန်းမိန်းမ၊ တံ၊သင်သည်၊ သဒ္ဓါယ၊ ကံကံ
၏အကျိုးကိုယုံကြည်သဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာန၊ရဟန်းပြု၍၊မိတ္တုတော၊ အဆွေခင်
ပွန်းကောင်းတို့၌မွေ့လျော်သည်၊ ဘဝ၊ ဖြစ်ကော၊ယောဂက္ခေမဿ၊ယောဂ
ထေးပါးတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တိယာ၊ ရခြင်းငှါ၊
ကုသထေ၊ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊အရိယမဂ်တရားတို့ကို၊ ဘာဝေဟိ
ပွားစေလော့၊ မိတ္တာ၊မိတ္တာမည်သောထေရီမသည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ဤသို့ဆို
သီကုးအပ်သောဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ၊ ။

(၉) ဘဒြ၊ဘဒြာမည်သောရဟန်းမိန်းမ၊ တံ၊သင်သည်၊ သဒ္ဓါယ၊ ကံ
ကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်သဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာန၊ရဟန်းပြု၍၊ဘဒြတော၊ကောင်း
သောသီလစသောတရားတို့၌မွေ့လျော်သည်၊ ဘဝ၊ ဖြစ်ထေ၊ယောဂက္ခေ
မံ၊ယောဂထေးဂါးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိသော၊ အနုတ္တရံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တိယာ၊
ရခြင်းငှါ၊ ကုသထေ၊ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ပေမိပက္ခိယတရားတို့
ကို၊ဘာဝေဟိ၊ပွားစေလော့၊ ဘဒြ၊ဘဒြာမည်သောရဟန်းမိန်းမသည်၊
ဣဝံဂါထံ၊ဤသို့ဆိုသီကုးအပ်သောဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ၊ ။

(၁၀) ဥပသမေ၊ ဥပသမာမည်သောရဟန်းမိန်းမ၊ တံ၊သင်သည်၊ မစ္စု
ဓေယျံ၊သေမင်း၏ဓိရာဖြစ်ထသော၊ သုရတ္တရံ၊အလွန်ကူး၍ခဲထသော၊
ဩစံ၊သံသရာတည်းဟူသောကြီးစွာသောဓေအယဉ်ကို၊ တရေ၊အရိယ
မဂ်တည်းဟူသောထေဖြင့်ကူးအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပြု၍၊သဝါ
ဟနံ၊ ဝတ္ထုကာမတည်းဟူသောဗိုလ်ပါရှိသော၊ မာရံ၊ကိလေသာမာရ်ကို
ဇေတွာ၊ အောင်၍၊ အန္တိမံ၊ အဆုံးစွန်သော၊ ဒေဟံ၊ကိုယ်ကို၊ ဓာရေဟိ၊
ယောင်ထေလော့၊ ဥပသမာ၊ ဥပသမာမည်သော ရဟန်းမိန်းမသည်၊
ဣဝံဂါထံ၊ဤသို့ဆိုသီကုးအပ်သောဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ၊ ။

(၁၁) အဟံ၊ ငါသည်၊ ခုန္တကောန၊ ကုန်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဥဒုက္ခထေရစ၊ ဆုံမှသည်ကောင်း၊ ရသထေရစ၊ ကျည်ပွေ့မှသည်ကောင်း၊ ခုန္တကောန၊ ကုန်းသော၊ ပတိနာစ၊ ဖွဲ့ငယ်သည်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်းသော၊ ခုန္တေဟိ၊ အကုန်းတို့မှ၊ ခုတ္တိယာ၊ လွတ်သဖြင့်၊ သုရတ္တာ၊ ကောင်းစွာလွတ်သည်ဖြစ်၍၊ သာဓု၊ ကောင်းစွာ၊ ခုတ္တာ၊ လွတ်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ ဇာဘိမရဏာ၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းမှသည်၊ ခုတ္တာ၊ လွတ်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဝနေတ္တိ၊ ဘဝသို့ဆောင်တတ်သော တဏှာကိုသည်၊ သမူဟထာ၊ အရဟတ္တ မဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ သတ်အပ်ပြီ၊ မုတ္တာ၊ မုတ္တာမည်သောထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၁၂) ယာထေရိ၊ အကြင်ထေရ်သည်၊ ဆန္ဒဇာတာ၊ အရဟတ္တရိလ်အကျိုးငှါဖြစ်သော အလိုဆန္ဒရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝသာယိ၊ ရဟန်းကိစ္စပြီးခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မနသာစ၊ အောက်ပိတ်သုံးခုဖြင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ ထည့်၊ အပ္ပမိတ္တ၊ အနာဂါမိမဂ်၏အစွမ်းအားဖြင့်မတော်သောပိတ်ရှိ၏၊ သာထေရိ၊ ထိုထေရ်မကို၊ ဥဒ္ဓံသောတာယ၊ အထက်ဖြစ်သောမဂ်အသင်္ဃဝံသရာအယဉ်ရှိသောသူဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဓမ္မဒိန္နာ၊ ဓမ္မဒိန္နာမည်သောထေရ်မသည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၁၃) ဘော၊ အချင်းတို့၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ယံဗုဒ္ဓသာသနံ၊ အကြင်တုရားအဆုံး အမတော်ကို၊ ကတ္တာ၊ လိုက်နာ သောကြောင့်၊ နာနုတပ္ပတိ၊ နောင်တဖန်မပူပန်ရ၊ ထံဗုဒ္ဓသာသနံ၊ ထိုတုရားအဆုံးအမတော်ကို၊ ကရောထ၊ လိုက်နာကုန်သော၊ ဝိပ္ပံ၊ ထွင်စွာ၊ ပါဒါနိ၊ ခြေတို့ကို၊ ဝေဝိတ္တာ၊ ဆေး၍၊ ဧကမန္တေ၊ ထင်အပ်ထောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိဝရိဒထ၊ ထိုင်နေကုန်သော၊ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါထေရ်မသည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၁၄) သုမနေ၊ သုမနမည်သော ရဟန်းမိန်းမ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဓာတုယော၊ စက္ခုအစရှိသော ဓာတ်တို့ကို၊ ဒုက္ခထော ဒုက္ခာဣတိ၊ ဆင်းရဲကုန်၏ဟူ၍၊ ဒိသာ၊ ပညာပျက်စိဖြင့်ရှု၍၊ ပုနဇာတိ၊ တဘန်ပရိသန္ဓေနေခြင်းသို့၊ မာအာဂမိ၊ မရောက်စေထင့်၊ ဘဝေ၊ ခပ်သိမ်းသောဘဝ၌၊ ဆန္ဒံ၊ တစ်ခြင်းကို၊ ဝိရာဇေတွာ၊ မဂ်ဖြင့်ပယ်၍၊ ဥပသန္တာ၊ ကိလေသာငြိမ်းသည် ဖြစ်၍၊

စရိသာသိ၊ ချမ်းသာစွာနေရ ထတ္တံသတည်း။ သုမန၊ သုမနမည်သော ထေရီမသည်၊ ဣမံဂါထံ။ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သော ဂါထာကို အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၁၅) အဟံ၊ ငါသည်။ ကာယောန၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥဒ၊ ထိုရှိ၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သံဝုတာ၊ သိလကိုစောင့်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သမထံ၊ အနုသယနှင့်တကွ သော၊ ထဏှံ၊ တစ်ခြင်းတဏှာကို၊ အဗ္ဗုယျ၊ နှုတ်၍၊ သိတိဘုတာ၊ ကိလေသာငြိမ်းသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ဝိပါက်ကုက္ကောရုပ်အကြွင်းမရှိသောနိဗ္ဗာနဘဝဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရသည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဥတ္တရာ၊ ဥတ္တရာထေရီမသည်၊ ဣမံဂါထံ။ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သော ဂါထာကို အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၁၆) ဝုမိကော၊ အပွယ်ဖြင့်ကြီးသောသုမန၊ တွံ၊ သင်သည်၊ စောဇ္ဇေန၊ ပံ၊ သကုပုဆိုဖြင့်၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ကာတွာ၊ ပြု၍၊ ပါရုတာ၊ ဝတ်ရုံအပ်သောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သေဟိ၊ နေထော၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တော၊ သင်၏၊ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၍၊ ရာဂေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ သောကာမရာဂသည်၊ ဥပသန္တာ၊ ငြိမ်းပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သေဟိ၊ နေထေထော၊ တွံ၊ သင်သည်၊ သိတိဘုတာ၊ ကိလေသာငြိမ်းသောအဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ဝိပါက်ကုက္ကောရုပ် အကြွင်းမရှိသောနိဗ္ဗာန ဘဝဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝုမုပဗ္ဗဇိတာ၊ ကြီးမှ ရဟန်းပြုသော၊ သုမနာ၊ သုမနရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဣမံဂါထံ။ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာကို အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၁၇) အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒုဗ္ဗထာ၊ အားနည်းသည်ဖြစ်၍၊ ဒဏှံ၊ တောင်ငှားကို ဩထံဗ္ဗ၊ စွဲ၍၊ ဧဝေမာနေဟိ၊ တုနတုနထုပ်ထုပ်ဖြစ်ထုန်သော၊ ဂတ္တေဟိ၊ ကိုယ်အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့်၊ ဝိဏှုပါတံ၊ ဝိဏှုပါတတ္ထာယ၊ ဆွမ်းအဖို့ငှါ၊ စရိတွာန သွားပြီး၍၊ တတ္ထေတ၊ ထိုဆွမ်းခံပြန်ရာလမ်းခရီး၌ပင်လျှင်၊ ဆမာဆမာဟံ၊ မြေ၌၊ နိပတိ၊ ထည်းထေသည်ဖြစ်၍၊ ကာယော၊ ငါ၏ခန္ဓာကိုယ်၌၊ အာဒိနဝံ၊ အသုတအနိစ္စဝသောအဖြစ်ကို ဒိသ္မာ၊ ပညာမျက်စိဖြင့်မြင်၍၊ အထ၊ ထိုအဖြစ်ကို မြင်သည်နောက်၌၊ မေ၊ ငါ၏စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိရုပ္ပိ၊ ကိလေသာမှလွတ်ပြီ။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာထေရီမသည်၊ ဣမံဂါထံ။ ဤသို့ဆို သီကုံးအပ်သောဂါထာကို အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၁၈) အဟိ၊ ငါသည၊ စာရေစာရ၊ အိဝ်ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဝိယံဝိယော၊
 ချစ်ဘွယ်တပ်မက်မောဘွယ်ရှိကုန်သော၊ ပုတ္တံပုတ္တော၊ သားသမီးတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပသံပသု၊ နွားကျွဲစသောတိရစ္ဆာန်သတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း၊
 ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ရာဂဉ္စ၊ တပ်ခြင်းသဘောရှိသောရာဂကိုလည်းကောင်း၊ ခေါ
 သဉ္စ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသဘောရှိသောခေါသကိုလည်းကောင်း၊ ဟိတွာ၊
 အရိယမဂ်ဖြင့်ပယ်ဖြတ်၍၊ အဝိဇ္ဇဉ္စ၊ အဝိဇ္ဇာတရားတို့၏ ရှေ့သွားဖြစ်သော
 မောဟကိုလည်း၊ ဝိရာဇိယ၊ မဂ်ဖြင့်ဖြတ်၍၊ သမုလံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော
 ဝန်မြစ်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ တဏှံ၊ တပ်ခြင်းတဏှာကို၊ အဗ္ဗုပ္ပ၊ နှုတ်၍၊ ဥပ
 သန္တာ၊ ကိလေသာငြိမ်းသည်၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ။
 သံစာ၊ သံစာထေရီမသည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာ
 ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ။ ။ ဧကိကာ၊ တယေဝံဘယေဝံစိကုန်သော၊
 ထေရီယော၊ မထေရ်မတို့သည်၊ သမတ္တာ၊ ပြီးကုန်ပြီ။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်၊

(၁၉) နန္ဒေ၊ နန္ဒမည်သော သိက္ခမာန်၊ ဣဝံကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ အာတု
 ရံ၊ ကျင့်နာခြင်းရှိ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အသုစိံ၊ မစင်ကြယ်သောကိုယ်
 ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပူထိံ၊ အကောင်ပုပ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သမုဿယံ၊
 ဆံစသည်တို့၏ ရဝေးရာဖြစ်အောင် နှိမ်နင်းပညာမျက်စိဖြင့်မနှုတ်၊ ပဿ၊
 ရှုလော၊ ဧကဝံ၊ တခုသောအာရုံရှိသော၊ သုဿမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာတည်
 ကြည်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ပိတ်ကို၊ အသုဘာယ၊ အသုဘာသာဝနာဖြင့်၊ ဘာဝေဟိ၊
 ပွားစေလော၊ ။ အနိမိတ္တံ၊ ရာဂဒေါသမောဟ တည်းဟူသောနိမိတ်
 ကင်းသောပိတ်ကိုလည်း၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေလော၊ မာနာနုဿယံ၊ မာနာနု
 သယကို၊ ဥစ္စာ၊ စွန့်လော၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ မာနာဘိသယော၊ မာန
 ထောင်စွားခြင်းကိုပယ်သောကြောင့်၊ ဥပသန္တာ၊ ကိလေသာငြိမ်းသည်
 ဖြစ်၍၊ စရိဿာသိ၊ နေရလတ္တံ၊ ။ ဣတ္ထံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူး
 သည်၊ နန္ဒေ၊ နန္ဒမည်သော၊ သိက္ခမာန်၊ သိက္ခာမာန်ကို၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊
 ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သော နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဘိဏှံ၊ မပြတ်၊ ဩဝေတိ၊
 ဆုံးမတော်မူ၏။ ။

(၂၀) သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးထုန်သော၊ ယေဣမေဗောဇ္ဇင်္ဂါ၊ အကြင်ဗော
 ဇ္ဇင် တရားတို့သည်၊ နိဗ္ဗာနပတ္တိယော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်း၏၊ မဂ္ဂါ၊ အ
 ကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုဗောဇ္ဇင်ခုနစ်

ပါးတို့ကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 ဒေဝိတာ၊ ဘောတော်မူအပ်ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုဘုရားဟောတော်မူတိုင်း၊
 မယာ၊ ငါသည်၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်ပြီ။ မေ၊ ငါသည်၊ သောဘင်္ဂ
 ဝါ၊ ထိုဓမ္မကာယဖြစ်သောဘုရားမြတ်စွာကို၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 နိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အယံသမုဿယော၊ ဤ
 ခန္ဓာကိုယ်သည်၊ အန္တိမာ၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်တည်း၊ ဇာတိသံသာရော၊
 ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတည်းဟူသောသံသာရာသည်၊ ဝိစိတော၊ ကုန်ပြီ၊ ဒါနိဗ္ဗာနိ
 ယမုအခါ၌၊ ဝုနုပ္ပဝေါ၊ တတန်ထဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိပြီ။
 ဇေန္တိ၊ ဇေန္တိထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သော
 ဂါထာတို့ကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၂၁) သုရတ္တိကော၊ ကောင်းစွာလွတ်ပြီးသောရဟန်းမိန်းမ၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ သုရတ္တိကာ၊ လူအဖြစ်မှကောင်းစွာလွတ်လေစွ၊ အဟံ၊ ငါ့သမင်္ဂလ၏
 အမိသည်၊ ရသထဿ၊ ကျည်ပွေ့မှ၊ သာသုရတ္တိကာ၊ ကောင်းစွာလွတ်သည်
 အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ၏၊ သာသကော၊ ခေါင်းရွှေသမားသည်၊ အဟိရိကော၊ အ
 ရှက်မရှိသောပင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဆတ္တကံဝါပိ၊ ရောင်၍အသက်မွေး
 ခြင်း၌ပြုအပ်သောထီးကိုလည်းကောင်း၊ မေမန္တံ၊ ငါသည်၊ နုရုတ္တိ၊ မနှစ်
 သက်အပ်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဥက္ကလိကာ၊ လူဖြစ်စင်ကထမင်းအိုးသည်၊ ဒလိဒ္ဓဘာ
 ဝါဒလိဒ္ဓဘာဝေန၊ ဆင်းရဲသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝါယတိ၊ ရေမြွေအနံ့ကိုလျှင်
 စေ၏၊ တထော၊ ထိုထမင်းအိုးမှ၊ သာသုရတ္တိကာ၊ ကောင်းစွာလွတ်သည်၊
 အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါ့သမင်္ဂလအမိသည်၊ ရာဂပ္ပ၊ ကိလေသာတို့၏အကြီး
 ဖြစ်သောရာဂကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသပ္ပ၊ ကိလေသာတို့၏အကြီးဖြစ်သော
 ဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဒ္ဓိန္ဒိ၊ ပျက်ဆီးရပြီ၊ ဣတိဣမိနာသန္ဓေန၊ ဤနှီးတို့
 ကိုယက်သောအသံစသည်နှင့်၊ သန္ဓိ၊ တက္က၊ ဝိဟနာမိ၊ ပယ်စွန့်ရပြီ၊ သာ
 အဟံ၊ ထိုငါ့သမင်္ဂလအမိသည်၊ ရုက္ခမူလံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသစ်ပင်ရင်းသို့၊
 ဥပဂမ္မ၊ ကပ်စေ၍၊ အဟောသုခန္တိ၊ ငြောက်ချမ်းသာစွာဟုလုံးပြု၍၊ သုခတော
 ချမ်းသာသောအားဖြင့်၊ ဝျာယာမိ၊ လောကီဈာန်ဖိုလ်ဈာန်ကိုဝင်းစား၏။
 အညတရာ၊ တယောက်သော၊ အပညာထာ၊ မထင်ရှားသော၊ ထေရီ၊ မထေ
 ထက္ခာတာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ သမင်္ဂလ၏အမိဖြစ်သောရဟန်းမိန်းမ
 သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာ
 ထိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၂၂) ကာသိဇနပဒေါ၊ကာသိတိုင်း၌ဖြစ်သောအစွန်ဇနပုန်သည်၊ယဘဝ
 ယတ္တကော၊အကြင်တထောင်မျှထေဝံအတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊အထိ၊ဖြစ်၏၊
 တတ္တကော၊ထိုမျှထေဝက်အတိုင်းအရှည်ရှိသော အစွန်ဇနပုန်သည်၊မေ၊ငါ
 အနုကာသိ၏၊သုကော၊အခွန်သည်၊ အဟု၊ဖြစ်ပြီ၊ တံ၊တိုင်းရာမျှထေဝက်
 သောဥစ္စာကို၊အပ္ပံကတွာ၊အထိုးပြု၍၊ နိဂမော၊နိဂုံး၌နေသောလူအပေါင်း
 သည်၊အမေန၊ထက်ဝက်အားဖြင့်၊ အပ္ပံ၊ဒြိဝဲထိုးပေးရခြင်းတည်းဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်၊မံ၊ငါ့ကို၊ ဣပေသိ၊အနုကာသိဟူသောအမည်၏အစွမ်း
 ဖြင့်ထားပြီ၊ အထ၊ထိုနောင်မှ၊အဟံ၊ပြည့်စုံသောမဖြစ်သောငါသည်၊
 ခူပေ၊အဆင်း၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒ၊အနိစ္စဒုက္ခ အသုဘဟုရှု၍ ငြိငွေပြီ၊ နိဗ္ဗိန္ဒ၊နိဗ္ဗိန္ဒ၊
 ငြိငွေသည်ဖြစ်၍လည်း၊ အဟံ၊ငါအနုကာသိသည်၊ ဝိရဇ္ဇိံ၊တစ်ခြင်းကင်း
 ပြီ၊ပုနဇာတိံ၊ တမန်ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိသော၊ သံသာရံ၊သံသရာ၌၊ပုနပ္ပုနံ၊
 အဘန်တလဲလဲ၊မာသန္ဓာဝေယျံ၊မကျင်လည်းရအံ့ သတည်း၊မယာ၊ငါအနု
 ကာသိသည်၊တိဿောဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို၊သန္တိကတာ၊မျက်မှောက်
 ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ပုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အဆုံးအမတော်ကို၊ကတံ
 လိုက်နာရပြီ၊ အနုကာသိ၊အနုကာသိထေရီမသည်၊ဣမာဂါထာယော၊
 ဤဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ၊ ။

☰

(၂၃) အဟံ၊ငါဝိတ္တာသည်၊ ခေါ၊စင်စစ်၊ ကိညာပိ၊ကြိုသောကိုယ်ရှိ
 သည်၊ကိညာပိ၊အမှီ၊အကယ်၍ကားဖြစ်၏၊ဂေသာနာ၊နာသည်ဖြစ်၍၊ ဗာဠုဒုဗ္ဗ
 လာ၊အလွန်အားနည်းသည်ဖြစ်၍၊ဒဏ္ဍံ၊တောင်ငွေကို၊ ဩလုပ္ပ၊ထေဝံ၍၊
 ကိညာပိ၊ဂစ္ဆာမိ၊အကယ်၍ကားသွားရ၏၊တထာပိ၊ထိုသို့သွားရသော်လည်း
 ပဗ္ဗတံ၊ဂိဇ္ဈကုန်တောင်ထက်ထို၊ အဘိဂ္ဂဟိယ၊ထက်ထက်၍၊ သံဃာ
 နိ၊ဒုက္ခကို၊နိက္ခိဝိတွာန၊ချွေးခွေ၊ပတ္တကဉ္စ၊သုံးဆောင်သောမြေပိတ်
 ကိုလည်း၊နိက္ခိယ၊မှောက်ခွေ၊ဝေဝေ၊ဂိဇ္ဈကုန်တောင်ထက်၌၊နိသိန္ဒာ၊
 ထိုင်နေသည်ဖြစ်၍၊တမောခန္ဓံ၊မောဟအရကို၊ ပဒါလိယ၊ အရဟတ္တမဂ်
 ဉာဏ်တည်းဟူသောဝုခိန်ဖြင့်ခွေ၍၊အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ခမ္ဘေထိ၊နောင်မ
 ဖြစ်စေသောအားဖြင့်ခွေပြီ၊ ဝိတ္တာ၊ဝိတ္တထေရီသည်၊ဣမာဂါထာယော၊
 ဤဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊ ။

(၂၄) အဟံ၊ ငါမေတ္တိကာသည်၊ ဒုက္ခိတာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်
 သည်၊ခေါ၊စင်စစ်၊ ကိညာပိ၊အမှီ၊အကယ်၍ဖြစ်၏၊ ဒုဗ္ဗလာ၊အားနည်းသည်
 ဖြစ်၍၊ ဂတယောဗ္ဗနာ၊ဒရိုမင်းသောအယုတ်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒဏ္ဍံ၊
 တောင်ငွေကို၊ဩလုပ္ပ၊ထေဝက်၍၊ကိညာပိ၊ဂစ္ဆာမိ၊အကယ်၍ကားသွားရ

၏၊ တထာပီ၊ ထိုသို့သွားရသော်လည်း၊ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ထက်သို့၊ အဘိဇ္ဈဟိ
 ယ၊ တက်၍၊ သံဃာဒို့၊ ဒုကုဋ်ကို၊ နိက္ခိဝိတွာန၊ ချထားခဲ့၍၊ ပတ္တဉ္စ၊ သုံး
 ဆောင်သောမြေသပိတ်ကိုလည်း၊ နိကုဋ္ဌိယ၊ မှောက်ခဲ့၍၊ သေထမ္မိ၊ ကျောက်
 ဗျာပေါ၌၊ နိသိန္ဒာစ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကိစ္စါးစေ့ထုတ်နေသည်လည်း၊ အမ္မိ၊ ဖြစ်၏၊
 အထပတ္တာ၊ ထိုနောင်မှ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ ဝိရုပ္ပိ၊ ကိလေသာတို့မှ
 လွတ်ပြီ၊ မယာ၊ ငါမေတ္တိကာသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့သို့၊
 အနုပတ္တာ၊ ဆောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာတုရား၏၊ သာသနံ၊ အသုံးအ
 မတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ မေတ္တိကာ၊ မေတ္တိကာထေရီမသည်၊
 ဣမာဂါယော၊ ဤသို့ဆိုသိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်
 ဆိုပြီ၊ ။

(၂၅) အဟံ၊ ငါမိတ္တာသည်၊ ပက္ခဿ၊ တခုသောပက္ခ၏၊ စာတုန္ဒထိ၊
 တဆဲ့လေးရက် မြောက်သောနေ့၌ လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဒ္ဓထိ၊ တဆဲ့ငါး
 ရက်မြောက်သောနေ့၌ လည်းကောင်း၊ ယာအဋ္ဌမိ၊ အကြင်ရှစ်ရက်မြောက်
 သောနေ့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တသံအဋ္ဌမိယဉ္စ၊ ထိုရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌
 လည်းကောင်း၊ ပါဠိဟာရိယပက္ခဉ္စ၊ နှစ်တိုင်းနှစ်တိုင်းသောအစာနံတထေလဲ
 ဆောင်အပ်ဖြစ်စေအပ်သောကြောင့် ပါဠိဟာရိယမည်သောနေ့တိုင်းအမြဲ
 စောင့်အပ်သောဥပုသ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေဝကာယာဘိနန္ဒီနိ၊ စတုမဟာ
 ရာဇ်နတ်ထံကိုတောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌင်္ဂီသုသမာဂတံ၊ သူ၏အသက်ကို
 သတ်ခြင်းမှကြဉ်ခြင်းအစရှိသောအင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံ
 ဥပုသ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပဂစ္ဆိံ၊ စောင့်သုံးပြုသော၊ ထိုငါမိတ္တာသည်၊ အဇ္ဇ
 ယခုနေ့၌၊ ဇကေနာသတ္တေန၊ တကြိမ်ထမင်းစားသော အားဖြင့်၊ ရုတ္တာ၊ ဦး
 ပြည်းဖြစ်၍၊ သံဃာဒို့၊ ပါရုတော၊ ဒုကုဋ်ဖြင့်ရုံအပ်သော ကိုယ်ရှိသောရဟန်း
 မိန်းမဖြစ်၍၊ ဒေဝကာယံ၊ တရံတခုသောနတ်ထံကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နပတ္ထေ၊
 မတောင့်တပြီ၊ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌၊ ဒရံဒရထံ၊ ကိလေသာဟူသော ပူဖန်ခြင်းကို
 ဝိနေယျံ၊ ပျောက်အပ်ပြီ၊ ဝိတ္တာ၊ မိတ္တာထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤ
 သို့ဆိုသိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊ ။

(၂၆) အမ္မ၊ အမိပဒုမဝတီ၊ ထုံ၊ သင်သည်၊ ဣမံကာယံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို၊
 ပါဒတယာ၊ ခြေဘဝါးအပြင်မှ၊ ဥန္တံ၊ အထက်ဆံဖျား တိုင်အောင်လည်း
 ကောင်း၊ ကေသမတ္ထကာ၊ ဆံဖျားမှ၊ အဓောစ၊ အော်ခြေဘဝါး တိုင်အောင်
 သည်းကောင်း၊ အသုပိံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသောမစင်အတိ၊ ပုထိဂန္ဓိကံ၊
 ပုပ်သောအနံ့တို့ဖြင့်ထိုင်၏ဟူ၍၊ ပစ္စဝေက္ခဿ၊ ဥာဏ်မျက်စိဖြင့်အံဖန်တလဲ

ဣမာဂါယာယော၊ ဤခန္ဓသိုဝိကံးအပ်သောဂါယာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ၊ ၊ ဒုကနိပါတော၊ ဒုကနိပါတ်သည်၊ သမတ္တော၊ ပြီးပြီ၊ ၊

၃-တိကနိပါတ်၊

၂၉) ယထော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပဗ္ဗဇိတာယ၊ ရဟန်းပြုသောမေ၊ ငါ့အား၊ ပဏ္ဍိတိသတ်ဝဿာနိ၊ နှစ်ဆပတ်၊ ငါးနှစ်တို့သည်၊ အတိတ္တန္တာနိ၊ လွန်ကုန်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှထောက်သောကာလပတ်စုံ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိတ္တဿ၊ ဝိတ်၏၊ သင်္ခ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းကို၊ ကုခါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ၊ ဝန္တံ၊ ရအပ်သည်ကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မထိစဘူး၊ ၊ စေတသော၊ ဝိတ်၏၊ သန္တိံ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းကို၊ အလ္လဒ္ဓါ၊ မရသောကြောင့်၊ ဝိတ္တေ၊ ဝိတ်၌၊ အဝသဝတ္တိနိ၊ အလိုသို့ မလိုက်နိုင်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တထော၊ ထိုသို့မလိုက်နိုင်ခြင်းကြောင့်၊ ဇိနဿာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်ကို၊ သရိတွာ၊ အောက်မေ့၍၊ သံဝေဝံ၊ ထိတ်ထန်ခြင်းသို့၊ အာပါဒိံ၊ ရောက်ပြီ၊ ၊ ဗဟူဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဒုက္ခဓမ္မေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသဘောတို့ဖြင့်၊ ဗုဋ္ဌာယ၊ နှိပ်စက်အပ်ထသော၊ အပ္ပမာဒရတာယ၊ မမေ့မော့ခြင်း၌ မေ့ထောင်ထသော မေမယာ၊ ငါသည်၊ တဗျက္ခယော၊ တဗျာ၏ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ အနုပ္ပဗ္ဗော၊ ရောက်အပ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာရပြီ၊ ၊ အဇ္ဈယနေ၊ မေ၊ ငါသည်၊ သတ္တမိရတ္တိံ၊ ထိတ်ထန်သည်မှ ရုနစ်ရက်မြောက်သောညဉ့်၌၊ ယတောယသ္မာကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တဗျာ၊ တဗျာကို၊ ဝိသောသိတာ၊ ခြောက်စေအပ်ပြီ၊ တထောတသ္မာကာရဏာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကတံ၊ လိုက်နာရပြီ၊ ၊ အညတရာ၊ တယောက်သော၊ သာမာ၊ သာမာမည်သော ထေရီမသည်၊ ဣမာဂါယာယော၊ ဤခန္ဓသိုဝိကံးအပ်သောဂါယာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ၊ ၊

(၃၀) အဟံ၊ ငါသည်၊ စေတသော၊ ဝိတ်၏၊ သန္တိံ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းကို၊ အလ္လဒ္ဓါ၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတ္တေ၊ ဝိတ်၌၊ အဝသဝတ္တိနိ၊ အလိုသို့မလိုက်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ စတုက္ခတ္တံ၊ လေးကြိမ်ထည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗက္ခတ္တံ၊ ငါးကြိမ်ထည်းကောင်း၊ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ၊ ဥပနိက္ခမိံ၊ ထွက်ပြီ၊ ၊ ယာ၊ အကြင်ပဇာစာရီသည်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သဒ္ဓါ၊ ဝိကာ၊ ယုံကြည်အပ်သောစကားရှိသည်အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းမိန်းမဖြစ်သော၊ တံ၊ ထိုပဇာစာရီသို့၊ သာအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဥပါဂန္တိံ၊ ကပ်ပြီ၊ သာ၊ ထိုပဇာစာရီသည်၊ ခန္ဓာယတနဓိတတုယော၊ ခန္ဓာအာယတနဓိတတို့ကို၊ ဒသေန္တိ၊ ပြုထုက်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဓမ္မံ၊ တ

ရားကို၊ အဒေသထိ၊ ဟောပြော၊ တထာ၊ ထိုပဋိပညာတို့၏၊ ဝေဠာတရား
 ကို၊ သုဏ္ဍိတရားနာရ၍၊ ယာ၊ အကြင်ပဋိပညာတို့သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အ
 ခြင်းအရာဖြင့်၊ မိ၊ ငါ့ကို၊ အနုသာထိ၊ ဆုံးမပေ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်
 ပဋိပညာတို့၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တဘယံ၊ ခုနစ်ခုပတ်လုံး၊ ပီတိသုခသမပ္ပ
 တာ၊ ရှစ်သက်သောချွန်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဧကပလ္လကောနိ၊ တ
 ထက်ဝယ်တည်းဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိဝါဒိ၊ ထိုင်နေပြီ၊ တမောခန္တံ၊ မောဟ
 ၏အရကို၊ ပဒါထိယ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပေါက်ခဲ့၍၊ အဋ္ဌမိယာ၊ ရှစ်ခုက
 ခြောက်သောနေ့၌၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ပဿာရေထိ၊ ဆန့်ပြီ၊ ဥတ္တမာ၊ ဥတ္တ
 မာမည်သောထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤခွဲဆိုသီကုံးအပ်သော
 ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၃၁) သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ယေဣမေဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ အကြင်ဗောဇ္ဈင်
 တို့သည်၊ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်ထိုရောက်ခြင်း၏၊ မဂ္ဂါ၊ အကြောင်းဖြစ်ကုန်
 ၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်
 မူအပ်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေ
 အပ်ကုန်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုညတဿ၊ သုညတဿမာပတ် ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အနိမိတ္တဿ၊ အနိမိတ္တဿမာပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယဒိန္ဒြ ကံ၊
 အလိုရှိတိုင်း၊ ထာဘိနိ၊ ရပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩရ
 သာ၊ ရင်၌ဖြစ်သော၊ ဝိတာ၊ ဆိုးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊
 နိဗ္ဗာနာဘိရတာ၊ နိဗ္ဗာန်၌မွေ့ထောင်သည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ ။ နိဗ္ဗာနတ်၌ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ယေကာမာစ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မာန
 သာ၊ လျှံဖြစ်ကုန်သော၊ ယေကာမာစ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေကာမာ၊ ထိုကာမ
 ဂုဏ်တို့ကို၊ သရန္တိန္ဒာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ မေ၊ ငါအား၊ ဇာတိသံ
 သာရော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတည်းဟူသောသံသရာသည်၊ ဝိဝိဏော၊ ကုန်ပြီ၊
 ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝုနန္တ ဝေါ၊ တတန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ
 ပြီ။ အညတရ၊ တယောက်သော၊ ဥတ္တမာ၊ ဥတ္တမာထေရီမသည်၊ ဣမာ
 ဂါထာယော၊ ဤခွဲဆိုသီကုံးအပ်သော ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်
 ဆိုပြီ။ ။

(၃၂) အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဝါပိဟာရော၊ နေ့သန့်ရာအရပ်မှ၊ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍၊
 ဂိဇ္ဈကုဋ္ဌိပဗ္ဗတေ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ္ဌိတောင်ထက်၌၊ နိဝါဒ္ဓာ၊ ထိုင်နေထွက်၊ နာဂံ၊

ဆင်ကို၊ ဩဂါယျ၊ စန္ဒဘာဂါမြစ်သို့သက်ပြီး၍၊ ဥတ္တိဏ္ဏံ၊ တက်ထတ်သည်ကို
 နဒိတီရမ္မိ၊ စန္ဒဘာဂါမြစ်ကမ်းနား၌၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်၏။ ပုရိသော၊ ဆင်ထိန်း
 ယောကျ်ားသည်၊ အင်္ဂုသံ၊ ချွန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ပါဒံ၊ ခြေကို၊ ဒေပီတိ၊
 ပေးထောပူ၍၊ ယာစတိ၊ တောင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်သည်၊ ပါဒံ၊ ခြေကို၊ မသာ
 မုတိ၊ ဆန့်၏။ ပုရိသော၊ ဆင်ထိန်းယောကျ်ားသည်၊ နာဝံ၊ ဆင်သို့၊ အာရုဟိ၊
 တက်၏။ အေန္တံ၊ ရှေး၌မဆုံးမသေးဘဲထွက်၊ ဒမိထံ၊ ယဉ်ကျေးသော
 အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ မနုဿဒနံ၊ လူတို့၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့၊ ဂတံ၊ လိုက်သော
 ဆင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တထော၊ ထိုဆင်ကိုမြင်ပြီးသည်မှနောက်၌၊ တာယ၊
 ထိုဆင်၏အမူအရာကြောင့်၊ ဝနံ၊ တောသို့၊ ဂတာ၊ သွားထေသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတ္တံ၊
 စိတ်ကို၊ သမာဓေမိဓရ၊ တည်ကြည်စေသည်သာအောင်တည်း။ ဒန္တိကာ
 ဒန္တိကာမည်သော၊ ဟတ္ထာရောဟဒိတာ၊ ဆင်ထိန်းထိုးထေရီမသည်၊ ဣမာ
 ဂါထာယော၊ ဤအွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သော ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ရွတ်
 ဆိုပြီ။ ။

(၃၃) ဥဗ္ဗရိ၊ ဥဗ္ဗရိ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ အပ္ပဇိဝါတိ၊ အမိအသက်ရှင်ထော
 ဟူ၍၊ ဝနမ္ပိ၊ တော၏အလယ်၌၊ ကန္ဓထိ၊ ဝိုင်းကြွေးဘိ၏။ အတ္တဒနံ၊ မိမိကိုယ်ကို
 သာအောင်၊ အမိဂစ္ဆ၊ သိအောင်ပြုထော၊ ဂုလ္လာဘိတိ၊ သဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်း
 ထေးထောင်ကုန်သော၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဇီဝသနာမိကာ၊ ဇီဝကဟူ
 သောအမည်ရှိသောဆင်ထိန်း၏ထိုးတို့ကို၊ ဇေတမ္ပိအာဠဟနေ၊ ဤသင်းချိုင်း
 ရာတခုတည်း၌ပင်လျှင်၊ ဒဗ္ဗာ၊ မီးတိုက်အပ်ကုန်ပြီ၊ တာသံ၊ ထိုရှစ်သောင်း
 ထေးထောင်သော ဇီဝါတို့တွင်၊ ကံ၊ အဘယ်သူကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊
 တွံ၊ သင်သည်၊ အနုသောစသိ၊ စိုးရိမ်သိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မယာ၊ ငါ့ဥဗ္ဗရိသည်၊ ဒုဒ္ဓသံ၊
 မြင်နိုင်ခဲ့ထသော၊ ဟဒယနိသယိတံ၊ ငါ၏စိတ်၌ရှိထသော၊ သလ္လံ၊ စိုးရိမ်ခြင်း
 တည်းဟူသောငြောင့်ကို၊ အဗ္ဗုဠံဝတ၊ နှုတ်အပ်ထေစွတကား၊ ယံယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ သောကပရေထာယ၊ စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သော၊
 မေ၊ ငါအား၊ ဒိဝုသောကံ၊ သမီး၌စိုးရိမ်ခြင်းကို၊ ဗျပါနုမိ၊ အကြွင်းမဲ့နှုတ်ရပြီ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဗ္ဗုဠံဝတ၊ နှုတ်အပ်ထေစွ၊ သာအဟံ၊ ထိုငါသည်၊
 အဇ္ဇ၊ ယခု၊ အဗ္ဗုဠံသလ္လာ၊ နှုတ်အပ်ပြီးသောငြောင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိစ္ဆာတာ၊
 တဏှာတည်းဟူသောမွတ်သိပ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတာ၊ ကိလေ
 သာငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ မုနိ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကိုသိတော်မူပြီးထသော၊
 ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဗ္ဗ၊ ကိုးပါးသောလေးကုမ္မာရာတံ

ရားတော်ကိုလည်းကောင်း၊ သံစာပွဲ၊ ရှစ်ယောက်သော အရိယာသံစာ
တော်ကိုလည်းကောင်း၊ သရဏ်၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်ပါဏ်၊
ဥဗ္ဗရိ၊ ဥဗ္ဗရိထေရ်မသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါ
ထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၃၄) ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝယန္တော၊ နေကုန်သော၊ ဣမေ
မနုဿာ၊ ဤလူတို့သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို၊ ကတာ၊ ပြုကုန်ဘိသနည်း၊
မဇ္ဈိတာဝ၊ ဖျားရည်ကိုသောက်ကုန်သောသူတို့ကဲ့သို့၊ အန္တရေ၊ နေကုန်ဘိ
၏၊ ယေ၊ အကြင်ရာဇဂြိုဟ် ပြည်သားတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓသာသနံ၊ မြတ်စွာ
ထူးရား အဆုံးအမတော်ကို၊ ဒေသေန္တိံ၊ ဟောတတ်သော၊ သုက္ကံ၊ သုက္ကာ
ထေရ်မသို့၊ နုဥပါသန္တိ၊ မဆည်းကပ်ကုန်၊ တေ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်သား
တို့သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို၊ ကတာ၊ ပြုကုန်ဘိသနည်း၊ အပ္ပဒီဝါ
နိယံ၊ မဆုတ်နစ်သော အဖြစ်ကို ဆောင်ထုတ်သော၊ အဇ္ဈေဝနံ၊ သွန်း
ခြင်းငှါ မထိုက်သော၊ ဩဇံ၊ ဩဇာရှိသော၊ တဗ္ဗ၊ ထိုသုက္ကာထေရ်မ
ဟောတော်မူသောတရားကိုလည်း၊ ဝထာဟကံ၊ တိမ်တိုက်ကြွားမှထွက်
သောရေကို၊ အဒ္ဓဇ္ဈ၊ ခရီးသွားတို့သည်၊ ပိဝန္တိဣဝ၊ သောက်ကုန်သကဲ့သို့၊
သပ္ပညာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပိဝန္တိမညေ၊ သောက်ကုန်သကဲ့သို့နာကုန်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရုက္ခေ၊ စကြိုဦးသစ်ပင်၌၊ အဓိဝတ္ထာ၊ စောင့်သော၊ ဒေဝတာ၊
နတ်သည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ယာသုက္ကာ၊ အကြင်သုက္ကာထေရ်မသည်၊ သုက္ကေဟိ
မြှုပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ သောက္ခတ္တရာတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဝတာ၊ ပြည့်
စုံသည်၊ ဝိတရာဂါ၊ ထပ်ခြင်းကင်းသည်၊ သမာဟိတာ၊ တည်ကြည်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာ၊ ထိုသုက္ကာထေရ်မသည်၊ သဝါဟနံ၊ ဗိုလ်ပါနှင့်တကွ
သော၊ မာရ်၊ ကိလေသာမာရ်ကို၊ ဇေတွာ၊ အောင်ပြီး၍၊ အန္တိမံ၊ အဆုံးစွန်
ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုက္ကာ၊ သုက္ကာ
ထေရ်မသည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြ၏။ သုက္ကာ၊ သုက္ကာ
ထေရ်မသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သော ဂါထာတို့ကို၊
အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

☞

(၃၅) သေထေ၊ သေသာ၊ ထောကော၊ ထောကန္တိ၊ နိဿရဏံ၊ ဝနီဆင်းရဲမှ
ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သည်၊ နုတ္ထိမဂ္ဂါ၊ တသွားထိုကြောင့်၊ ဝိဝေ
ဇေနံ၊ ကိုယ်၏ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ ကာဟာထိ၊ အဘယ်
သို့ပြုစေတ္တံ၊ နည်း၊ ကာမရတိယော၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမကိုမှီသော
မွေ့ထျော်ခြင်းတို့ကို၊ ဘုဗ္ဗာဟိ၊ ခံစားဦးထော၊ ပစ္စာနုတာဝိနိ၊ နှလုံးမသာ

သည်။ မာအဟု၊ မဖြစ်စေထင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဒရော၊ မဒရ်နတ်သားသည်။ အဘာသိ၊ ဆို၏။ ပါရိမ၊ ယုတ်မာသောမာရ်နတ်သား၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ သတ္တိသုလူပမာ၊ ထိုသွားဥပမာရှိကုန်၏။ ခန္ဓာနံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏။ အဓိကုဋ္ဌနာ၊ တည်ရာဖြစ်ကုန်၏။ တံ၊ သင်သည်။ ဟိကာမဂုတိ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်၌ မွေ့ထျော်ခြင်းကို၊ ဖြူထိ၊ ဆို၏။ သာ၊ ထိုကာမဂုဏ်၌ မွေ့ထျော်ခြင်းသည်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မမ၊ ငါ့အား၊ အရတိ၊ မမွေ့ထျော်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မယံ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော အာရုံတို့၌၊ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းတဏှာကို၊ ဝိဟတာ၊ ဖျောက်အပ်ပြီ၊ တမောခန္ဓော၊ မောဟအရကို၊ ဗဒါလိတော၊ ဖောက်ခွဲအပ်၏။ ပါရိမ၊ မာရ်နတ်ယုတ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တဏှာအဝိဇ္ဇာကို ပယ်သောသူဟူ၍၊ ဝံ၊ ငါကို၊ ဇာနာဟိ၊ သိလော၊ အန္တက၊ ဟယ်၊ မာရ်ယုတ်၊ တံ၊ သင်မာရ်ယုတ်သည်။ ဗဟုတော၊ ငါ့ရှုံးခြင်းသို့ရောက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ သေလာ၊ သေလာမည်သောထေရီမသည်။ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုထိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၃၆) သောမေ၊ သောမဒမည်သောထေရီမ၊ ယန္တိဋ္ဌာနံ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုဏ်တည်းဟူသောနှစ်သိင်္ဂရာကို၊ ဣသိဟိ၊ ဘုရားအစရှိသောပညာရှိတို့သည်၊ ဗတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏။ ဒုရုတိသန္တံ၊ သူတပါးတို့သည်ဖြစ်စေနိုင်ခဲ့၏။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တ ဖိုဏ်တည်းဟူသော နှစ်သိင်္ဂရာကို၊ နှုတ်လိပညာယ၊ လက်နှစ်ချောင်းတို့ဖြင့်ထမင်းအိုးနှိုထမင်းကိုစမ်းမှသာနှစ်မှန်းမနှစ်မှန်းကို သိနိုင်သောထက် သစ်မျှသောပညာရှိသော၊ ဣတ္ထိယာဝါ၊ သင်ကဲ့သို့သော မိန်းမသည်၊ ပဠောထံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ နုသတ္တု၊ မတတ်ကောင်း၊ ပါရိမ၊ မာရ်ယုတ်၊ ဣတ္ထိဘာဝေါ၊ မိန်းမ၏အဖြစ်သည်။ နော၊ ငါတို့အား၊ ကိံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့သောထားဖြစ်ခြင်းကို၊ ကပိရာ၊ ပြုတတ်သနည်း၊ ဓမ္မံ၊ သစ္စာထေးပါးတရားကို၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝိပသးထော၊ မြင်သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဝိတ္တမ္ပိ၊ စိတ်သည်၊ သုသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သည်ရှိသော်၊ ဥာထမ္ပိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်သည်၊ ဝတ္တမာနမ္ပိ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုဏ်သို့၊ ဂထံ၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မယာ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အထုံးရုံသော အာရုံတို့၌၊ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းတဏှာကို၊ ဝိဟတာ၊ ဖျောက်အပ်ပြီ၊ တမောခန္ဓော၊ မောဟအရကို၊ ဗဒါလိတော၊ ဖောက်ခွဲအပ်ပြီ။ ပါရိမ၊ ဟယ်၊ မာရ်ယုတ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တဏှာအဝိဇ္ဇာကို ပယ်သောသူဟူ၍၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနာဟိ၊ သင်သိလော၊ အန္တက၊ ဟယ်၊ မာရ်ယုတ်၊ ထံ၊ သင်မာရ်ယုတ်

သည်၊ နိဟတော၊ ငါမှရှုံးလေသည်၊ အဘိ၊ ဖြစ်၏၊ သောမာ၊ သောမာမည်
သောထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဆိုသွဲ့ ဘိက္ခုနုးအပ်သော ဂါထာ
တို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီး၊ တိကနိပါတော၊ တိကနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိ
တော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်၊

(၃၇) ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်တုရား၏၊ ဝုတ္တော၊ သားတော်ဖြစ်ထသော၊ ဒါယာဒေါ၊
ထောကုတ္တရာတရားတည်းဟူသော အပွေကိုခံထိုက်ထသော၊ ကဿပေါ၊
ကဿပအနွယ် ဖြစ်ထသော၊ သုသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်
သောစိတ်လည်း ရှိထသော၊ ယော၊ အကြင်မဟာကဿပ ထေရ်သည်၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ နိဝါသံ၊ နေခဲ့ဘူးသော မိမိခန္ဓာအစဉ် သူတပါးခန္ဓာအစဉ်ကို၊
အဝေဒိ၊ သိတော်မူပြီ၊ သဂ္ဂါပါယဉ္ဇ၊ နတ်ထံအပယ်ထံကိုလည်း၊ မဿတိ၊
မိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် မြင်၏၊ အထော၊ ထိုမှတပါး၊ ဇာတိက္ခယံ၊ ဇာတိ၏ကုန်
ကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ အဘိညာယ၊
ထူးသောညာထံဖြင့်သိ၍၊ ဝေါသိတော၊ ရဟန်းကိစ္စပြီးခြင်းသို့ ရောက်၏၊
ရနိ၊ အာသဝက္ခယညာထံတည်းဟူသော အထွတ်သို့ရောက်၏၊ တိဟိ၊ သုံးပါး
ကုန်သော၊ တောဟိဝိဇ္ဇာဟိ၊ ထိုဝိဇ္ဇာတို့ဖြင့်၊ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်
စုံသောသူသည်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ မကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသော ရဟန္တာသည်၊
ဟောဟိ၊ ဖြစ်၏၊ တထေဝ၊ ထိုမဟာကဿပအတူသာလျှင်၊ ဘဒ္ဒါကာ
ဝိသာနိ၊ ဘဒ္ဒကာဝိ လာနိသည်လည်း၊ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး နှင့်ပြည့်စုံ၏၊
မဂ္ဂဟာယိနိ၊ သေခြင်း၏ အကြောင်းကိုပယ်အပ်ပြီ၊ သဝါဟနံ၊ မိုက်ပါနှင့်
တက္ခသော၊ မာရ်၊ ကိလေသာမာရ်ကို၊ ဇေတွာ၊ အောင်ပြီး၍၊ အန္တိဝံ၊ အဆုံး
စွန်ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဓာရေတိ၊ အောင်၏၊ ဇောကော၊ ထောက
၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဉဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ မယံ၊ ငါတို့
သည်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ တော၊ ထိုနှစ်ယောက်သော ငါတို့သည်၊ ဒန္တာ
ကိုယ်စိတ်ကိုဆုံးမအပ်ကုန်ပြီးသည်၊ ဝိသာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါ
တရားရှိကုန်သည်၊ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ဝပိတိဘူတာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
ပူပန်ခြင်းမရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
နိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းကုန်သည်၊ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘဒ္ဒါကာဝိ လာနိ၊ ဘဒ္ဒကာဝိ
လာနိမည်သော ထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသွဲ့ ဘိက္ခုနုးအပ်သော

ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊ စတုတ္ထနိပါတော၊ စတုတ္ထနိပါတ်
သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းဆိုရောက်ပြီ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်၊

(၃၀) အဟံ၊ ငါသည်၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဉ္စာယ၊ စ၍၊ ပဉ္စမိတာ၊
ရဟန်းပြု၏၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဉ္စာယ၊ စ၍၊ ပဉ္စမိတာ၊ သတိဝဿာနိ၊ နှစ်ဆဲ၊
ငါနှစ်တို့ပတ်ထုံး၊ အန္တရာသဘာတမတ္တမ္ဘိ၊ လက်ပျစ် ထကွက်ကာထမျှ၌
ထည်း၊ မိတ္တဿ၊ မိတ်၏၊ ဥပသင်္ခံ၊ ငြိမ်သက်သည်ကြည်ခြင်းကို၊ နာအန္တရံ၊
မရဘူး၊ စေတသော၊ မိတ်၏၊ သန္တိံ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းကို၊ အဝေဒ္ဓါ၊
မရသည်ဖြစ်၍၊ ကာမရာဂေန၊ ကာမရာဂ တည်းဟူသော မိန့်ရည်
ဖြင့်၊ အဝေဒုတာ၊ စွတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဗာဟာ၊ လက်မောင်းနှစ်ဘက်တို့ကို
ပဝုတ္တ၊ ချိမြှောက်၍၊ ကန္တန္တိ၊ ပိုကြွေးထွက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း
လျှိုးပါဝိသိံ၊ ဝင်ပြီ၊ ယာ၊ အကြင်မွေဒိန္နာထေရီမသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဝိ
သာသိကာ၊ အကျွမ်းဝင်သည်၊ အဟာ၊ မြစ်၏၊ သိက္ခန္တိ၊ ရဟန်းမိန်းမဖြစ်
သော၊ တံ၊ ထိုမွေဒိန္နာထေရီမထိုး၊ သာအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဥပါဂန္တိံ၊ ကပ်ပြီ၊
သာ၊ ထိုမွေဒိန္နာထေရီမသည်၊ ခန္ဓာယတနုဝေတုယော၊ ခန္ဓာအာယတနဝါတ်
တို့ကို၊ ဒေသေန္တိ၊ ပြုထွက်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အဒေသေသိ၊ ဟော
ပြီ၊ တဿာ၊ ထိုမွေဒိန္နာထေရီမ၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုကိတွာန၊ နာရ၍၊
ကေမန္တေ၊ တင့်အပ်ကျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဥပါဝိသိံ၊ နေပြီ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါ
သံ၊ ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏၊ နိဗ္ဗစက္ခု၊ နိဗ္ဗစက္ခု အဘိ
ညာဉ်ကို၊ ဝိသောမိတံ၊ သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ စေတောပရိယညာဏဉ္စ၊ စေ
တောပရိယညာဏ်ကိုထည်း၊ ဝိသောမိတံ၊ သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ သောတဝေထု၊
နိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်ကို၊ ဝိသောမိတာ၊ သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ ဣန္ဒြိယံ၊ ဣန္ဒြိယအ
ဘိညာဉ်ကိုထည်း၊ မေ၊ ငါသည်၊ သန္တိကတာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ၊ အာသဝ
က္ခယော၊ အာသဝေါတရားတို့၏ရန်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်
ဆို၊ မေ၊ ငါသည်၊ ပတ္တော၊ ရောက်အပ်ပြီ၊ မေ၊ ငါသည်၊ အဘိညာ၊ ခြောက်ပါး
သောအဘိညာဉ်တို့ကို၊ သန္တိကတာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမထေရ်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊
အညတရာ၊ တယောဂ်သော၊ အပညာတာ၊ မထင်ရှားသော၊ သိက္ခန္တိ၊
ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤခွဲဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊
အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊

(၃၉) အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝဇ္ဇေနစ၊ ကျေးဇူးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရူပေ
 နစ၊ အဆင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သောဘဝေန္တံစ၊ ထင်တယ်
 ခြင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယသေနစ၊ အခြံအရံ၏ ပြည့်စုံ
 ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ မတ္တာ၊ မာန်ယစ်သည်၊ ယောဗ္ဗနေနစ၊ အပွယ်၌
 မာန်ယစ်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဥပတ္တန္တု၊ ခက်ထန်သော စိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊
 ဖြစ်၍၊ အညာသံ၊ ထပါးသောမိန်းမတို့အား၊ အတိမညိံ၊ မထိမဲ၊ မြင်ပြီမိ၏ ၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗာထလာပနံ၊ သူရိက်တို့ကိုပစ္စားပြောဆိုတတ်သော၊ ဣမံ
 ကာယံ၊ ဤမစင်အတိပြီးသောငါ၏ကိုယ်ကို၊ သုဗိတ္တံ၊ အလွန်ဆန်းကြယ်စွာ၊
 ဝိဘူသေတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ လုဒ္ဓေါ၊ မူဆိုးသည်၊ ဩဗ္ဗိယ၊ ကျော့ကွင်း
 ထောင်၍၊ ပါသမ္ဘိ၊ ကျော့ကွင်းနား၌၊ ဟိဋ္ဌတိဣဝ၊ ရပ်သကဲ့သို့၊ ဝေထိန္ဒါရန္တိ၊
 ပြည်တန်ဆာမ၏ အိမ်တခါး၌၊ ဩဗ္ဗိယ၊ ငါ့ကိုယ်တည်းဟူသော ကျော့
 ကွင်းကိုငါထောင်၍၊ အဋ္ဌာသိံ၊ ရပ်ပြီ၊ ဂုယံ၊ ဣတ္တကံအပ်သော၊ ပကာသိကံ၊
 ပြအပ်သောအင်္ဂါကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ပိဋ္ဌန္တံ၊ တန်ဆာကို
 လည်းကောင်း၊ ဝိဒံသေန္တိ၊ ပြုလျက်၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ဇနံ၊ လူရိက်ကို၊ ဝိပ
 သမ္ပေတံ၊ ယောင်ယမ်းတပ်မက်မောမိဉ်သောငှါ၊ ဥဇ္ဇန္တိ၊ ပြင်းစွာရယ်
 ထွက်၊ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြားများသော၊ မာယံ၊ လှည့်ပတ်ဖြားယောင်း
 ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီ ၊ သော၊ အဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဣဇ္ဇ၊ ယခု၊ ထေရဿ၊
 အရှင်မောဂ္ဂဇာန်မထေရ်၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ဋ္ဌတွာ၊ တည်၍၊ သာသ
 နေ၊ သာသနာတော်၌၊ မုတ္တာ၊ ဦးပြည်းသောရဟန်းမိန်းမဖြစ်၍၊ သံဃာမုပါ
 ရုတာ၊ ဒုက္ခန်ဖြင့်ရုံအပ်သောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဇ္ဇာံ၊ ဆွမ်းအလှိုငှါ၊ စရိ
 တွာန၊ လှည့်လည်၍၊ ရုက္ခမူလမ္ဘိ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေထွက်၊ အဝိ
 တက္ကဿ၊ ဝိဘက်ကင်းသော ဒုတိယဈာန်လျှင် အခြေရှိသောအရဟတ္တ
 ဒိုလ်ကိုရခြင်းဖြင့်၊ သာဘိနိ၊ ရပြီးသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏ ၊ ယေ၊ အကြင်ယော
 ဂတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ နတ်ပြည်၌အကျုံးဝင်ကုန်၏၊ ယေစ၊ အကြင်ယောဂတို့
 သည်လည်း၊ မာနုဿ၊ လူပြည်၌ အကျုံးဝင်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော၊ တေယောဂါ၊ ထိုယောဂတို့ကို၊ သရန္တိန္နာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်
 အပ်ကုန်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ အာသဝေ၊ အာသဝေတရားတို့ကို၊
 ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ သဝိတိဘူတာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောပူပန်ခြင်းမှ
 ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏ ၊ ပုရု၊ ထာဂဏိကော၊
 ပြည်တန်ဆာမဖြစ်ဘူးသော၊ ဝိမလာ၊ ဝိမလာထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာ
 ယော၊ ဤသို့ ဆိုသိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ရွတ်ဆိုပြီ ၊

☸ (၄၀) အဇယာနိဿော မနုဿိကာရာ၊ မသုတံတံသော အားဖြင့်နှလုံး
 သွင်းခြင်းကြောင့်၊ ကာမရာဂေန၊ ကာမဂုဏ်နှစ်တပ်ခြင်းဖြင့်၊ အဋ္ဌိတော၊ နှိပ်
 စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝိတ္ထေ၊ ငါ၏စိတ်၌၊ အဝသဝတ္တိနိ၊ ငါ၏အ
 လိုသိုမလိုက်သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥဒ္ဓတာ၊ ပျံလွင့်သောစိတ်ရှိသည်၊
 အဟောထိံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ကိလေသေဟိ၊ ကာမရာဂအစရှိသောကိလေသာ
 တို့ဖြင့်၊ ပရိယုမ္ဘိတာ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သုခသညာနုဝတ္တိနိ၊ ချမ်းသာ
 ၏ဟူ၍ဖြစ်သော ကာမသညာသို့ အစဉ်လိုက်သည်ဖြစ်၍၊ ရာဂဝိတ္တဝသံ၊
 ကာမရာဂနှင့်ပဉ္စင်သော စိတ်၏အလိုသို့၊ အနုဂါ၊ အစဉ်လိုက်သည်ဖြစ်၍၊
 ဝိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ သမံ၊ ငြိမ်သက်တည်ကြည်ခြင်းကို၊ နာထဘိံ၊ မရ၊ အ
 ဟံ၊ ငါသည်၊ ကိသာ၊ ကြိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဏ္ဍု၊ ဖြေရာထော့သောအဆင်းရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဝတ္တောစ၊ အဆင်းမလှသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တဝသယာနိ၊ ခုနစ်ခုတို့ပတ်
 လုံး၊ စာရိံ၊ ကျင့်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုဒုက္ခိတာ၊ အလွန်ဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍၊
 ဒိဝါဝါ၊ နေ့၌လည်းကောင်း၊ ရတ္တိံ၊ ဝါ၊ ည၌လည်းကောင်း၊ သုခံ၊ ရဟန်းချမ်း
 သာကို၊ နုပိန္နဲ၊ မရံစဘူ၊ တထော၊ ထိုသို့ရဟန်း ချမ်းသာကို မရခြင်း
 ကြောင့်၊ ရုက္ခံ၊ ကြိုးကွင်းကို၊ ဂဟေ တွာနု၊ ယူ၍၊ ဟိနံ၊ ယုတ်သောလူ၏အဖြစ်
 သို့၊ ဝုနု၊ ထတနံ၊ ယဉ္ဇအာစရေ၊ အကြင်လည်ပြန်ရာ၏၊ တထော၊ ထိုလူ၏အ
 ဖြစ်သို့ပြန်လည်သော်ထက်၊ ဣဝ၊ ဤတောအုပ်အတွင်း၌၊ ဥဗ္ဗန္တံ၊ ကြိုးဆွဲချ၍
 သေရခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဝရံ၊ မြတ်သေး၏ဟု၊ ဝနမန္တရံ၊ တေးအုပ်အ
 တွင်းသို့၊ ပါပိထိံ၊ ဝင်ပြီ၊ ဒဠုပေါသံ၊ မြဲမြံသောကြိုးကွင်းကို၊ ကရိတွာနု၊
 ပြု၍၊ ဓုက္ခဿာခါယ၊ သစ်ခက်၌၊ ဗဒ္ဓိယ၊ ဖွဲချည်၍၊ ပါသံ၊ ကြိုးကွင်းကို၊ ဂိဝါ
 ယံ၊ လည်၌၊ ပက္ခိပိံ၊ ထည့်ပြီ၊ အထ၊ ထိုသို့ထည့်သည်၏အခြားမဲ့၌၊ မဂ္ဂေပိ၊
 မုဟာ၊ ဝဋ္ဌာနဂါမိနိပိယသနာမဂံ၏အစဉ်ဖြင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိ
 ရပ္ပိ၊ ကိလေသာမှလွတ်ပြီ၊ သိဟာ၊ သိဟာမည်သောထေရီမသည်၊ ဣမာ
 ဂါထာယေဝ၊ ဤဆွဲဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အတာသိတ္ထ၊ ရွတ်
 ဆိုပြီ ။

(၄၁) နန္ဓေ၊ နန္ဒာ၊ ဣဝံ၊ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ အာတုရံ၊ ကျင်နာစွာ၏ဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ အသုမိံ၊ မစင်အတိပြည့်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပုတိံ၊ အပုပ်
 အနံ့လျှင်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သရသယံ၊ စပ်စသည်တို့၏ရဝေးရာဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ပဿ၊ သင်ရှုထေလော၊ ကေဂ္ဂံ၊ တရသောအာရုံရှိထသော၊ သု
 သမာယိတံ၊ ကောင်းစွာထည့်ကြည့်ထသော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အသုဘာယ၊ မ
 တင့်တယ်သောအနံ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုတိကာ၊ ပုပ်သောအနံ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝါတိ၊

ယထာ ဣဒံသကံ သို့ စာထာ ဝါမဏ္ဍိယံ ဝေတံ ဝါဘာဠိဇာတိ ဣဒံသကံ သောဂါထာပါဠိ

ခြိုင်း၏။ ထေရ်ထာထာ၊ ထိုအခါအခါ၌ အကောင်ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို
 အတူ၊ ဣဒံ၊ ဤသင်မြန်ဆန်သော အကောင်ပင်သည်။ ဒုဂ္ဂန္တံ၊ မကောင်း
 သောအနံ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုတိကံ၊ ပုပ်သောအနံ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝါတိ၊ လျှိုင်း၏
 ဗာသာနံ၊ သူမိုက်တို့သည်။ အဘိနန္ဒိတံ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်၏။ ဝေတံ၊
 ထိုခန္ဓာကိုယ်ကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ရတ္တိံဒိဝံ၊
 နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အထန္ဒိတာ၊ မပျင်းရိသည်ဖြစ်၍၊ တထော၊ ထိုသုတမယ
 ဥာဏ်ဖြစ်သည်မှ၊ အဘိနိဗ္ဗဏ္ဏံ၊ ခွဲခြမ်း၍၊ ကထံ၊ အသို့လျှင်၊ ခက္ခိယံ၊ မြင်
 ရအံ့နည်းဟု၊ အဝက္ခန္တိ၊ ရံစမ်းထွေရှိသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လေလော့။ ။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။
 အပ္ပမတ္တာယ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ဝိပိ
 နန္တိယာ၊ ရံစမ်းဆင်ခြင်သော၊ တဿာမေ၊ ထိုငါ့အား၊ သန္တရဗာဟိရော၊
 ဝိပိသန္တာနိသုတပါးသန္တာနိဖြစ်သော၊ အဟံကာယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို၊
 ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်ပြီ။ အထ၊ ထိုသို့
 မြင်သည်မှနောက်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒိ၊ ပြီးငွေ့ပြီ။
 အတ္တတ္တဉ္စ၊ အတ္တတ္တသန္တာနိစည်း၊ ဝိရဇ္ဇိံ၊ တပ်ခြင်းကင်းပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်။
 အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ ဝိသံယုတ္တာ၊ သံယောဇဉ်ကင်းသည်
 ဖြစ်၍၊ ဥပသန္တာ၊ ကိလေသာမှငြင်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗုတာ၊ အလုံးစုံသော
 ကိလေသာတို့၏ငြင်းခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ အမိ၊ မြစ်ပြီ။ နန္ဓာနန္ဓာမည်
 သောထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုထိကူးအပ်သောဂါထာ
 တို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၄၂) အတ္တိံ၊ နတ်ကိုလည်းကောင်း၊ စန္ဒဉ္စ၊ ထဆန်းပက္ခ၏နှစ်ခုကံနေ့
 ထကိုလည်းကောင်း၊ သူရိယဉ္စ၊ နေထိုလည်းကောင်း၊ ဧဝတာစ၊ နတ်တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နမသမိံ၊ ရှိခိုးပြီ၊ နဒိတိတ္ထာနိ၊ မြစ်ဆိပ်တို့ကို၊
 ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့၊ ဩရုဟာမိ၊ သက်၏။ ။

ဗဟုဝတသမာဒါနာ၊ ငါးပါးသောပူဇော်ခြင်းစသော များစွာသောအကျင့်
 ကို ဆောက်တည်သည်ဖြစ်၍၊ သိသဿ၊ ဥက္ခောင်း၏။ အနံ၊ ထက်ဝက်
 သောဆံကို၊ ဩလိဒိံ၊ အပြီးရိပ်၏။ ဆမာယံ၊ မြေ၌၊ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊
 ကပ္ပေမိ၊ ပြု၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ နဘုဉ္စိံ၊
 မစား၊ ဝိဘူသမတ္တာနုရုတာ၊ အဝတ်တန်ဆာပန်းနံ့သာတို့ဖြင့် တန်ဆာ
 ဆင်ခြင်း၌ မွေ့ထွေသည်ဖြစ်၍၊ နှာပနန္တေ နေဟိစ၊ ရေချိုးခြင်းချေးပွတ်
 ခြင်းတို့ဖြင့်လည်း၊ ဣမံကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ ဥပကာသိံ၊ ပြီးမြောက်ပြီ၊ ဝေံ၊

† အတ္တိံ၊ နတ်ကိုလည်းကောင်း၊ စန္ဒဉ္စ၊ ထဆန်းပက္ခ၏နှစ်ခုကံနေ့ထကိုလည်းကောင်း၊ သူရိယဉ္စ၊ နေထိုလည်းကောင်း၊ ဧဝတာစ၊ နတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နမသမိံ၊ ရှိခိုးပြီ၊ နဒိတိတ္ထာနိ၊ မြစ်ဆိပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့၊ ဩရုဟာမိ၊ သက်၏။

ဤသို့ပြီးမြောက်သည်ရှိသော်၊ ကာမရာဂေန၊ ကာမရာဂဖြင့်၊ အဋ္ဌိတာ၊ နှိပ်
 စက်အပ်သည်၊ အဟောသိံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တထော၊ ထိုနောင်မှ၊ သဒ္ဓါ၊ မဟာ
 မောဂ္ဂလာနထေရ်၏အထံ၌ အဆုံးအမခံသဖြင့် သာသနာတော်၌ယုံကြည်
 ခြင်းကို၊ လထိတွာ၊ ရှမ်း၊ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းတို့ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊
 ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ယထာဘူတံ၊ မဖောက်မပြန်ဟုတ်မှန်စွာ၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 ကာမရာဂေါ၊ ကာမရာဂကို၊ သမုဟတော၊ နှုတ်အပ်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော၊ ထဝါ၊ တဝတို့ကို၊ သမုတ္တိန္နာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဣစ္ဆာ
 စ၊ အလိုရမက်ကို လည်းကောင်း၊ ပတ္တနာပိစ၊ တဝ၌ တောင့်တခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ သမုတ္တိန္နာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်ပြီ၊ သဗ္ဗသံယောဂပိသံ
 ယုတ္တာ၊ ခပ်သိမ်းသော ယောဂတို့မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊
 သန္တိံ၊ ပြိုင်သက်ခြင်းကို၊ ပါပုဏိံ၊ ရပြီ၊ နန္ဒုတ္တရာထေရီ၊ နန္ဒုတ္တရာထေ
 ရီမသည်၊ ဣမာဂါထာ၊ ယော၊ ဤသို့ ဆိုသိကူးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အ
 ဘာထိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊ ။

(၄၃) သဒ္ဓါထ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်ခြင်းဖြင့်၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်
 သော လူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်
 သော ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာန၊ ရဟန်းပြုထွက်၊ လာဘသက္ကာရဥ
 သရုက္ကာ၊ လာဘ်ပူဇော် သက္ကာရ၌ လုံ့လပြုသည်ဖြစ်၍၊ တေနထေန၊ ထိုထို
 များသော အကြားအမြင် တရားစကား အစရှိသော လာဘ်ဖြစ်ခြင်း၏အ
 ကြောင်းဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိစရိံ၊ ကျင့်၏၊ ပရမံ၊ မြတ်သော၊ အတ္ထံ၊
 ဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်စသော အကျိုးကို၊ ရိပ္ပိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဟိနံ၊ ယုတ်သော၊
 အတ္ထံ၊ ပစ္စည်းထေးပါးတည်းဟူသော အကျိုးကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အသေဝိံ၊
 မြှုပ်ပြီ၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ ဝသံ၊ နိုင်ငံသို့၊ ဂတ္တိံ၊ လိုက်၍၊ သာ
 မညတ္ထံ၊ ရဟန်းကိစ္စကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိရန္တံ၊ မသိက္ခာသာမေ၊ ထိုငါအား၊
 ဝိဟာရစကော၊ နေရာတိုက်ခန်း၌၊ နိသိန္နာယ၊ ထိုင်နေစဉ်၊ သံဝေဂေါ၊ ထိတ်
 ထန်ခြင်းသည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 တဏှာယ၊ ပစ္စည်း၌တပ်မက်မောခြင်း၏၊ ဝသံ၊ နိုင်ငံသို့၊ အာဂတာ၊ လိုက်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပဂ္ဂပရိပန္နာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏သွားခြေမဟုတ်သောခရီးသို့
 သွားသည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်၊ အပ္ပကံ၊
 နည်း၏၊ ဇရာဗျာဓိစ၊ အိုခြင်းနာခြင်းသည်လည်း၊ မဒ္ဒတိ၊ နှိပ်စက်အပ်၏၊ အ
 ယံကာယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း၊ ပုရာထိန္ဒတိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့၊ မေ၊ ငါ
 အား၊ ပမတ္ထိဝံ၊ မေ့လျော့၍နေခြင်းငှါ၊ နကာထော၊ ဗုဒ္ဓပ္ပါဒနဝမေဏဟုဆို

အပ်သော ကာလမဟုတ်သေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿာမေ၊ ထိုငါ့အား၊ သံဝေ
 ဇေါ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ခန္ဓာနံ၊ ဥပါဒါ
 နက္ခန္ဓာတို့၏၊ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သော
 အတိုင်း၊ အပေက္ခန္တိ၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ဝိမုတ္တဝိတ္တာ၊ ကိလေသာဘဝ
 တို့မှလွတ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဋ္ဌာသိ၊ တထေတမြောက်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လျှောက်နာရပြီ၊
 ဝိတ္တကာစိ၊ ဝိတ္တကာစိမည်သောထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့
 ဆိုထိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၄၄) အဟံ၊ ငါသည်၊ အဂါရတ္ထိံ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌၊
 ဝသန္တိ၊ နေသည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်း၏၊ သန္တိ၊ ကော၊ အထံ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 စကားကို၊ သုတ္တာန၊ နာရ၍၊ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြှုပ်နှံခြင်းထဲ
 သော၊ ပဒံ၊ မသေခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ထသော၊ အဂ္ဂုတံ၊ စုတေခြင်းမရှိ
 သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပြီ။ ။ သာအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗံ၊
 သားကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတဗုဒ္ဓံ၊ ဘွဲ့ကိုလည်းကောင်း၊ ဓနုဗညုဗ္ဗံ၊ ဥပ္ပာစပါး
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဆေဋ္ဌိယ၊ ဝှန်၍၊ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို၊ ဆေဒါပယိတ္တာန၊ မြတ်
 စေ၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ဓမ္မဇိံ၊ ရဟန်း
 ပြုပြီ။ ။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘိက္ခမာနာ၊ ဘိက္ခမာန်သည်သာလျှင်၊ သန္တိ၊
 ဖြစ်ထျက်၊ အဂ္ဂသံ၊ လျစ်လျူသောအကျင့်ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ အထက်မဂ်ကို၊
 ဘာဇဝန္တိ၊ ပွားစေသည်ရှိသော်၊ ရာဂဒေါသဗ္ဗံ၊ ထိုရာဂ ဒေါသကိုလည်း
 ကောင်း၊ နိဗ္ဗာဒေကဋ္ဌေ၊ ထိုရာဂဒေါသနှင့်တူသောတည်ရာရှိကုန်သော၊ အာ
 သဝေစ၊ အာသဝေါတရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာသိံ၊ ပယ်ရပြီ။ ။
 ဥပသမ္ပန္နပဗ္ဗင်္ဂံ၊ ဘိက္ခု၊ နိ၊ ရဟန်းရိန်းမသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ပြန်၍လည်း၊
 ဗုဒ္ဓဇာတိံ၊ ရှေးဘဝကို၊ အနုဿရိံ၊ အောက်မှပြီ၊ ဝိမလံ၊ အညစ်အကြေး
 ကင်းသော၊ သာဓုဘာဝိတံ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု
 အဘိညာဉ်ကိုလည်း၊ ဝိသောဓိတံ၊ သုတ်သင်အပ်ပြီ။ ။ ဟေတုဇာထေ၊
 မဂ္ဂုပုန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပထောကိနေ၊ ပျက်စီးတတ်သောသဘောရှိကုန်သော
 သင်္ခါ၊ ရေ၊ တေတုမကသင်္ခါရတို့ကို၊ ပရထော၊ ဖြစ်ပအားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ အာသဝေ၊ အာသဝေါတရားတို့ကို၊ ပဟာသိံ၊
 ပယ်ရပြီ၊ သိတိဘူတာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောပုပန်ခြင်းမှငြိမ်းသည်ဖြစ်
 ၍၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အမိံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ။ သက္ခယာ၊ သက္ခယာ

☰

မည်သောထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသီကုံး အပ်သော်ဂါ
ထာတို့ကို၊ အတာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊ ။

(၄၅)အဘံ၊ ငါသည်၊ အာတ္ထိံ ခူပသရ သာယော၊ ဤခူပကာယဟု ဆိုအပ်သော
ခန္ဓာကိုယ်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဒသပုတ္တော၊ တကျိပ်သောသားတို့ကို၊ ဝိဇာ
ယိတွာ၊ ဖွား၍၊ တတော၊ ထိုသို့ဖွားခြင်းကြောင့်၊ ဗုဗ္ဗဇာ၊ အားနည်းသည်ဖြစ်
၍၊ ဇိန္နာ၊ အိုမင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းမိန်းမသို့၊ ဥပသကံမိံ၊ ကပ်၏၊
သာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်၊ ခန္ဓာယတနဇာတုယော၊ ခန္ဓာအာယတနဇာတ်
တို့ကို၊ ဒသေန္တိ၊ ပြုထုက်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အဒေသေဝိ၊ ဟော၏
တဿ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမ၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုကိတွာန၊ နာရ၍၊ ဂေ၊ သေ၊ ဆံ
တို့ကို၊ ဆေတွာန၊ ဖြတ်၍၊ ဗုဗ္ဗိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ ။ ထသောမေ၊ ထိုငါသည်၊
သိက္ခာမာနာယ၊ သိက္ခာမာန်ကျင့်စဉ်၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို၊
ဝိသောမိတံ၊ သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ မေ၊ ငါသည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ထံ၌၊ ပုရေ၊ ရှေးအ
ခါ၌၊ ဝုသိတံ၊ နေခဲဘူး၏၊ တံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေ
ဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ။ အနိဝိတ္တဉ္စ၊ အနိဝိတ္တသမာပတ်
ကိုလည်း၊ ဘာဝေမိ၊ ပွားစေ၏၊ ဧကဂ္ဂါ၊ တခုသောအာရုံရှိသည်၊ သုသမာဟိ
တာ၊ ကောင်းမွာတည်ကြည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနန္တရာဝိမောက္ခာ၊ အရ
ဟတ္တမဂ်၏အခြားမဲ့၌ဖြစ်သောဝိမောက္ခာရှိသည်၊ အာသိံ၊ ငါဖြစ်ပြီ၊ အနုပါဒါ
ယ၊ တစုံတခုသောအာရုံကိုမယူမူ၍၊ ဗိဗ္ဗုတာ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းသည်၊
အာသိံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ။ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို၊ ပရိညာတာ၊ ဝိုင်းခြား၍သိ
အပ်ကုန်ပြီ၊ တေ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့သည်၊ ဆိန္ဒူမုလကာ၊ အဝိဇ္ဇာတဏှာတည်း
ဟုသောအမြစ်ဖြတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဇမ္ဗိယုတ်မာစွာ
သော၊ ဇရေ၊ အိုခြင်းတရား၊ တဝ၊ သင်အား၊ ဝိ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သည်၊ အတ္ထု၊
ဖြစ်စွာကား၊ မေ၊ ငါအား၊ ဒါနိယေရအခါ၌၊ ပုနန္တဝေ၊ တဘန်ထဝသင်၌
ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ။ သောဏာ၊ သောဏမည်သောထေရီမသည်၊
ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အတာသိတ္ထ၊
ရွတ်ဆိုပြီ၊ ။

(၄၆)အဘံ၊ ငါသည်၊ လုနကေသိ၊ နှုတ်အပ်သောဆံရှိသော၊ ပကင်္ခေ
သွားချည်းဆောင်သော၊ ဧကသာဓိ၊ တထည်တည်းသော ပုခိုးကို ဝတ်
သော၊ နိဂဗ္ဗိတဇနိက္ကတွန်းမသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌၊ ဝရိံ၊
ထည်သည့်ပြီ၊ အဝဇ္ဇေ၊ အပြစ်မရှိသောအမှု၌၊ ဝဇ္ဇမတိနိ၊ အပြစ်ရှိ၏ဟုအမှတ်
ရှိ၏၊ ဝဇ္ဇေဝ၊ အပြစ်ရှိသောအမှု၌ကား၊ အဝဇ္ဇေသိနိ၊ အပြစ်မရှိဟုအယူရှိ

၏။ ဒိဝါဝိဟာရာ၊ နေ့သန့်ရာအရပ်မှ၊ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍။ ဝိဇ္ဇာကုဋေပဗ္ဗ
 တေ၊ ဝိဇ္ဇာကုဋ်တောင်၌၊ သိက္ခာသံစာပုရကတ္တတံ၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့ဖြင့်ဖြို
 အပ်သော၊ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမြူကင်းထသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာ
 ထုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်၏။ ဇာဏု၊ ပုဆစ်နှစ်ဖက်ကို၊ နိဟဂ္ဂ၊ ထောက်၍၊
 ဝနိတ္တော၊ ရှိခိုး၍၊ သမ္ပုခါ၊ မြတ်စွာထုရား ဖျက်မှောက်တော်၌၊ အဗ္ဗုဏိံ၊
 လက်အုပ်ချီခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အကာသိံ၊ ပြုပြီ၊ ဘဒ္ဒေ၊ ဘဒ္ဒါ၊ ဟေ၊
 လာဟုည့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ အဝစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သာ၊ ထိုထုရားမိန့်
 တော်မူသောအာဏာတော်သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်သည်
 အာသိ၊ ဖြစ်၏။ အင်္ဂါစ၊ အင်္ဂါတိုင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ မဂဓာစ၊ မဂ
 ဝတိုင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇိစ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ကာသိစ၊ ကာသိတိုင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကောသလစ၊ ကောသလ
 တိုင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးတစ်တူတွန်းမဖြစ်သောအခါ၌၊
 ဝိဇ္ဇာ၊ ငါထေ့ကျက်ခဲဘူးကုန်၏။ တေသုယေဝ၊ ထိုတိုင်းတို့၌ပင်လျှင်၊ ဣဒါ
 နိ၊ ယခုအခါ၌၊ အနတာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြူကင်းသည်ဖြစ်၍၊
 ပဗ္ဗာသဝဿာနိ၊ အနှစ်ငါးဆယ်တို့ပတ်လုံး၊ ရဋ္ဌိပိဏ္ဍံ၊ ပြည်သူတို့၏စွမ်း
 ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတုဋ္ဌိံ၊ စားပြီဟေ့၊ အကြင်ဥပါသကာသည်၊ သဗ္ဗ
 ဝန္တေဟိ၊ စပ်သိမ်းသောဝန္တေ၊ ပါးတို့မှ၊ ဝိရတ္တာယ၊ လွတ်သော၊ ဘဒ္ဒါ
 ယ၊ ဘဒ္ဒါထေရီမအား၊ ဝီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အဒါသိ၊ လျှင်၊ အယံဥပါသ
 ကော၊ ဤဥပါသကာသည်၊ သပညောဝတ၊ စညာရှိပေစွ၊ ဗဟံ၊ များစွာသော
 ပုညဗ္ဗ၊ ကောင်းမှုကိုလည်း၊ ပဿဝိ၊ ပွားစေ၏။ ပုရာနနိဂဏ္ဌိ၊ တက္ကတွန်း
 မဖြစ်ဘူးသော၊ ဘဒ္ဒါ၊ ဘဒ္ဒါထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆို
 သိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၄၇) မာဏဝါ၊ လူတို့သည်၊ နင်ထေဟိ၊ ထွန်တုံးတို့ဖြင့်၊ ခေတ္တံ၊ လယ်
 ကို၊ ကသံကသန္တာ၊ ထွန်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဆမာဆမာယံ၊ မြေ၌၊ ဝိဇာနိ၊ မျိုး
 ဝေ့ကို၊ ပဝပ္ပံ၊ ပဝပ္ပန္တော၊ ပိုက်မျိုးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပုတ္တဒါရာနိ၊ သားမယား
 တို့ကို၊ ပေါသေန္တာ၊ ပွေးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဝိဒ္ဓန္တိ၊ ရကုန်သေး
 ၏ရှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်ကား၊ သိလသမ္ပန္နာ၊ သိထနှင့်ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၊
 အကုသိတာ၊ မမျှင်းရိသည်ဖြစ်၍၊ အနုဒ္ဓတာ၊ မပျံလွင့်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊ သာ
 သနကာရိကာ၊ သတ္တကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားစေခြင်းတည်းဟူသော ထုရားအဆုံး
 အမဏာန်ကိုလိုက်နာလျက်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ နာမိ
 ဝတ္ထာမိ၊ မရုတ်ရှိရာအုံနည်း၊ အမိဂတ္ထာမိ၊ ရအုံသည်မချွတ်လျှင်တည်း။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတော၊ ကြိန္တိ၊ ထထတော၊ မြင့်ရာအရပ်မှာ၊ နိန္ဒံ၊ ချိုင့်ဝှမ်းရာအရပ်-
 သို့၊ အာဂတံ၊ စီးသော၊ ပါဒေါဒကဉ္စ၊ ခြေဆေးရေကိုလည်း၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊
 ပါဒေါ၊ ခြေဘို့ကို၊ ပက္ခာယယိတွာန၊ ဆေး၍၊ ဥဒကေသု၊ ခြေစားရေတို့၌၊
 နိမိတ္တံ၊ ကိုယ်တည်းဟူသော ရေသည်ကုန်ခြင်းသဘော၊ ဖျက်ခြင်းသဘော
 ရှိသကဲ့သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကရောမိ၊ ဝိပဿနာကိုပွားစေခြင်းဖြင့်ပြု၏၊ ပါ
 ဒေါဒကံ၊ ခြေဆေးရေသည်၊ ထထတော၊ မြင့်ရာအရပ်မှာ၊ နိန္ဒံ၊ ချိုင့်ဝှမ်းရာ
 အရပ်သို့၊ အာဂတံ၊ စီးလတ်သည်ကို၊ ဝိဒိတွာန၊ ထိ၍၊ ကရောမိ၊ ဝိပဿနာ
 ကိုပွားစေခြင်းကိုပြု၏။ ကတော၊ ထို သို့အာယုသင်္ခါရ၌ အနိစ္စအစရှိသည်
 ဖြင့်ရှုပြီးသည်နောက်မှ၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သမာဓေထိံ၊ ဝိပဿနာသမာဓိဖြင့်
 ကောင်းစွာတည်စေ၏။ ကိမိဝ၊ အတယ်ကဲ့သို့နည်းဘာဇ္ဇိ၊ ကောင်းသော၊
 အာဇာနိယံ၊ အာဇာနည်မျိုးဖြစ်သော၊ အသယံ၊ မြင်းကို၊ သာမုထိ၊ လိမ္မာသော
 ဓုတ္တားထိန်းသည်၊ သာရေတိဇ္ဈဝ၊ ဆုံးမသကဲ့သို့တည်း၊ တထော၊ ထိုသို့
 စိတ်ကိုဆုံးမပြီးသည်မှာ၊ ဒိပံ၊ ဆီမီးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း
 ခန်းတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပါဝိသိံ၊ ဝင်၏။ သေယျံ၊ အိပ်ရာကို၊ ဩယော
 ကယိတွာန၊ ဆီမီးရောင်ဖြင့်ကြည့်၍၊ မဉ္စကမ္ပိ၊ ညောင်စောင်းငယ်၌၊ နိယိန္တ
 ဟယ၊ ထိုင်နေအံ့သောဌာ၊ ဥပါဝိသိံ၊ အနီးသို့ကပ်၏။ တထော၊ ထိုနောင်မှ
 သုစိံ၊ တံခါးကျည်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝဋ္ဋိံ၊ ဆီမီးစာကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ဩယောကသယာမိ၊ အောက်သို့ရှေ့ရှုငင်၏၊ ပဒိပဿ၊ ဆီမီး၏၊ နိဗ္ဗာနံဇ္ဈဝ
 ငြိမ်းခြင်းကဲ့သို့၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ဝိမောက္ခော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်
 ခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ ပဇ္ဇာစာရာ၊ ပဇ္ဇာစာရိထေရိမသည်၊ ဣမာဂါထာ
 ယော၊ ဤသို့ဆိုသိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၃၀) မာဏဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဇိဝိတဟေတု၊ အသက်ဟူသောအ
 ကြောင်းကြောင့်၊ ရသထာနိ၊ ကျည်ပွေ့တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ခညံ၊ စပါး
 ကို၊ ကောဇေန္တိ၊ ထောင်းကုန်၏။ မာဏဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ပုတ္တဒါရာနိ၊
 သားမယားတို့ကို၊ ပေါသေန္တော၊ မွေးကြေးကုန်ထုက်၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဝိန္ဒန္တိ၊
 ရေကုန်သေး၏။ တုမှ၊ သင်တို့သည်၊ ယံ၊ အကြင်တုရားအဆုံးအမတော်
 ကို၊ ကတွာ၊ လိုက်နာသောကြောင့်၊ နာနုတပွတိ၊ နောင်တဖန်မပူပန်ရ၊ တံဗုဒ္ဓ
 သာသနံ၊ ထိုတုရားအဆုံးအမတော်ကို၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်သော၊ ဝိပွံ၊ သျှင်
 စွာ၊ ပါဒါနံ၊ ခြေတို့ကို၊ ဝေဝိတွာ၊ ဆေး၍၊ ကေမန္တေ၊ တင့်အပ် ထေ့ရက်
 မတ်သောအရပ်၌၊ နိယိဒထ၊ ထိုင်နေကုန်သော၊ စေတောသမထံ၊ စိတ်
 ၏ငြိမ်သက်တည်ကြည်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တာ၊ ဟွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓသာ

သနံ၊ ဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပဗ္ဗာစာရာ၊ ပဗ္ဗာစာရီသည်၊ ဘိက္ခုနီနံ၊ သုံးကျိပ်သောရဟန်းမိန်းမတို့အား၊
 ကြောဒေဝိ၊ ဆုံးမ၏။ ၊ ထာ၊ ထိုသုံးကျိပ်သောရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ တ
 သာပဗ္ဗာစာရာယ၊ ထိုပဗ္ဗာစာရီထေရ်မ၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သော၊ ဝ
 စနံ၊ စကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားကုန်၍၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ပက္ခာထပိတ္တာန၊
 ဆေးကုန်၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဥပါပိသံ၊ နေကုန်
 ၍၊ စေတောသမထံ၊ ပိတ်၏ပြင်သက်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓသာသနံ၊ မြတ်စွာထုရားအဆုံးအမတော်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ၊
 ကတ္တာ၊ ဘုရားအဆုံးအမတော်ကိုပြည့်စုံစွာပြုကုန်သောကြောင့်၊ ရတ္တိယာ ^၂
 ညဉ့်၏၊ ပုရိမေယာမေ၊ ညဉ့်ဦးယံ၌၊ ပုဗ္ဗဇာတိံ၊ ရှေးဘဝကို၊ အနုဿရံ၊ အခံ
 နေနိုင်ကုန်၏၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏၊ မဏ္ဍိမေယာမေ၊ သနံ၊ နှောင်ယံ၌၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊
 ဒိဗ္ဗစက္ခုကို၊ ပိသောဓယံ၊ သုတ်သင်ကုန်၏။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏၊ ပတ္တိမေယာ
 မေ၊ ရိုးသေခံယံ၌၊ ထမောစန္ဒံ၊ မောဟအရကို၊ ပဒါလပသံ၊ ဖေခံခွဲကုန်၏၊ ဥဠာ
 ယ၊ နေရာမှထကုန်၍၊ မဟာထေရီ၊ မြတ်သောထေရီမ၊ တေ၊ သင်၏၊ အနုသာ
 သနိ၊ အဆုံးအမကို၊ အမှော်၊ ငါတို့သည်၊ ကထာ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ ပါဒေ၊ ပဗ္ဗာစာရီထေရ်မ၏ခြေတို့ကို၊ ဝဋ္ဌိံ သု၊ ရှိခိုးကုန်၏။ သင်္ဂါ
 မေ၊ စစ်မြေပြင်၌၊ အပရာဇိတံ၊ အသုရာတို့သည် မအောင်နိုင်သော၊ ဣန္ဒံ၊ ထိ
 ကြားမင်းကို၊ ပုရက္ခိတ္တာ၊ ခြံရံ၍၊ ဝိဟရန္တာ၊ နေကုန်သော၊ တိဒသာဒေဝါ၊ ဣဝ
 တာဝတိံ သာနတ်တို့ကဲ့သို့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပုရက္ခိတ္တာ၊ ခြံရံ
 ကုန်၍၊ ဝိဟရိဿာမေ၊ နေကုန်အံ့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အယျာယ၊ အရှင်ပဗ္ဗာစာ
 ရီကြောင့်၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါ
 ကင်းကုန်သည်၊ အမှ၊ ဖြစ်ပေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိံ သမတ္တာ၊ သုံးကျိပ်အ
 တိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ထေရီ၊ ထေရီမတို့၏ထက္ခကာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊
 ဘိက္ခုနီယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ ပဗ္ဗာစာရာယ၊ ပဗ္ဗာစာရီထေရ်မ၏၊
 သန္တိကော၊ အထံ၌၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုတ်ကို၊ ဗျာကံသု၊ ကြားကုန်၏။ ၊

(၄၉) အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရေ၊ ရဟန်းပြုသည်မှရှေးလူဖြစ်သောကောထ၌၊
 ဒုဂ္ဂတာ၊ သူဆင်းရဲမသည်လည်းကောင်း၊ ပိဝေါစ၊ မုတ်ဆိုးမသည်လည်း
 ကောင်း၊ အပုတ္တိကာ၊ သားမရှိသည်လည်းကောင်း၊ အာသိံ၊ မြစ်ဖြူ၊ မိတ္တေဟိ
 အဆွေခင်ပွန်းတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဥာတိဟံ၊ ဆွေမျိုးတို့နှင့်လည်းကောင်း၊
 ဝိနံ၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ စာတ္တစောဠဿ၊ ထမင်းပုဆိုးကိုလည်း၊ နာမိဂထံ၊
 အလို ပြည့်အောင်မရခဲ့၊ ၊ ပတ္တံ၊ မြေသပိတ်ကို လည်းကောင်း၊ ဒဏ္ဍပူ၊

ထောင်စွေးကိုထည်းကောင်း၊ ဂဏ္ဍိတွာ၊ သက်စွဲ၍၊ ဂုဏ်ထာ၊ တအိမ်မှ၊ ကု
လံ၊ တအိမ်သို့၊ ဘိက္ခာမာနာ၊ ထောင်းစားရထည်ဖြစ်၍၊ ဂေဟာဝတဝထော၊
အိမ်မရှိခြင်းကြောင့်၊ သိတုဗျေနစ၊ အချမ်းအပူဖြင့်ထည်း၊ ခုယုန္တိ၊ နိုင်
စက်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တဝသသာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့တိုင်တိုင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စာရိ
တုညံထည်သာ၏။ ၊ ဝုန၊ ခုနစ်နှစ်မှနောက်၌၊ အနုပါနဿ၊ ထမင်းအဖျော်
ဖြင့်၊ ထာသိနိ၊ လှောက်ပြန်ပြောထသော၊ ဘိက္ခုနိ၊ ပဇ္ဇာစာရိရဟန်းမိန်းမကို
ဒိသ္မာန၊ မြင်ရ၍၊ ဥပသကံမ္မ၊ ကပ်ကုန်ထတ်၍၊ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌၊
ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အဝေါစ၊ ငွေ့ဝံ၏။ ပဇ္ဇာစာရ၊ ပဇ္ဇာစာရိမည်သော
သာစ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်ထည်း၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ အနုကမ္မာယ၊ သနားသဖြင့်၊ ပဗ္ဗာ
ဇေသိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ တထော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဩဝေတွာန၊ ဆုံးမ၍၊ ပရ
မတ္ထေ၊ မြတ်သော အကျိုးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌သာလျှင်၊ နိယောဇေယိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
ကိုကြားခြင်းဖြင့်တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၏။ ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တသပာ၊ ထိုပဇ္ဇာ
စာရိ၏၊ ဂစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာန၊ နာ၍၊ အနုသာသနိ၊ အဆုံးအမကို၊ အကာ
ထိ၊ ပြုပြီ၊ အယျာယ၊ အရှင်မပဇ္ဇာစာရိ၏၊ ဩဝါဒေါ၊ အဆုံးအမသည်၊ အမော
စော၊ အချည်းနှီးမဟုတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေဝိဇ္ဇာ၊
ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါကင်းသည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏။
စန္ဒာ၊ စန္ဒာမည်သောထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်
သောဂါတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ၊ ပဉ္စကနိပါတော၊ ပဉ္စကနိပါတ်
သည်၊ သမတ္ထော၊ ပြီးပြီ။ ၊

၆-ဆတ္တနိပါတ်။

☞ (၅၀) အာဂတဿ၊ ဤဘဝသို့ ထာသော၊ ယဿ၊ အကြင်သတ္တဝါ
၏၊ မဂ္ဂံဝါ၊ ထာရာခရီးကို ထည်းကောင်း၊ ဂတဿ၊ ဤဘဝမှ သွားထေ
သော၊ ယဿ၊ အကြင်သတ္တဝါ၏၊ မဂ္ဂံဝါ၊ သွားရာခရီးကို ထည်းကောင်း၊
နဇာနာသိ၊ သင်မသိတကား၊ ကုဇော၊ အဘယ်အရပ်မှ၊ အာဂတံ၊ ထာ
သော၊ ထံသတ္တံ၊ ထိုသတ္တဝါကို၊ တံဂုတ္တံ၊ ထိုသားကို၊ မမပုတ္တောတိ၊ ငါ
သားဟူ၍၊ ရောဒသိ၊ အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေးဘိသနည်း။ ၊ အာဂတ
ဿ၊ ဤဘဝသို့ထာသော၊ တဿ၊ ထိုထေထေသောသား၏၊ မဂ္ဂံဝါ၊ ထာရာ
ခရီးကိုထည်းကောင်း၊ ဂတဿ၊ ဤဘဝမှသွားထေသော၊ တဿ၊ ထိုထေ
ထေသောသား၏၊ မဂ္ဂု၊ သွားရာခရီးကို ထည်းကောင်း၊ ဝေါဇာနာသိ၊ အ
ကတိ၍သင်ထိ သံညံဖြစ်အံ့၊ ဝေမ္မိ၊ ဤသို့ဆိုသော်လည်း၊ နံ၊ ထိုထေထေ

သောသားကို၊ နသမနူသောစေထိ၊ အဘန်တလဲလဲ မပိုးရိပ်လင်း၊ ဟိသန္တံ၊
 မှန်၏။ ပါဏိနော၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည်၊ ဧဝံဓမ္မာ၊ ဤသို့သောခြင်း
 ပျက်ခြင်းသဘော ရှိကုန်သည်သာလျှင် တည်း။ သော၊ ထိုသေစေ
 သောသင့်သားသည်၊ တတော၊ ထိုတမလွန်ဘဝမှ၊ အယောပိတာ၊ ထာထည်
 ဟုမတောင်းပန်ဘဲ၊ အာဂန္တိ၊ ဤဘဝသို့ ထာထတ်၏။ အနုညာတော၊
 သွားစေဟု ခွင့်မပြုဘဲ၊ ဣတော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ၊ ဂတော၊ တမလွန်ဘဝ
 သို့သွားတတ်၏။ ကုတောပိ၊ အဘယ်ဘဝမှလည်း၊ အာဂတ္တာ၊ ပရိသန္ဓေနေ
 သောအားဖြင့်သာ၍၊ ကထိပါဟကံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်၊ ဝထိတွာ၊ နေ၍။ ။
 ဣတောပိ၊ ဤဘဝမှလည်း၊ အညောနု၊ ဘဝတပါးသို့၊ အာဂတောနု၊ လာစေ
 သလော၊ တတော၊ ထိုဘဝတပါးမှလည်း၊ အညောနု၊ ဘဝတပါးသို့၊ ဂစ္ဆတိနု၊
 သွားစေသလော၊ မနုဿရူပေန၊ လူ၏အဖြစ်ကိုရ ရွာန်အဖြစ်စသည်မှ၊ ပေ
 တောအပေဘော၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌ဖြစ်ပြီး၍ ကင်းသောသင့်သားသည်၊
 သံသရန္တော၊ အဘန်တလဲလဲဖြစ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊
 ဂမိဿတိ၊ ထိုသို့သောဘဝသို့ ကပ်လိပ်သတည်း၊ တဝ၊ သင်၏၊ ပုတ္တော၊
 သားကား၊ ယထာဂတော၊ မခေါ်ဘဲလည်း ဤဘဝသို့လာ၏၊ တထာဂတော၊
 သွားစေတော့ဟု ခွင့်မပြုဘဲလည်း တပါးသော ဘဝသို့သွား၏။ တတ္ထ၊ ထို
 ထာလိုလော့သွားလိုသွားသော သင်၏သား၌၊ ပရိဗေဝနာ၊ ငိုကြွေးခြင်းလည်း၊
 ကာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာစာရာယ၊ ပဇာစာရီသည်၊ အ
 နုဿာထိတာယ၊ ဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ခုဒ္ဒသံ၊ မြင်နိုင်ခဲ့လ
 သော၊ ဟဒယနိဿိတံ၊ စိတ်၌မှီထွေသော၊ သလ္လံ၊ ပိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူသော
 ငြောင့်သည်၊ အဗ္ဗု၊ ဟိဝတာ၊ ကျွတ်လေစွကကား၊ သောကပရေထာယ၊ ပိုးရိပ်
 ခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သော၊ ယာမေယသောမေ၊ အကြင်ငါ့အား၊ ပုတ္တသောကံ
 သား၌ပိုးရိပ်ခြင်းသည်၊ ဗျပါနုဒိ၊ ပျောက်ပြိုသောအဖေ၊ ထိုငါသည်၊ အဇ္ဇ၊ ယခု
 အဗ္ဗု၊ ငွေသလ္လာ၊ ကျွတ်သောငြောင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိစ္ဆာတာ၊ တထာတည်းဟူ
 သောပွတ်သိပ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတာ၊ ကိလေသာငြိမ်းသည်ဖြစ်၍
 မုနိ၊ အထွတ်သို့ ရောက်ပြီးထသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊
 ဓမ္မဉ္စ၊ ဆယ်ပါးသောတရားတော်ကိုလည်းကောင်း၊ သံစာဉ္စ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်
 ရှစ်ယောက်အပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊
 ဆည်းကပ်၏။ ပဉ္စသတာပဇာစာရာ၊ ငါးရာကုန်သော ပဇာစာရီမည်
 သောရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသိကုံးအပ်သောဂါ
 ထာတို့ကို၊ အဘာသိ သု၊ ရွတ်ဆိုကုန်ပြီ။ ။

(၅၁) အဟိ၊ ငါသည်၊ ပုတ္တသောကေန၊ သား၌ပိုးရိပ်ခြင်းဖြင့်၊ အရွာ၊ နှိပ်စက်
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိတ္တဝိတ္တာ၊ မျှလွှင့်သောပိတ်ရှိသောအရူးမသည်၊ ဝိသညိနိ၊
 မိန်းမောတွေဝေသောအရူးမသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊ နဂ္ဂါ၊ အဝတ်အချည်း
 စည်း၊ ပကိန္န၊ ကောသိစ၊ ပရိပရေကြံသောဆံရှိသည်ဖြစ်၍ထည်း၊ ကေနတေန၊
 ထိုထိုသောရွာနိဂုံးသို့၊ ဝိစရိ၊ ထည့်သည်သာ၏။ သင်္ကာရကုဋေသုစ၊ တံ
 မြက်ချေးရက်၌ ထည်းကောင်း၊ သုသာနဓုတိယာသုစ၊ သုသာနခရီးမတို့၌
 ထည်းကောင်း၊ ဝသိ၊ နေ၏။ တိဏိဝဿာနိ၊ သုံးနှစ်တို့တိုင်တိုင်၊ ခုပ္ပိပါသာ
 သမပ္ပိတာ၊ ငတ်ခြင်းမွတ်သိပ်ခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အစရိ၊ ထည့်
 ထည့်သာပြီ။ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ သုဂတံ၊ တင့်တယ်သောသွားခြင်းရှိထ
 သော၊ အဒန္တာနံ၊ မယဉ်ကျေးသောသူတို့ကို၊ ဓမ္မေတာရီ၊ ဆုံးမထေဉ်မူတတ်
 ထသော၊ အကုထောဘယံ၊ တရံတရသောအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သောဘေး
 ထည်းမရှိပြီးထသော၊ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ မိထိလံနဂရံ၊ မိထိထာပြည်
 သို့၊ ဂတံ၊ ကြွတော်မူသည်ကို၊ အဒ္ဓသာမိ၊ ဖူးမြင်ရ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အ
 ဟိ၊ ငါသည်၊ သပ္ပိတ္တံ၊ ကြွပထေ၊ မိမိပိတ်ကို၊ ပဒိုထဒ္ဓါန၊ ရ၍၊ ဝန္တိတွာန၊ ရှိခိုး၍
 ဥပါဝိသိ၊ ထုရားထံသို့ကပ်ပြီ။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမ အနွယ်ဖြစ်တော်မူ
 သော၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ အနုကမ္မာယ၊ သနားသ
 ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ထုရားတော်ကို၊ အဗေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဿ၊ ထို
 မြတ်စွာထုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ ထုရားကို။ သုဏိတွာန၊ နာရ၍၊ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်း
 ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ သတ္ထု၊ ဝစနေ၊ မြတ်စွာထုရားသာသနာတော်၌၊
 ယုတ္တန္တိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ သိဝံ၊ ဘေးဥပဒ္ဓဝေါမရှိသည်
 ဖြစ်၍အေးငြိမ်းသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သတ္တာကာသိ၊ မျက်မှော်ပြုရပြီ။ သဗ္ဗ
 သောကာ၊ ခပ်သိမ်းသောပိုးရိပ်ခြင်းတို့ကို၊ သရုန္တိန္နာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်
 ကုန်ပြီ၊ ပဟိနာ၊ ပတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ယထော၊ အကြင်ကြောင့်၊ သောကာနံ၊ ပိုးရိပ်
 ခြင်းတို့၏၊ သမ္ပဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝတ္ထု။ သောက၏တည်
 ရာဖြစ်သောခန္ဓာငါးပါးတို့ကိုထည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်
 ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်ကုန်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောကာ၊ ပိုးရိပ်
 ခြင်းတို့သည်၊ တေဒန္တိကာ၊ ဤငါသိအပ်သောအရဟတ္တဖိုလ်၍ အဆုံးရှိ
 ကုန်၏။ ဝါသိဋ္ဌိ၊ ဝါသိဋ္ဌိမည်သောထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤ
 ခွဲဆိုသိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထု၊ ရှုတ်ဆိုပြီ။ ။

(၅၂) ခေမေ၊ အိုခေမာ၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ဒဟရာ၊ ငယ်ထုနုနယ်၏၊ ရူပ
 ဝတိ၊ အဆင်းထည်းထွ၏။ အဟတ္ထိ၊ ငါမာရ်နတ်သည်လည်း၊ ဒဟရာ၊ ငယ်

ထွန်းနယ်၏၊ ယုဝါ၊ လူထင်ပျိုသာတည်း၊ ဇေတိ၊ လာထွဉ်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊
 ဗုဒ္ဓဂိဏောန၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသော၊ တုရိယေန၊ တုရိယပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ နဂိုတိ၊ မှတ်ခြင်း
 ဖြင့်၊ ရမာမသေ၊ မွေ့လျော်ခြင်းတူးကစားကြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေတ္တ၊ မာရ်
 နတ်ကဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ပါဝိမ၊ မာရ်နတ်ယုတ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာတု
 ရေန၊ ကျင်နာစွာထသော၊ ပဘင်္ဂနာ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော သဘောရှိသော၊
 ဣမိနာပူတိကာယေန၊ ဤအကောင်ပုပ်ဖြင့်၊ အဗ္ဗိယာမိ၊ ပြီးငွေ၏၊ ဟရာယာ
 မိ၊ စက်ဆုပ်၏၊ ကာမတဗ္ဗာ၊ ကာမတဗ္ဗာကို၊ သမူဟတာ၊ မဂ်ဖြင့်ဖျက်
 ဆီးအပ်ပြီ၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ သတ္တိသုဏ္ဍပမာ၊ တံသွားနှင့်တူ
 ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ခန္ဓာနံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏၊ အဓိကုဋ္ဌနာ၊ တည်ရာ
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တံ၊ သင်မာရ်နတ်သည်၊ ယံကာမရတိ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်ဖြင့်
 မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဗြူထိ၊ ငါအားဆို၏၊ သာ၊ ထိုကာမဂုဏ်ဖြင့်မွေ့လျော်
 ခြင်းသည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မမ၊ ငါအား၊ အရတိ၊ ထိုကာမဂုဏ်၌တပ်ခြင်း
 ကိုပယ်သောအားဖြင့်မွေ့လျော်သောပိတ်ရှိ၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊
 ခပ်သိမ်းသောအာရုံတို့၌၊ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းထဗ္ဗာကို၊ ဝိဟတာ၊ ပျောက်
 အပ်ပြီ၊ ထမောခန္ဓော၊ မောဘအရကို၊ ပဓါလိတော၊ ပောက်ခွဲအပ်ပြီ၊ ပါဝိမ၊
 မာရ်နတ်ယုတ်၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ကို၊ ဇာနာဟိ၊ သင်သိလော၊ အန္တကာ၊
 ဟယ်မာရ်ယုတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ နိဟဘော၊ ငါမှရှုံးလေသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဗာထာ၊ သူရိုက်တို့သည်၊ နက္ခတ္တာနိ၊ ကြယ်တို့ကို၊ နမဿန္တ၊ ရှိခိုး
 ကုန်လျက်၊ ဝနေ၊ တော၌၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ ပရိစရိပရိစရန္တာ၊ လုပ်ကျွေးကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ယထာတုဗ္ဗံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ အဇာနန္တာ၊ မထိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ သုဒ္ဓိံ၊ ကိလေသာ၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ အမညိတ္ထ၊ အော်မေ့ကုန်၏၊ အ
 ဟဉ္စခေါ၊ ငါသည်ကား၊ ဝုရိသုတ္တံ၊ ယောဂျ်းမြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ သမ္ဗု
 ခ္ခံ၊ မြတ်စွာတုရားကို၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးလျက်၊ သတ္တုသာသနကာရိကာ၊ မြတ်
 စွာတုရားအဆုံးအမတော်ကိုလိုက်နာသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဒုက္ခဟိ၊ ခပ်သိမ်း
 သောဆင်းရဲတို့မှ၊ ပရတ္တာ၊ လွတ်ပြီ၊ ခေမာ၊ ခေမာမည်သောထေရ်မသည်၊ ဣ
 မာဂါထာယော၊ ဤခွဲဆိုသီကုံးသောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ရွတ်ဆိုပြီ

(၅၃) အလင်္ကာတ၊ တန်သာလည်းဆင်ယင်ခြင်းရှိထသော၊ သုဝသ
 နာ၊ ကောင်းသော ဝတ်ခြင်းလည်းရှိထသော၊ မာထိနိ၊ ပန်းပန်ခြင်းလည်းရှိ
 ထသော၊ စန္ဒနောက္ခိတာ၊ စန္ဒကူးဖြင့်ထိမ်းကဲ့သောကိုယ်လည်းရှိထသော၊
 သဗ္ဗဘိရတာသဗ္ဗန္ဓာ၊ လက်ကောက်ခြေကျင်းစသော ခပ်သိမ်းသောတန်
 သာတို့ဖြင့်တန်သာဆင်ခြင်းအစွမ်းအားဖြင့်ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်း အပ်သော

ကိုယ်ရှိထသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ခါထိဂထသုဓကတ၊ ကျွန်မိန်းမအပေါင်း
 ခြံရံထုက်၊ " အနုပါနုပ္ပ၊ ထမင်းအဖျော်ကို ထည့်ကောင်း၊ ခန္ဓဘောဇ္ဇံ၊ ခံ
 သွယ်စားသွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုပ္ပကံ၊ များစွာ၊ အာဒါယ၊ ယု၍၊ ဂေဟ
 ထော၊ အိမ်မှ၊ နိက္ခမိတွာန၊ ထွက်ထတ်၍၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊ အဘိဟာ၊ ချ
 ယိ၊ ဆောင်ခဲ့၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဥယျာဉ်၌၊ မုမိတွာ၊ မွေ့ထျော်ပြီး၍၊ ကိဋ္ဌိတွာ
 ရွှင်မြူးပြီး၍၊ သကံစာရံ၊ မိမိအိမ်သို့၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာလတ်သည်ရှိသော်၊ သာ
 ကေတော၊ သာကေတမြို့နား၌၊ အဗ္ဗနဝနံ၊ ယဉ်းတိုက်တော၌၊ ဝိဟာ၊ ရုက္ခကွဲ၊ သစ်
 ပင်တို့ဖြင့်ခြံရံအပ်သောကျောင်းသို့၊ ပါဝိထိ၊ ဝင်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌၊
 ထောကပဇ္ဇောတံ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသောဆီမီးရှိတော်မူသော ကြောင့်ထုအ
 ပေါင်း၏ဆီမီးဟန်ဆောင် သဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိသွာ
 န၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ဝန္တိတွာန၊ ရှိသိုး၍၊ ဥပါဝိထိ၊ ချဉ်းကပ်လေ၏၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါး
 ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါ
 အား၊ အနုကမ္ဘာယ၊ သနားသဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အဒေသေထိ၊ ဟောတော်မူ
 ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မဟေထိသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သု
 တ္တာစခေါ၊ နာရ၍ထည်း၊ သစ္စံ၊ သစ္စာလေးပါးကို၊ သမ္ပုဋ္ဌိဝိဇ္ဈိ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီ
 တတ္ထေဝ၊ ထိုကျောင်း၌ပင်လျှင်၊ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမြို့ကင်း
 ထသော၊ အမတံ၊ သေခြင်းထည်းမရှိထသော၊ ဗဒံ၊ မင်္ဂလာတော်ရှိထံ ဥာဏ်အ
 ကြောင်းဖြစ်ထသော၊ ဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ ဝုဿထိ၊ ရပြီ၊ တတော၊ ထိုနောင်
 မှ၊ ဝိညာတသဒ္ဓစ္စာ၊ သိအပ်ပြီးသော သူတော်ကောင်းတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊
 အနုဂါရိယံ၊ ရဟန်းသောင်း၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုပြီ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တိသော
 ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့သို့၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသာသနံ၊ တရား
 အဆုံးအမထော်သည်၊ အမောဗံ၊ အချည်းနည်းမဟုတ်သည် သာလျှင်
 တည်း၊ သုဇာတာ၊ သုဇာတာမည်သောထေရီမသည်၊ ဣဇာဂါထာယော၊
 ၎င်းသို့ဆိုသီကုံး အပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

(၅၄) အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗဟုဝိတ္ထေ၊ များသောအသုံးအဆောင်ရှိသော၊
 မဟာဗုဒ္ဓေန၊ များသောဥစ္စာရှိသော၊ ဥစ္စေကုယေ၊ မြင့်မြတ်သောသူဌေးမျိုး၌
 ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ ဝန္တုရူပေန၊ ကျေးဇူးအဆင်းနှင့်၊ သမ္ပန္နာ၊ ပြည့်စုံ၏၊ မဇ္ဈိယာ၊
 မဇ္ဈမည်သောသူဌေး၏၊ အကြံစာ၊ ခင်၌ဖြစ်သော၊ ဝိ၊ ကာ၊ သွီးတည်း၊
 အဟံ၊ ငါကို၊ နာဇုတ္တေဟိ၊ မင်းသားတို့သည်၊ ပတ္တိတာ၊ တောင့်တအပ်၏၊
 သေဗ္ဗိသုတ္တေဟိ၊ သူဌေးသားတို့သည်ထည်း၊ ဂဇ္ဈိတာ၊ တပ်မက်မေးအပ်၏၊
 တေ၊ ထိုမင်းသားသူဌေးသားတို့သည်၊ မဟ္တာ၊ ငါ့အား၊ အနေပမံ၊ အနေပ

မာမည်သောထွေးကို၊ ဒေဝ၊ ပေးကုန်လောဟု၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိထု၊ အဘ၏၊ သန္တိ
 ကံ၊ အထံသို့၊ ခုတ်၊ တမန်ကို၊ ပေသယံ၊ ပေသယံ သု၊ စေကုန်၏။ အယျ၊ ဝဋ္ဌိ၊
 အရှင်သူဌေး၊ အနောပမာ၊ အနောပမာမည်သော၊ တုယံ၊ အရှင်သူဌေး၏၊ ဧ
 သာမိကာ၊ ဤထွေးသည်၊ သတ္တကံ၊ အကြင်မျှသောဥစ္စာကို၊ အတ္တဝီကိ၊ ထိုက်
 ၏ဟူ၍၊ ထက္ခဏညှယ်၊ ထက္ခဏာကိုသိသောပညာရှိတို့သည်၊ တုလိတာ၊
 အဘိုးကိုပိုင်းခြားအပ်၏၊ ထတော၊ ထိုထိုက်လောအဘိုးထက်၊ အဋ္ဌဂုဏံ၊
 ရှစ်ဆတက်၍၊ ဟိရညံ၊ ရွှေငွေကိုရင်း၊ ရတနာနိစ၊ ရတနာတို့ကိုရင်း၊ ဒသံ၊
 ပေးပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိထု၊ အဘ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ခုတ်၊ တ
 မန်ကို၊ ပေသယံ၊ ပေသယံ သု၊ စေကုန်၏။ သာအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ထောက
 ဇေဋ္ဌိ၊ လူသုံးပါးတို့၏အကြီးအမှူးဖြစ်တော်မူထသော၊ အနုတ္တရံ၊ အတုထည်း
 မရှိထသော၊ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာနု၊ ဗူးမြင်ရ၍၊ ထာသ၊ ထိုမြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ပါဒါနိ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝဒ္ဓိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တေ၊ တင့်အပ်
 လျှောက်ပတ်လော၊ အရစ်၌၊ ဥပါဝိသိံ၊ နေ၏။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအ
 နွယ်တော်ဖြစ်ထော်မူသော၊ သောသမ္ပုဋ္ဌေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါ
 အား၊ အနုကမ္မာယ၊ သနားသဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ထရားထော်ကို၊ အဒေသေသိ၊ ဟော
 ထော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တထိံ၊ အာသနေ၊ ထိုတရားနာသောနေရာ၌၊ နိသိန္နာ
 ထိုင်နေထွက်၊ ထတိ၊ သဖလံ၊ အနာဂါမိဗိုလ်ကို၊ ဗုသယိံ၊ ရပြီ။ ထတော၊
 ကိုနောင်မှ၊ ဧကသာနိ၊ ဆံတို့ကို၊ ခေတတွာနု၊ ဖြတ်၍၊ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်း
 ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိံ၊ ရဟန်ပြု၏၊ အဇ္ဈ၊ ယနေ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ရတ္တိံ၊ ရဟန်းပြုသောညဉ့်
 သည်၊ သတ္တမာ၊ ရနစ်ရက်မြောက်သောညဉ့်သည်၊ တတော၊ ထိုရနစ်ရက်
 မြော်သောနေ့မှနောက်၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တဗ္ဗာ၊ တဗ္ဗာကို၊ ဝိသောသိတာ၊
 အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ပယ်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနောပမာ၊
 အနောပမာထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤတွဲဆိုသီရုံးအပ်သော
 ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဆိုပြီ။ ။

(၅၅) ဝိရ၊ ကြီးသောထုံးထွေးတော်မူထသော၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်း
 သောသတ္တဝါတို့ထက်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်တော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၊
 ဧဝာထံ၊ အကြင်အရှင်ဘုရားသည်၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကိုထည်းကောင်း၊ အညံ၊
 အကျွန်ုပ်မှတပါးသော၊ ဗဟုကံ၊ များစွာသော၊ ဇနဉ္စ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို
 ထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲမှ၊ ပမောစေသိ၊ လွတ်စေ၏။ ။
 တသေထေ၊ ထိုအရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသ
 တည်း၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သဗ္ဗဒုက္ခံ၊ ခပ်သိမ်းသော ဒုက္ခသစ္စာကို၊ ပရိ

ညာတံ သိုင်းခြား၍သိအပ်ပြီ၊ ဟေတု၊ နုက္ခဏီအကြောင်းဖြစ်သော၊ တဏှာ၊ တဏှာဟု ဆိုအပ်သော သမုဒယသစ္စာကို၊ ဝိသောသိတာ၊ ခြောက်တစ်စေ အပ်ပြီ၊ အရိယော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အပြစ်မရှိသော၊ အဋ္ဌကိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်း၊ တာဝိတော၊ ပွားစေ အပ်ပြီ၊ နိရောဓော၊ နုက္ခဏီချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ဟုဆို အပ်သော နိရောဓသစ္စာကို လည်း၊ ဖုထိတော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယထာထုစုံ၊ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်ကို ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ အဇာနန္တိ၊ မသိ သည်ဖြစ်၍၊ အနိဗ္ဗိသံ၊ သံသရာဟူသော သမုဒ္ဒရာ၌ထောက်ရာတည်ရာကို မသိသည်ဖြစ်၍၊ သံသရိ၊ အဘန်တလဲလဲဖြစ်သည် အစွမ်းဖြင့်ကျွင်သည်မု သေပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မာတာ၊ အမိသည်လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တော၊ သားသည် လည်းကောင်း၊ ဝိတာ၊ အဘသည်လည်းကောင်း၊ ဘိတာ၊ မောင်သည် လည်းကောင်း၊ အယျိကာ၊ အဖွားသည်လည်းကောင်း၊ ဝုရေ၊ ရှေးရှေးဘဝ၌၊ အဟု၊ ဖြစ်ဘူးသေပြီ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သောထဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထု ရားကို၊ နိဋ္ဌာဟိ၊ နိဋ္ဌာဇော၊ ဉာဏ်မျက်စိဖြင့် မြင်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ အယံ သမုဒယယော၊ ဤငါ၏ခန္ဓာကိုယ် သည်ကား၊ အန္တိမော၊ အဆုံးစွန် သောကိုသိသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဇာတိသံသာဓော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိသော သံသရာသည်၊ ဝိက္ခိယော၊ ကုန်ပြီ၊ ဓါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခု၊ ပုနုတ္တဝေါ၊ တတန်ဘဝ သစ်၌ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိပြီ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အာရဒ္ဓဝီရိ ယော၊ ခြီးမြှောက်အပ်သော ဆုံ့ လှိုက်ကုန်ထဲသော၊ ပဟိတတ္ထေ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေ လွှတ်အပ်သော စိတ်ကိုကုန်ထဲသော၊ နိစ္စံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဒဋ္ဌပရက္ကမေ၊ မြဲမြံ သောဆုံ့ လှိုက်ကုန်ထဲသော၊ သမဂ္ဂေ၊ အယူဝီထတူသော အဖြစ်သို့ရောက် ကုန်ထဲသော၊ သာဝကော၊ ထုရားထပည့် သားတော်တို့ကို၊ ပဿပဿတိ၊ အ ဟုတ်အမှန်မြင်နိုင်၏၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဇေယော၊ ဤသို့သာဝကတို့ကိုမြင်ခြင်း သည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ထုရားထုရားထပည့် သားတော်တို့အား၊ ဝဗ္ဗနာ၊ ရှိခိုးခြင်းမည် ၏၊ မာယာ၊ ငါ့အမယာသည်၊ ဗဟုနံ၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော သားတော်ထုရား ထောင်းကို၊ ဇနယိဝတာ၊ ဖွားမြင်ပေစွတာကား၊ သော၊ ထိုမာယာ သားတော်ဖြစ် သောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဗျာမိမရဏတုန္နာနံ၊ နာခြင်းသေခြင်းဖြင့်ထိုးကျွင် နှိပ်စက် ထုန်သော သတ္တဝါတို့၏၊ နုက္ခက္ခန္ဓံ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းကို၊ ဗျပါနုဒိ၊ အထူးသဖြင့်ပယ်တော်မူနိုင်၏၊ မဟာဗဇာပတိ၊ ဂေါတမိ၊ မဟာပဇာပတိ

☰

ဂေါတမိမည်သော ထေရ်မသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤခွဲဆိုသီကုံးအပ်
သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီး ။

(၅၆) ဂုဏ္ဏ၊ အိုဂုဏ္ဏ၊ ယဒတ္ထံ၊ အကြင်ကိလေသာခန္ဓာငြိမ်းခြင်းအ
ကျိုး၌၊ သရပ္ပိယံ၊ အလွန်ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍
ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ဣတ္ထိတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တမေဝ၊ ထိုကိလေသာ
ခန္ဓာငြိမ်းခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးကိုသာလျှင်၊ တံ၊ သင်သည်၊ အနုဗြူ၊
ဟေဟိ၊ ပွားစေသော၊ စိတ္တဿ၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော စိတ်၏၊ ဝသံ၊
နှိုင်ခံ့သို့၊ မာဂမိ၊ မလိုက်လေသင့်၊ စိတ္တေန၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော
စိတ်သည်၊ ဝဗ္ဗိတာ၊ တွည့်ပတ်အပ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ ပုထုဇဉ်ကန်းဖြစ်သော
သတ္တဝါတို့သည်၊ အဝိဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို မသိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
မာရဿ၊ ကိလေသာမာရ်၏၊ ဝိသယေ၊ အာရုံဖြစ်သောကာမဂုဏ္ဏ၌၊ ရတော၊
မွေ့ထေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနေကဇာတိသံသာရံ၊ ဘဝများစွာသံသာရာ၌၊
သန္ဓာဝန္တိ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝသို့ပြေးသွားရကုန်၏၊ ထိက္ခန္တိ၊ ဂုဏ္ဏာ
မည်သော ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ကာမဆန္ဒဉ္စ၊ ကာမဂုဏ်၌ တစ်မက်မော
တတ်သောရာဂကိုလည်းကောင်း၊ ဗျာပါဒံ၊ သူထပါးစည်းစိမ်ကိုဖျက်ဆီး
စေတတ်သောဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိမေဝစ၊ ငါ၏ကိုယ်
ငါ၏ဥစ္စာဟု အယူမှား သောဒိဋ္ဌိကိုလည်းကောင်း၊ သိလဗ္ဗထပရာမာသံ၊
နွား၏အထွေအကျင့်စသည်ဖြင့်သံသရာမှ ထွက်မြောက်၏ ဟုယုံမှားသော
အားဖြင့်စွဲလမ်းတတ်သော ဒိဋ္ဌိကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော၊
ဝိစိကိစ္ဆဉ္စ၊ ထုရား၌ယုံမှားခြင်းစသောထဆဲ ခြောက်ပါးသောယုံမှားခြင်း
ကိုလည်းကောင်း၊ ဧတာနိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဩရုက္ခာဂမနိ
ယာနိ၊ အောက်ကာမထုံ၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ သံ
ယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို၊ ပဇဟိတွာန၊ အနာဂါမိမင်္ဂဖြင့်ပတ်၍၊ ဣဒံ၊
ဤကာမထုံသို့၊ ပုန၊ တဖန်၊ နိဟိသိ၊ ပဋိသန္ဓေအစွမ်းဖြင့်သင်မလော့ရလတ္တံ့
သတည်း၊ ရာဂံ၊ ရူပအရူပထုံ၌တစ်တတ်သောရာဂကိုလည်းကောင်း၊ မာနံ၊
ယန်ထောင်လွှားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇဉ္စ၊ မသိခြင်းမောဟကိုလည်း
ကောင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စဉ္စ၊ ပျံလွင့်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဧတာနိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်
သော၊ သံယောဇနာနိ၊ အထက်ရူပထုံအရူပထုံ၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏အကြောင်း
ဖြစ်ကုန်သောသံယောဇဉ်တို့ကို၊ ဝိဝဇ္ဇိယ၊ ဝိပဿနာဖြင့်ခွါ၍၊ ဆေတွာန၊
အရဟံတ္ထမင်္ဂဖြင့်ဖြစ်၍၊ နက္ခဿ၊ ဝင်္ဂ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရိဿ
သိ၊ သင်ပြုရလတ္တံ့၊ ဇာတိသံသာရံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း လျှင်အရင်းရှိ

သောဝံသရာကို၊ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ ပုနတ္တံ၊ တထန်သာဝသင်၌ဖြစ်ခြင်းကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်သိ၍၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ နိစ္ဆာတာ၊ တဏှာထည်းဟူသောပွတ်သိပ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဥပသန္တာ၊ ကိလသာမိးငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ စရိသယထိ၊ ချမ်းသာစွာနေရသတ္တံ၊ ၊ ဂုတ္တာ၊ ဂုတ္တာထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုထိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၅၇) အဘံ၊ ငါသည်၊ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်၊ အဝသဝတ္ထိနိ၊ ငါ၏အလိုသို့မလိုက်သည်ရှိသော်၊ စေတသော၊ စိတ်၏သန္တိ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းကို၊ အလေ့၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ စတုက္ခတ္ထု၊ ထေးကြိမ်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စက္ခတ္ထု၊ ငါးကြိမ်လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ၊ ဥပနိက္ခမိံ၊ ထွက်ပြီ။ ထဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဘံ၊ ငါသည်၊ သိက္ခာနိ၊ စေမာမည်သောရဟန်းမိန်းမသို့၊ ဥပသင်္ကမ္ပ၊ ကပ်စေ၍၊ သက္ကမ္ပံ၊ ရှိသေစွာ၊ ပရိပုစ္ဆိံ၊ မေး၏သော၊ ထိုမောမည်သောရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဥတ္တမတ္ထဿ၊ မြတ်သောအရဟတ္တဖိုထ်နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးကို၊ ပတ္တိယာ၊ ရစေခြင်းငှါ၊ ဝံတုအာယတနာနိစ၊ ခန္ဓာအာယတနခေတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတ္တာရိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြိယငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗလ္လာနိစ၊ ဗိုလ်ငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဗောဇ္ဈင်ချနစ်ပါးကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌဂီကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောမဂ္ဂံ၊ မဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသန္တိ၊ ပြုထုက်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အဒေသေထိ၊ ဟောပေ၏။ အဘံ၊ ငါသည်၊ ထသော၊ ထိုစေမာမည်သောရဟန်းမိန်းမ၏၊ ဝစနံ၊ တရားစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာ၍၊ အနုသာသနိ၊ စေမာမည်သောရဟန်းမိန်းမ၏အဆုံးအမကို၊ ကရောန္တိ၊ လိုက်နာသည်ဖြစ်၍၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏၊ ပုရိမေယာမေ၊ ညဉ့်ဦးယံ၌၊ ပုဗ္ဗဇာတိံ၊ ဂြောဘဝကို၊ အနုသာရိံ၊ အောက်မေ့နိုင်ပြီ။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏၊ မဇ္ဈိမေယာမေ၊ သန့်ရှင်းယံ၌၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုကို၊ ဝိသောပေထိ၊ သုတ်သင်ရပြီ၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏၊ ပစ္ဆိမေယာမေ၊ မိန့်သောကံထံ၌၊ တမောခန္တံ၊ မောဟအရကို၊ ပဒါလယိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ထည်းဟူသောခားသန်ထုတ်ဖြင့်ဖောက်ခွဲရပြီ။ ဝိတိသုခေနာ၊ ဖထသမာပတ်ဝိတိသုခဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာယံ၊ ငါ၏ကိုယ်ကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့၍၊ ဝိဟရိံ၊ နေပြီ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သတ္တမိယာ၊ ဝိပဿနာစီးဖြန်းသည်မှ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ တမောခန္တံ၊ မောဟအရကို၊ ပဒါလယ၊ အရဟတ္တမဂ်ထည်းဟူသောခားသန်ထုတ်ဖြင့် ဖောက်ခွဲ၍၊ ပါဒေ၊ ထက်ဝက်ဖွဲ့သော ခြေတို့ကို

ပသာရေမိ၊ဆန့်ပြီး၊ ဝိဇယာ၊ဝိဇယာမည်သောထေရီမသည်။ ဣမာဂါ
ထာယော၊ ဤဝတ္ထုဆိုလိကုံးအပ်သော ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္တ၊ ရှုတ်
ဆိုပြီး၊ ဆတ္တနိပါတေတာ၊ ဆတ္တနိပါတ်သည်၊ သမတ္တော၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီး၊ ။

၇-သတ္တကနိပါတ်၊

☞ (၅၀) မာဏဝါ၊လူတို့သည်၊ရသလာနိ၊ကျည်ပွဲ တို့ကို၊ဂဟေတွာန၊
ကိုင်၍၊ ခဉ္စ၊စပါးကို၊ ကောဇေန္တိ၊အစား ထောင်းကုန်၏၊ တေန၊ထို
ထောင်း၍ရသောအခါဖြင့်၊မာဏဝါ၊လူတို့သည်၊ ပုတ္တဒါရာနိ၊သားမယား
တို့ကို၊ ပေါသေန္တိ၊မွေးကျွေးရကုန်၏၊ ခနံ၊ဥစ္စာကို၊ဝိဒ္ဓန္တိ၊ရကုန်၏၊ ။
တုဒမ္ပ၊သင်တို့သည်၊ဗုဒ္ဓသာသနော၊တုရားသာသနာတော်၌၊ စာဓုထ၊ကမ္မ
ဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ကုန်သော၊ ယံ၊အကြင်တုရား အဆုံးအမတော်ကို၊
ကတွာ၊ပြုရသောကြောင့်၊နာနုဘပ္ပတိ၊နောင်တဖန်မပိုးရိမ်ရ၊ ဝိပ္ပံ၊လျှင်စွာ၊
ပါဒါနိ၊ခြေတို့ကို၊သေဝိတွာ၊သေး၍၊ဧကမန္တံ၊သင့်ထင်ထျှောက်ပတ်သော
အရပ်၌၊ နိသိဒထ၊ ထိုင်နေကုန်သော၊ ဝိတ္တံ၊ဘာဝနာစိတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌ
ပေတွာန၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ထင်စေ၍၊ဧကဝ္ဋံ၊တရသောအာရုံရှိသည်ကို၊သုသမာ
ယိထံ၊ ကောင်းစွာ ထည်ကြည်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊သင်္ခါရေ၊ ထေဘူမ
ကသင်္ခါရတို့ကို၊ပရတော၊ ပြင်ပအားဖြင့်၊အတ္တတော၊ကိုယ်ဟူ၍၊ နောစ
ပစ္စဝေက္ခထ၊ မဆင်ခြင်ကုန်သင့်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဇ္ဇာစာရာ၊ပဇ္ဇာစာရီရ
ဟန်းမိန်းမသည်၊ ဓံ၊ငါကို၊အနုသာယိ၊ ဆုံးမပေ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ပဇ္ဇာစာရာပဇ္ဇာစာရာယ၊ပဇ္ဇာစာရီမည်သော၊ တဿာ၊ထိုရဟန်းမိန်းမ၏၊
အနုသာသနံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သော၊ ဝစနံ၊တရားစကားကို၊ သုတွာ၊ကြား
နာရ၍၊ ပါဒေ၊ခြေတို့ကို၊ ပက္ခာထယိတွာန၊သေး၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်
ထျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဥပါဝိသိ၊နေပြီး၊ ရတ္တိယာ၊ညဉ့်၏၊ ပုရိမေ
ယာမေ၊ညဉ့်ဦးယံ၌၊ပုဗ္ဗဇာတိံ၊ရှေးဘဝကို၊အနုသာရိံ၊အောက်မေ့နိုင်ပြီး၊
ရတ္တိယာ၊ညဉ့်၏၊ မတ္တိမေယာမေ၊ သန်းခေါင်ယံ၌၊ ဝိဗ္ဗစက္ခု၊ဝိဗ္ဗစက္ခုကို၊
ဝိသောဓေပိံ၊ သုတ်သင်ရပြီး၊ ရတ္တိယာ၊ညဉ့်၏၊ ပတ္တိမေယာမေ၊ မိဗ်း
သောက်ယံ၌၊ တမောခန္တံ၊မောဟအရကို၊ ပဒါထယိံ၊အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်
တည်းဟူသော ဓားသန်ထွက်ဖြင့် ဖောက်ခွဲရပြီး၊ အထပန္နာ၊ထိုနောင်မှ၊
ဧတဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၊ ဝုဋ္ဌာသိံ၊နေရာမှထပြီး၊ က
ထံ၊အဘယ်သို့ထသနည်းဟူမူကား၊ မဟာထေရီ၊မြတ်သောပဇ္ဇာစာရီထေ

ရိမ၊ထေ၊သင်္ဃ၊အနုယာသနိ၊ အဆုံးအမကို၊ ကထာ၊လိုက်နာပြု၊ သင်္ဂါ
 မေ၊စစ်မြေပြင်၌၊ အပရာ၊ဇိတံ၊ အသုရာတို့သည် မအောင်နိုင်ထသော၊
 သက္ကံ၊ထိကြားမင်းကို၊ ပုရက္ခိတွာ၊ ခြံရံ၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေကုန်သော၊ တိဒသာ
 ဒေဝါဇ္ဈဝ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့ကဲ့သို့၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပုရက္ခိ
 တွာ၊ ခြံရံ၍၊ ဝိဟိဿာမိ၊ နေထော့အံ့၊ အယျာယ၊ အရှင်မကြောင့်၊ အဟံ၊
 ဝါသည်၊ ထေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါကင်း
 သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဝဋ္ဋာသိံ၊
 ထပြု၊ ဥတ္တရာ၊ ဥတ္တရာထေရိမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသိမ်းကုံး
 အပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၅၆) ဘိက္ခုနိ၊ စာလာမည်သောရဟန်းမိန်းမသည်၊ သတိံ၊ သတိကို၊
 ဥပဋ္ဌပေတွာန၊ ရှေးရှုဖြစ်စေပြီး၍၊ ဘာဝိတိန္ဒြိယာ၊ သဒ္ဓါစသောငါးပါးသော
 ဣန္ဒြေကိုပွားစေအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ သန္တံ၊ ငြိမ်းချမ်းစွာထသော၊ သင်္ခါရူပ
 သင်္ခါရဝထိမ်းသောသင်္ခါရတို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်ထသော၊ သုခံ၊ အလွန်ချမ်းသာ
 စွာထသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရိဝိဇ္ဇါ၊ မျက်မှောက်ပြုသော အားဖြင့်ထပြု၊ ။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ စာလာ၊ စာလာမည်သောရဟန်းမိန်းမသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။
 အထ၊ ထိုအခါ၌၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်၊ အာဂတ္တာ၊ ထာ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ။ စာထေ၊ စာလာ၊ ယေ
 သု၊ အကြင်များစွာသောအယူရှိကုန်သောသူတို့တွင်၊ ကိံ၊ ခုခေါ၊ အဘယ်ဆ
 ရာကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ တံ၊ သင်သည်၊ ရတ္တာ၊ ဦးပြည်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သ
 နည်း၊ သမဏိဝိယ၊ သင်္ကန်းကိုဆောင်သဖြင့်ရဟန်းမိန်းမကဲ့သို့၊ ဒိဿသိ၊
 ထင်၏၊ ပါသဗ္ဗော၊ ရသေ့ပရိဗိုဇ်စသည်တို့၏ အယူအထူးတို့ကိုလည်း၊
 နစရောစေသိ၊ မနှစ်သက်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဣဒံ၊ ဤရသေ့ပရိဗိုဇ်စ
 သည်တို့၏ အယူအထူးဖြင့်စိရင်အပ်သော ဖြောင့်မတ်သောနိဗ္ဗာန်ခရီးကို၊
 ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ မောမူဘာ၊ အလွန်တွေဝေသည်ဖြစ်၍၊ စရသိ၊ ထုညှပ်ပတ်ဘိ
 သနည်း၊ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။
 ပါဝိမ၊ မာရ်နတ်ယုတ်၊ ဣတော၊ ဤဘုရားသာသနာတော်မှ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်
 ကုန်သော၊ ပါသဗ္ဗော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောကျော့ကွင်းကိုထောင်တတ်
 ကုန်သော ရသေ့ပရိဗိုဇ်စသည်တို့၏အယူတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌိယော၊ သဿတစ
 သောဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ ဥပနိဿိသာ၊ ကပ်၍ရှိသောအားဖြင့် ယူအပ်ကုန်၏၊ ထေ၊
 ထိုတဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောကျော့ကွင်းကိုထောင်တတ်၍ အယူရှိသော
 ရသေ့ပရိဗိုဇ်စသည်တို့သည်၊ ဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော တရားကို၊ နမိ

အာနန္ဒိ၊ မသိဒ္ဓိင်္ဂကုန်၊ ထေ၊ထိုတထောဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ဂေတုဂ္ဂတွင်းကို
 ထောင်ထတ်ကုန်သော ရသေ့ပရိပိုင်အစရှိသောသူတို့သည်၊ ဓမ္မဿ၊နစ်
 ခြင်းသဘောရှိသော ဘုရား၌လည်း၊နကောဝိဒါ၊မလိမ္မာကုန်။ သက္ခယကုလေ
 သာကီဝင်မင်းမျိုး၌၊ဇာတော၊ဖြစ်ထသော၊အပ္ပဋိပုဂ္ဂံထော၊ပြိုင်တက်ပုဂ္ဂိုလ်
 လည်းမရှိထသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊သစ္စာထေးပါးကိုအလိုလိုထိတော်မူသောမြတ်စွာ
 တုရားသည်၊ အတ္တိ၊လူ၌ထင်ရှားရှိ၏။ သော၊ထိုမြတ်စွာတုရားသည်၊မေ၊ငါ၊
 အာ၊ဒိဋ္ဌိနံ၊ခပ်ထိမ်းသော သိက္ခာအယူတို့ကို၊ သမတိက္ကမံ၊ ကောင်းစွာလွန်
 ကြောင်းဖြစ်ထသော၊ဓမ္မံ၊သစ္စာထေးပါးတရားကို၊အဒေသေသိ၊ဟောတော်
 မူ၏။ ။နက္ခံ၊ ပရိဆင်းရဲဟုဆိုအပ်သော နက္ခသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊
 နက္ခသမုပ္ပါဒံ၊ နက္ခကိုဖြစ်စေတတ်သောတဏှာဟုဆိုအပ်သောသရဒသ
 သစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ နက္ခ ယ၊ ဝရိယင်းရဲကို၊ အတိက္ကမံ၊လွန်ရာဖြစ်
 သောနိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သောနိရောဓသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ နက္ခပသမဂါ
 မိနံ၊ဝရိယင်းရဲ၏ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်ထသော၊အရိယံ၊ကိလေ
 သာတည်းဟူသော၊ အပြစ်မရှိထသော၊ အဋ္ဌဂီကံ၊အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ
 သော၊မဂ္ဂဉ္စ၊မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဓမ္မံ၊သစ္စာထေးပါးတ
 ရားကို၊အဒေသေသိ၊ဟောတော်မူ၏။ အဟံ၊ငါသည်၊ တဿ၊ထိုပြိုင်
 တက်ကင်းသောသာကီဝင်မင်းမျိုးဖြစ်သော တုရားမြတ်စွာ၏၊ဝစနံ၊သစ္စာ
 ထေးပါးတည်းဟူသောတရားစကားကို၊ သုတွာ၊ကြားနာရ၍၊သာသနော၊
 သာသနာတော်၌၊ရေတာ၊ဈာန်သမာပတ်ဖြင့် မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ဝိဟရိံ၊
 နေပြီး၊ တံ၊သောဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ရအပ်ကုန်ပြီး ။
 ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာတုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊လိုက်နာ
 ရပြီး ။သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသော အာရုံတို့၌၊ နန္ဒိ၊နှစ်သက်ခြင်းတဏှာကို၊
 ဝိဟာဘာ၊ပျောက်အပ်ပြီး၊ တမောခန္ဓော၊မောဟအရကို၊ ပဒါလိတော၊အရ
 ဟတ္ထဗိုလ်မဂ်စား သန်လျက်ဖြင့်ဖောက်ခွဲအပ်ပြီး၊ ပါဝိမ၊မာရ်နတ်ယုတ်၊
 ဝေံ၊ဤသို့ဖြစ်သည်ကို၊ ဇာနာဟိ၊ သိထော၊အန္တ က၊ဟယ်မာရ်နတ်ယုတ်၊
 တံ၊သင်သည်၊ နိဟတော၊ငါမှရှုံးသည်။ အထိ၊ဖြစ်ပြီး ။ စာလော၊စာလော
 မည်သောထေရ်မသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုထိကုံးအပ်သောဂါ
 ထာတို့ကို၊အဘာသိတ္ထံ၊ရွတ်ဆို၏။ ။

(၆၀) သဒ္ဓါမတိ၊မြတ်သောအောင်မေ့ခြင်းသတိနှင့်ပြည့်စုံထသော၊စက္ခု
 မတိ၊မြတ်သောမျက်စိနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ သိက္ခာနိ၊ဥပစာထာမည်သော၊
 ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဘာဝိတိန္ဒြိယာ၊ မဂ်ဖြင့်ပွားစေအပ်ပြီးသောဣန္ဒြေငါး

ပါးရှိသည်ဖြစ်၍၊ အကာပုရိသသေဝိတံ၊ မယုတ်မာသောထုရားအစရှိသော
 ယောကျ်ားမြတ်တို့သည်မဂ်ဥာဏ် ဖိုလ်ဥာဏ်ဖြင့် ဖြစ်အပ်ထသော၊ သန္တံ၊
 ငြိမ်သက်စွာထသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရိဝိဇ္ဈါ၊ ထိုးထွင်း၍ထိလေစွထကား၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပစာလာ၊ ဥပါစာလာမည်သောမဟာနိမိန်းမသည်၊ အာဟာ၊
 ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်၊ အာဂတ္တံ၊ ထ၍၊
 ဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အာဟာ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဥပစာလေ
 ဥပစာလာ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ နု၊ အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဇာတိံ၊ ပရိသ
 နွေနေခြင်းကို၊ နရော၊ စေထိ၊ မနှစ်သက်လေသနည်း၊ ဇာတော၊ ပရိသန္ဓေနေ
 သောသူသည်၊ ကာမာနိ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာတို့ကို၊ ဘုပ္ပတိ၊ ခံစားရ၏၊ တ
 သွာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇာတော၊ ပရိသန္ဓေနေပြီးသော၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကာမရုက္ခိ
 ယော၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာဖြင့်မြူးတူးမွေ့ လျော်ခြင်းတို့ကို၊ ဘုပ္ပတိ၊ ခံစား
 ဦးသော၊ ဝတ္ထာနုထာဗိနိ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို မခံစားရထေဟုနောင်တ
 ဖန်ပူပန်ခြင်းရှိသည်၊ မာအဟု၊ မဖြစ်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာရော၊ မာရ်
 နတ်သားသည်၊ အာဟာ၊ ဆို၏။ ပါပိမ၊ ဟာယံ၊ မာရ်နတ်ယုတ်၊ ဇာတသံ၊
 ပရိသန္ဓေနေရပြီးသော သတ္တဝါအား၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဇာတသံ၊ ပရိသန္ဓေနေရပြီးသော သတ္တဝါအား၊ ဟတ္ထပါဒါနံ၊ လက်ခြေ
 တို့ကို၊ သေဒနံ၊ ဖြတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတော၊ ပရိသန္ဓေနေရ
 သော သတ္တဝါသည်လျှင်၊ ဝဗေဗန္ဓပရိက္ခေသံ၊ သတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းစသည်
 ဖြင့်ပူပန်နှိပ်စက်ခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊ ထိုမှထပါးသောဆင်းရဲခြင်း
 သို့လည်းကောင်း၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ တသွာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇာတိံ၊ ပရိသန္ဓေ
 နေခြင်းကို၊ နရော၊ စေထိ၊ ဝါမနှစ်သက်သတည်း၊ သက္ခယကုဏေ၊ သာကီ
 ဝင်မင်းမျိုး၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်ထသော၊ အပရာဇိတော၊ မာရ်ငါးပါးတို့သည်မ
 အောင်နိုင်ထသော၊ သဗ္ဗုဇ္ဈေ၊ သစ္စာထေးပါးထရားကို အလိုလိုထိတော်မူ
 သောမြတ်စွာထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ လူ၌ထင်ရှားရှိ၏၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာထုရား
 သည်၊ ဇာတိယာ၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်းကို၊ သမတိက္ကမံ၊ လွန်ကြောင်းဖြစ်ထ
 သော၊ ဓမ္မံ၊ သစ္စာထေးပါးတရားကို၊ အဒေသထိ၊ ဟောထော်မူ၏။ ဒုက္ခံ၊
 ဝရီဆင်းရဲဟုဆိုအပ်သော၊ ဒုက္ခသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသမုပ္ပါဒံ၊
 ဝရီဆင်းရဲကို ဖြစ်စေတတ်သော ထဏှာဆိုအပ်သော သမုဒယသစ္စာကို
 လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသ၊ ဝရီဆင်းရဲကို၊ အတိက္ကမံ၊ လွန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်
 ဟုဆိုအပ်သော နိရောဓသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခုပသမဂါမိနံ၊ ဝရီ
 ဆင်းရဲ၏ ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အရိယံ၊ ကံထေသာ

တည်းဟူသောအပြစ်မရှိထသော၊ အဋ္ဌကိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂံစ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ အဒေဒသေသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ တသ၊ ထိုသာ ကီဝင် မင်းမျိုးဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာထုရား၏၊ ဝစနံ၊ လေးပါးသော သစ္စာတည်းဟူသောတရားစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ သာသနေ၊ မြတ်စွာထုရားသာသနာတော်၌၊ ဝုထာ၊ ပထသမာမတ်ဖြင့်၊ ဗ္ဗုဇျေဝံ၊ သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရိ၊ နေပြီ၊ တိသေသဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အောင်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကာတံ၊ လိုက်နာရပြီ။ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌၊ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်း၊ တဏှာကို၊ ဝိဟတာ၊ ဖျောက်အပ်ပြီ၊ တမောစန္ဒော၊ မောဟအရကို၊ ပဒါလိတော၊ ဖေဝံခွဲအပ်ပြီ၊ ပါပိမ၊ မာရ်နတ်ယုတ်၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ကို၊ ဇာနာဟိ၊ သင်ထိလေးထော၊ အန္တက၊ ပာပင်မာရ်နတ်ယုတ်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ နိဟတော၊ ရှုံးခြင်းသို့ရောက်သည်အထိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပစာထာ၊ ဥပစာထာထေရီမသည် ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသိကုံးအင်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ၊ သတ္တကနိပါတော၊ သတ္တကနိပါတ်သည်၊ သမတ္တော၊ ပြီးပြီ။ ။

ဂ-အဋ္ဌကနိပါတ်။

☞ (၆၀) ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမဖြစ်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိထသမ္ပန္နာ၊ စင်ကြယ်သောဝိထနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခု၊ နေြစသောခြေံပါးသောဣန္ဒြိတို့၌၊ သုသံဝုတာ၊ ကောင်းစွာစောင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဒံ၊ မဂ်ဥာဏ် ဖိုလ်ဥာဏ်၏အကြောင်းဖြစ်ထသော၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်ချမ်းသာစွာထသော၊ အသေစနကံ၊ သွန်းကြခြင်းငှါမထိုက်ထသော၊ ဩဇေံ၊ ချိုမြိန်သောဩဇာရှိသောဆေးကောင်းသဖွယ်ဖြစ်သောအရိယာနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂဗ္ဗေ၊ အဓိဂဗ္ဗာပိ၊ ထိတော်မူစွ တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသုပစာထာ၊ ဝိသုပစာထာသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်၊ အာဂန္တံ၊ လာ၍၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ တာဝတိံ၊ သာစ၊ တာဝတိံ၊ သာနတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယာမာစ၊ ယာမာနတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ တုသိတာ၊ တုသိတာထံ၌နေကုန်သော၊ ဒေဝတာစာပိ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနာရုတိ၊ နော၊ နိဗ္ဗာနရုတိထံ၌နေကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ယေဒေဝါ၊ အကြင်နတ်တို့သည်၊ ဝသဝတ္တိ၊ နော၊ ပရနိဗ္ဗိတဝသဝတ္တိ ထံ၌နေကုန်၏၊ တေ

ဒေဝါ၊ ထိုနက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စသု၊ ငါးဆုံကုန်သော
ယတ္ထဗေဒသုဒ္ဓေဝနိကာယေသု၊ အကြင်နတ်တို့၌၊ တေ၊ သင်သည်၊ ပုဇွန်
ရှေးရှေးဘဝ၌၊ ဝုသိတံ၊ နေခဲ့ဘူး၏၊ တတ္ထ၊ တို့နေခဲ့ဘူးသော နတ်ငါးဆုံ၌၊
ပိတ္တံ၊ သင်၏စိတ်ကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပဏီဇေဟိ၊ ထားထား၊ ဣတိ၊ ဤသို့
မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ ပါပိမ၊ မာရ်နတ်ယုတ်၊ တာဝတိံ
သာစ၊ ကာဝတိံ သာဆုံ၌နေကုန်သောနတ်တို့ လည်းကောင်း၊ ယေမာစ၊
ယာမာဆုံ၌နေကုန်သောနတ်တို့လည်းကောင်း၊ တုသိတာစ၊ တုသိတာဆုံ၌
နေကုန်သော၊ ဒေဝတာစ၊ နတ်တို့လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနရတိနော၊ နိဗ္ဗာနရတိ
ဆုံ၌နေကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့လည်းကောင်း၊ ယေဒေဝါ၊ အကြင်နတ်တို့
သည်၊ ဝသဝတ္ထိနော၊ ဝသဝတ္ထိဆုံ၌နေကုန်၏၊ တေဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့လည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယာ၊ သင်မာရ်နတ်သည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော
တေပဉ္စဒေဝါ၊ ထိုငါးဆုံသားတို့သည်၊ ဘဝါ၊ ဘဝမှ၊ ဘဝံ၊ ဘဝသို့၊ ဥပဇ္ဈ
န္တာ၊ ကပ်ရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာလံကာလံ၊ ထိုထိုသို့သော အစအလယ်အ
ဆုံးကာလ၌၊ သက္ကာယသစ္စံ၊ မိမိခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသောကိုယ်၌၊ ပုရက္ခတာ
ရှေ့ရှုပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သက္ကာယံ၊ ခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသောမိမိကိုယ်ကို၊
အပိတိဝတ္တာ၊ မလွန်နိုင်ကုန်၊ ဒေဝါမရုဏသဂါနော၊ ပမိုသန္ဓေနေခြင်းအို
ခြင်းသေခြင်းသို့အစဉ်သိုက်ရကုန်၏၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော
လောကော၊ ထိုသုံးပါးသည်၊ ပဒီရိတော၊ တဆဲ့တံပါးသောမီးတို့ဖြင့်လောင်
၏၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသောလောကော၊ ထိုသုံးပါးသည်၊ ပဒီရိတော၊ အဖန်တ
လဲလဲလောင်၏၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသောလောကော၊ ထိုသုံးပါးသည်၊ ပဇ္ဇထိ
ဘော၊ တဖြိုင်နက် ပြောင်ပြောင်လောင်၏၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသောလော
ကော၊ ထိုသုံးပါးသည်၊ ပကမ္ဘိတော၊ ကိလေသာတို့ဖြင့်တုန်ထွက် ချောက်
ချား၏၊ တသ္မိံလောကော၊ ထိုသို့တုန်ထွက်ချောက်ချားခြင်းရှိသောထိုသုံး
ပါး၌၊ အကမ္ဘိတံ၊ ထရံတယောက်သော၊ သူသည်တုန်ထွက် ချောက်ချားစေ
ခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်ထသော၊ အတုလိယံ၊ ဤမျှသာဟုမနိုင်ချိန်နိုင်ထသော၊
အပုထုဇ္ဇနသေဝိတံ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်မဖြစ်အပ်ထသော၊ ဓမ္မံ၊ လော
ကုတ္တရာတရားကိုးပါးကို၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဒေသထိ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလောကုတ္တရာတရားကိုးပါး၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ မနော၊ စိတ်
သည်၊ နိရုတော၊ မွေ့လျော်စွာ၏၊ အဟံ၊ ငါ့သို့ပူပဏာထားသည်၊ တဿ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ လောကုတ္တရာ တရားကို ပြုထုတ်သောစကား
တော်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍၊ သာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊

ရတော၊ ဖဿသမာပတ်ဖြင့်ပွေ့ထောင် သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရီ၊ နေပြီ၊ တိဿော
 ဝိန္ဒော၊ သုံးပါးသောဝိန္ဒောတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထု
 ရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကထံ၊ လိုက်နာရပြီ၊ ပါဝိမ၊ မာရ်
 နတ်ယုတ်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အဆုံးစုံသော အာရုံတို့၌၊ နန္ဒိံ၊ နှစ်သက်ခြင်းတဏှာကို၊
 ဝိဟတာ၊ ဖျောက်အပ်ပြီ၊ တမောခန္ဓော၊ မောဟအရကို၊ ပဒါလိတော၊
 ဖောက်ခွဲအပ်ပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ကို၊ ဇာနာယိ၊ သိထေထော၊ အန္တက၊
 ဟယ်မာရ်နတ်ယုတ်၊ တံ၊ သင်သည်နိဟတော၊ ရှုံးခြင်းသို့ရောက်သည်၊
 အသိ၊ ဖြစ်၏၊ သိသုပစာထာ၊ သိသုပစာသာထေရ်မသည်၊ ဣမာဂါထာ
 ယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုထိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

၆-နဝကနိပါတ်၊

☸ (၆၂) ဝဇာချစ်သားဝဇာ၊ ထောကမ္ဘိ၊ သတ္တထောကသင်္ခါရထောက၌၊ ဝန
 ထော၊ ကိလေသာဟူသော ထောချိုသည်၊ တေ၊ သင်အား၊ ကုဒါစနံ၊ တရ်
 ထဆစ်မျှထည်း၊ မာအဟု၊ မဖြစ်စေထင့်၊ ပုတ္တက၊ ချစ်သားဝဇာတို့၊ သင်သည်
 ပုနပျံနံ၊ အပန်ထလဲလဲ၊ ဒုက္ခဿ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းစသော ဆင်းရဲ၏၊ ဘာဂီ
 မာ၊ အတို့ဖြစ်သောကိလေသာရှိသည်၊ မာအဟု၊ မဖြစ်စေထင့်ထော၊ ဟိ၊
 ထိုစကားသင့်စွာ၊ ဝဇာချစ်သားဝဇာ၊ မုနယော၊ မောနမည်သော မဂ်ဥာဏ်နှင့်
 ဖြည့်စုံသောရဟန္တာမြတ်တို့သည်၊ အနဇာ၊ တုန်ထွင်ချောက်ချားစေတတ်
 သောတဏှာမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဆိန္ဒုသံသယော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်ဖြတ်
 အပ်ပြီးသော ပယံမှားခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သီတိဘုကာ၊ ကိလေသာငြိမ်း
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒမပ္ပတ္တာ၊ မြတ်သော ယဉ်ကျေးခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါကင်းကုန်ထွက်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရန္တိ၊
 နေကုန်၏။ ။ ဝဇာချစ်သားဝဇာ၊ တံ၊ သင်ချစ်သားသည်၊ ဣထိဘိ၊ သိထအစ
 ရှိသောကျေးဇူးကို ရှာဖွေထတ်ကုန်သော၊ တေဟိ၊ ထိုရဟန္တာမြတ်တို့သည်
 အနုပိတ္တံ၊ ကျင့်အပ်ထွေကျက်အပ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ သမထဝိပဿနာတည်းဟူ
 သောအကြောင်းကို၊ ဒဿနပတ္တိယာ၊ မဂ်ဥာဏ်အမြင်ကိုရသဖြင့်၊ ဒုက္ခဿ
 ဝဂ္ဂိဆင်းရဲ၏၊ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ၊ အနုဖြူဟယ၊ ပွားစေ
 သိထော၊ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာတာ၊ မပတ်တော်ဖြစ်သော ရဟန်းမိန်းမသည်၊
 သန္တရုတ္တရ်နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုယ်ရုံကိုသာဝတ်၍၊ ဧကကံ၊ တယောကံ
 ထည်း၊ တိက္ခ၊ နုပဿယံ၊ ရဟန်းမိန်းမကျောင်းသို့၊ အာဇာတံ၊ ထာသော၊ သာ
 ကပုတ္တံ၊ မိမိသားဖြစ်သော၊ ဝဇာထေရ်၊ ဝဇာထေရ်ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။ ဇနေ

တ္ထိ၊မပတ်ထေဝံ၊ တေမတ္ထံ၊ဤသို့အကျိုး စီးပွားနှင့်စပ်သော အဆုံးအမကို၊
 ဝိသာရဒါဝ၊ရုံရှာခြင်းကင်းသည့်ဖြစ်၍သာသျှင်၊မေ၊ငါ၊အား၊တထာသိ၊သို့
 ဤ၊မာမိကေ၊မြတ်နိုးအပ်သောမပတ်ဟေဝံ၊ဝနထော၊သား၌ချစ်မြတ်နိုးတတ်
 သောကိလေသာတည်းဟူသော တောချုံသည်မျှလည်း၊ တေ၊မပတ်ထေဝံ
 အား၊နဝိဇ္ဇတိနုန၊ မရှိယောင်တကား။ ဣတိ၊ဤသို့၊မညာမိ၊ငါအောက်မေ့
 ဤ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝနထေရော၊ ဝနထေရ်သည်၊အာဟ၊ဆို၏။ ။ဝန၊
 ချစ်သားဝန၊ယေကေမိ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဟိနုဥက္ကဋ္ဌမဇ္ဈိမာ၊အယုတ်အ
 ထတ်အမြတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရာ၊ကံစိတ်ဥတုအာဟာရတည်းဟူသော
 အကြောင်း ထရားထေးပါးတို့သည် ပြုပြင်အပ်ကုန်သော သင်္ခါရတရားတို့
 သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏ထေသုပိ၊ထိုသင်္ခါရတရားတို့၌လည်း၊အတုပိ၊အနည်း
 ငယ်လည်းဖြစ်သော၊ အတုမတ္တောပိ၊ ထိုအောက်အလွန် နည်းလည်းဖြစ်
 သော၊ဝနထော၊ကိလေသာတည်းဟူသောတောချုံသည်၊မေ၊ငါ၊အား၊နဝိဇ္ဇ
 တိ၊မရှိသည်သာလည်း၊ အပ္ပမတ္တဿ၊အပ္ပမတ္တဿ၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၌မမေ့မ
 ထေ့ဘဲသည်ဖြစ်၍၊ ဈာယတောဈာယန္တိ ယာ၊မကောင်းမှုကိုဖုတ်ကြည်းပြီး
 ထသော၊မေ၊ငါ၊အား၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊အာသဝါ၊အာသဝေါတရား
 တို့သည်၊ဒိဏာ၊ကုန်ကုန်ပြီး တိသောဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊
 ရအပ်ကုန်ပြီး၊ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အဆုံးအမထေဝံကို၊ကထံ
 လိုက်နာပြု၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ မာတာ၊မပတ်ထေဝံသည်၊အာဟ၊ဆို၏။ ။
 မေ၊ငါ၏၊ မာတာ၊မပတ်ထေဝံသည်၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ပြန်ပြောစွာထသော၊ပတောဒံ၊
 ဆုံးမပေခြင်းတည်းဟူသောတံတန်ကို၊သမဝဿရိဝတ၊ကောင်းစွာဖြစ်စေ
 သိ၏တကား၊ယထာပိ၊အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊အနုကမ္မိကာ၊အကျိုး
 စီးပွားကိုစောင့်ရှောက်သော အားဖြင့်သနားပေ၏၊ တထာ၊ထိုသနားသော
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပရမတ္ထသဗ္ဗိတာ၊ မြတ်သောနိဗ္ဗာန် အကျိုးနှင့်ဗျဉ်းကုန်
 သော၊ဂါထာ၊ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကိုပြုတတ်သော ဂါထာတို့ကို၊ပဝတ္တေသိ၊
 ဖြစ်စေ၏။ ။တဿ၊ဇနေတ္ထိယာ၊ ထိုမပတ်ထေဝံ၏၊ အနုသိဋ္ဌိံ၊အဆုံးအမ
 ဖြစ်သော၊ဝစနံ၊စကားကို၊သုတွာ၊ကြား၍၊မမ၊ငါ၏၊ဥာဏပေဂသရုတ္တေဇံ
 ဥာဏံအဟုန်၏ကောင်းစွာထက်ခြင်းကို၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ပဝတ္တေ
 သိ၊ဖြစ်စေ၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သံဝေဂံ၊ပြင်းစွာသောထိတ်ထန်ခြင်းသို့၊
 အာပါဒိံ၊ရောက်ပြီ၊သောအဟံ၊ထိုငါသည်၊ယောဂက္ခေမဿ၊ယောဂလေး
 ပါးတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ရောက်ခြင်းငှါ၊ပခာနပဟိတ
 ဧတ္တာ၊ သမခာနယံ့ထပြင်နိဗ္ဗာန်သို့ စေတ္တတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊

ရုတ္တိဒိဝံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်ထုံး၊ အတဒ္ဓိတော၊ မပျင်းသည်ဖြစ်၍၊ မာထရာ၊ အဓိ
 သည်းစောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်၊ သန္တော၊ ဖြစ်၍၊ ဥတ္တဓိ၊ မြတ်စွာထ
 သော၊ သန္တိ၊ ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ အပုထိ၊ ရပြီ။ ။
 ဝဗ္ဗမာတာ၊ ဝဗ္ဗမပင်တော်ထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုထိကူး
 အပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ။ နဝကနိပါတော၊ နဝ
 ကနိပါတ်သည်၊ သမတ္ထော၊ ပြီးပြီ။ ။

၁၆-ကောဒသကနိပါတ်၊

(၆၃) ရန်နာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ကထျာဏာမိတ္တတာ၊ ကောင်းသော အဆွေ
 ခင်ပွန်းရှိသော သူ၏အဖြစ်ကို၊ လောကံ၊ သတ္တလောကကို၊ အာဒိဿ၊ ရည်၍၊
 ဝဏ္ဏိတာ၊ ပြီးပွန်းအပ်၏။ ကထျာဏာမိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့ကို၊
 ဘဇမာနော၊ မြှဲဆည်းကပ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗာလောအဝိ၊ ရှေးကပင်မိက်
 သော်လည်း၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိပြန်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ သပ္ပုရိသာ၊ ထုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့ကို၊ ဘဇိတဗ္ဗာ၊
 အခါခပ်သိမ်း မြှဲဆည်းကပ်အပ်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုငါဆိုတိုင်း မှန်၏။ ဘဇန္တ
 နံ၊ သူတော်ကောင်းတို့ထို့ ဆည်းကပ်ကုန်သော သူတို့အား၊ ပညာ၊ ပညာ
 သည်၊ ပထမတိ၊ ပွားများ၏။ သပ္ပုရိသော၊ ထုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်း
 တို့ကို၊ ဘဇမာနော၊ မြှဲဆည်းကပ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗေဟိပိ၊
 အလုံးစုံသည်၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒုက္ခေဟိ၊ ပမိုသန္ဓေနေခြင်း စသော ဝဋ်
 ဆင်းရဲတို့မှ၊ ရုက္ခေယျ၊ လွတ်ထေရ၏။ ဒုက္ခေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲဟုဆိုအပ်
 သော ဒုက္ခသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ သမုဒယဝ္ဗ၊
 ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော တဏှာဟုဆိုအပ်သော ဣဒမုဒယသစ္စာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ နိရောဓေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ချင်ချ၊ နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော
 နိရောဓသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌဂီကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊
 မဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယ သစ္စာတို့ကို၊ ဝိဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ။
 ဣတ္ထိဘာဝေါ၊ မိန်းမဖြစ်ရခြင်းကိုလည်း၊ ဒုက္ခော၊ ယျှပ်ပေါ်ခြင်းကိုပင် ဝန်
 ဆောင်ခြင်း သူတပါးတို့နှင့်စပ်၍ ဖြစ်ခြင်းစသော အပြစ်တို့ဖြင့်ဆင်ရဲ၏ဟူ
 ၍၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိနာ၊ ယောကျ်ားတကာတို့ကိုဆုံးမတတ်သည့် ဖြစ်၍
 ရထာ၊ မှူးနှင့်တူသော မြတ်စွာထုရားသည်၊ အက္ခာတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
 သပတ္တိကရိ၊ ရန်သူနှင့်ပေါင်းဖော်၍နေရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ အပ္ပေ

ကစ္စာ၊ အချို့မိန်းမတို့သည်၊ သင်္ကံဝိဇာတာယော၊ ထကြွင်သားဘွားမှကုန်
သည်ရှိသော်၊ နုကွံ၊ ရှေးဦးစွာသားဘွားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို၊
အသဟန္တိယော၊ သည်းမခံနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ၊ ဂဇေ၊ မိမိလည်တို့ကို၊
အပကန္တန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်၏၊ သုရမာလိနိယော၊ သိမ်မွေ့သောကိုယ်ရှိသောမိန်း
မမျိုးတို့သည်၊ ဝိသာနိ၊ အဆိပ်တို့ကို၊ ခါဒန္တိ၊ ပင်ပန်းခြင်းကိုသည်းမခံနိုင်
သည်ဖြစ်၍စားကုန်၏၊ ဇနမာရကမဇ္ဈဂတာ၊ တွေဝေသဖြင့်ပဋိသန္ဓေနေ
သောသူငယ်တို့ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဥဘောသိ၊ သားအမိနှစ်
ယောက်တို့သည်၊ ဗျာသနာနိ၊ သေခြင်းထွင်အဆုံးရှိသောပျက်စီးခြင်းတို့သို့
အနုဘောန္တိ၊ ပါဝုထန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ၊ ဥပဝိဇညာ၊ သားဖွားကာနီး
သောကာလ၌၊ ဝစ္ဆန္တိ၊ ခရီးသွားသော၊ အဟံ၊ ငါပခုစာရာသည်၊ သကံဂေ
ဟံ၊ မိမိအိပ်သို့၊ အပတ္တာ၊ မရောက်မှီ၊ ပန္နော၊ ခရီး၌၊ ဝိဇာယိတွာနု၊ သားဖွား၍
ပတ်မတ်၊ ရွှေကိုက်၍သေသောလင်ကို၊ အဒ္ဓဘံ၊ မြင်ရပြီ၊ ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဧ
စပုတ္တာ၊ သားငယ်နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း၊ ကာလကံတာ၊ သေခဲ့ကုန်၏၊
ပတိစ၊ လင်သည်လည်း၊ ပန္နော၊ ခရီး၌၊ မထော၊ သေခဲ့၏၊ ကပဏိကာယ၊ လင်
သားသေသည်ဖြစ်၍ အတီးကျန်သော၊ မေ၊ ငါ၏၊ မာတာပိတာစ၊ အမိအဘ
တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘာတာစ၊ မောင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကေပိတ
ကာယံ၊ တခုတည်းသောလင်းပုံ၌၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ မီးလောင်ခဲ့ကုန်၏၊ ဝိထကုထိနေ
စည်းစိမ်ဥစ္စာစသည်တို့ဖြင့်ပျက်စီးခြင်းကုန်ခမ်းခြင်းသို့ရောက်သောအမျိုး
ရှိသော၊ ကပထော၊ သူထပါးတို့သည်မဝီရံ၊ မြင်ပြုအပ်သော အဖြစ်သို့ရောက်
သောကိသာဂေါတမီ၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ အပရိမာတံ၊ အတိုင်းမဝီ
သော၊ နုကွံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို၊ အနုဗျုတ်၊ ခံစားရဘူးထေပြီ၊ ဗဟူနိဇာတိသဟ
သာနိ၊ များစွာသောဘဝအထောင်တို့ပတ်လုံး၊ တေ၊ သင်၏၊ အသုစ၊ မျက်
ရည်သည်လည်း၊ ပဝတ္တာ၊ ယိုစီးထွားထေပြီ၊ ၊ အထောပိ၊ ထိုမှတပါး
လည်း၊ သုသာနမဇ္ဈေ၊ သုသာနအထယ်၌၊ ပုတ္တံသံသာနိ၊ သား၏အသားတို့ကို၊
ခါဒိတာနိ၊ စားဘူးသည်တို့ကို၊ ပသိတံ၊ မြင်ရထေပြီ၊ ဟတကုထိကာ၊ ပျက်
စီးသောအမျိုး အနွယ်ရှိသည်၊ သဗ္ဗဂရဟိတာ၊ သူခပ်သိမ်းတို့ကဲ့ရဲ့အပ်
သောအဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ မတပတိကာ၊ ထင်သေရတ်ဆိုးမသည်၊ ဟု
တွာ၊ ဖြစ်ထျက်၊ ကဗျာဏပိတ္တသေဝါယံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းကိုဖြစ်သ
ဖြင့်၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အမိဂန္တိံ၊ ရပြီ၊ ၊ မေမယာ၊ ငါ
သည်၊ အရိယော၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအဖြစ်မရှိထသော၊ အဋ္ဌကီ
ကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံထသော၊ အမထဂါမီ၊ သေခြင်းကင်းသောနိဗ္ဗာန်

သို့ရောက်စေတတ်ထသော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကံ၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်ပြီ၊ နိဗ္ဗာန်
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကတံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ၊ ဓမ္မာဒါသံ၊ ထရားဖြင့်ပြီးသော
 ကြေးမုံကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကန္တသလ္လာ၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်ဖြတ်အပ်သောရာဂ
 စသောပြောင့်ရှိသည်၊ ဩဟိတဘာရာ၊ ချအပ်ပြီးသောကိလေသာအဘိသင်္ခါ
 ရတည်းဟူသောဝန်ရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ မေ၊ ငါသည်၊ ကရုဏိယံ၊ နုက္ခသစ္စာ
 ကိုပိုင်းခြား၍ သိခြင်းအစရှိသောတဆွဲခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စကို၊ ကတံ၊
 ပြုအပ်ပြီ၊ ကိသဂေါတမိထေရီ၊ ကိသဂေါတမိမည်သောထေရီမသည်၊ သုပိ
 ရုတ္တပိတ္တာ၊ အချင်းခပ်သိမ်းကိလေသာတို့မှလွတ်သောပိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ သဏိ၊ သိပြီ၊ ကိသဂေါတမိ၊ ကိသဂေါ
 ထမိထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤခွဲဆိုသိကုံးအပ်သော ဂါထာတို့
 ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊ ဧကဒသကနိပါထော၊ ဧကဒသကပါတ်
 သည်၊ သမတ္ထော၊ ပြီးပြီ။ ။

၁၁-စွါဒသကနိပါတ်။

☞ (၆၄) မာတာစ၊ အမိလည်းကောင်း၊ ဝိတာစ၊ သွီးလည်းကောင်း၊
 ဥထော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သပတ္တိယော၊ ရန်သူမတို့
 သည်၊ အာသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဿာမေ၊ ထိုငါအား၊ အတ္တုတော၊ မဖြစ်ဘူးမြ
 ထသော၊ ထောမဟံသနော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ထ
 သော၊ သံဝေဂေါ၊ ထိတ်ထန်ခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ကာမာ၊ ကာမ
 ဂုဏ်တို့သည်၊ ဝိရတ္တု၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိကုန်စွတကား၊ အသုပိ၊ ကိလေသာ
 တည်းဟူသော မစင်တို့ဖြင့်ပိုစီး၏၊ ဒုဂ္ဂန္ဓာ၊ အဆိပ်နံ့ထိုင်သဖြင့်ပျက်သော
 အနံ့ရှိကုန်၏၊ ဗဟုကဏ္ဍကာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော များစွာသောဆူး
 ပြောင့်ရှိကုန်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ခံစား အပ်သော ကာမဂုဏ် တို့၌၊ မာ
 တာစ၊ အမိလည်းကောင်း၊ ဝိတာစ၊ သွီးလည်းကောင်း၊ မယံ၊ ငါတို့နှစ်
 ယောက်တို့သည်၊ သဘာရိယာ၊ လင်တူ မယားဖြစ်ကုန်သော ရန်သူတို့
 သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ဘူးကုန်ပြီ။ သာအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ကာမေသု၊ ကာမ
 ဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ နိက္ခမံ၊ ကာမဂုဏ်မှထွက်
 မြောက်ခြင်းကို၊ ဝေမထော၊ ဘေးမရှိသောအားဖြင့်၊ ဓဋ္ဌုဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 ရာဇဂဟော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏
 ဘေအိမ်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်း၏
 ဘောင်၌၊ ဗဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုပြီ။ ဝုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်

ကို၊ ဇာနည်၊ သိ၏၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ ကို၊ ဝိသောမိတံ၊ သုတ်သင်နိုင်၏၊ စေ၊
 တောပရိစ္ဆညာဏာဉ္စ၊ သူကပါးတို့၏ စိတ်ကိုဝိုင်းခြား၍ သိနိုင်သော စေတော
 ပရိယညာဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ သောတာပတ္တရာ၊ ဗိဗ္ဗသောတာနာဘိညာဉ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဝိသောမိတော၊ သုတ်သင်နိုင်၏၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဣဒ္ဓိ၊
 ဣဒ္ဓိဝိခအာဘိညာဉ်ကိုလည်း၊ သန္တိကတာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ၊ မေမယာ၊
 ငါသည်၊ အာသဝက္ခယော၊ အာသဝက္ခယညာဏ်ကို၊ ပတ္တော၊ ရအပ်ပြီ၊ မေမ
 ယာ၊ ငါသည်၊ ဆဋ္ဌဘိညာ၊ ခြောက်ပါးသော အာဘိညာဉ်တို့ကို၊ သန္တိကတာ
 မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမ
 တော်ကို၊ ကထံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ အေဟံ၊ ငါသည်၊ စတုရသံ၊ မြင်းလေးစီးတို့
 ဖြင့်ကအပ်သော၊ ရထံ၊ ရထားကို၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ ငါ၏တန်ခိုးဖြင့်၊ အာဘိနိဗ္ဗိတော၊ ဖန်
 ဆင်း၍၊ ဝေဝကနာထဿ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူထသော
 သီရိမတော၊ အလွန်သောတန်ခိုးကြွက်သရေရှိတော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ပါဓေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ယမကပါဋိဟာ၊ ရိယ
 ကာလေ၊ မြတ်သော တရားသည်ကဏ္ဍမည်သော သရက်ဖြူပင်ရင်းတန်ခိုး
 ပြာနိဟာ၊ ပြကာနိုးကာလ၌၊ အဋ္ဌာထိံ၊ ရပ်ပြီ၊ ဗာထေ၊ သူငယ်မ၊ တုဝံ၊ သင်
 သည်၊ သုဂုပ္ပိတဂ္ဂံ၊ အပျားမှစ၍ ပင်ထုံးကျွတ်ပွင့်သော ပန်းပွင့် ထည်းရှိ
 ထသော၊ ပါဒဝံ၊ အင်ကြင်းပင်ရင်သို့၊ ဥပဂမ္မ၊ ကပ်၍၊ ရုက္ခမူထေ၊ အင်
 ကြင်းပင်ရင်း၌၊ ဧကာ၊ တယောဂ်အထည်းတည်း၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊
 တေ၊ သင်၏၊ ဒုတိယော၊ အဖော်သည်၊ ဧကာမိစာဝိ၊ ထရံ တယောဂ်မှ
 ထည်း၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဗာလေ၊ သူငယ်မ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ရတ္တကာနံ၊ မိန်းမ
 ကြူးသောယောကျ်ားတို့မှ၊ နဘာယထိ၊ အဘယ်ကြောင့်မကြောက်ဘိ
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 မာရ၊ မာရ်နတ်၊ ဒေသကာ၊ ထိုသင်မာရ်နတ်ကဲ့သို့ သဘောရှိကုန်သော၊
 သထသဟသာနံ၊ အထိန်းမကသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ရတ္တကာနံ၊ ရတ္တ
 ကာ၊ မိန်းမကြူးသော သူတို့သည်၊ သမာဂတာ၊ ငါ့ကိုပျက်ဆီးဆုံးသောဌာ
 ထာကုန်သည်၊ ဘဝေယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ လောဝံ၊
 အမွှေးတချောင်းသည်မျှလည်း၊ နုဣဇ္ဇေ၊ မထွပ်ရာ၊ နဝိသမ္ပဝေဓေ၊ ပြင်းစွာမ
 ထွပ်ရာ၊ မာရ၊ မာရ်နတ်၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ဧကာ၊ တယောဂ်ထံ၌ သာဖြစ်
 ထျက်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ကိံ အထပ်သို့သော ပျက်ဆီးခြင်းကို၊ ကရိဿထိ၊ ပြု
 နိုင်လတ္တံ့နည်း၊ မာရ၊ မာရ်နတ်၊ သောအတံ၊ ထိုငါသည်၊ အန္တရေ၊ ရေယာဝိ
 သင်ရှေ့တွင်တည်ထျက်ပင်ကိုယ်ကိုကွယ်ပေအံ့၊ တေ၊ သင်၏၊ ကုပ္ပိံ၊ ပါး

ဝမ်းသို့မူလည်းပဝိသာဒိ၊ ဝင်အံ့၊ ကရုဏန္တရေ၊ သင်၏မျက်မှောင်ကြား၌မူ
 ထည်း၊ တိဋ္ဌာမိ၊ ဝါရင်အံ့၊ ကိဋ္ဌန္တိ၊ သင်မျက်မှောင်ကြား၌ရင်သော၊ ဝံ၊ ဝါကို
 ထည်း၊ နဒက္ခသိ၊ သင်မမြင်ရလတ္တံ့၊ ပဟိ၊ ထိုစကားမှန်၏၊ မာရ၊ မာရ်နတ်၊
 အင်္ဂါ၊ ဝါသည်၊ ဝိတ္တုမ္ပိ၊ ဈာန်သမာပတ်နှင့်ထွဉ်သော ဝိတ်၌၊ ဝသိဘူတာ
 ထေရောသောအဖြစ်သို့ရောက်၏၊ ဣဒ္ဓါဒါ၊ ဣဒ္ဓါပါဒ်လေးပါး တို့ကိုထည်း၊
 သုဘာဝိဘာ၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်ကုန်ပြီ၊ မေ၊ ဝါသည်၊ ဓာအဘိညာ၊ အဘိ
 ညာ၌ခြောက်ပါးတို့ကို၊ သန္တိကတာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသာ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသာနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊
 ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ သတ္တိသုလူပမာ၊ ထုံသွားဥပမာရှိကုန်၏၊ ခန္ဓာ
 နံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏၊ အဓိကုဋ္ဌနာ၊ ထိုးခုတ်ရာစဉ်းတီတုံးနှင့် တူကုန်၏၊
 တံ၊ သင်မာရ်နတ်သည်၊ ယံကာမရတိ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်၌မွေ့ထေ့ခြင်း
 ကို၊ ဖြူထိ၊ ဆီ၏၊ သာ၊ ထိုကာမဂုဏ်၌မွေ့ထေ့ခြင်းသည်၊ မမ၊ ဝါအား၊ ဒါ
 နိဗ္ဗာနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အရတိ၊ မွေ့ထေ့ခြင်းမှကင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအာရုံတို့၌၊ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းတဏှာကို၊ ဝိဟတာ၊
 ဖျောက်အပ်ပြီ၊ တမောခန္ဓော၊ မောဟအရကို၊ ပဒါလိတော၊ ဖောက်ခွဲ
 အပ်ပြီ၊ ပါဝိမ၊ မာရ်နတ်ယုတ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဇာနာ
 ဟိ၊ သိလော၊ အန္တက၊ ဘယ်မာရ်နတ်ယုတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ နိဟတော၊ ရှုံး
 ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ၊ ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမသည်၊
 ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုထိုကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊
 ရွတ်ပြီဆို၊ ခန္ဓါဒသကနိပါတော၊ ခန္ဓါဒသကနိပါတ်သည်၊ သမတ္ထော၊ ပြီးပြီ၊

၁၂-သောဠာသကနိပါတ်၊

(၆၅) အဟံ၊ ဝါပုဏ္ဏားသည်၊ ဥဒဟာဓိ၊ ရေခပ်ရသည်ဖြစ်၍၊ အယျာနံ၊ အရှင်
 မတို့၏၊ ဒဏ္ဍာဘယဘိတာ၊ ထုံကန်တပျာဘေးမှကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါတာ
 ဧဒါသာယဋ္ဌိတာ၊ ဆိုမြည်ဆဲရေခြင်း အမျက်ထွက်ခြင်း တည်းဟူသော
 တေးဖြင့်နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ သီတော၊ ချမ်းသော အခါ၌သော်လည်း၊ သဒါ
 အခါခပ်ထိမ်း၊ ဥဒကံ၊ ရေထဲသို့၊ ဩတရိ၊ ဆင်းမပြီ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဒက
 တိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်သို့၊ ဂတာ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားတယောက်
 ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဝစ၊ ဆို၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ အိုပုဏ္ဏား၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ က၊ သာ၊ အဘယ်မည်သောဘေးမှ၊ သီတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊
 သဒါ၊ အခါခပ်ထိမ်း၊ ဥဒကံ၊ ရေထဲသို့၊ ဩတရိ၊ ဆင်းရသနည်း၊ ဩတရိတ္ထာ

ဆင်းပြီး၍လည်း၊ ဝေမောနေဟိ၊ ချမ်းသည်ဖြစ်၍တုန်ထွက်ကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာ
ဟိ၊ ကိုယ်အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့်၊ တုသံ၊ ပြင်းထွဋ္ဌာသော၊ ဝိတံ၊ ချမ်းခြင်း
တည်းဟူသောဆင်းရဲကို၊ ဝေဒယသော၊ ခံစားရလေသနည်း။ ။ ဝုဏ္ဏိကော၊
ဝုဏ္ဏမည်သော၊ ဘောကိ၊ ဒိုရှင်မ၊ တုဝံ၊ ရှင်မသည်၊ ပါပကံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မာစွာ
သော၊ ကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ခုခန္တံ၊ ထားမြစ်နိုင်ထသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်
ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကရောန္တံ၊ ရေသို့ ဆင်းသောအား
ဖြင့်ပြုသောတို့ကို၊ အနန္တိ၊ သိထျက်ထည်း၊ ပရိပုစ္ဆယိ၊ မေး၏။ ။ ဝုဇော
ဝါ၊ အသက်ကြီးသည် လည်းဖြစ်သော၊ ဒဟရောဝါ၊ ငယ်သည်မူလည်းဖြစ်
ထသော၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပဏုဗ္ဗတိ၊ အ
လွန်ပြုမိ၏၊ သောဝိ၊ ထိုသူသည်လည်း၊ ဥဒကာဘိသေစနာ၊ ရေသွန်းသဖြင့်၊
ပါပကမ္မာ၊ မကောင်းမှုမှ၊ ပရုစ္စတိ၊ စင်စစ်လျှင်လွတ်၏။ ။ ပြောဟူတာ၊
ပုဏ္ဏား၊ အစာနန္တယ၊ ကံ၏ အကျိုးကိုမသိသော၊ တေ၊ သင်အား၊ အစာ
နန္တော၊ ကံ၏ အကျိုးကိုအလျှင်မသိသော၊ ကော၊ အဘယ်သူရိုက်သည်၊ ဥဒ
ကာဘိသေစနေန၊ ရေကိုချိုးခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပါပ
ကမ္မာ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပရုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သော
အနက်ကို၊ အက္ခာသိနု၊ ပြောလေဘူးသနည်း။ ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊
မဏ္ဍု၊ ကဝစ္ဆုပါ၊ တားလိပ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နဂါစ၊ နဂါးတို့သည်
လည်းကောင်း၊ သုသုမာရာစ၊ မိကျောင်းသပိုင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
အညော၊ တပါးကုန်သော၊ ယေ၊ အကြင်ငါးမကား၊ စသော သတ္တဝါတို့
သည်၊ ဥဒကေစရာ၊ ရေ၌ကျက်စားကုန်၏။ တေစ၊ ထိုငါးမကားစသော
ရေနေသတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊ သင်္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂမိယန္တိ နုနု၊
သွားရလေကုန် ယောင်တကား။ ။ ဩရန္တိကော၊ ဆိတ်သတ် မူဆိုးတို့
သည်လည်းကောင်း၊ သုကရိတာ၊ ဝက်သတ်မူဆိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊
မဇ္ဈိကော၊ ငါးကိုသတ်သော ထင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝိဂဝဓိကာ၊
သမင်သတ် မူဆိုး တို့သည် လည်းကောင်း၊ စောရာစ၊ ခိုးသူ တို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဈိစာတာစ၊ သူတပါးကို သတ်ခြင်း ဖြတ်ခြင်းအမှု၌
ယှဉ်ကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း၊ အညော၊ တပါး ကုန်သော၊
ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ပါပကမ္မိနော၊ မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိကုန်၏။
ထေဝိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း၊ ဥဒကာဘိသေစနာ၊ ရေသွန်းခြင်းကြောင့်၊ ပါပ
ကမ္မာ၊ မကောင်းမှုမှ၊ ပရုစ္စရေ၊ လွတ်ကုန်ယောင်တကား။ ။ ဣမာနဒိယော
ဤအစီရဝတီစသောမြစ်တို့သည်၊ တေ၊ သင်၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ နေ့၌၊ ကထံ၊ မြှောက်ပြီး

သောပါဝံ၊ မကောင်းမှုကို၊ သစေဝါဟောယျ၊ အကယ်၍မျှောနိုင်ကုန်သည်
 ဖြစ်အံ့၊ ဟထာ၊ ထိုသို့မျှောနိုင်သည်ရှိသော်၊ ဣမာ၊ ဤအစီရဝတီစသောမြစ်
 တို့သည်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝုညဗ္ဗိ၊ ကောင်းမှုကိုလည်း၊ ဝဟောယျ၊ မျှောထေကုန်
 ရာ၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ တေန၊ ထိုကောင်းမှုကိုမှ၊ ပရိဗာဟိရော၊ အပဖြစ်သည်
 အသ၊ ဖြစ်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တံ၊ သင်သည်၊ ယသ၊ အကြင်မကောင်းမှုမှ၊
 ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့၊ ဩတရိ၊
 ဆင်း၏၊ ဗြဟ္မေ၊ အိုပုဏ္ဏား၊ တမေဝ၊ ထိုကြောက်သောမကောင်းမှုကိုသာ
 ဝျှင်၊ မာအကာထိ၊ သင်မပြုလင့်၊ သိတံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောချမ်းသောကာ
 လန္တရေသွန်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောအချမ်းသည်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဆဝိ၊ ကိုယ်အ
 ရေကို၊ မဟာနေ၊ မညှဉ်ဆဲမနှိပ်စက်စေလင့်၊ ဝောတိ၊ အိုရှင်မပုဏ္ဏား၊ တံ၊
 သင်သည်၊ ဥဒကာဘိသေဝနံ၊ မကောင်းမှုကိုပျော်စေခြင်းငှါရေကိုသွန်းခြင်း
 တည်းဟူသော၊ ကုဗ္ဗိ၊ မှားသောခဏ်းသို့၊ ပရိပန္နံ၊ သွားသော၊ ဝံ၊ ငါကို၊ အရိ
 ယမဂ္ဂံ၊ တုရားအစရှိသောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သွားမြဲဖြစ်သော ထမ်း
 ခဏ်းသို့၊ သမာနယံ၊ ကောင်းစွာဆောင်ပေ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမံသာဓု
 ကံ၊ ဤနှစ်ဟက်သောအစွန်းရှိသော ဆရာစားဖြစ်သောပုဆိုးကို၊ ထေ၊ သင်
 အား၊ ဒဒါမိ၊ ငါပေး၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သာဓုကော၊ ပုဆိုးသည်၊ တုဟေဝ၊
 သင်အားသာလျှင်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသောအဟံ၊ ငါသည်၊ သာဓုကံ၊ ပုဆိုး
 ကို၊ နုဗ္ဗိ၊ အလိုမရှိ၊ တံ၊ သင်သည်၊ နုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲခြင်းမှ၊ သစေတာယ
 သိ၊ အကယ်၍ကြောက်သည်ဖြစ်အံ့၊ တေ၊ သင်သည်၊ နုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို၊
 သစေအပ္ပိယံ၊ အကယ်၍မချစ်မြတ်နိုးသည်မှန်အံ့၊ ဝေံ၊ ဤသို့မချစ်မြတ်နိုး
 သည်ရှိသော်၊ အာဝိဝါ၊ မျက်မှောက်၌လည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုမြို့၊ မဟောဝါ၊
 မျက်ကွယ်၌လည်းကောင်း၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာစွာသော၊ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံ
 ကို၊ မာအကာထိ၊ သင်မပြုစေလင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာစွာသော
 ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို၊ သစေဝါ၊ ကရိဿယိ၊ အကယ်၍နောင်အခါမှလည်း
 ပြုအံ့၊ သစေကရောသိဝါ၊ အကယ်၍ယခုမှလည်းပြုအံ့၊ ဝေံ၊ ဤသို့ပြု
 သည်ရှိသော်၊ ဥပဂ္ဂသဗ္ဗိ၊ မကောင်းမှု၏ အကျိုးငါသို့မလိုက်ဆန္တံ၊ ဟုစေ
 တနာရှိ၍၊ ပထာယတောမိ၊ ပြေးသော်လည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ နုက္ခာ၊ အကု
 သိုလ်ကံ၏အကျိုးဖြစ်သောဆင်းရဲမှ၊ ပရတ္တိ၊ လွတ်ခြင်းသည်၊ နုဗ္ဗိ၊ မရှိ
 သည်သာလျှင်လည်း၊ နုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲမှ၊ တံ၊ သင်သည်၊ သစေတာယသိ၊
 အကယ်၍ ကြောက်သည်ဖြစ်အံ့၊ တေ၊ သင်သည်၊ နုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို၊
 သစေအပ္ပိယံ၊ အကယ်၍ မချစ်မြတ်နိုးသည်ဖြစ်အံ့၊ တာဒိနံ၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိ

ဋ္ဌာရုံစသည် ဘိက္ခုမတုန်ထွင်သောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗျံ့မြတ်
စွာထုရားကိုလည်းကောင်း၊ တာဒိန်၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံစသည် ဘိက္ခုမတုန်
ထွင်သောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဓမ္မံကိုးပါးသောသောကုတ္တရာ
တရားကိုလည်းကောင်း၊ သံစာဉ္စ၊ ရှစ်ယောက်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
အပေါင်းကို လည်းကောင်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်း
ကပ်ထွေးသော၊ သီလာနိ၊ သီလတို့ကို၊ သမာဗိယာမိ၊ ဆောက်တည်လေ
သော၊ တံ၊ ထိုရတနာသုံးပါးကိုကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ခြင်းသီလတို့
ကိုဆောင်သည်ခြင်းသည်၊ ဧတ၊ သင်အား၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဟေဟိတိ၊
ဖြစ်သတ္တံ၊ အဘယ်၊ ဒိုရှင်မပုဏ္ဏ၊ တာဒိန်၊ သောကဓိတရားရှစ်ပါးတို့၌
မတုန်ထွင်သောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗျံ့မြတ်စွာထုရားကိုလည်း
ကောင်း၊ တာဒိန်၊ သောကဓိတရားရှစ်ပါးတို့၌မတုန်ထွင်သောဂုဏ်နှင့်ပြည့်
စုံတော်မူသော၊ ဓမ္မဉ္စ၊ ဆယ်ပါးသောတရားတော်ကိုလည်းကောင်း၊ သံစာဉ္စ
အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ရှစ်ယောက်အပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်
ရာဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်ပါအံ့၊ သီလာနိ၊ သီလတို့ကိုလည်း
သမာဗိယာမိ၊ ဆောက်တည်ပါအံ့၊ တံ၊ ထိုရတနာသုံးကိုကိုးကွယ်ရာဟူ၍
ဆည်းကပ်ခြင်းသီလကိုဆောက်တည်ခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ အတ္ထာယ၊
အကျိုးငှါ၊ ဟေဟိတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝုရေ၊ ရှေးပုဏ္ဏားဖြစ်
သောအခါ၌၊ ဗြဟ္မဗန္ဓု၊ ပုဏ္ဏားအမျိုး၌ဖြစ်သောကြောင့်ဗြဟ္မဗန္ဓုမည်လည်း၊
ဗြဟ္မဇော၊ ဣရုအဝရှိသောဗေဒင်ကိုသရဏ္ဍာယ်တတ်သောကြောင့်ဗြဟ္မ
ဇောဟူသောအမည်ရှိသည်၊ ဧတိဇ္ဇော၊ ဣရုအဝရှိသော ဗေဒင်သုံးပုံဟည်း
ဟူသောအတတ်ရှိသောကြောင့် ဧတိဇ္ဇမည်သည်၊ ဝေဒသမ္ပန္နော၊ ဗေဒင်
နှင့်ပြည့်စုံသော ကြောင့်ဝေဒသမ္ပန္နမည်သည်၊ သောတ္ထိယောစ၊ သောတ္ထိယ
ပုဏ္ဏားမျိုး၌ဖြစ်သော ကြောင့်သောတ္ထိယမည်သည်၊ နှာတကော၊ ညနံနက်
ရေချိုးတတ်သော ကြောင့်နှာတကမည်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ အဇ္ဇ၊ ယခုမူ
ကား၊ ဘုတ်၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ ဗြဟ္မဇော၊ အချင်းဝတ်ဝိုင်းမကောင်း
မှုကိုအပပြုသောကြောင့်ဗြဟ္မဇောမည်သည်၊ ဧတိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်
စုံသောကြောင့်ဧတိဇ္ဇမည်သည်၊ ဝေဒသမ္ပန္နော၊ မဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော
ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့်ဝေဒသမ္ပန္နမည်သည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ သောတ္ထိယော
စ၊ ကိစ္ဆေသာ တို့မှစင်ကြယ်သော ကြောင့်သောတ္ထိယမည်သည်၊ နှာတ
ကော၊ ဆေးချော်အပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော ကြောင့်နှာတကမည်
သည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုတ္တိကာ၊ ပုတ္တံ၊ မည်သောထေရီသည်၊ ဣမာဂါထာ၊

ယော၊ ဤညွှဆိုသိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီး ၊
သောဋ္ဌသကနိပါတော၊ သောဋ္ဌသကနိပါတ်သည်၊ သမတ္တော၊ ပြီးပြီ၊

၁၃ ဝိသတ်နိပါတ်၊

(၆၆) မမ၊ ဝါအမွပေါထိဏိ၊ ရုက္ခဇာ၊ ဥးက္ခောင်း၌ရောက်သောဆံတို့သည်
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးပျိုရွယ်သောအခါ၌၊ ကာဠကဒ၊ မည်းနက်သော အနှောင်းရှိကုန်
သည်၊ ဟမရ၊ ဝတ္ထုသဒိသာ၊ မိတုန်းတောင်ကဲ့သို့ထိပ်မွေ့စွာစိမ်းညိုသောအ
ဆင်းရှိကုန်သည်၊ ဝလ္လိတဂ္ဂါ၊ ဆံရင်းမှစ၍အဖျားတိုင်အောင်သားထွေးစား
ကဲ့သို့ကော့ကော့ညွတ်ကုန်သည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား၊ ဇရာ
ယ၊ အိုခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ တေ၊ ထိုဥက္ခောင်း၌ရောက်
သောဆံတို့သည်၊ သာဏဝါကသဒိသာ၊ ပိုက်ဆံလျှော်မြင်နှင့်တူခဲ့ကုန်၏၊
သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ ဟုတ်မှန်သော စကားကိုသာဆိုထော်မူ ထတ်သောမြတ်စွာ
ထုရား၏ ခပ်ထိမ်းသောရုပ်သည် အမြဲမရှိအိုခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်၏အစရှိ
သောစကားတော်သည်၊ အနညထာ၊ ဟောတော်မူတိုင်း မှန်စွာသည်သာ
တည်း။ ။ မမ၊ ဝါဏိ၊ ဥတ္တမင်္ဂီထုတော၊ မြတ်သော အင်္ဂါဟုဆိုအပ်သော
ဥက္ခောင်း၌ရောက်သောဆံထုံးသည်လည်း၊ ဝါထိတော၊ ပန်းနံသာလွင်မှုန့်
အစရှိသည်တို့ဖြင့်ထုံအပ်သော၊ ကရုဏ္ဏကောဇ္ဇ၊ နံသာကြိုတ်ကဲ့သို့၊ သုရ
ဘိ၊ ကောင်းစွာမွှေးကြိုင်သောအနံ့ရှိ၏၊ ပုပ္ဖပူရော၊ ပုပ္ဖပူရိထော၊ စကားပန်းမု
ထေးပန်းကြက်ရုံးပန်းစသော ပန်းတို့ဖြင့်ဖြည့်သည်ဖြစ်၍ အညစ်အကြေး
ကင်း၏၊ အထ၊ ယခုဆိုသောအခါမူကား၊ တံ၊ ထိုဝါဥက္ခောင်းသည်၊ ဇရာယ
အိုခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သဏ္ဍာမဂန္ဓိကံ၊ ပြုကတေ့
သောဆံ၏အနံသာ လျှင်ညှိညှိနံ့စေတိဏိ၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာ
ဆိုတတ်သော မြတ်စွာထုရား၏ စကားတော်သည်၊ အနညထာ၊ အချည်း
စည်းမဟုတ်သည် သာလျှင်တည်း။ ။ မမ၊ ဝါဏိ၊ ကေသာ၊ ဆံတို့သည်၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ သုရောဗိတံ၊ ကောင်းစွာ တညီတညွတ် စိုက်ပျိုးအပ်သော၊
သယိတံ၊ တစ်ခုနက်ထူထပ်စွာသော ဖြူဖြူဝွတ်သွပ် ရောက်သောအခက်
ရှိသော၊ ကာနနံဇ္ဇ၊ ဥပချာဉ်ပတောက်ပန်းကဲ့သို့၊ ကောဏ္ဍသုမိဝိမိထဂ္ဂသော
ဘိတံ၊ ခေါင်းပြီး ရွှေဆံကျင်တို့ဖြင့် သင်အပ်ပြီးသော အဖျားရှိသည်ဖြစ်၍
တင့်တယ်၏၊ တံ၊ ထိုဥက္ခောင်း၌ရောက်သောဆံပင်သည်၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်း
တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ တဟိံ တဟိံ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်၌၊
ဝိရဋ္ဌံ၊ ကြသည်ဖြစ်ခဲ့၏၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာဆိုတတ်သောမြတ်

စွာထုရား၏ စကားတော်သည်၊ အနုညထာ၊ မချွတ်မယွင်းသည်သာလျှင်
 တည်း။ တံ၊ ထိုဥက္ခောင်းသည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးပျိုစဉ်ကာလ၌၊ ကဏ္ဍဝန္တက
 သုဝဏ္ဏမဏ္ဍိတံ၊ ရွှေဆံကျင်အစရှိသည် တို့ဖြင့်တန်းဆာ ဆင်အင်သော
 မည်းသောဆံရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုဝေဏီတိ၊ ဝုဗ္ဗေနှင့်တူသောကောင်းသော
 ဆံစည်းတို့ဖြင့်၊ အလင်္ကာတံ၊ တန်းဆာ ဆင်အင်သည်ဖြစ်၍၊ သောတတေ၊
 ရှေး၌တူညီထပ်၏၊ တံသီရံ၊ ထိုဥက္ခောင်းကို။ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား၊ ဇရာယ၊
 အိုခြင်းသည်၊ စလိတံ၊ ဆံကျတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဦးတင်းခြင်းကို၊ ကထံ၊ ပြုအပ်၏
 သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာဆိုတတ်သော မြတ်စွာထုရား၏စကားတော်
 သည်၊ အနုညထာ၊ မချွတ်မယွင်းသည်သာလျှင်တည်း။ မမ၊ ငါ၏၊ သုဘ
 ဇုကာ၊ ကောင်းစွာတင့်တယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော မျက်မှောင်တို့သည်၊
 ပုရေ၊ ရှေးပျိုရွယ်သောအခါ၌၊ ဝိတ္တက၊ ရသကတာ၊ ပန်းချီသမားသည်ဤ
 သောအဆင်းဖြင့် ကောင်းစွာရေးအပ်ကုန်သော၊ သေဝိတာဣဝ၊ အရေးတို့
 ကဲ့သို့၊ သောတဇေ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊ တာ၊ ထိုငါ့မျက်မှောင်တို့သည်၊ ဣဒါနိ
 ယခုမူကား၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝလိတိ၊
 နဖူးစွန်း၌ဖြစ်သော အရေတွန့်တို့ဖြင့်၊ ပထမ္မိတာ၊ တွဲရခဲ့ရှည် တွန့်ကုန်၏၊
 သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာ ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာထုရား၏စ
 ကားတော် သည်၊ အနုညထာ၊ မချွတ်မယွင်းသည် သာလျှင်တည်း။ မမ၊
 ငါ၏၊ နေတ္တာ၊ မျက်စိတို့သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးပျိုရွယ်သောကာလ၌၊ မဏိယထာ၊
 မြည့်အမျက်ကောင်းကဲ့သို့၊ ဗဘဿရာ၊ ပြီးပြုံးပြက်သော အရောင်ရှိကုန်
 သည်၊ သုရူပိရာ၊ သူတပါးတို့အလွန် နှစ်သက်ဖွယ်ရှိကုန်သည်၊ အတိနိဝမာ
 ယထာ၊ အလွန်ညိုသည်ဖြစ်၍ရှည်ကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေ၊ ထို
 ငါ၏မျက်စိတို့သည်၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းသည်၊ အတိဟကာ၊ နှိပ်စက်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ နသောတဇေ၊ မတင့်တယ်ကုန်၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာ
 ဆိုတတ်သော မြတ်စွာထုရား၏ စကားတော်သည်။ အနုညထာ၊ မချွတ်မ
 ယွင်းသည်သာလျှင်တည်း။ မမ၊ ငါ၏၊ နှာဝိကာ၊ နှာခေါင်းနှာတံသည်အ
 လွန်ပျိုနုသောအရွယ်ကို၊ ပတိ၊ စွဲ၍၊ သဗ္ဗတုဂံသဒိသိစ၊ သိပ်မွေ့စွာမြင်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကြွင်းသော မျက်နှာအပိတ်တို့နှင့် ထောက်ပတ်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ သောတတေ၊ လုံး၍ထားအပ်သောခေးခန်းမြင်းထိသောထောင်ကဲ့သို့
 တင့်တယ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား၊ သာ၊ ထိုနှာခေါင်းသည်၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်း
 တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဥပကုလိတာပိယ၊ ပြုတ်ဖြော၍ဖိန်းသ
 ကဲ့သို့၊ ဇာထာ၊ ဖြစ်ခဲ့၏၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာ ဆိုတော်မူတတ်

သောမြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်သည်၊ အနုညထာ၊မချွတ်မယွင်းသည်
သာယျင်တည်း၊ မမ၊ငါ၏၊ ကဏ္ဍပါဠိယော၊နာက္ခေတိ၊သံညံ၊ပုရေ၊ရှေး
ပျိုရယ်သောကာလ၌၊ သုကထံ၊ရှေး၌ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ သုနိဗ္ဗိတံ၊
ကောင်းစွာပိုက်၍ထားအပ်သော၊ ကကံတံ၊ရွှေက္ခေကဲ့သို့၊ သောဘရေ၊
တင့်တယ်ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ယခုမူကား၊ တာ၊ထိုငါနားက္ခေတိ၊သည်၊ ဇရာယ၊
အိုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝဇီတိ၊ထိုထိုသို့သော အမတ်၌
ဖြစ်သော အတွန်တို့ဖြင့်၊ ဝဇီ၊တွန်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပထမ္မိတာ၊ရှည်သည်
ဖြစ်၍ထွေရ၍ကျွန်ကုန်၏၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာ ဆိုတတ်သော
မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည်၊ အနုညထာ၊မချွတ်မယွင်းသည်သာ
ယျင်တည်း၊ မမ၊ငါ၏၊ သုဒန္တာ၊ကောင်းသောသွားတို့သည်၊ ပုရေ၊ရှေး
ပျိုရယ်သောအခါ၌၊ ဗတ္တလိမက္ခန္ဓ ဝဏ္ဏံ၊သဒိသာ၊ ငှက်ပျံနှင့်တူသော
သဏ္ဍာန်ရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သောဘရေ၊တင့်တယ်ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ယခုမူ
ကား၊ဘေ၊ ထိုငါ၏ သွားတို့သည်၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းတည်းဟူ သော အ
ကြောင်းကြောင့်၊ ခဏ္ဍာစ၊ကွဲခြင်း ကျွတ်ခြင်းတို့ဖြင့် ကျိုးသော အဖြစ်သို့
ရောက်ကုန်၏၊ ပီတကာ၊ အဆင်းပျက်သဖြင့် ရွှေသော အဖြစ်သို့ရောက်
ကုန်၏၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာ ဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရား
၏စကားတော်သည်၊ အနုညထာ၊မချွတ်မယွင်းသည်သာယျင်တည်း၊
ဝန၊သဏ္ဍာစာရိနိ၊ တောအုပ်၌ကျက်စားလေ့ရှိသော၊ ကာနနမ္ပိ၊တော၌၊ နိဝါ
ထိနိ၊နေထေ့ရှိသော၊ ကောကိလာဝ၊ ဥဩမကဲ့သို့၊ မရုရံ၊သာယာစွာသော
အသံကို၊ အဘံ၊ငါသည်၊ ပုရေ၊ရှေးအခါ၌၊ နိက္ခဏိ၊ဆိုပြီ၊ တံ၊ထိုသာယာစွာ
ဆိုသော အသံသည်၊ ဣဒါနိ၊ယခု၊ ဇရာယ၊အိုခြင်း တည်းဟူသော အ
ကြောင်းကြောင့်၊ တဟိံ၊တဟိံ၊ ထိုထိုသောစကား၌၊ ခလိတံ၊ချွတ်ယွင်းခဲ့
၏၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကို သာဆိုတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၏စကား
တော်သည်၊ အနုညထာ၊မချွတ်မယွင်းသည်သာယျင်တည်း၊ မမ၊ငါ၏၊
သုဂီဝါ၊ ကောင်းစွာလုံးပြီးသောသည်တို့သည်၊ ပုရေ၊ရှေးအခါ၌၊ သုပ္ပမဇ္ဇိ
တာ၊ကောင်းစွာ သုတ်သင်အပ်သော၊ သဏ္ဍကမ္မုရိဝ၊ သိပ်မွေ့သောဖြေ
ဖြစ်သောရွှေစင်ပေါက်ကဲ့သို့၊ သောဘရေ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊ သာ၊ထိုလည်
သည်၊ ဇရာယ၊အိုခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ တပ္ပါ၊အကြော
ပြင်းပြင်းထသဖြင့် ပျက်စီးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိနာမတာ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့
ရောက်၏၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာ ဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘု
ရား၏စကားတော်သည်၊ အနုညထာ၊မချွတ်မယွင်းသည်သာယျင်တည်း၊

မမ၊ ငါ၏။ ဥဘော၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ သုဗဟာ၊ ကောင်းသောဆက်
မောင်းကို ညည်းပုရေ၊ ရှေးပျိုရွယ်သောအခါ၌။ ဝဇ္ဇပလိစာသဒိသောပမာ၊
ပွတ်တိုက်အပ်သောထုံးသောတံခါးတိုင်နှင့်တူကုန်သည်ဖြစ်၍။ သောဘာဇေး
တင့်တယ်ကုန်၏။ တာ၊ ထိုငါ့လက်မောင်းနှစ်ဖက်ကို နည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုမူ
ကား။ ဇရာယ၊ အိုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပါဠိပုလိကာ
ယထာ၊ အထီးသီးသော သတ္တဝါတို့၏ အခက်နှင့်တူကုန်၏။ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊
မှန်သည်ကိုသာ ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည်။
အနညထာ၊ မချွတ်မယွင်းသည်သာ သွင်တည်း။ မမ၊ ငါသည်။ သုဟ
တ္ထာ၊ ကောင်းသောလက်ချောင်းတို့သည်။ ပုရေ၊ ရှေးပျိုရွယ်သောကာလ၌။
သဗ္ဗမုဒ္ဓိကာသုဝတ္ထမဇ္ဈိထာ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော သိမ်မွေ့ ပြေပြစ်သောလက်
စွက်တို့ဖြင့်ကန်းဆာဆင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သောဘာဇေး၊ တင့်တယ်ကုန်၏
ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား။ ဇရာယ၊ အိုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။
တာ၊ ထိုလက်ချောင်းတို့သည်။ မူသမုလိကာယထာ၊ ကညိုမြစ်ချင်းသီးကဲ့
ဖြစ်ကုန်၏။ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာ ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာ
ဘုရား၏ စကားတော်သည်။ အနညထာ၊ မချွတ်မယွင်းသည်သာ သွင်တည်း။
ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌။ မမ၊ ငါ၏။ ဥဘော၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ သုထနကာ၊ ကောင်း
သောသံမြတ်တို့သည်။ ဝိနဝဇ္ဇသဟိတာ၊ မြီးပြည့်ထုံးလျောင်း တပေါင်း
ဟည်းအချင်းချင်းတကွ စပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာ သွင်။ ဥဂ္ဂတာ၊ အထက်သို့
မျက်နှာပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ သောဘာဇေး၊ ရွှေပိုင်ခဲသို့ တင့်တယ်ကုန်၏။ ဣဒါ
နိ၊ ယခုမူကား။ ဇရာယ၊ အိုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တေ၊ ထို
သံမြတ်နှစ်ဘက်တို့သည်။ အနောဒကော၊ ရေမရှိသော။ ထေရိတိဝ၊ တွဲတွဲတွဲ
ထားအပ်သော ရေစပ်အိမ်ကဲ့သို့။ ထမ္မန္တိ၊ ရှည်ခွဲကုန်၏။ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်
သည်ကိုသာ ဆိုတော်မူ တတ်သော မြတ်စွာဘုရား စကားတော်သည်။
အနညထာ၊ မချွတ်မယွင်းသည်သာ သွင်တည်း။ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌။ မမ၊
ငါ၏။ သုကာယော၊ ကောင်းသောကိုယ်သည်။ သုမဋ္ဌိ၊ ဟင်းသပတားဖြင့်
ရှည်ဖြင့်စွာပွတ်နုတ်အပ်သော။ ကဗ္ဗနမယဖထကံဣဝ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောပျဉ်
ပြားကဲ့သို့။ သောဘာဇေး၊ တင့်တယ်၏။ သော၊ ထိုငါ့ကိုယ်သည်။ ဣဒါနိ၊
ယခုမူကား။ သုရမာဟိ၊ သိမ်မွေ့ကုန်သော။ ဝတီဟိ၊ အတွန်တို့ဖြင့်။ ဩတ
ကော၊ အရေတွန်သော အဖြစ်သို့ရောက်ခဲ့၏။ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာ
ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည်။ အနညထာ၊
မချွတ်မယွင်းသည်သာ သွင်တည်း။ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌။ ဥဘော၊ နှစ်ဘက်

☞

ကုန်သော၊ မမ၊ ငါ၏၊ သုဗ္ဗိရူ၊ ကောင်းသောပေါင်တို့သည်၊ နာဂတောဂသဒိ
သောပမာ၊ ဆင်နှာမောင်းနှင့်တူကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ သောဘဇေ၊ ကဏ္ဍ
တယ်ကုန်၏၊ ထာ၊ ထိုငါ၏ပေါင်နှစ်ဘက်တို့သည်၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းတည်း
ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား၊ ဝေဠုနာရိယောယထာ၊
ဝါနုဒိနိကျူ၊ ဝိနိနှင့်တူကုန်၏၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာဆိုတော်မူတတ်
သောမြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည်၊ အနုညထာ၊ မချွတ်မယွင်းသည်
သာလျှင်တည်း၊ ၊ ဝုဇေ၊ ရှေးအခါ၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ သုဗ္ဗိရူ၊ ကောင်းသော
မြင်းခေါင်းတို့သည်၊ သဗ္ဗုပုရသုဝဏ္ဏမဏ္ဍိတာ၊ သိမ်မွေ့ပြေပြစ်သောရွှေ
ခြေကျင်းတို့ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သောဘဇေ၊ ကဏ္ဍတယ်
ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား၊ ထာ၊ ထိုမြင်းခေါင်းတို့သည်၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်း
တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ တိထဒဏ္ဍကာရိဝ၊ ရိတ်၍ကြွင်းသော
ခြောက်သောနှင်းရိုးတို့ကဲ့သို့၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်
ကိုသာဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည်၊ အနုည
ထာ၊ မချွတ်မယွင်းသည်သာလျှင်တည်း၊ ၊ ဝုဇေ၊ ရှေးအခါ၌၊ မမ၊ ငါ၏၊
ဥဘော၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ သုပါဒါ၊ ကောင်းသောခြေတို့သည်၊ တုထပုဏ္ဏ
သဒိ၊ သာပမာ၊ လက်ပံလဲဖြင့်ပြည့်သောဖထောင့်ဖုံးဖမ်းတပ်သောထိနပ်
နှင့်အတူနူးညံ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သောဘဇေ၊ ကဏ္ဍတယ်ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
ထေ၊ ထိုခြေနှစ်ဖက်တို့သည်၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်း
ကြောင့် ဖုဠိတာ၊ ကွဲခဲ့ကုန်သည်၊ ဗထီမဏာ၊ တွန့်သောအရေရှိခဲ့ကုန်သည်။
ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာဆိုတော်မူတတ်သော
မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည်၊ အနုညထာ၊ မချွတ်မယွင်းသည်သာ
လျှင်တည်း၊ ၊ အယံသာဓုသာယော၊ ဤငါ၏ကိုယ်သည်၊ ဇေသော၊ ဤသို့
သဘောရှိသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဇေဝေ၊ ဝေဠုသောအကြောင်းရှိသည်၊ ဗဟု
ဒုက္ခာနံ၊ အိုခြင်းစသောအကြောင်းရှိသော များစွာသောအဆင်းရဲတို့၏၊
အာထယော၊ တည်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုငါ၏ကိုယ်
သည်၊ အပထေပပတိတော၊ ကုသိုလ်ကံသည် အလွန်ပြုပြင်အပ်သောအ
သားအသွေးကုန်သဖြင့်လည်း ခြင်းသို့ရှေးရှုသည်၊ ဇရာစာဇော၊ အိုခြင်း၏
တည်ရာဖြစ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်
ကိုသာဆိုတော်မူထေရှိသော ငါ့ဆရာမြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည်၊
အနုညထာ၊ မချွတ်မယွင်းသည်သာလျှင်တည်း၊ ၊ အပ္ပပါထိ၊ အပ္ပပါထိ

မည်သော ဝေထရိမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသိကုံးအပ်သောဂါ
ထာတို့ကိုအထာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ။ ။

(၆၇) ဘောတိ၊ ချစ်သွီးရောဟိနိ၊ ထုံ၊ သင်သည်၊ သမဏာတိဇ္ဇာဝံ၊
ရဟန်းဟူသောစကားကိုသာလျှင်၊ ကိတ္တေန္တိ၊ ဆိုထျက်၊ ဝိသယိ၊ အိပ်သော
အခါလည်းအိပ်၏၊ သမဏာတိဇ္ဇာဝံ၊ ရဟန်းဟူသောစကားကိုသာလျှင်၊
ကိတ္တေန္တိ၊ ဆိုထျက်၊ ပဗုဇ္ဈာယိ၊ နိုးသောအခါလည်းနိုး၏၊ သမဏာနမေဝ၊
ရဟန်းတို့၏သာလျှင်၊ ဂုဇထာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ကိတ္တေသိ၊ မြီးပွမ်းတိ၏၊
ဝိတိရူပေန၊ ယူ၏အသွင်ဖြင့်၊ ဝိတိ၊ ကည်သော်လည်း၊ ဝိတ္တေန၊ ဝိတ်ဖြင့်၊
သဂေတိ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဘဝိသသသိနုနု၊ ဖြစ်လိမ့်ယောင်ထကား၊ ။
ဝိဂုလံ၊ များစွာသော၊ အနုဉ္ဇာ၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနုဉ္ဇာ၊ အပျော်ကို
လည်းကောင်း၊ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ပဝေစ္ဆယိ၊ ယူ၏၊ ရောဟိနိ၊ အိပ်
ရောဟိနိ၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုဇ္ဈာမိ၊ မေးပါ၏၊ ကေန၊ အဘယ်
အကြောင်းကြောင့်၊ တေ၊ သင်သည်၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်
ကုန်သနည်း၊ ။ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အကမ္မကာမာ၊ အကျိုးစီးပွား
ကိုဆောင်ကတ်သောအမှုကိုပြုခြင်းငှါအလိုမရှိကုန်၊ အနုဇာယာ၊ ပျင်းမိကုန်
၏၊ ပရုဒတ္တု၊ ပဖိဝိနော၊ သူတပါးတို့သည်ပေးအပ်သောဥစ္စာကိုသာလျှင်၌
အသက်မွေးလေ့ရှိကုန်၏၊ အာသံသုကာ၊ ထိုသူတပါးတို့မှအဝတ်စားအစ
ရှိသည်တို့ကိုတောင့်တတ်ကုန်၏၊ သာရကာမာ၊ ချိုမြိန်ကောင်းမွန်သော
အစာကိုသာအလိုရှိကုန်၏၊ ကေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ တေ၊ သင်
သည်၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်သနည်း၊ ။ တာတ၊
ဘခင်ပုဇ္ဈား၊ စိရသံဝတာ၊ ကြာမြင့်မှလျှင်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့
ကို၊ ဝိယာ၊ ယိတဗ္ဗံ၊ ချစ်အပ်သည်ကို၊ ပရိပုဇ္ဈာယိ၊ မေးထေတိ၏တကား၊ တေ
သံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ပညာသိလပရက္ကံ၊ ပညာသိလလုံ့ လကို၊ တေ၊ သင်တ
ခင်အား၊ ကိတ္တယိသသာမိ၊ ငါကြားပေအံ့၊ ။ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊
ကမ္မကာမာ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်လှေစသော ရဟန်းအမှုကိုဖြည့်ကျင့်ခြင်းငှါ
အလိုရှိကုန်၏၊ အနုဇာယာ၊ ပျင်းမိခြင်းမရှိကုန်၊ ကမ္မသေဋ္ဌဿ၊ နိဗ္ဗာန်ယို
ဆောင်တတ်သောမြတ်သောအမှုကိုးကာရကာ၊ ပြုထတ်ကုန်၏၊ ရာဂံ၊ တစ်
ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္ဇာ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မဇ
ဟန္တိ၊ စွန့်နှင်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုသို့ကောင်းစွာ ကျင့်ခြင်းတည်းဟူသော
အကြောင်းကြောင့်၊ ဝေ၊ ငါသည်၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်
ကုန်၏၊ ။ ပါပံဿ၊ မကောင်းမှု၏၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ မူလံ၊ နိ၊ သော

တဒေါသမောဟတည်းဟူသောအပြစ်အရင်းတို့ကို၊ ရနန္ဒိ၊ ခါတွက်နိုင်ပေ
ကုန်၏။ သုစိကာရိနော၊ အပြစ်မရှိစင်ကြယ်သောအမှုကိုပြုတတ်ကုန်၏။ သေ
ထိုရဟန်းတို့အား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ပါဝံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပဟိ
နံ၊ ပယ်အပ်ပြီ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ
ချစ်အပ်ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ကာယကမ္မံ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော
အမှုသည်သည်၊ သုစိ၊ စင်ကြယ်၏။ ဝစိကမ္မဉ္စ၊ နှုတ်ဖြင့် ပြုအပ်သောအမှု
သည်သည်၊ တာဒိသံ၊ ထိုကာယကံအတူစင်ကြယ်၏။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့
၏၊ မနောကမ္မံ၊ စိတ်ဖြင့်ပြုအပ်သောအမှုသည်၊ သုစိ၊ စင်ကြယ်၏။ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏။
ကော၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ သံခရတ္တာဝ၊ စင်စွာပွတ်သောခရုသင်းရတနာပုလဲ
မှတနာတို့ကဲ့သို့၊ ဝိမလော၊ ရောဂစသောအညစ်အကြေးမှကင်းကုန်၏။ သန္တရ
ဗဟိရာ၊ ကိုယ်တွင်းကိုယ်မှ၊ သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်သောအလိုလို့ လာရှိကုန်၏။
သုက္ကဟိ၊ စင်စစ်မြူစင်ကုန်သော၊ ဓမ္မဗိ၊ အပြစ်မရှိကုန်သော၊ သီလစသော
ကျေးဇူးတို့နှင့်၊ ပုန္နော၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သမ
ဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏။ ကော၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဗဟု
သုတာ၊ ပရိယတ္တိပဋိဝေတတည်းဟူသောများသောအကြားအမြင်ရှိကုန်၏။
ဓမ္မဒ္ဓရာ၊ ပရိယတ္တိပဋိဝေတတရားကိုဆောင်တတ်ကုန်၏။ အရိယာ၊ ကိလေ
သာတည်းဟူသောအပြစ်မရှိကုန်၊ ဓမ္မဇိဝိနော၊ အသင့်အားဖြင့်အသက်ပွေး
ဟတ်ကုန်၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဗ္ဗု၊ ပါဠိကိုလည်းကောင်း၊
ဒေသေန္တိ၊ ပြောဟောတတ်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သမ
ဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏။ ကော၊ ထိုရဟန်းတို့
သည်၊ ဗဟုသုတာ၊ ပရိယတ္တိပဋိဝေတတည်းဟူသော များသောအကြား
အမြင်ရှိကုန်၏။ ဓမ္မဒ္ဓရာ၊ ပရိယတ္တိ ပဋိဝေတ တရားကို ဆောင်ကုန်၏။
အရိယာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အပြစ်မရှိကုန်၊ ဓမ္မဇိဝိနော၊ တရား
သဖြင့်အသက်ပွေးမြှူကုန်၏။ ကောဂ္ဂစိတ္တာ၊ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိကုန်
၏။ သတိမန္တော၊ သတိရှိကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သမ
ဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏။ ကော၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊
ဗုရင်္ဂမာ၊ လှူငှာဝေသောတောအရပ်သို့သွားတတ်ကုန်၏။ သတိမန္တော၊ ထင်
သောသတိရှိကုန်၏။ မန္တဘာဏိ၊ ပြည့်ညှင်းစွာဆိုတတ်သောအထေ့ရှိကုန်
၏။ အနုဒ္ဓတာ၊ ပျံလွင့်ခြင်းမရှိကုန်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝစီဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်
သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဇာနန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍ထိနိုင်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊

ငါသည်၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏။ ၊ တေ၊ ထိုရဟန်း
တို့သည်၊ ယမှာဂါမာ၊ အကြင်ရွာမှ၊ ပက္ကမန္တိ၊ ဖဲကုန်၏၊ တထိ၊ ဂါမေ၊ ထိုရွာ
၌၊ ကိစ္ဆိန္ဒ၊ တရံတရသော သက္ကဂါသင်္ခါရကို၊ နဝိဏောကေန္တိ၊ တင်ပဲ့ကွက်
သောအားဖြင့်မကြည့်ကုန်၊ အနပေက္ခာဝ၊ တင်ခြင်းပဲ့ကွက်ခြင်းကင်းကုန်
သည်ဖြစ်၍သာထွင်၊ ဝန္တန္တိ၊ ရွာမှဖဲကုန်၏၊ တေ၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊
သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏။ ၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့
အား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို၊ ကောဋေ၊ ကျီကြ၌၊ နုဩပေန္တိ၊
မသိုမှီးကုန်၊ ကုန္တိ၊ ကုန္တိသံ၊ အိုး၌၊ နုဩပေန္တိ၊ မသိုမှီးကုန်၊ ကဋ္ဌောပိယံ၊
ခြင်း၌၊ နုဩပေန္တိ၊ မသိုမှီးကုန်၊ ပရိနိဗ္ဗိတမေသနာ၊ တပါးသောအမျိုးတို့၌သူ
တပါးတို့အကျိုးငှါချက်ပြီးသောအစာကိုသာထွင်ရှာမှီးထေ့ရှိကုန်၏၊ တေ၊
ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏။ ၊
တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဟိရညံ၊ အသပြာကို၊ နဝဏ္ဍန္တိ၊ မခံကုန်၊ သုဝဏ္ဏံ၊
ရွာကို၊ နဝဏ္ဍန္တိ၊ မခံကုန်၊ ရူပိယံ၊ ငွေကို၊ နဝဏ္ဍန္တိ၊ မခံကုန်၊ ပစ္စုပ္ပန္နေန၊
ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သောပစ္စည်းဖြင့်၊ ယာပေန္တိ၊ မျှကုန်၏။ တေ၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊
ငါသည်၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏။ ၊ တေ၊ ထိုရဟန်း
တို့သည်၊ နာနာကုဏာ၊ အထူးထူးသောအမျိုးမှသည်၊ ကောင်း၊ နာနာဇနပဓေ
ဟိစ၊ အထူးထူးသောဇနဝန်တို့မှသည်၊ ကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်
သည်ဖြစ်၍အမျိုးအရည်မတူဘဲထျက်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဝိဟယန္တိ၊
ချစ်မြတ်နိုးဘေကုန်၏၊ တေ၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့
ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏။ ၊ ဘောတိရောဟိနိ၊ အိုချစ်ထွီးရောဟိနိ၊ တံ၊
သင်ချစ်ထွီးသည်၊ နော၊ ငါတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးအစီးအပွားအထိုငှါ၊
ကုဏေ၊ ငါတို့အမျိုး၌၊ ဇာတာသိဝတ၊ ဖြစ်တော်မူစွတကား၊ တံ၊ သင်
သည်၊ ဗုဒ္ဓေစ၊ ဘုရား၌လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေစ၊ တရား၌လည်းကောင်း၊ သံ
ဗောစ၊ သံစာ၌လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ပေစွ၊ တိဗ္ဗဂါရဝါ၊ အလွန်
ရှိသေခြင်းရှိပေစွ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တုဝံ၊ သင်ချစ်ထွီးသည်၊ အနုတ္တရံ၊ အလွန်
အကဲမရှိထသော၊ ပုညဓေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေတီ၏စိုက်ပျိုး
ရာဏယံ၊ မြဲကောင်းသဘွယ်ဖြစ်တော်မူထသော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းသုံးပါးကို
ပဇာနာသိ၊ သိပေ၏၊ ဧတေသမဏာ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အမှတ္တိ၊ ငါတို့၏
ထည်း၊ ဇက္ခိဏံ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ပရိဂ္ဂဏန္တိ၊ ခံပေကုန်၏။ ဧတ္တံ၊ ဤရဟန်း
တို့၌၊ ပတိဗ္ဗိတော၊ တည်းထားအပ်သော၊ ယညော၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊
နော၊ ငါတို့အား၊ ဝိပုဏောဟိဝိပုဏောဇေ၊ ပြန်ပြောများမြတ်သော အကျိုးရှိ

သည့်သံသျှင်၊ ထာဝရတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ ။ တာဝါ၊ ဘာဝင်ပုတ္တော၊ တံ၊ သင်
 ဘာဝင်သည့်၊ ဒုက္ခသမ၊ အပါယ်စသောဆင်းရဲမှ၊ သစေတာယထိ၊ အကယ်
 ရှိကြောက်သည့်ဖြစ်အံ့၊ တေ၊ သင်ဘာဝင်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ အပါယ်စသောဆင်းရဲ
 ကို၊ သစေအဗ္ဗိယံ၊ အကယ်၍မချစ်မြတ်နိုးသည်ဖြစ်အံ့၊ တာဒိန္နံ၊ ရှေးထုရားတို့
 ကဲ့သို့ရှုအပ်သော သဘောရှိတော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာထုရားကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဓမ္မံ၊ ထရားကို လည်းကောင်း၊ သံစာဉ္စ၊ သံစာတော်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေဟိ၊ ဆည်းကပ်စေလေသော၊ သီလာ
 နိ၊ သီလတို့ကို၊ သမာဒိယာမိ၊ ဆောက်တည်စေလေသော၊ တံ၊ ထိုရတနာသုံး
 ပါးကိုကိုးကွယ်ခြင်း သီလဆောက်တည်ခြင်းသည်၊ တေ၊ သင်ဘာဝင်၏၊
 အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ ဟေဟိတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ ။ ဘောတိ၊ အိုချစ်စွိုးရော
 ဟနိ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တာဒိန္နံ၊ သည်းခံခြင်းစသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံတော်
 မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာထုရားကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မံ၊ ထရားတော်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ သံစာဉ္စ၊ သံစာတော်ကိုလည်းကောင်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ
 ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်၏၊ သီလာနိ၊ သီလတို့ကို၊ သမာဒိယာမိ၊ ဆောက်
 တည်ပါ၏၊ တံ၊ ထိုရတနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်ခြင်း သီလကို ဆောက်
 တည်ခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ ဟေဟိတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ ။
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရေ၊ ရှေးပုတ္တော၊ ဖြစ်သောအခါ၌၊ ဗြဟ္မဗန္ဓု၊ ပုတ္တော၊ ၎င်းအမျိုး၌
 ဖြစ်သောကြောင့်ဗြဟ္မဗန္ဓုမည်သည်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗေဒင်ကိုသရဏ္ဍယ်သော
 ကြောင့်ဗြာဟ္မဏမည်သည်၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဣရုစသောဗေဒင်သုံးပုံ အတတ်ရှိ
 သောကြောင့် တေဝိဇ္ဇမည်သည်၊ သောတ္ထိယော၊ သောတ္ထိယပုတ္တော၊ မျိုး၌
 ဖြစ်သောကြောင့်သောတ္ထိယမည်သည်၊ ဝေဒဂု၊ ဣရုစသော ဗေဒင်သုံးပုံ၏
 ကမ်းကောက်သို့ရောက်သောကြောင့် ဝေဒဂုမည်သည်၊ နှာတကော၊ ညနံ
 နက်ရေမျိုးတတ်သောကြောင့်နှာထကမည်သည်၊ အာထိ၊ ဖြစ်ဖူးပြီ၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုကား၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ မကောင်းမှုကို အမပြု
 တတ်သောကြောင့်ဗြာဟ္မဏမည်သည်၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံ
 သောကြောင့်တေဝိဇ္ဇမည်သည်၊ သောတ္ထိယော၊ စက်ထေသာတို့မှစင်ကြယ်
 သောကြောင့်သောတ္ထိယမည်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေဒဂု၊ မဂ်ဥာထံဖြင့်
 နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းတထက်သို့ ရောက်တတ်သောကြောင့် ဝေဒဂု
 မည်သည်၊ နှာတကော၊ ခေး၊ ဝေဠှ်အပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသောကြောင့်
 နှာထကမည်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ။ ရောဟိနိ၊ ရောဟနိမည်သော ထေရီမ

သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသွဲဆိုထိဇနံးအင်ယော ဂါထာတို့ကို၊ အဘာ
ထိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ။ ။

(၆၀) စာပေ၊ စာပါ၊ အထံ၊ ငါဥပကသည်၊ ပုရေ၊ ရှေးပရိဗိုဇ်၊ ရဟန်းဖြစ်
သော အခါ၌၊ ထမ္ဘိဟတ္ထော၊ ခွေးနက်နှင့် တကွထုံထံထက် စွဲ၍ သွားသော တက္က
ထွန်းသည်၊ အာထိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ သော အထံ၊ ထိုငါသည်၊ ဒါနိဇ္ဈာနိ၊ ယခုအခါ
၌၊ မိဂလုဒ္ဒကော၊ သားမူဆိုးနှင့် အတူ တကွသုံးဆောင်းခြင်းပေါင်းဖော်ခြင်း
တို့ကြောင့် သားမူဆိုးသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ အာသာယ၊ တစ်မက်မောခြင်း
ကြောင့်၊ စောရာ၊ ရှုတ်ဖြင့်ရုံးတိုက်ခြင်းထက် ကြမ်းခြင်းကြောင့် ကြမ်းတန်း
စွာ သော၊ ပထိပါ၊ ကာမဂုဏ်ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ညွှန်စေးမှ၊ တဿ၊ ထိုညွှန်
စေး၏၊ ပါရံ၊ ကမ်းသဖွယ် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဇေတုန္တု၊ ရောက်ခြင်းငှါ
နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ။ သုမတ္တံ၊ မိမိ၌ အလွန် ကာမဂုဏ်၏ အစွမ်းဖြင့် တပ်
သည် ဖြစ်၍၊ ငါဥပကကို၊ မညမာနာ၊ ကောင်းစွာ ငှုတ်၍၊ စာပါ၊ မူဆိုးသွိုး ဖြစ်
သော ငါ့မယား စာပါသည်၊ ငါ့ငါ့ကို၊ စာနေ့၌၊ ချုတ်ချယ် လိုသည် ဖြစ်၍၊
ပုတ္တံ၊ သားကို၊ တောသယံ၊ တက္ကထွန်းသား စသည် ဖြင့် သားကို ကူးထိ၏၊
စာပေ၊ စာပါ၊ အထံ၊ ငါသည်၊ စာပါယ၊ သင်စာပါ၌၊ ဗန္ဓနံ၊ ချစ်ခြင်းကိလေသာ
တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ပုနောပိ၊ နှစ်ကြိမ် မြောက်
လည်း၊ ပဗ္ဗဒိသံ၊ ရဟန်းပြုတော့အံ့၊ ။ မဟာပီရ၊ ကြီးသော လုံ့ထရှိသော ဥ
ပကာ၊ မေ၊ ငါ့အား၊ မာကုဏ္ဍ၊ ပြက်ရယ်မှုပြုကာမျှဖြင့် အမျက်မထွက်ပါစေ
မဟာရနိ၊ မြတ်သော ရဟန်းဖြစ်သော အရှင်ဥပကာ၊ မေ၊ ငါ့အား၊ မာကုဏ္ဍ၊
ပြက်ရယ်မှုပြုကာမျှဖြင့် အမျက်မထွက်ပါစေ၊ ပိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကောပေရေ
တဿ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သော အရှင် ဥပကာအား၊ သုဒ္ဓိ၊
သိလ၏စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိနိုင်ရာ၊ တပေါ၊ မြိုးခြံသော၊ အကုဋ်
သည်၊ ကုတောအတ္ထိ၊ အတိမှာရှိနိုင်အံ့နည်း၊ ။ စာပေ၊ စာပါ၊ ကော၊ အတယ်
မည်သော သူသည်၊ ဣဇနာဇ္ဇာယ၊ ဤငါမွေးဖွားရာ နာဇ္ဇာ၌၊ ဝတ္တတိ၊ နေ့ထွက်
နည်း၊ အထံ၊ ငါသည်၊ နာဇ္ဇတော၊ နာဇ္ဇာမှ၊ ပတ္တမိသ၊ ပတ္တမိသံဝေ၊ သွား
အံ့သည် မချွတ်သရွှင်ထည်း၊ စာပေ၊ စာပါ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဓမ္မဇီဝိနေ၊ ထူ
ရားသဖြင့် အသက်မွေးထုန်သော၊ သမထော၊ ငါကဲ့သို့သော ရဟန်းကောင်း
တို့ကို၊ ဣတ္ထိဇ္ဈပေန၊ မိန်းမတို့၏ အမူအရာ အသွင်းအပြင်ဖြင့်၊ ဗန္ဓန္တိ၊ နှောင်ဖွဲ့
ထုက်၊ တိဋ္ဌသိ၊ တည်ထိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပရိပ္ပဇာမိ၊ ငါစွန့်
တော့အံ့၊ ။ ကာဇ္ဇ၊ မည်းသော အဆင်းရှိသော အရှင်ဥပကာ၊ ဇေယျံ၊ လဆွေညွှ
ဦး၊ နိတ္ထာထု၊ ပြန်ပါဦး၊ ပုရေယထာ၊ ရှေးအခါကဲ့သို့၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့

ကိုယ်တို့ ခံစားဦးလော့၊ အံ့ဟော့၊ ငါသည်ထည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ယေဝိဉ္ဇာ
ထံကာ၊ အကြင်အဆွေအမျိုးတို့သည် ထည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ထေ
သဗ္ဗေ၊ ထိုငါနှင့်တကွ အလုံးစုံသော ဆွေမျိုးတို့ကို၊ ထေ၊ သင်၏၊ ဝသိ၊ အလို
သို့လိုက်သည်တို့ကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ စာပေ၊ စာပါ၊ တံ၊ သင်သည်
ယထာယာဒိသံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသောစကားကို၊ ဘာသထိ၊ ယခုအခါ
ဆို၏၊ ဧတ္ထော၊ ဤသင်ယခုဆိုသောစကားထက်၊ စတုတ္ထာ၊ စေးဆတ်တက်
ဖြစ်သော၊ ဝိသသမုဒါဘာရံ၊ ချစ်ဖွယ်သော စကားကိုဆိုခြင်းကို၊ စေကဓေ
ယျာထိ၊ အကယ်၍မူထည်း သင်ပြုအံ့၊ တံ၊ ထိုချစ်ဖွယ်သောစကားကိုဆိုခြင်း
သည်၊ ဘယိ၊ သင်၌၊ ခုတ္တဿ၊ တစ်မက်မောသော ရာဂဖြင့်နှိပ်စက်သော၊
ပေါသဿ၊ ယေဂတျားအား၊ ဥဠာရံတော၊ မြတ်သည်သာလျှင်၊ ဝိယော၊ ဖြစ်ရာ
၏၊ အဟံပန၊ ငါသည်ကား၊ ဝသိ၊ သင်၌၊ ဝိရုတ္တော၊ တစ်ခြင်းကင်းခဲ့ပြီ၊
ကာဠုမည်းသော အဆင်းရှိသောဥပက၊ ဝိရိရုဒ္ဓနိ၊ တောင်ထိပ်၌၊ ဝုပ္ပိတံ၊
လျှင်စွာပွင့်သော၊ တက္ကာရိဇ္ဈဝ၊ ခုနားနွယ်ငယ်ပင်ကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊
ဖုလ္လံ၊ လျှင်စွာပွင့်သော၊ ဒါလိမာကဠိ၊ ထထည်ပင်ကဲ့သို့ ထည်းကောင်း၊
အန္တောဒိပေ၊ လေးကျွန်းအချာအသုရာပြည်၌၊ ပါဠုထိဇ္ဈပ၊ လျှင်စွာပွင့်သော
သခွတ်ပင်ကဲ့သို့ ထည်းကောင်း၊ အင်္ဂီနိ၊ ထွတ်ထွတ်နုနယ်ထွထင့်ထယ်
သောကိုယ်အင်္ဂါရှိသော၊ ဟရိစန္ဒနုလိတ္တဝီ၊ စန္ဒကူးနိဖြင့်ထိမ်းကျံအပ်
သောရွှေရွှေဝါဝါကိုယ်အင်္ဂါရှိထသော၊ ကာသိကုတ္တမ၊ ဓမ္မိနိ၊ မြတ်သော
ကာသိကတိုင်း၌ဖြစ်သောရုဗျိုးကိုသာပတ်ရုံထသော၊ တံ၊ ထိုသို့သဘော
ရှိသော၊ ဝံ၊ ငါစာပါကို၊ ဣပဝတိ၊ အဆင်းထွခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သန္တိ၊ ဖြစ်
ထူး၊ ကဿ၊ အထထံအကြောင်းကြောင့်၊ ဩဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဂစ္ဆထိ၊ သင်
သွားအံ့သနည်း၊ စာပေ၊ စာပါ၊ သာကုန္တိ၊ ကောဝ၊ ငှက်မူဆိုးသည်သာလျှင်၊
ယကုဏိ၊ ငှက်အပေါင်းကို၊ ဗန္ဓိတံ၊ ထောင်ခြင်းပြု၊ ဣတ္ထိယထာ၊ အလိုရှိ
သကဲ့သို့၊ ကထာ၊ ထိုအတူ၊ တံ၊ သင်သည်၊ အာဟာရိမေန၊ ဆံကိုတန်းစာ
ဆင်ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်ကိုယ်ကို သုတ် သင်ခြင်းအဝတ် နှင့်ဆာဆင်ခြင်း
အစရှိသည်ဖြင့်ပြုပြင်ခြင်းရှိသော၊ ဣပေန၊ အဆင်းဖြင့်၊ ဝံ၊ ငါကို၊ ဗန္ဓိတံ၊ ကာ
မဂုဏ်ဖြင့်နှောင်ဖွဲ့ခြင်းပြု၊ ဣတ္ထိယ၊ အလိုရှိခဲ့၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုမှာမူကား၊ ဝံ၊ ငါ
ကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ နဗာပေဝိယသထိ၊ မညည်းဆဲနှိုင်းလတ္တံ့၊ ကာဠုမည်း
သော အဆင်းရှိသော အရှင်ဥပက၊ တဿာမေ၊ ထိုငါအား၊ ထယာ၊ သင်
သည်၊ ဥပ္ပာဒိကံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဣမံစုတ္တပလံ၊ ဤသား၏စီးပွားခြင်း
သည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တံထာဒိထိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝံ၊ ငါကို၊ ပုတ္တဝကို၊ ထ

ရားဖြင့်ရအပ်သောသားရှိသည်။ သန္တိ၊ ဖြစ်ထျက်၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်
 ကြွဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဂစ္ဆထိ၊ သွားအံ့နည်း၊ စောပေ၊ စာပါ၊ သပ္ပညာ၊
 သံသရာ၌ အပြစ်ကိုထိနိုင်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော သူတော်ကောင်း
 တို့သည်၊ ပုတ္တေ၊ သားတို့ကို၊ ဗဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တထော၊ ထိုနောင်မှ၊
 ဥပတိ၊ ဆွေမျိုးတို့ကို၊ ဗဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တထော၊ ထိုနောင်မှ၊ ခနံ၊ ဥစ္စာ
 ကို၊ ဗဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ဗန္ဓနံ၊ သံကြိုးကို၊
 ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ နှုတ်၊ သွားသကဲ့သို့၊ မဟာဝီရာ၊ ကြီးသော
 လုံ့လရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဗန္ဓနံ၊ လူ၏အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆေ
 တွာ၊ ဖြတ်၍၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ ကာဠု၊ မည်းသော အဆင်းရှိ
 သောအရှင် ဥပကာ၊ ဣဒါနိ၊ ယခု၊ တေ၊ သင်၏အုပ်ပုတ္တံ၊ ဤသုဘန်မည်သော
 သားကို၊ ဗုဏ္ဏန၊ တရံ၊ တရသောထွံ၊ တံဖြင့် လည်းကောင်း၊ သုရိကာယဝါ၊
 သန်ထျက်ငယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဟရိဿာမိ၊ ရိုက်ခတ်ပေအံ့၊ ဘူမိယံဝ
 ဘူမိယံဝါ၊ မြေနှံ့မှုလည်းပေါ်တေတွာ၊ ချ၍၊ နိသုန္တိ၊ သံ၊ ညှဉ်းဆဲပေအံ့၊ ပုတ္တ
 သောကာ၊ သား၌ပိုးရိမ်ခြင်းကြောင့်၊ နဂစ္ဆထိ၊ သင်မသွားရလတ္တံ့၊
 ပုတ္တကာတေ၊ သားကိုရိုက်မည်နှိပ်စက်မည်ဆို၍ ဗျားယောင်းတတ်သော၊
 ဇမ္ဗိ၊ ဟယ်သူယုတ်မ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပုတ္တံ၊ ငါ့သားသုဘန်ကို၊ သိင်္ဂါလသနံ၊
 မြေခွေးတို့အားလည်းကောင်း၊ ကုက္ကု၊ ရာနံ၊ အိမ်ခွေးတို့အားလည်းကောင်း၊
 သဝေပဒါဟိထိ၊ အကယ်၍မူလည်းကိုက်စေအံ့၊ ပုတ္တကာရဏာ၊ သားတည်း
 ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပုန၊ တဖန်၊ နအာဝတ္တ
 ယိဿထိ၊ လူ့ဘောင်သို့ မလည်စေနိုင်လတ္တံ့၊ ကာဠု၊ မည်းသောအ
 ဆင်းရှိသော၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ ကောင်းသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသောအရှင်ဥပကာ၊
 ဟန္တုခေါဒါနိ၊ ယခု၊ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂမိဿထိ၊ သင်သွားလတ္တံ့
 နည်း၊ ကတံ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဂါမနိဂံ၊ ရွာနိဂုံးသို့၊ ကထမံ၊ အဘယ်
 မည်သော၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ကတမာ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ရာဇဋ္ဌာနိယော၊
 မင်းနေပြည်တို့သို့၊ ဂမိဿထိ၊ သင်သွားလတ္တံ့နည်း၊ စောပေ၊ စာပါ၊ မယံ၊
 ငါတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌၊ ဂဏိနော၊ ရိုက်ကိုဆောင်သောတက္ကတွန်း
 တို့သည်၊ အဟုမှ၊ ဖြစ်ခြေကုန်၏၊ အသမတာ၊ ရဟန်းမဟုတ်ကုန်ဘဲထျက်၊
 သမတာမာနိနော၊ ရဟန်းဟုအမှတ်ရှိကုန်၏၊ ဂါမေန၊ တရွာမှ၊ ဂါမံ၊ တရွာသို့
 နဂရံ၊ မြို့တို့သို့၊ ရာဇဋ္ဌာနိယော၊ မင်းနေပြည်သို့၊ ဝိစရိမှ၊ တက္ကတွန်းဖြစ်၍
 ထည့်ပတ်ဘူးကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်
 မူသော၊ ဧသောဗုဒ္ဓေါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ နေရုဗ္ဗရံ၊ နေရုဗ္ဗရံ၊ ယ၊ နေရုဗ္ဗ

ရာမည်သော၊ နဒိ နဒိယာ၊ မြစ်၏၊ ပတ်သဒိပေ၊ အနီး၌၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏
သဗ္ဗဒုက္ခမဟာနာယ၊ အလုံးစုံသောဆင်းရဲကိုပယ်ခြင်းငှါ၊ ဝိမ္မံ၊ တရားကို၊
ဒေသေသိ၊ ဟော၍နေတော်မူ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဝတ္ထု၊ သွားလေအံ့၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊
ငါ၏၊ သတ္တာ၊ ဆရာသည်။ ဘဝိသဟိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ရတ္ထေ၊ ကာဠမည်ရဥပက ကဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ကာဠေ၊ အိုမောင်ကာဠ
ဥပက၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မမံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝန္ဓနံ၊ ဘုရားရှင်အားရှိခိုးခြင်း
ကို၊ အနုတ္တရံ၊ ပြိုင်ဘက်ကင်းမြောက် တယော့က်ထည်းသာ ဖြစ်တော်မူ
သော၊ လောကနာထံ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ ဝစ္ဆာသိ၊ အကျွန်ုပ်စာပါကရှိခိုးလိုက်ကြောင်းကို သျှောက်ထား
ပါလေ၊ ပဒက္ခိတာဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသုံးပတ် ထကျွန်ုပ် ရှိသည့်ခြင်းကို
လည်းကောင်း၊ ကတ္တာန၊ ပြု၍၊ ဝန္တိတ္တာ၊ ရှိခိုးပြီး၍၊ တတော၊ ထိုကောင်းမှုမှ၊ မေ၊ ငါ
အား၊ ဒက္ခိတံ၊ ရှိခိုးခြင်းတည်းဟူသောကောင်းမှု၏အတို့ကို၊ အာဒိသေယျာ
သိ၊ အကျွန်ုပ်အား အမှုပေးဝေလိုက်ပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရတ္ထေ၊ စာပါကကိုဆို
အပ်သည်ရှိသော်၊ စာပေးအိန္ဒမစာပါ၊ တံ၊ သင်သည်။ ယထာယံဝစနံ၊ အ
ကြင်လကျွန်ုပ် ရစ်ထည့်၍ရှိခိုးပါလေ ကောင်းမှုအတို့ကိုလည်း ငါ့အားဝေ
လိုက်ပါဟူသောစကားကို၊ ဘာသသိ၊ သင်ဆို၏၊ ဧတံခေါပဒက္ခိတာကရုထ
ပုညံ၊ ထိုလကျွန်ုပ်ရစ်ထည့်၍ သုံးကြိမ်ရှိခိုးခြင်းတည်းဟူသော ကောင်းမှု၏
အတို့ကိုသင်အား ပေးဝေခြင်းကို၊ အဓေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ တဝ၊ သင်အား၊
ဒါတု၊ ပေးခြင်းငါ၊ လတ္တံ၊ ရခြင်းငှါ တတ်ကောင်း၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ
၌၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝန္ဓနံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ လောကနာထံ၊
လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝစ္ဆာ၊ ငါ
သျှောက်လိုက်ပါအံ့၊ ပဒက္ခိတာဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသုံးပတ်ထည့်၍ရှိခိုးခြင်း
ကိုလည်းကောင်း၊ ကတ္တာန၊ ပြု၍၊ ဒက္ခိတံ၊ ရှိခိုးခြင်းတည်းဟူသော ကောင်းမှုအတို့
ကို၊ တေ၊ သင်စာပါအား၊ အာဒိသိသာသိ၊ အမှုပေးဝေလိုက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝတ္ထာ၊ ဆို၍၊ ကာဠေ၊ မည်းသောအဆင်းရှိသော ဥပကသည်၊ တတော၊ စာ
ထိုနာဠောငှလည်း၊ ပတ္တမိ၊ ဖဲလေ၏။ သော၊ ထိုမည်းသော အဆင်းရှိသော
ဥပကသည်၊ နေရဉ္စရံ၊ နေရဉ္စရာယ၊ နေရဉ္စရာအမည်ရှိသော၊ နဒိ နဒိယာ၊ မြစ်
၏၊ ပတ်သဒိပေ၊ အနီးဖြစ်သောကမ်းနား၌၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊ ပဒံ၊
နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒေသေန္တံ၊ ဟောတော်မူတတ်သော၊ သဗ္ဗန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
အဒ္ဓသာသိ၊ မြင်ရာ၏။ သောအထံ၊ ထိုငါသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဝန်ဆင်းရဲဟုဆိုအပ်

☞

သောဒုက္ခသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသမုပ္ပါဒ်၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်
 သောတဏှာဟုဆိုအပ်သော သရဒယသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသမု
 ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အတိတ္တံ၊လွန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သောနိရောဓသ
 စ္စာကိုလည်းကောင်း၊ အရိယံ၊မြတ်သော၊ အဋ္ဌကိကံ၊အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ဒုက္ခုပယမဂါမိနံ၊ဒုက္ခ၏ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော
 မဂ္ဂံ၊မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဧဒေသန္တံ၊ဟောတော်မူတတ်သော၊သမ္မု
 ခ္ခံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသာယိ၊မြင်ရပြီ၊ဒိသ္မာ၊မြင်ပြီး၍၊ တဿ၊ထိုမြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ပါဒါနိ၊ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တိတွဿ၊ရှိခိုး၍၊အဝုဒကိတံ၊ထက်ျာ
 ရစ်ထူည့်၍ရှိခိုးခြင်း တည်းဟူသောမြတ်သော ကောင်းမှုကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊
 စာပါယ၊စာပါအား၊ အာဒိသိတွာနု၊ကောင်းမှု၏အတို့ကို အမှုပေးဝေ၍၊
 သော၊ထိုဥပကသည်း၊အနဂါရိယံ၊ရဟန်းဘောင်၌၊ပဗ္ဗဇိံ၊ရဟန်းပြု၏၊တေ
 နု၊ထိုဥပကသည်း၊ တိသောဝဗိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပုတ္တာ၊
 ရအပ်ကုန်၏၊ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊အဆုံးအမတော်ကို၊က
 တံ၊လိုက်နာအပ်၏၊ စာပါ၊စာပါ ထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ဤ
 ဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သော ဂါထာတို့ကို၊အဘာသိတ္ထံ၊ရွတ်ဆိုပြီ၊ ။

(၆၆) ဘောတိ၊အိုဝါသိဗ္ဗိထေရီမ၊ တုဝံ၊သင်သည်၊ပုရေ၊ရှေးအခါ၌၊
 ပေတာနိပေတေ၊ သေကုန်သော၊ ပုတ္တာနိပုတ္တေ၊သားတို့ကို၊ခါဒမာနာ၊စား
 သည်ဖြစ်၍၊ဒိဝါစ၊နေ၌လည်းကောင်း၊ရက္ခောစ၊ ညဉ့်၌လည်းကောင်း၊အ
 တိဝ၊ပြင်းစွာလျှင်၊ တုဝံ၊သင်သည်၊ ဗရိတပ္ပထိ၊မင်ပန်း၏၊ ပြောဟွဏိ၊
 ပုတ္တာမျိုးဖြစ်သော၊ဝါသိဗ္ဗိ၊ဝါသိဗ္ဗိထေရီမ၊သာတွံ၊ထိုသင်သည်၊သဗ္ဗာနိ
 သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံ ကုန်သော၊သတပုတ္တာနိသတပုတ္တေ၊အရာသောသားတို့ကို၊
 ခါဒိတွာ၊စား၍၊ အန္ဓုယရ၊ကောနဝတ္ထောနု၊အထပတ်အကြောင်းကြောင့်၊ဗာဠံ
 ပြင်းစွာ၊ နပရိတပ္ပထိ၊ မမင်ပန်းလေသနည်း၊ ပြောဟွဏ၊ အိုသုဇာတာ
 မည့်သောပုတ္တာအား၊အတိတံသေ၊သေလွန်လေပြီးသောဘဝ၌၊ မေ၊ငါ၏၊ဗဟူ
 နိ၊များဖွားကုန်သော၊ ပုတ္တသတာနိ၊အရာသေအသားတို့ကို လည်းကောင်း၊
 ဉာဏိသဟံ သတာနိစ၊အရာသော ဆွေမျိုးအပေါင်းတို့ ကိုလည်းကောင်း၊
 မမစ၊ငါသည်လည်းကောင်း၊ထုပ္ပဉ္စ၊ သင်ပုတ္တာသည်လည်းကောင်း၊ခါ
 ဒိတာနိ၊စားအပ်ကုန်ပြီ၊ သာအဟံ၊ထိုငါသည်၊ ဇာတိယာ၊ပဋိသန္ဓေနေ
 ခြင်း၏သည်လည်းကောင်း၊မရဏဿစ၊အိုခြင်းသေခြင်း၏လည်းကောင်း၊နိဿ
 ရတံ၊ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ဥတွာ၊မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊နသော
 စာမိ၊မပိုးရိပ်ပြီ၊နရောဒါမိ၊ငိုလည်းမငိုပြီ၊ အဟံ၊ငါသည်၊နစပရိတပ္ပထိံ၊

ပင်ထည်းမပင်ပန်းပြီ၊ ဝါထိဋ္ဌိ၊ အရှင်မဝါထိဋ္ဌိမည်သောထေရ် တို့၊ အရှင်
မသည်၊ အတ္တတံ၊ မဖြစ်ဘူးဖြစ်သော၊ ဒေဝီထိ၊ ဤသို့ပိုးရိမ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်း
ပင်ပန်းခြင်းတို့၏မရှိခြင်းကိုပြုတတ်သောသဘောရှိသော၊ ဝါဝံ၊ နုသောစာမိ
နုရောဒါမိ နုစာဟံပရိတပ္ပယိ ဟူသောစကားကို၊ ဘာဝထိဝတ၊ ဆိုပေစွ
တကား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကဿ၊ အဘယ်မည်သောဆရာ၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
အညာယ၊ သိရ၍၊ ဒေဝီထိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ဂိရံ၊ စကားကို၊ ဘာ
သထိ၊ ဆိုသနည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ သုဇာတာပုဏ္ဏား၊ သမ္မုဇ္ဈေး၊ ခပ်သိမ်းသော
တရားတို့ကို အလိုလိုထိတော်မူတတ်သော၊ ဧဝဇေဝာဇာဂဝါ၊ ဤမြတ်
စွာဘုရားသည်၊ မိမိလံနဂရံ၊ မိမိလှာမည်သောပြည်ကို၊ ပတိဥပနိဿာ
ယ၊ အဖွဲ့ပြု၍၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သဗ္ဗဒုက္ခပ္ပဟာနာယ၊ ခပ်သိမ်းသော
ဆင်းရဲကိုပယ်ခြင်းငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေဝေထိ၊ ဟော၍နေတော်မူ၏၊
ဗြာဟ္မဏ၊ သုဇာတာပုဏ္ဏား၊ အထံ၊ ဝါ သည်၊ အရဟတော၊ ပစ္စည်းထေးပါးကို
ခံတော်မူထိုက်သော၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ နိရူပမိံ၊ ဆင်းရဲကျဉ်း
မြောင်းခြင်းမရှိထသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုက္ခာ၊ နာ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမြတ်
စွာဘုရားအထံတော်၌၊ ဝိညာဏသဒ္ဓမ္မာ၊ သိအပ်ပြီးသော သစ္စာထေးပါး
တရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝုတ္တသေသကံ၊ သား၌ပိုးရိမ်ခြင်းကို၊ ဗျပါနုဒိံ၊ ပယ်နှင်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဏ္ဏားဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝါထိဋ္ဌိ၊ ဝါထိဋ္ဌိထေရ်မ၊
သောအဟတ္တိ၊ တိုဝါသည်လည်း၊ မိမိလံနဂရံ၊ မိမိလှာမည်သော၊ မိမိလှာပြည်
၏၊ ပတိသမိပေ၊ အနိုးသျှိုးဂမိဿာမိ၊ သွားပေအုံး၊ သောဇာဂဝါ၊ ထိုဘုန်း
တော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မံ၊ ဝါကို၊ သဗ္ဗ
ဒုက္ခာ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲမှ၊ အပ္ပေဝနာမပမောစယ၊ လွတ်စေပါမည်
ထည်းမထိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာ၊ ဆို၍ ဗြာဟ္မဏော၊ သုဇာတာပုဏ္ဏားသည်၊
ဂန္တံ၊ မိမိလှာပြည်သို့သွား၍၊ ဝိပ္ပရတ္တံ၊ အချင်းခပ်သိမ်းအလုံးစုံသောကိ
ထေသာဘဝမှလွတ်တော်မူထသော၊ နိရူပမိံ၊ ဆင်းရဲခြင်းလည်းမရှိပြီးထ
သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်ရထေ၏၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝန်ဆင်းရဲ
တည်းဟူသောရေအယဉ်၏၊ ပါရဂူ၊ ကမ်းပုပ္ဖယ်ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
တော်မူပြီးထသော၊ မုနိ၊ ဧညေ့၊ တရားငါးပါးကို ထိတော်မူတတ်သော
သဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထို
သုဇာတာပုဏ္ဏားအား၊ ဒုက္ခံ၊ ဝန်ဆင်းရဲတည်းဟူသောဒုက္ခသစ္စာကိုထည်း
ကောင်း၊ ဒုက္ခသရပ္ပါဒံ၊ ဝန်ဆင်းရဲ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော တဏှာဟုဆို
အပ်သောသရဒယသစ္စာကိုထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝန်ဆင်းရဲ၏၊ အတိတ္ထ

မံ၊လွန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော နိရောဓသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊
 အရိယံ၊ဖြူစင်သော၊အဋ္ဌာန်ကံ၊အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ နက္ခမ္ပ၊ပဿမဂါ
 မိနိ၊ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊မဂ္ဂံ၊မဂ္ဂသစ္စာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဓမ္မံ၊သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ ဒေသေသိ၊
 ဟောတော်မူ၏။ သုဇာတော၊သုဇာတာပုဏ္ဏားသည်၊ထတ္ထံ၊ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားသာသနာတော်၌၊ ဝိညာဗာသဒ္ဓမ္မော၊ ထိအပ်ပြီးသောသစ္စာလေးပါး
 တရားတည်းဟူသော သုထေင်္ဂါကောင်းတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ရဟန်း
 အဖြစ်ကို၊သမရောစပိ၊ကြားလျှောက်၏။ ဝီဟိရတ္တိဟိ၊ သုံးညဉ့်တို့ဖြင့်၊
 ဝိသောဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို၊အဖဿယိ၊ရလေ၏။ ဝိသောဝိဇ္ဇာ၊
 ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို၊ဗုဒ္ဓိတွာ၊ရ၍၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏။ သာရထိ၊ရထား
 ထိန်း၊ဧဟိ၊လာထည့်၊တံ၊သင်သည်၊ဝတ္ထုတိ၊သွားချေလော၊ ဣမံရထံ၊ဤ
 ရထားကို၊နိယျာဒယတိ၊ပုဏ္ဏားမအားအပ်နှင်းပါချေလော၊အာရောဂ္ဂံ၊ငါ
 ၏အနာကင်းသောအဖြစ်ကိုလည်း၊ ဗြာဟ္မဏိ၊ပုဏ္ဏားမကို၊ ဝဇ္ဇ၊သင်ပြော
 ပါချေလော၊ဒါနိ၊ယခု၊သုဇာတာ၊သုဇာတာမည်သော၊ဗြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏား
 သည်၊ပဗ္ဗဇိ၊ရဟန်းပြုပြီး၊ ဝီဟိရတ္တိဟိ၊သုံးညဉ့်တို့ဖြင့်၊ ဝိသောဝိဇ္ဇာ၊သုံး
 ပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊အဖဿယိ၊ရပြီး၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဇ္ဇ၊ဆိုပါချေလော။
 သာရထိ၊ရထားထိန်းသည်၊ တထော၊ထိုမိမိလောပြည်မှာ၊ ရထဉ္စ၊ရထားကို
 လည်းကောင်း၊ သဟသန္ဓာဝိ၊လမ်းစာရိက္ခာအလို့ငှါယူခဲ့သောအသပြာတ
 ထောင်ကိုလည်းကောင်း၊ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာယူခဲ့၍၊ နိယျာဒေသိ၊
 ပုဏ္ဏားမအားဆောင်နှင်းပေး၏။ အာရောဂ္ဂံ၊သုဇာတာပုဏ္ဏား၏ အနာမရှိ
 ခြင်းကိုလည်း၊ဗြာဟ္မဏိ၊ပုဏ္ဏားမကို၊အဝေါစ၊ဆိုလေ၏။ ဗြာဟ္မဏိ၊ဆိုအရှင်
 ပုဏ္ဏားမ၊သုဇာတော၊သုဇာတာမည်သော၊ဗြာဟ္မဏော၊သင့်ခင်ပွန်းပုဏ္ဏား
 သည်၊ပဗ္ဗဇိထော၊ရဟန်းပြုပြီး၊ဝီဟိရတ္တိဟိ၊သုံးညဉ့်တို့ဖြင့်၊ ဝိသောဝိဇ္ဇာ၊
 ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကို၊ အဖဿယိ၊ရလေပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ပုဏ္ဏားမအား
 ပြောဆို၏။ သာရထိ၊ရထားထိန်း၊ ဝေဉ္စအဿရထံ၊ ထိုမြင်းကသော
 ရထားကို လည်းကောင်း၊ သဟသန္ဓာဝိ၊ အသပြာတထောင်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ဗြာဟ္မဏဿ၊ငါ့ခင်ပွန်းပုဏ္ဏား၏၊ ဝေဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါး
 နှင့်ပြည့်စုံသော အကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ သင့်အထံမှကြားရလောကြောင့်၊
 တေသင့်အား၊ပုဏ္ဏပတ္တိ၊နှစ်သက်သောပေးခြင်းကို၊ဒေဒါမိ၊ငါပေး၏။ ဗြာဟ္မ
 ဏိ၊ပုဏ္ဏားမ၊ အဿရထော၊ မြင်းကသောရထားသည် လည်းကောင်း၊
 သဟသန္ဓာဝိ၊အသပြာတထောင်သည်လည်းကောင်း၊ တုဋ္ဌေဝ၊အရှင်မ

တို့အားသာလျှင်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ အဟံဝိ၊ ဝါသညံလည်း၊ ဝရ
 ပညာယ၊ မြတ်သောသဗ္ဗညုဘညာဏ်စသောပညာရှိတော်မူသောမြတ်စွာ
 ဆုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုတော့အံ့၊ ၊ ဣဒံဝစနံ၊
 ဤသို့သောစကားကို၊ သုတက္ခဏေယေဝ၊ ကြားသောစကားသာလျှင်၊ သုန္ဒရီ
 ချစ်ထွေးသုန္ဒရီ၊ တုယှံ၊ သင်ချစ်ထွေး၏၊ ဝိထာ၊ ဘခင်သုတေတာပုတ္တားသည်၊
 ဟတ္ထိ၊ ဆင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါဝေါ၊ နွားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အသံ
 အသေ၊ မြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မဏိစ၊ ပတ္တမြားတို့ကို လည်းကောင်း၊
 ကုဏ္ဍလံကုဏ္ဍလာနိစ၊ နားချောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣမံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောဆင်စသော အပြားရှိသော ဥစ္စာ မဆိုသေးသောလယ်ယာ ရွှေငွေစ
 သောဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဖိတံ၊ များစွာထသော၊ ဂေဟဝိဂတဉ္စ၊ အိမ်၏
 အဆောက် အဦ ကျွန်မိန်းမ ကျွန်းယောကျ်ားစသည်ကို လည်းကောင်း၊
 ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ သုန္ဒရီ၊ ချစ်ထွေးသုန္ဒရီ၊ တံ၊ သင်သည်
 တောဂါနိ၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ တုဉ္စ၊ ခံစားလော၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ကုယေ၊ ဝါတို့
 အပျိုး၌၊ ဒါယာဒိကာ၊ အမွေကိုခံခြင်းငှါထိုက်၏၊ အဗ္ဗ၊ မိခင်၊ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်
 ၏၊ ဝိတာ၊ ဘခင်ပုတ္တားသည်၊ ပုတ္တသောကေန၊ သား၌စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်၊ အဗ္ဗိ
 တော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဟတ္ထိ၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်တို့ကို လည်းကောင်း၊
 ဝါဝေါ၊ နွားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အသံအသေ၊ မြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 မဏိ မဏိ၊ ပတ္တမြားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကုဏ္ဍလံကုဏ္ဍလာနိစ၊ နားချောင်း
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣမံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဆင်အစရှိသော ဥစ္စာမဆို
 သေးသော ရွှေငွေလယ်ယာအစရှိသောဥစ္စာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရမံ၊ နှလုံး
 မွေဝေချပ်သွယ်ရှိသော၊ ဂေဟဝိဂတံ၊ အိမ်၏အဆောက် အဦကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ အဟတ္ထိ၊ ဝါသညံလည်း၊
 ဘာတုသောကေန၊ မောင်နှံကံပိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်၊ အဗ္ဗိတာ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုပေအံ့၊ ၊ သုန္ဒရီ၊ ချစ်ထွေးသုန္ဒရီ၊ ယံ၊ အကြင်
 ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပတ္ထေယိ၊ တောင့်ဟ၏၊ ထေ၊ သင်၏၊ သောသကံပျေ၊ ထို
 ရဟန်းဖြစ်ခြင်း၌အကြံသည်၊ ဣဇ္ဈတု၊ အန္တရာဟင်္ဂကင်းသဖြင့်ပြည့်စုံစေသ
 တည်း၊ ဥတ္တိဋ္ဌပိဏ္ဍော၊ အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်းရပ်၍ရအပ်သောဆွမ်းရှိသည်
 လည်းကောင်း၊ ဥစ္ဆာစ၊ ဆွမ်းအယိုငှါအိမ်စဉ်အိမ်တိုင်းလည်ခြင်းရပ်ခြင်း
 ဟုဆိုအပ်သောဆွမ်းကိုရှာဖွေခြင်းလည်းကောင်း၊ ပံသုကူလံ၊ မြေနှုန့်ကဲ့သို့
 စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသောအဖြစ်သို့ရောက်သော၊ ဝိဝရဉ္စ၊ တံမြက်ချေးရစသည်တို့၌
 ရသောသကံနိလည်းကောင်း၊ တောနိ၊ ထိုဥတ္တိဋ္ဌပိဏ္ဍောစသည်တို့ကို၊ အဘိ

သတ္တောန္တိ၊ မပြီးငွေပြီးစေနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အနာသပါ၊ အာသဝေါကင်းထူး
 ထောကော၊ ထောကန္တံ၊ စရ၊ ချမ်းသာစွာအိပ်နေသွားရသည်ဖြစ်စေသတည်း။ ။
 အယေဗျ၊ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ဖြစ်သောအရှင်မ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သိက္ခမာနာယ၊ သိက္ခ
 မာနံ၊ သည်၊ သမာနာယ၊ ဖြစ်ထူးကံ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခ၊ ကို၊ ဝိသောဓိတံ၊ သုတ်
 သင်အပ်ပြီ၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ထံ၌၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဝုရေ၊ ရှေးရှေးဘဝ၌၊ ဝုသိတံ၊
 နေခဲ့ဘူး၏၊ တတ္ထ၊ ထိုထံ၌၊ ဝုဗ္ဗေနိ၊ ဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ ဇာ
 နာမိ၊ သိ၏၊ သံစာသမ၊ သံစာ၏၊ ထေရီ၊ ထေရီဖြစ်သော၊ သောဘဏေ၊ တင့်
 ထယ်သောသီလစသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကဏ္ဍာဏီ၊ အဆွေခင်ပွန်း
 ကောင်းဖြစ်သော၊ အယေဗျ၊ အရှင်ဥပဇ္ဈာယံမ၊ ထူး၊ အရှင်မကို၊ နိဿယ၊ ဖြိ
 ၍၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပုတ္တော၊
 ရအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊
 လိုက်နာအပ်ပြီ။ ။ အယေဗျ၊ အရှင်ဥပဇ္ဈာယံမ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣ
 တော၊ ဤဗာရာဏသီပြည်မှ၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂန္ထပေ၊ သွားခြင်း
 ဌ၊ အန္တေ၊ အန္တမိ အလိုရှိ၏၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အနုဇာနာဟိ၊ ခွင့်ပြုပါလော
 ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ သိဟာနာဒံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ကိုကြားခြင်းတည်းဟူသော ခြင်္သေ့ဟောက်သကဲ့သို့သော အသံကို၊
 နဗိဿာမိ၊ မရှုံ့မရှုအထိုချေအံ့၊ သုန္ဒရိ၊ သုန္ဒရီရဟန်းမိန်းမ၊ ဟေမဝတ္ထံ၊ ငရွှေအ
 ဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းတော်ရှိထသော၊ ဟရိတ္တံ၊ ရွှေနှင့်တူသောတော်
 ပသောအရောင်ရှိသောအရေတော်လည်းရှိထသော၊ အဒ္ဓန္တာနံ၊ မယဉ်ကျေ
 သောသူတို့ကို၊ ဒမေတာရံ၊ ယဉ်ကျေးအောင်ဆုံးမတော်မူတတ်ထသော၊
 သမ္ပန္နံ၊ ခပ်သိမ်းသော ထရားတို့ကိုမိမိအလိုလိုသာလျှင်မဘောက်မဖြန့်သိ
 တော်မူပြီးထသော၊ အကုတောဘယံ၊ တရံ တခုသောဘေးလည်းမရှိပြီးထ
 သော၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿ၊ သင်ရှုထေထေ၊ ဝိပုဗ္ဗတ္တံ၊
 ကိလေသာဘဝတို့မှ လွတ်ပြီးထသော၊ နိရူပမိံ၊ ဆင်းရဲခြင်း ထည့်မရှိထ
 သော၊ ဝိတရာဂံ၊ ရာဂထည့်ကင်းပြီးထသော၊ ဝိသံယုတ္တံ၊ သံယောဇဉ်တို့မှ
 ထည့်ကင်းပြီးထသော၊ ကတကိစ္စံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဆဲ့ခြောက်ပါးသော
 မဂ်ကိစ္စထည့်ရှိထသော၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါထည့်ကင်းပြီးထသော၊ အာ
 ယန္တိံ၊ သုရားအထံတော်သို့ထာသော၊ သုန္ဒရိံ၊ သုန္ဒရီအမည်ရှိသော၊ ဝံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်ထေရီမကို၊ ပဿ၊ ဥာဏ်းတော်ဖြင့်ရှုတော်မူပါလော၊ မဟာဝိရု၊ ကြီး
 သောလုံ့ လရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သာဝိကာ၊
 တပည့်မဖြစ်သော၊ သုန္ဒရိံ၊ သုန္ဒရီမည်သော ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဗာရာဏသီ

တော၊ ဗာရာဏသီပြည်မှ၊ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍၊ ကဝ၊ အရှင်ထုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အာဂတံ၊ လာသည်ဖြစ်၍၊ ပါဒေ၊ အရှင်ထုရား၏ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ မကောင်းမှုကိုအပြုတော်မူပြီးသော မြတ်စွာထုရားတုတ်၊ အရှင်ထုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ နတ်နှင့်တကွသော လူ့တို့သည်၊ သောသဗ္ဗညုထုရားပေတည်း၊ တုတ်၊ အရှင်ထုရားသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သတ္တဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ၌ဖြစ်သော အကျိုးတို့ဖြင့်ဆုံးမတတ်သောဆရာပေတည်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တုတ်၊ အရှင်ထုရား၏၊ ဩရသာ၊ ရင်၌ဖြစ်သော ရခတော၊ အရှင်ထုရားခံတွင်းတော်မှ၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိဘာ၊ ဝှိုးတော်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ကတကိစ္စာ၊ တဆယ်ခြောက်ပါးသော မင်္ဂလိကကို ထည်းပြုအပ်ပြီ၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါလည်းကင်းပြီ၊ ဩဒ္ဓေ၊ ကောင်းသောကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသောသုန္ဒရီ၊ တတော၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်မှ၊ တသ္မာတေ၊ ထိုသင်၏၊ အာဂတံ၊ ငါထုရားအထံတော်သို့လာခြင်းသည်၊ သွာဂတံ၊ သုအာဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းတည်း၊ တေ၊ သင်၏၊ အာဂတံ၊ ငါထုရားအထံတော်သို့ လာခြင်းသည်၊ အနုရာဂတံ၊ အပြစ်မရှိသော လာခြင်းတည်း၊ သုန္ဒရီ၊ သုန္ဒရီ၊ ဧဝံ၊ ဤယခုသင်သာသော အတုထွင်ဒန္တာ၊ အရိယမင်္ဂတည်းဟူသော ယဉ်ကျေးခြင်းဖြင့်ယဉ်ကျေးကုန်ပြီးထသော၊ ဝိတရာဂါ၊ ရာဂလည်းကင်းကုန်ပြီးထသော၊ ဝိသံယုတ္တံ၊ သံယောဇဉ်တို့မှကင်းကုန်ပြီးထသော၊ ကတကိစ္စာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောတဆယ်ခြောက်ပါးသော မင်္ဂလိကရှိကုန်သော၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါလည်းကင်းသောရဟန္တာတို့သည်၊ သတ္ထုပါဒါနိ၊ ငါထုရားခြေထော်တို့ကို၊ ဝန္တကာ၊ ရှိခိုးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ အာယန္တိ၊ လာကုန်မြဲတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တသ္မာတေ၊ ထိုသင်၏၊ အာဂတံ၊ ငါထုရားအထံတော်သို့လာခြင်းသည်၊ သွာဂတံ၊ သုအာဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းတည်း၊ အနုရာဂတံ၊ အပြစ်မရှိသောလာခြင်းတည်း၊ သုန္ဒရီ၊ သုန္ဒရီထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုထိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၇၀) တောန္တောဉာတကာ၊ အိုအသေ့အမျိုး အပေါင်းတို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရေ၊ ရှေ့လူဖြစ်သောအခါ၌၊ ဗဟရာ၊ အငယ်သာဖြစ်လျက်၊ သုဒ္ဓဝသနာ၊ စင်ကြယ်သောအဝတ်ကိုဝတ်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ ကားတော်ကို၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ အသုဏီ၊ နာရ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပ္ပမတ္တာယ၊ မမေ့မလျော့သောသတိဖြင့်၊ အာရုပ္ပန္တိယာ၊ သိထကိုဆောင်တည်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုစီးဖြန်းခြင်းကိုအား

ထုတ်သော၊ တသောမေ၊ ထိုငါအား၊ သစ္စာထိသမယော၊ သစ္စာထေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ထိခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ တာတောတောနကာရထေရ်၊ ထိုဘုရား အထံတော်၌ထရားတော်ကိုနာရခြင်း၊ သစ္စာထေးပါးကိုထိခြင်းကြောင့်၊ အဟိ ငါသည်၊ သဗ္ဗကာမေသု၊ အထုံးရုံသောကာမဂုဏ်တို့၌။ ဘုသံ၊ ပြင်းစွာ၊ အရ တိ၊ မပွေးလျော်ခြင်းကို၊ အတ္တဝံ၊ ရပြီ၊ သက္ကာယထိ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါး ထည်းဟူသော၍ ကိုယ်၌၊ ထာယံ၊ ဘေးရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဥပဇာတ်မျက် မိဖြင့်မြင်ရ၍၊ နေက္ခမမေဝ၊ ကာမဂုဏ်မှထွက်မြော်ကြောင်းထွက်မြော်ရာ ဖြစ်သောရဟန်းအဖြစ်နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ ဝိဟယေ၊ တောင့်ထ၏။ အဟိ၊ ငါသည်၊ ဥာတိဇထံ၊ ခေတ္တမျိုးအပေါင်းကိုထည်းကောင်း၊ ဒေါသကမ္မကရာနိစ ဒါသကမ္မကရေစ၊ ကျွန်အမှုထုပ်တို့ကိုထည်းကောင်း၊ ဇိတာနိ၊ ပြည့်ရုံကျန် သော၊ ဂါမခေတ္တာနိ၊ ရွာလယ်ယာတို့ကိုထည်းကောင်း၊ ရမဏီယေ၊ နှစ်သက် ဘွယ်ရှိကျန်သော၊ ပမောဒိတေ၊ ဝမ်းမြောက်အပ်ကျန်သော၊ ဘောဂက္ခန္ဓေ၊ စည်းစိမ်အရတို့ကိုထည်းကောင်း၊ ဟိတွာန၊ စွန့်၍၊ အနုပ္ပကံ၊ များစွာသော၊ သာပတေယျံ၊ ကျောက်သံပတ္တမြားရွေးငွေသောဥစ္စာကိုထည်း၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ သဒ္ဓါယ၊ ကံကံ၏အကျိုး မကနာသုံးပါးကိုယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ နိက္ခမ္မ၊ အိမ်မှထွက်၍၊ သုဗ္ဗဝေဒိတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော် ကောင်းတရားတည်းဟူသော အရိယဝိနည်း၌၊ အဟိ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြု၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုပြီးသော်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဧတံ၊ ထိုစွန့်အပ်ပြီးသောကာမဂုဏ်တို့သို့တာဝန်ပြန်ခြင်းသည်၊ ပတိဇ္ဈဝံ၊ ထောက် ပတ်သည်၊ နအဿ၊ မဖြစ်၊ အောက်ဥဉ္ဇံဟိအာကိဥဉ္ဇံဝေ၊ ဥစ္စာထိမ်းဆည်း ခြင်းမရှိသောရဟန်း၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ပတ္ထပေပတ္ထယာပိ၊ ငါတောင့် တ၏၊ ယောဂုဂ္ဂလော၊ အကြင်ဂုဂ္ဂုလ်သည်၊ ဇာတဇ္ဈပရဇတံ၊ ရွှေငွေစသော ဥစ္စာကို၊ ဣပေတွာ၊ စွန့်ပစ်ထားခဲ့၍၊ ပုန၊ ထာဝန်၊ အာဂဟေ၊ ယူပြန်ငြားအံ့၊ သော၊ ထိုဂုဂ္ဂုလ်သည်၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့၏၊ အန္တရေ၊ အထယ်၌၊ ကထံ အသို့လျှင်၊ ထိသံ၊ ဥက္ခောင်းကို၊ ဥက္ခိပေယျ၊ ချိပ်ပါအံ့နည်း။ ရဇတံဝါ၊ ငွေသည်လည်းကောင်း၊ ဇာတဇ္ဈပဝါ။ ရွှေသည်လည်းကောင်း၊ ဗောဓာယ၊ သစ္စာထေးပါးကိုထိထတ်သောမဂ်ဥပဇာတ်အကျိုး၌၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သန္တိ ယာ၊ ကိလေသာတို့မှငြိမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်အကျိုး၌၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧတံ၊ ဤရွှေငွေစသော ထိမ်းဆည်းအပ်သောဝတ္ထု ထိုဝတ္ထုကို ခံခြင်း သည်၊ သမဏာသာရုပ္ပံ၊ ရဟန်းတို့အား ထောက်ပတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်

ထေရ်၊ ထိုရွှေစသောသိမ်းဆည်းအပ်သောဝတ္ထုသည်၊ အရိယစနံ၊ အရိယာ
 တို့၏သနားသဖြင့် ပြီးသောဥစ္စာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဇေတံ၊ ထိုရွှေငွေစ
 သောသိမ်းဆည်းအပ်သော ဝတ္ထုသည်၊ ထောဘနံ၊ တစ်မက်မောခြင်းကို
 လည်းဖြစ်စေထတ်၏၊ မဒနံစ၊ မာန်ယစ်ခြင်းမေ့လျော့ခြင်းကိုလည်းဆောင်
 ထတ်၏၊ မောဟနံ၊ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းကို ဖြစ်စေထတ်၏၊ ရဇဝဏနံ၊ ရာဂစ
 သောကိလေသာ မြှူကိုလည်း ပွားစေထတ်၏၊ သာသကံ၊ ရုံရှာဘွယ်
 ဘေးဘျင်းနှင့်တကွဖြစ်၏၊ ဗဟုအာယာသံ၊ စီရင်ခြင်းစောင့်ရှောက်ခြင်း
 အစရှိသည်ဖြင့်များသောပင်ပန်းခြင်းရှိ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဥစ္စာတည်းဟူသောအ
 ရာနှုံးရံစ၊ မြဲခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဦးတီးထည်ခြင်းသည် လည်း
 ကောင်း၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဧတ္ထ၊ ထိုဥစ္စာ၌၊ ရတ္တာ၊ တစ်ကုန်သော၊ နရာစ၊ သတ္တဝါတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ပမတ္တာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌သတိကင်းသဖြင့်မေ့လျော့
 ကုန်သော၊ နရာစ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ သံကိလိဋ္ဌမနာ၊ ညစ်
 ညူးကုန်သောစိတ်ရှိကုန်၏၊ တထောစ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ အညမညေန၊ တ
 ယောက်သည်တယောက်နှင့်၊ ဗျာရုဒ္ဓါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ရန်သူ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဝုဇျ၊ များစွာသောသံတ္တဝါတို့သည်၊ မေဝဂံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို၊ ကုဗ္ဗန္တိ၊ ပြုကုန်
 ၏၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အဓိပဉ္စနံ၊ ထွမ်းမိုး နှိပ်စက်အပ်ကုန်
 သောသူတို့အား၊ ဝဇော၊ သတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓော၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ပရိတ္တေသော၊ လက်ဖြတ်ခြင်းစသော ပူပန်နှိပ်စက်
 ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဇာနိ၊ ဥစ္စာအကြီးအရံ မှယုတ်
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သောကပရိဒ္ဓဝေါ၊ မိုးရိပ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ဧဝမာဒိကံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဗဟု၊ များစွာသော၊ ဗျသနံ
 အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဒိဿတေ၊ ထင်
 သည်သာတည်း၊ တံတာဒိသံ၊ ထိုသို့ကာမဂုဏ်တို့၌ တစ်ခြင်းကင်း
 သောသဘောရှိသော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဉာတိ၊ ဆွဲယှိုးဖြစ်ပါ
 ကုန်သျှက်၊ အဓိတ္တာဝ၊ ငါ့အကျိုးစီးပွားကို အလိုမရှိသောရန်သူတို့ကဲ့သို့၊
 ကိ၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ယုဇ္ဇထ၊
 တိုက်ထွန်းကုန်ဘိသနည်း၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဘယဒသဝိနိ၊ ဘေး
 အားဖြင့်မြင်ထသော၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းပြုသော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနာထံ အနုဇာနာ
 ထ၊ ခွင့်ပြုကုန်သော၊ ဟိရည သုဝဏ္ဏေန၊ ရွှေငွေဖြင့်၊ အာသဝါ၊ ကာမာ
 သဝဗသောလေးပါးသောအာသဝေါတို့သည်၊ နပရိက္ခိယန္တိ၊ တရံတဆတ်
 မှုမကုန်နိုင်ကုန်၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ အဓိတ္တာ၊ အကျိုးစီးပွားမဲ့ကို

ဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ချစ်ခြင်းမရှိသဖြင့် အသွေခင်ပွန်းမ
 ဟုတ်ကုန်၊ ဝဇကာ၊ သေခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် သန်ထူးကံကို
 ရှိရအပ်သော သူသတ်ယောကျ်ားနှင့်တူကုန်၏။ သပတ္တာ၊ အစဉ်တစိုက်
 လိုက်၍လည်းအကျိုးမဲ့ကို ဆောင်တတ်သောကြောင့် ရန်သူနှင့်တူကုန်၏။
 သလ္လပန္နနာ၊ ရာဂစသော ငြောင့်ငါးစင်းကို ဖွဲ့တတ်ကုန်၏။ တံတာဒိဝံ၊
 ထိုသို့ကာမဂုဏ်တို့၌ တပ်ခြင်းကင်းသော သဘောရှိသော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ တုဇေ
 သင်တို့သည်၊ ဥာတိ၊ ဆွေမျိုးဖြစ်ပါကုန်ထူးကံ၊ အဝိတ္တာဝ၊ ငါ၏အကျိုးစီး
 ပွားခဲ့ကို အလိုရှိသော ရန်သူတို့ကဲ့သို့၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ကာ
 မေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ယုတ္တထ၊ တိုက်တွန်းကုန်ထိသနည်း၊ ရဏ္ဍံ၊ ဦးပြည်
 သောဆံ့သည်၊ ငြိသသော၊ သံဃာဒိုပါရုတ်၊ ဒုက္ခရှိဖြင့်ရုံအပ်သော ကိုယ်
 လည်းရှိထသော၊ ဗဗ္ဗဇိတ်၊ ရဟန်းပြုသော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနာထ အနုဇာနာထ၊
 ခွင့်ပြုကုန်လော့၊ ဥတ္တိဋ္ဌဗိဏ္ဏော၊ အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်းရပ်၍ ရအပ်သော
 ဆွမ်းလည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဈာစ၊ ဆွမ်းအလိုငှါရှာခြင်းလည်းကောင်း၊ ပံသု
 ကုထံ၊ မြေမှုန့်ကဲ့သို့ စက်ဆုပ်တွယ်ရှိသော အဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ ဝိဝရဗ္ဗ၊
 သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ဇေဝံခေါ၊ ထိုသုံးပါးသည်လျှင်၊ မမ၊ ငါ့အား၊ သာရပုံ
 ဝေျာက်ပတ်၏၊ အနဂါဗ္ဗပ နိဿယော၊ အိပ်ရာ ထောင်ခြင်း မရှိသော
 ရဟန်းတို့၏ မှီရာအသက်မွေးခြင်း၏ အရံအတားဖြစ်၏၊ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်ပြည်၌
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေစကာမာ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 မာနုသာ၊ လူ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေစကာမာ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့ သည်
 လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ထေ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့ကို၊ မဟေသိနာ၊
 မြတ်သောသိလစသောကျေးဇူးကိုရှာတော်မူထတ်သောထုရားအစရှိသော
 သူတော်ကောင်းသည်၊ ဝန္တာ၊ စွန့်အပ်ကုန်၏၊ ထေ၊ ထိုထုရားအစရှိသောသူ
 ကော်ကောင်းတို့သည်၊ ဝိဗုတ္တာ၊ ကိလေသာဘဝတို့မှလွတ်ကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ခေမဋ္ဌာနေ၊ ကာမယောဂအစရှိသောယောဂလေးပါးတို့ဖြင့် ဥပဒ္ဒဝေါမရှိ
 ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌၊ အစလံ၊ တုန်ထွက်ခြင်းမရှိသော၊ သုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ
 ကို၊ ပတ္တာ၊ ရကုန်၏။ ယေသု၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့၌၊ တာထံ၊ ကိုးကွယ်
 ရာမည်သော အကျိုးစီးပွားသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ တ
 သ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဟိကာမေဟိ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့နှင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မာ
 သင်္ဂန္တိံ၊ ပေါင်းသော်ခြင်းသို့မရောက်ပြီ၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ အဝိ
 တ္တာ၊ စီးပွားမဲ့ကို ဆောင်တတ်သောကြောင့် ချစ်ခြင်းမရှိသဖြင့် အသွေခင်
 ပွန်းမဟုတ်ကုန်၊ ဝဇကာ၊ သေခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် သန်ထူးကံ

ကိုချီ၍ရပ်သောသူသတ် ယောကျ်ားနှင့်တူကုန်၏။ အပိုခန္ဓာပမာ၊ ပြင်းစွာပူ
 ဖန်စေတတ်သော သဘောကြောင့်မီးပုံကြီးနှင့်တူကုန်၏။ ဒုတိယသည်းခံနိုင်ခဲ့
 သောကြောင့်ဆင်းရဲကုန်၏။ သေဇေသော၊ ဤကာမဂုဏ်သည်၊ ပရိဗန္ဓော
 မထိအပ်သောများသော အကျိုးစီးပွား၊ မဲကိုဆောင်ထုတ်သော ကြောင့်နှိပ်
 စက်တတ်သော၊ ဘာယော၊ ဘေးရန်မည်၏။ သမိဗာတော၊ မိတ်၏ပင်ပန်းခြင်း
 ကိုဖြစ်စေတတ်သော သဘောရှိ၏။ သကဏ္ဍကော၊ စူးစင်တတ်သော ကြောင့်
 ဆူးပြောင့်နှင့်တကွ ဖြစ်၏။ ဂေဓော၊ မိတ်၏တပ်မက်မောခြင်းအကြောင်းဖြစ်
 ၏။ ဇေသော၊ ဤကာမဂုဏ်သည်။ သုဝိသမောစ၊ ပြင်းစွာထည်းနှိပ်စက်တတ်
 ၏။ မဟန္တော၊ မောဟနာမုခေါ၊ အားကြီးစွာတွေဝေခြင်းသို့ရောက်ခြင်း၏အ
 ကြောင်းဖြစ်၏။ ဥပသက္ခေါ၊ ဘေးရန်ကဲ့သို့ထည်းဖြစ်၏။ ဝိမ္ဗရူပေါစ၊ အ
 လွန်ကြောက်မက်ဖွယ်သော သဘောထည်းရှိ၏။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့
 သည်။ သပ္ပထိရူပမာ၊ မကုစားနိုင် သောဆင်းရဲကို ဆောင်တတ်သော
 ကြောင့်မြေဥက္ခောင်းနှင့် တူကုန်၏။ ယော၊ အကြင်မြေဥက္ခောင်းနှင့်တူသော
 ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဗဒဏ၊ ချိတ်ကုန်သော၊ အန္ဓတူတာ၊ ပညာမရှိသည်ဖြစ်၍
 သူကန်းသဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်တို့သည်။ အဘိနန္ဒန္တိ၊ အ
 လွန်နှစ်သက်ကုန်၏။ ကာမပဏေိန၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော ညွှန်
 ပျောင်းဖြင့်၊ သတ္တာ၊ ကပ်ငြိကုန်သော၊ ဇနာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဇောကော၊
 ထောကန္တိ၊ ဗဟူ၊ များစွာသောဆင်းရဲတို့ကို၊ အပိန္နဲသု၊ ခံစားကုန်၏။ တေဇနာ
 ထိုကာမဂုဏ်၌မက်မောကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ ဇာတိယာစ၊ ပဋိသန္ဓေ
 နေခြင်း၏လည်းကောင်း၊ မရဏသေစ၊ ဒိုခြင်းဝေခြင်း၏လည်းကောင်း၊
 ပရိယန္တိ၊ အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ နာဘိဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ မနုဿာ၊
 လူတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ရောဂမာဝယံ၊ ကျင်နာထုတ်သော သဘော
 ဖြင့်ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌ ဖြစ်ခြင်းစသော အပြားရှိသော ဆင်းရဲကိုဆောင်
 တတ်သော၊ ကာမဟေတုကံ၊ ကာမဂုဏ်ကိုခံစားခြင်းလျှင် အကြောင်း
 ရှိသော၊ ဗဟုံ၊ ပါဏာတိပါတစသော အားဖြင့်များသော အပြားရှိသော၊
 ဒုဂ္ဂတိဂမနံ၊ ငရဲစသော အပါယ် လေးထုံသို့ ထားစေ တတ်သော၊ မဂ္ဂံ၊
 အကြောင်းဖြစ်သော အကုသိုလ် ဒုစရိုက်ကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇ
 န္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဇေံ၊ ဤသို့အမိတ္တာဝစေသော ခိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြား
 ဖြင့်၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ အမိတ္တဇနနာ၊ အဆွေခင်ပွန်းမဟုတ်
 သော အပြစ်ကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ တာပနာ၊ ပူပန်စေတတ်သော သဘော
 ရှိကုန်၏။ သံကိဇေသိကာ၊ နှိပ်စက်ခြင်းပူပန်ခြင်းကို ဆောင်တတ်ကုန်

၏။ လောကောဓိယာ၊ လူ၌ ဆွမ်း သင်္ကန်းစသော အာမိသသဗ္ဗပင်ဖြစ်၍ ဖြင့်
ကုန်၏။ ဗန္ဓနိယာ၊ သံယောဇဉ်တို့သည်နှောင်ဖွဲ့အပ်ကုန်၏။ မရုဏဗန္ဓနာ၊
ဘဝတို့၌ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်၍ သေခြင်းနှင့်စပ်ကုန်၏။ ဥဗ္ဗာဒနာ၊ တေဝံ
ပြန်ခြင်းကွေ့ကွင်းခြင်းဖြင့်ပိုးရိမ်ခြင်းရူးခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ဥလ္လပနာ၊
ဩချမ်းသာစွာဩချမ်းသာစွာဟုအထက်အထက်၌ပလ္လား၍ဆိုတတ်ကုန်၏။
ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ ဝိတ္တပမန္နိနော၊ စိတ်ကိုနှိပ်စက်သောအထေ့ရှိ
ကုန်၏။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ သံကံထေသာယ၊ နှိပ်စက်ပူပန်စေခြင်းဖြင့်
ခိပ္ပံ၊ သျှင်စွာ၊ မာရေန၊ မာရ်နတ်သားသည်၊ ဩဋ္ဌိတံ၊ ထောင်အပ်သောမြို့သ
ဗ္ဗပင်ဖြစ်၏။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ အနန္တဒီနဝါ၊ တပ်မက်မော
ခြင်းစသော အဆုံးအမရှိသောများသောအပြစ်ရှိကုန်၏။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ အ
ပါယ်ဆင်းရဲစသောများသောအပြားရှိသော ဆင်းရဲဖြင့် အတန်တလဲလဲဖွဲ့
တတ်ကုန်၏။ မဟာဝိသာ၊ ထတ်တစေသောစေတတ်သောပြင်းသောအ
ဆိပ်နှင့်တူကုန်၏။ အပ္ပဿာဒေါ၊ ဓားသွားဖျား၌ တည်သောများရည်ကဲ့သို့
နည်းသောသာယာခြင်းရှိကုန်၏။ ရုဏကရာ၊ ရာဂစသည်နှင့်စပ်သောငို
ကြွေးကြောင်းစသောကိလေသာကို ပြုတတ်ကုန်၏။ သုက္ခဗက္ခဝိသောသ
နာ၊ သတ္တဝါတို့၏အပြစ်မရှိမြူစင်သော ကုသိုလ်အတို့ကို ခြောက်စေတတ်
ကုန်၏။ သာအဟံ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့ကိုစွန့်၍ရဟန်းပြုပြီးသောဝါသည်၊
ကတွာဇ္ဇတိ ကတွာဇ္ဇမိနာ ကာရုဏေန၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကြောင်း
ကြောင့်၊ တောဒီသံ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောသဘောရှိသော၊ ကာမဟေတုကံ၊
ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ခံစားခြင်းသျှင်အကြောင်းရှိသော၊ ဗျသနံ၊ ပျက်စီး
ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ထသော၊ တံ၊ ထိုကာမဂုဏ်ကို၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊
နိဗ္ဗာနာဘိရုဏာ၊ နိဗ္ဗာန်၌မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ နုပစ္ဆာဂမိဿာမိ၊ နောင်တ
တန်မခံစားအံ့၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ရုဏံ၊ အရိယမဂ်
တည်းဟူသောစစ်ထိုးခြင်းကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ သီတိဘာဝါတိသင်္ကံခိနိ၊ ကိ
လေသာတည်းဟူသောပူပန်ခြင်း၏ ငြိမ်းကြောင်းဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်
ကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ သံယောဇနက္ခယေ၊ သံယောဇဉ်တို့၏ကုန်ရာဖြစ်
သောနိဗ္ဗာန်၌၊ ရတာ၊ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလော့၊ ဝိဟ
ရိဿာမိ၊ နေတော့အံ့။ မဟေသိနော၊ သီလစသောပျေးဇူးကိုရှားတတ်
ကုန်သောဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ယေနမဂ္ဂေန၊ အ
ကြင်မပွင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသောခရီးဖြင့်၊ တိတ္ထာ၊ သံသရာတည်းဟူသော
ကြီးစွာသောရေအယဉ်ကိုကူးကုန်၏။ အဟတ္တိ၊ ဝါသည်လည်း၊ တေဟိ၊ ထို

ဘုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဂတမဂ္ဂံ၊ သွားရာခရီးထည်းဖြစ်
ထသော၊ အသောက်၊ စိုးရိမ်ခြင်းထည်းမရှိထသော၊ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာထည်း
ဟူသော၊ ဣထည်းမရှိထသော၊ ခေမံ၊ ကြောင့်ကြခြင်းတည်းဟူသော၊ ဘေး
ထည်းမရှိထသော၊ အရိယံ၊ ပြုစင်စွာထသော၊ အဋ္ဌဂီကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်
ပြည့်စုံသော၊ ဥဇု၊ ဖြောင့်မတ်စွာထသော၊ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်း
ဟူသော၊ ခရီးသို့၊ အနုဂစ္ဆာမိ၊ လိုက်ပေအံ့၊ ဝိကွဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဗျေ၊ သင်
တို့သည်၊ ဝေဗ္ဗန္တံ၊ အရိယာဖိုလ်တရား၌တည်ထသော၊ ကမ္မာရမိတရံ၊ ရွှေပန်းထိပ်
သည်၏သို့၊ ဖြစ်သော၊ သုဘံ၊ သဘာမည်သော၊ ဣမံ၊ ဤရဟန်းမိန်းမတို့၊ ပဿ
ထ၊ ရှုကုန်ထော၊ အယံ၊ ဤသုဘာမည်သော ရဟန်းမိန်းမသည်၊ အနေဇံ၊
တဏှ၊ ကင်းပြီးသောအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ရုက္ခမူလမ္ပိ
သစ်ပင်ရင်း၌၊ ဈာယတိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချာန်ကိုဝင်စား၏၊ သုဘာ၊
သုဘာမည်သောရဟန်းမိန်းမသည်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုသည်ဖြစ်၍၊ ခန္ဓ
ယနေ၊ အဋ္ဌမိ၊ ရဟန်းပြုသည်မှရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့တည်း၊ သန္ဓါ၊ သန္ဓါ
တရားနှင့်ပြည့်စုံစေ၏၊ သန္ဓေသောတဏှာ၊ မဂ်ဥပဇာန်ဖိုလ်ဥပဇာန်ကိုရသ
ဖြင့်သူတော်ကောင်းတို့၏တရားကိုတင့်တယ်စေတတ်၏၊ ဥပ္ပထဝဏ္ဏံ၊ ယ
ဥပ္ပထဝဏ်ထေရီမသည်၊ ဝိနိတာ၊ ဆုံးမအပ်၏၊ ထေဝိန္ဒာ၊ ဝိန္ဒာသုံးပါးနှင့်
ပြည့်စုံ၏၊ မဂ္ဂဟာယိနိ၊ သေးခြင်းတရားမှယုတ်၏၊ သာအယံဘိက္ခုနီ
ထိုသုဘာရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဘုဒ္ဓိဿာ၊ တော်ထွန်ပြီးဖြစ်၍ ကိလေသာ
တည်းဟူသောအရှင်၏ထက်မှလွတ်၏၊ အနုဏှာ၊ ကိလေသာထည်းဟူသော
ကြွေခြိထည်းမရှိပြီ၊ ဘာဝိတိန္ဒြိယာ၊ သန္ဓါစသောဣန္ဒြေငါးပါးကိုထည်းပွား
စေအပ်ပြီ၊ သဗ္ဗယောဂဝိသံယုတ္တာ၊ အလုံးစုံသောယောဂထေးပါးတို့မှထည်း
ကင်းပြီ၊ ကတကိစ္စာ၊ ထဆဲ၊ ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စကိုထည်းပြုအပ်ပြီ၊
အနာသဝါ၊ အာသဝေါကင်းသောရဟန္တာမိန်းမတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣတပထိ၊ လူ့ထုံလာထုံ
မဟာရာဇ်ထုံ တာဝတိံသာထုံတည်းဟူသောကာမသုဂတိထုံ၌ ဖြစ်သော
'သတ္တဝါတို့၏အရှင်ဖြစ်သော၊ သက္ကော၊ သိကြားနတ်မင်းသည်၊ ဒေဝတံ
ဗောန၊ တာဝတိံသာနတ်သားအပေါင်းနှင့်တကွ၊ ကမ္မာရမိတရံ၊ ရွှေပန်း
ထိပ်သည်၏သို့၊ ဖြစ်သော၊ သုဘံ၊ သုဘာမည်သော၊ တံ၊ ထိုရဟန္တာမသို့၊
'ဣန္ဒြိယာ၊ မိမိနတ်တန်ခိုးဖြင့်၊ ဥပသကံမ္ပ၊ ကပ်လေ၍၊ နမသာတိ၊ ငါးပါးသော
'မိန့်ခြင်းဖြင့်ရှိသောစွာရှိခိုး၏၊ ကမ္မာရမိတာ၊ ရွှေပန်းထိပ်သည်၏သို့၊ ဖြစ်သော
သုဘာ၊ သုဘာမည်သောထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤခွဲဆိုသီကုံး

အပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီး၊ ဝိသတ်နိပါတ်တော၊ ဝိသတ်နိပါတ်သည်၊ သမတ္ထော၊ ပြီးပြီ၊

၁၄-တိသနိပါတ်၊

☞ (၇၁) ရမ္မံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိထသော၊ ဇီဝကမ္မဝနံ၊ အဘယမင်းသားသည်မွေးအပ်သောဇီဝက၏ ဘိဇ္ဇကံ ဥယျာဉ်တောသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ နေခြင်းငှါသွားသော၊ သုတံ၊ သုဘမည်သော၊ တံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမကို၊ ရတ္တကော၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၌ ဖြစ်သော ရွှေပန်းထိပ်သည်သားမိန်းမကြွေးလောကျားသည်။ နိဝါရေယိ၊ သွားခြင်းကိုဖြစ်၏၊ တမေနံ၊ ထိုမိန်းမကြွေးသောလောကျားကို၊ သုဘာ၊ သုဘာမည်သောရဟန်းမိန်းမသည်၊ အဗြဟံ၊ ဆိုထေ၏။ အာရသော၊ အမောင်လှလင်၊ တေ၊ အမောင်လှလင်အား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ အပရာဗိတံ၊ ပြစ်မှာမိထေသနည်း၊ ယံယေနအပရာဇေန၊ အကြင်အပြစ်ကြောင့်၊ ဝံ၊ ဥယျာဉ်သို့သွားပါသောငါ့ကို၊ ဩဝရိယာန၊ ခရီးကိုပိတ်၍၊ တိဋ္ဌသိ၊ သင်ရပ်ဘိ၏၊ သော၊ ထိုအပြစ်သည်၊ နုတ္ထေဝ၊ ငါ၌မရှိသည်သာတည်း၊ အာရသော၊ အမောင်ရွှေပန်းထိပ်သည်သား၊ ပဗ္ဗဇီတာယ၊ ရဟန်းမိန်းမအား၊ ဝုရိသော၊ လောကျားသည်၊ သဗ္ဗသနာယ၊ ထိပါးခြင်းငှါ၊ နကပ္ပတိ၊ မအပ်၊ အာရသော၊ အမောင်ရွှေပန်းထိပ်သည်သား၊ ဂရုကော၊ ကျောက်ထီးကဲ့သို့အလျှောက်အပ်သော၊ မမ၊ ငါ၏၊ သတ္တုသာသနေ၊ ဆရာဖြစ်သောမြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ ယာသိက္ခာ၊ အကြင်အကျင့်ဝတ်သိက္ခာဝုန်ကို၊ သုဂတေန၊ ထာခြင်းကောင်းတော်မူ သာမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတာ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကိုရည်၍ပညတ်အပ်၏၊ ထာဟိ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့သိက္ခာဝုန်တို့ဖြင့်၊ ပရိသုဒ္ဓပဒံ၊ စင်ကြယ်သောကုသိုလ်အရရှိသော၊ အနဂံ၊ ရာဂစသောကိလေသာတည်းမရှိပြီးထသော၊ ဝံ၊ ငါသို့သောရဟန်းမိန်းမကို၊ ကိံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဩဝရိယာန၊ ခရီးကိုပိတ်၍၊ တိဋ္ဌသိ၊ သင်ရပ်ဘိသနည်း၊ အာပိထပိတ္ထော၊ စိတ်၏နောင်ကျခြင်းကိုပြုတတ်သောကာမစိတက်အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်နောက်ကျသောစိတ်ရှိသော၊ သရဇော၊ ရာဂစသောကိလေသာတည့်ဟူသောမြှူရှိသော၊ ထံ၊ သင်ရွှေပန်းထိပ်သည်သားသည်၊ အနာပိလံ၊ ကာမစိတက်အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်နောက်ကျသောစိတ်မရှိပါသော၊ ဝိဂတရဇံ၊ ရှုဂစိသောကိလေသာမြှူထည့်၊ ကင်းပြီးထသော၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၌၊ ဝိရုတ္တမာနသံ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်သောလွတ်ခြင်းဖြင့်ကိလေ

သာတို့မှလွတ်သောစိတ်ရှိသောသော၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဩဝရိ
ယောန၊ ခရီးကိုပိတ်၍၊ တိဋ္ဌသိ၊ သင်ရပ်ဘိသနည်း၊ ဩဝရိန၊ နှမ၊ တွံ၊ သင်
သည့်၊ ဗဟရာစ၊ ပဌမအရူဟ်၌တည်သည်ဖြစ်၍ ငပစ်လည်းငပစ်သေး၏၊
အပါပိကာစ၊ အဆင်းအားဖြင့်မယုတ်မာသည်သာလျှင်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊
ပဌမအရူဟ်၌တည်သည်ဖြစ်၍ကောင်းသော အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသောသင်
အား၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ ကိ၊ ကရိသတိ၊ အဘယ်မူစဖွဲ့နည်း၊ ကာ
သာယစိဝရံ၊ ဖန်သည်ဖြင့်စွန်းသောသင်္ကန်းကို၊ နိက္ခိပ၊ ချွတ်လော၊ ဇဟိ၊ ထာ
ထည့်လော၊ သုပုပ္ဖိတေ၊ လှိုင်စွာပွင့်သောပန်းပင်ရှိသော၊ ဝနေ၊ ဥယျာဉ်တော
၌၊ ရမာမ၊ ငါတို့မွေ့လျော်ပျော်ပါးကုန်အံ့၊ ဒုမာ၊ သစ်ပင်တို့သည်၊ ကုသုမရ
ဇေန၊ မိမိတို့၏ပန်းဝတ်မှုံရဖြင့်၊ သရုပ္ပိတာ၊ တညီတညွတ်တည်ကုန်ထူး၊
သဗ္ဗသော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှာ၊ မရုဂ္ဂ၊ မွှေးကြိုင်ပျံ့စွာသော အနံ့ကိုလည်း၊
ပသဝန္တိ၊ လှိုင်စေကုန်၏၊ အယံ၊ ဤလဉတုသည်၊ ပဌမဝဿန္တော၊ ရှေးဦး
စွာသောရိပ်းထသည်၊ ဥတု၊ ရှေးဦးစွာသောရိပ်းဥတုသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်
၍၊ သုခေါ၊ အလွန်သဒယာ၏၊ ဘဂိနိ၊ နှမ၊ ဇဟိ၊ ထာထည့်၊ သုပုပ္ဖိတေ၊ လှိုင်စွာ
ပွင့်သောပန်းပွင့်ရှိသော၊ ဝနေ၊ ဥယျာဉ်တော၌၊ မယံ၊ နှစ်ယောက်သောငါ
တို့သည်၊ ရမာမ၊ မွေ့လျော်ပျော်ပါးကုန်အံ့၊ ကုသုမိတသိခရာ၊ အဖျား
တိုင်အောင်ကောင်းစွာ ပွင့်သော ပန်းပွင့်ရှိကုန်သော၊ ပါဒပါ၊ သစ်ပင်တို့
သည်၊ မာယုတေရိတာ၊ ထေခတ် အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ အဘိဂစ္ဆန္တိ၊
သောင်းသောင်းထဲထဲ အသံ ရှိကုန်ထူး၊ မြီးမွင်း သကဲ့သို့ မည်ကုန်၏၊
တွံ၊ သင်အရှင်မသည်၊ ဧကောဝ၊ တယောက် အထည်တည်းသာ၊ ဝနံ၊ တော
သို့၊ ယဒိဋ္ဌိဂါဟိဿသိ၊ အကယ်၍ သက်သည်ဖြစ်အံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုတော၌၊
တုတ္တံ၊ သင်နှမအား၊ ကာ၊ အဘယ်မည်သော၊ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ တ
ပိဿတိ၊ ဖြစ်ထက္ကံ၊ နည်း၊ ဝါဠုမိဂသံစာသေပိတံ၊ ခြင်္သေ့သစ်ကျားစ
သောသားရဲအပေါင်းတို့သည် မှိဝ်အပ်ထသော၊ ကုဗ္ဗရမတ္တကရေဏုဇ္ဇော
လိတံ၊ အရန်ယစ်သော ဆင်ပေါ်ဆင်မတို့သည်မျိုးပဲ အပ်သောသစ်ရွက်
သစ်ခက်သံတို့ဖြင့် ချောက်ချားနှောက်ရှက်အပ်သော အရပ်လည်းဖြစ်ထ
သော၊ ရဟိတံ၊ လူမှထည့် ကင်းထသော၊ ဘိသနကံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိ
ထသော၊ မဟာဝနံ၊ ကြီးစွာသောတောအုပ်သို့၊ အသဟာယာ၊ အဖော်မပါ
တုယောက်ထည်းသာလျှင်၊ ဝန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြိယံ၊ သင်အလိုရှိဘိ၏၊
တပနိယကုတာ၊ နိစွာသောရွှေဖြင့် ထုလုပ်စီရင်အပ်သော၊ ဝိတိကာဣဝ၊
ရွှေဆင်းထုကဲ့သို့၊ ဝိတ္တထတေ၊ ဝိတ္တထတာမည်သောနတ်ဥယျာဉ်၌၊ အစ္စ

၂

ရာဇာဝါနတ်တို့ကိုကဲ့သို့၊ ဝိစရသိ၊ အလွန်ထင်တတ်လျက်သွား၏၊ အနုပမေ၊
 နှိုင်းယှဉ်ရာမရနိုင်သောနှုမ၊ ထွံ့သင်္ဃာမသည်၊ ဝဂ္ဂဟိကာသိကသုရမေ
 တိ၊ အလွန်ပြေပြစ်ချောမြေ့၊ မြေ့ညက်ကုန်သောကာသိ ကရာဇ်တိုင်း၌ဖြစ်
 သောသိမ်မွေ့ညံ့သက်သောအဝတ်တို့ဖြင့်၊ သောဘာသိ၊ နှိုင်းယှဉ်ရာမရ
 အောင် တင့်ထပ်လတ္တံ့၊ ကိန္နရီမန္ဒုလောစနေ၊ ကိန္နရီမကဲ့သို့ညှင်း
 ညှင်းကြည့်သောရွဲရွဲ ရှုသာကြည်လင်စွာသော မျက်လုံးရှိသောနှုမ၊ မယံ၊
 နှစ်ယောက်ကုန်သောငါတို့သည်၊ ကာနုနန္ဒရေ၊ တော၏အလယ်၌၊ သဟ၊
 တက္ခယဒိဝိဟာရေ၊ အကယ်၍မွေ့လျော်နေရကုန်ငြားအံ့၊ အဟန္တိ၊ ငါသည်
 လည်း၊ တဝ၊ သင်၏၊ သောနုဂေါ၊ အလိုသို့လိုက်သည်၊ သိယံ၊ ဖြစ်ပါအံ့၊ ဟိသ
 စ္စံ၊ ရှိ၏၊ တယာ၊ သင်ထက်၊ ဝိယတ္တရော၊ သာလွန်၍ချစ်အပ်သော၊ ပါဏော၊
 တစုံတယောက်သောသတ္တဝါသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ထွံ့သင်
 သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ယဒိကရိသသသိ၊ အကယ်၍လိုက်နာအံ့၊
 ဧဟိ၊ လာလှည့်၊ သုဝိတာ၊ ချမ်းသာသည်ဖြစ်၍၊ အဂါရံ၊ အိမ်ရာထောင်
 သောလူ၏ဘောင်၌အာဝသ၊ ချမ်းသာစွာနေလှည့်စေသော၊ ပါသဒ္ဓနိဝါတဝါ
 သိနိ၊ နတ်တို့၏မိမိနှင့်တူသော ပြာသာဒ်ဆောင်တို့၌ နေသည်၊ ဧဟာဟိ၊
 ဖြစ်လော့၊ နာရိယော၊ ကျွန်မိန်းမတို့သည်၊ တေ၊ အရှင်မ၏၊ ပရိကမ္မန္တ၊ အမှု
 ကြီးထွက်ကို၊ ကရောန္တ၊ ပြုစေကုန်၊ ထွံ့သင်နှုမသည်၊ ကာသိကသုရမာ
 နိ၊ အလွန်ညံ့သိမ်မွေ့သော ကာသိတိုင်း၌ဖြစ်သော ဝုခရီးတို့ကို၊ ဝေရယ၊
 ဝတ်ဆင်ထေလော၊ မာလာဝဏ္ဏကံစ၊ ပန်းနံသာနံသာပျောင်းကိုလည်း၊ အ
 သိရာပေဟိ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းအထင့်အထက်ပြုခြင်းဖြင့်လည်းကိုယ်ကို
 ထပ်စေလော၊ ကဗ္ဗနမဏိရတ္တကံ၊ ရွှေအတိဖြစ်သောအသား၊ နှိုက်ပတ္တမြား
 ဝုလဲတို့ဖြင့်ချုပ်ထပ်အပ်သော၊ ဗဟု၊ ထက်ကောက်ခြေကျင်းအစရှိသော
 အားဖြင့်များသောအပြားရှိသော၊ ဝိဝိဓံ၊ အလုပ်ဆန်းကြယ်စွာသောအားဖြင့်
 အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ အဘာရကံ၊ တန်ဆာကို၊ တေ၊ သင်အား၊ က
 ရောမိ၊ ပြုပေအံ့၊ တဂိနိ၊ နှုမ၊ သုခေတရဗန္ဓုဒံ၊ စင်ကြယ်စွာပွတ်ပြီး
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လွင့်ပြီးသော မြူရှိသောအထက်၌ ကျက်အပ်သောနီ
 သောဗိတာန်လည်းရှိထသော၊ သုဘံ၊ တင့်တယ်စွာထသော၊ ဂေါနကတုလိ
 ကသန္တတံ၊ ရှည်သောအမွှေးရှိသောမည်းသော ကော်ဇောဟင်းသားမွှေးစ
 သည်ဖြင့်ပြည့်သော လဲသွတ်သောအခင်းတို့ဖြင့် နှိုးအပ်ခင်းအပ်ထသော၊
 နုဗံ၊ အသစ်စက်စက်သော၊ မဟာရဟံ၊ အဘိုးများစွာထိုက်ထသော၊ စန္ဒနမ
 ဣထာဒုဂန္ဓိကံ၊ ဂေါသိတစသောစန္ဒကူးနှစ် ဖြစ်ထုံအပ်သည်ဖြစ်၍အ

လွန်မွှေးကြိုင်သော အနံ့ထည်းရှိထသော၊ သယံနံ၊ အိမ်ရာထက်ထို၊ တံ၊ သင်
အရှင်မသည်၊ အတိရူဟ၊ တက်၍ချင်းသာစွာအိပ်နေ ထည့်ထော၊ ဘဂိနိ၊
နှမ၊ ဥဒကာ၊ ရေမှ၊ သရဂ္ဂတံ၊ တက်၍ကည်သော၊ အမနုဿသေဝိထံ၊ ဘီလူး
ရက္ခိသ်တို့သည်စောင့် အပ်သော၊ ဥပ္ပထံ၊ ကြာပွင့်သည်၊ ကေနုမိ၊ တရံတ
ယောက်သောသူသည်၊ အစရိတုတ္တံ၊ မသုံးဆောင်ရဘဲပျက်စီးသည်သာ
လျှင်၊ တဝေယျယံထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံထထာ၊ ထိုအတူ၊ တံ၊ အရှင်မ
သည်၊ ဗြဟ္မစာရိနိ၊ မြတ်သောရဟန်း၏ အကျင့်ကိုကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ သကေ
သု၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ အင်္ဂေသု၊ တရံတယောက်သော သူသည်မသုံး
ဆောင်အပ်သောကိုယ်အင်္ဂါ ကြီးငယ်တို့၏၊ ဧရံ၊ အိုခြင်းသို့၊ ဝမိဿထိ၊
ရောက်လတ္တံ့၊ သတည်း၊ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရတ္တကော၊ မိန်းမကြူးသော
ယောကျာ်းသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ။ အာဂုသော၊ အမောင်ရွှေပန်းထိပ်သည်
သား၊ ကုဗာ၊ ဝုရုမ္ဘိ၊ ခပ်စသောသုံးဆွဲနှစ်ပါးသောအုပ်တို့ဖြင့်ပြည့်ထသော
သောဒနဓမ္မေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်ပျက်တတ်သောသဘောရှိထသော၊ သုသာနဝ
နုးနု၊ သင်းချိုင်းရာမြေကြီး ကိုပွားစေတတ်ထသော၊ ဣဝကဋ္ဌေဝရေ၊ ဤမ
စင်အတိပြည့်သောအကောင်၌၊ ကိံ၊ အဘယ်မည်သောဝတ္ထုကို၊ တေတ
ယာ၊ သင်လှသင့်သည်၊ သာရသဗ္ဗတံ၊ မြတ်၏ဟုမြီးပွင်းအပ်သနည်း၊ ယံ၊ အ
ကြင်မတင့်တယ်စွာသောကိုယ်အင်္ဂါကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝိမနော၊ တပါးသော
အာရုံ၌ကင်းသော စိတ်အကြံရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒိက္ခထိ၊ သင်ကြည့်၏ထံ၊ ထို
သင်နှစ်သက်အပ်သောကိုယ်အင်္ဂါကို၊ မယတ္တံ၊ ငါ့အား၊ ကထေဟိ၊ ဆိုစမ်းပါ
ကိံထေ၊ ။ ဘဂိနိ၊ နှမ၊ တုရိယာ၊ သမင်မငယ်၏အကြီးနိဗ္ဗာ၊ မျက်လုံးတို့
ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတန္တ ဧရေ၊ ထောင်ရှမ်း၌၊ ကိန္နရိယာ၊ ကိန္နရိမ၏၊ အ
ကြီးနိဗ္ဗာ၊ မျက်လုံးတို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သောဘိတာနိ၊ တင့်တယ်ကုန်
သော၊ ထဝ၊ သင်၏၊ နယနာနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊ ဒက္ခိယ၊ မြင်ရ၍၊ ဘိယျော၊ အ
ဆင့်အဆင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကာမရတိ၊ ကာမဂုဏ်၌ ဖွေထွေခြင်းသည်၊ ပဝန
တိ၊ ပွား၏၊ ။ ဘဂိနိ၊ နှမ၊ ဝိမကေ၊ အညစ်အကြေးမရှိထသော၊ ဟာဂူက
သန္နိတော၊ ရွှေရုပ်၏မျက်နှာနှင့်တူထသော၊ တေ၊ သင်၏၊ မုခေ၊ မျက်နှာပြင်၌၊
ဥပ္ပထသိစရောပမာနိ၊ ကြာနိပွင့်ချပ်ပျားနှင့်တူကုန်သော ရွှေရွှေဝင်းဝင်းတိ
သောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ထဝ၊ သင်၏၊ နယနာနိ၊ မျက်လုံးတို့ကို၊ ဥဒိက္ခယ၊
မြင်ရ၍၊ ဘိယျော၊ အဆင့်ဆင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကာမဂုဏော၊ ကာမဂုဏ်သည်၊
ပဝနတိ၊ ပွား၏၊ ။ ဘဂိနိ၊ နှမ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဗုရဂတာ၊ ဝေးသောအရပ်သို့
သွားလိမ့်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ အာယထပဋ္ဌေ၊ ရှည်သူယ်သောမျက်မှောင်

၀၀၀

ထန်းအရေးရှိကုန်သော၊ ဝိသုဒ္ဓိဒဿနေ၊ အညစ်အကြေး ကင်းသည်ဖြစ်၍
သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာသောမျက်စုံတို့ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သရမ္ပသေ၊ တံ
ပါးသောအမှုကိုမကြံမူ၍ အောက်မေ့ကုန်အံ့၊ ကိန္နရိမန္တထောစနေ၊ ကိန္နရိမ
ကဲ့သို့ညှင်းညှင်းကြည့်သောမျက်စိရှိသောနှစ်မ၊ ဟိ၊ ထိုစကားမှန်၏၊ တယာ
တဝ၊ သင်၏၊ နုယနာ၊ မျက်စုံထက်၊ ဝိယတ္တရော၊ သာလွန်၍ချစ်အပ်သော
သူသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အာဝုသော၊ ဒါယကာရွှေပန်းထိပ်
သည်သား၊ ယောဝတ္ထံ၊ အကြင်သင်သည်၊ ဗုဒ္ဓသုတံ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏ရင်၌
ဖြစ်သောဆွီးတော်ရဟန်းမိန်းမကို၊ ပတ္တယသိ၊ တောင့်တထိ၏၊ သောဝတ္ထံ၊ ထို
သင်သည်၊ အပထေန၊ ဆူးငြောင့်ဘေးရန်ရှိသောမှားသောခရီးဖြင့်၊ ပယာတံ
သွားခြင်းငှါ၊ ဣတ္ထ သိ၊ အလိုရှိသည်မည်၏၊ စန္ဒ၊ ထဝန်းမိမာန်ကို၊ ကိဠနကံ၊
ကစားဖွယ်ရာဟူ၍၊ ဝေဝသသိ၊ ရှာသည်မည်၏၊ မေရုံ၊ ယူစနာရှစ်သောင်း
ထေးထောင်မြင့်သောမြင့်မိုရ်တောင်မင်းကို၊ လင်္ဂေတံ၊ ခုံကျော်အံ့သောငှါ၊
ဣတ္ထ သိ၊ အလိုရှိသည်မည်၏၊ အာဝုသော၊ အမောင်ရွှေပန်းထိပ်သည်
သား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အာရုံ၌၊ ဣဒါနိ၊ ယခု၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ရာဂေါ၊ တပ်
ခြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံအာရမ္မဏံ၊ ထိုအာရုံသည်၊ သဒေဝကော၊
နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကော၊ လောက၌၊ နုတ္ထိဟိ၊ နုတ္ထိဝေ၊ မရှိသည်သာတည်း
နံရာဂံ၊ ထိုတပ်ခြင်းကို၊ ကိရိသောပိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိ၏ဟူ၍လည်း၊ န
ဇာနာမိ၊ ငါမထီးသမုလကော၊ မသင့်မတင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း
တည်းဟူသောအမြစ်အရင်းနှင့်တကွသော တပ်ခြင်းကို၊ မဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်
ဖြင့်၊ ဟာတော၊ ငါသတ်အပ်ပြီ၊ ဣဟံဇ္ဇာရုရာ၊ မီးကျိုးတွင်း၌၊ ဥဇ္ဈိတော
ဣဝ၊ ချအပ်သောလောင်စာကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂတော၊ အဆိတ်၏အ
စေးကိုမျှမကြွင်းစေသောအားဖြင့်၊ ကတော၊ ဖျက်ဆီးခြင်းကိုပြုအပ်သော၊
ဝိသပတ္တောဣဝ၊ အဆိပ်အိုးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နံရာဂံ၊ ထိုတပ်ခြင်းကို၊
ကိရိသောပိ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိ၏ဟူ၍လည်း၊ နပဿာမိ၊ ငါမမြင်၊ သမု
လကော၊ မသင့်မတင့်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းတည်းဟူသောအမြစ်အ
ရင်းနှင့်တကွဖြစ်ခြင်းကို၊ မဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ ဟာတော၊ ငါသတ်အပ်ပြီ၊
ယဿာဣတ္ထိယာ၊ အကြင်မိန်းမအား၊ ဣဒံဓန္ဒပဉ္စကံ၊ ဤဓန္ဒာငါးပါးအပေါင်း
ကို၊ အပစ္စဝေက္ခိတံ၊ မဆင်ခြင်အပ်သေးသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သတ္တဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ယဿာဣတ္ထိယာ၊ အကြင်မိန်းမအား၊ အနုနုသေ
သိတော၊ မဆုံးမအပ်သေးသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တာဒိသိကံ၊ ထိုအိုသ
ဘောရှိသောလောကုတ္တရာ တရားကိုမျက်မှောက် မပြုရသေးသောမိန်းမ

☰

ကို၊ တို့၊ သင်သည်၊ ပထောဘယ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်ဖြားယောင်းလော၊ သေခ
 တို့၊ ထိုသင်သည်၊ ဇာနန္ဒ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကိုမတောတ်မပြန်သိသော၊ ဣ
 မိ၊ ဤသုဘာမည်သော၊ ခဟန်းမိန်းမကို၊ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ ဝိဟညသိ၊ ပင်ပန်းတိ
 ဇီ၊ အာဂုသော၊ အမောင်ရွှေပန်းထိပ်သည်သား၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ အတ္တ၊ ဥ
 ဝန့်ထေ၊ ဆဲရေးခြင်းရှိခိုးခြင်း၌ ယည်းကောင်း၊ သုခဒုက္ခဝ၊ ချမ်းသာခြင်း
 ဆင်းရဲခြင်း၌လည်းကောင်း၊ သတိ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းနှင့်ထွဋ်သောသတိသည်
 ဟိယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ ဥပဗ္ဗိတာ၊ အခါခပ်သိမ်းထင်၏၊ သင်တံ၊ တေထု
 မ္မကသင်္ခါရကို၊ အသုဘန္တိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မစင်တို့ဖြင့်ယိုစီး
 သောကြောင့်မတင့်တယ်ယူ၍၊ ဇာနိယ၊ သိ၍၊ သဗ္ဗဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသောဘ
 ဝသုံးပါးလုံး၌ပင်လျှင်၊ မနော၊ ငါ၏စိတ်သည်၊ နုလိမ္မတိ၊ တဏှာတည်းဟူ
 သောစိတ်ကျိခြင်းစသည်ဖြင့်မထိမ်းကျ၊ သာအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ သုဂ
 တသာ၊ ကောင်းသောထာခြင်းရှိထော်မှုသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝိကာ၊
 တပည့်မတည်း၊ မဂ္ဂုဋ္ဌကိကယာနုယာယိနိ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောမင်
 တည်းဟူသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ယာဉ်ဖြင့်နိဗ္ဗာန်ပြည်သို့သွားလေ့ရှိ၏၊
 ဥဒ္ဓတသလ္လျာ၊ နှုတ်အပ်ပြီးသော ရာဂစသော ကိလေသာတည်းဟူသော
 ငြောင့်ရှိ၏၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါကင်း၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုညာဝါရထော၊
 ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့သွား၍၊ ရမာမိ၊ တယောက် ထည်းတည်းမွေ့ထျော်
 ၏၊ အာဂုသော၊ ဒါယကာရွှေပန်းထိပ်သည်သား၊ သုဗိတ္တိတာ၊ လက်ခြေ
 မျက်နှာစသောအခြင်းအရာဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာစီရင်ပန်းဆင်း၍ လုပ်ကျွေး
 အပ်ကုန်သောကောင်းမွန် တင့်တယ်စွာသော အဆင်းသဏ္ဍာန်ရှိထသော၊
 တန္တု၊ ဟိစ၊ ကြီးသွယ်တို့ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ခိလကေဟိစ၊ လက်ခြေကေထွာ
 ကုန်းနားရွက်စသည်တို့ကိုသွယ်ခြင်းငှါတတ်အပ်သော သင်သားထုံထံတို့
 ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဝိနိဗန္ဓာ၊ လက်ဆစ်ခြေဆစ်ဥက္ခောင်း ထည်နားအစရှိ
 သည်တို့ကို အသွယ်သွယ်ဖွဲ့အပ်သော၊ နဝါ၊ လုပ်သစ်စက်စက်ဖြစ်သော၊
 ဒါရုကပိလ္လကာ၊ သင်သားထုံတံ စသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာ စီရင်အပ်
 သောစက်ယန္တရားရုပ်ကို၊ ဝိဝိဓပနုတ္တိတာပိယ၊ ယန္တရားစက်ကြီးစသည်
 တို့ဖြင့်ဆွဲငင်၍သတင်အစီးအရင်ဖြင့် ထားအပ်ကစေအပ်သကဲ့သို့၊ မယာ၊
 ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏အဖြစ်ကိုပညာမျက်စိဖြင့်မြင်အပ်ပြီ၊ အာဂုသော
 ဒါယကာရွှေပန်းထိပ်သည်သား၊ ထမိတန္တုဝိလကေ၊ ထိုသင်သားယန္တရားရုပ်
 အိုဖွဲ့သော ကြီးလက်ဆစ်ခြေဆစ် ခါးဆစ်ထည်ဆစ်ဥက္ခောင်းနားစသည်
 တို့ကိုဖွဲ့သောကြီးနှင့်တကွသောလှုံတံကို၊ ဥဒ္ဓတေ၊ ဖွဲ့မြဲထားတိုင်းသောအ

ရာမှနှုတ်ပစ်အပ်သော်လည်းကောင်း၊ ဝိယာဇ္ဇေဝိဿဇ္ဇေန၊ ထိုထိုသို့သော အနုတ်ပစ်ချ်သဖြင့်၊ ပရိကြိတော၊ ဖရိုဖရဲကြိအပ်သော်လည်းကောင်း၊ ခဏ္ဍ သော၊ ထိုသစ်ယန္တရားရုပ်အစိတ်၌အထုံးအထုံးအပိုင်းအပိုင်းရှိသောအား ဖြင့်၊ ကထော၊ ပြုအပ်သော်လည်းကောင်း၊ ဝေါတ္ထကရူပန္တိ၊ ဤကြိုးကားယန္တ ရားရုပ်၌ထုံတံကားယန္တရားရုပ်ဟူ၍၊ နဝိဇ္ဇေယျ၊ မှတ်ခြင်းကိုမရရာ၊ ဧဝံသ န္ဇေ၊ ဤသို့မကောင်းသည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုသစ်သားစက်ယန္တရားရုပ်ဟုမ ကောင်းသောအစိတ်အစိတ်သော ကြိုးထွံတံတို့တွင်၊ ဂမိမ္မိ၊ အဘယ်သော အစိတ်အစိတ်၌၊ မနံ၊ ဥာဏ်နှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို၊ နိဝေသယေ၊ သစ်စက်ယန္တ ရားရုပ်ဟူ၍ နှလုံးသွင်းရာအနည်း။ အာရသော၊ ဒါယကာရွှေပန်းထိပ် သည် သား၊ တထုပံ၊ ထိုအစိတ်စိတ်အဖြာဖြာရှိပြီးသော သစ်သားယန္တရား ရုပ်နှင့်တူစွာ၊ ဒေဟကာနိ၊ လက်ခြေမျက်နှာစသော ကိုယ်အင်္ဂါတို့သည်၊ ဝံမမ၊ ငါ့အား၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုကိုယ်အင်္ဂါတို့သည်၊ တေ ပဟိဓမ္မေဟိ၊ ထိုပထဝီခတ်အစရှိသော ပရမတ္ထတရားတို့နှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ နဝတ္ထန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဒေဟော၊ အတ္တဘောသည်၊ အဝယဝေဟိ၊ လက်ခြေ မျက်နှာအစရှိသောကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အစိတ်တို့နှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ နပဝတ္ထ တိဝိယ၊ အဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဓမ္မေဟိ၊ အစိတ်အစိတ်သောတရား တို့နှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ နပဝတ္ထန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တတ္ထ၊ ထိုပထဝီခတ်စသော တရားအစိတ်တို့တွင်၊ ဂမိမ္မိ၊ အဘယ်မည်သောတရားအစိတ်၌၊ မနံ၊ ဥာဏ် နှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို၊ နိဝေသယေ၊ ကိုယ်ထက်ခြေမိန်းမယောကျ်ားဟူ၍ နှ လုံးသွင်းရာအနည်း။ အာရသော၊ ဒါယကာရွှေပန်းထိပ်သည်သား၊ ဘိတ္တိယာ၊ တိုက်နံ့၌၊ ဟရိတာလေန၊ ဆေးခါး၊ ဟင်းသစ်တားသင်ထွေ စ သည်ဖြင့်၊ မက္ခိထံ၊ လိမ်းကျံပွတ်နယ်၍၊ ကတံ၊ လိမ္မာစွာသောပန်းချီသွား သည်ပြုအပ်သော၊ ဝိတ္တိကံ၊ မိန်းမရုပ်ကို၊ အဗ္ဘာ၊ မြင်ရာ၏၊ ထတ္ထ၊ ထိုမိန်းမရုပ် ၌၊ မာနုဘိကာ၊ လူမိန်းမပင်ဖြစ်သထောဟူသော၊ ယာသညာ၊ အကြင်အမှတ် သည်၊ ဝိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သာသညာ၊ ထိုအမှတ်သည်၊ နိရတ္ထကာ၊ လူ၏အဖြစ် ဟုဆိုအပ်သောကိုယ်၏ မမြီသောကြောင့် အချည်းနှီးအကျိုးမရှိသည်သာ လျှင်တည်း၊ တမ္မိ၊ ထိုပန်းချီမိန်းမရုပ်၌၊ တေ၊ သင်ထုထင်၏၊ ယံဒဿနံ၊ အ ကြင်လူမိန်းမဟူ၍ဖြစ်သည်၊ ဝိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံဒဿနံ၊ ထိုမိန်းမရုပ်ကို လူမိန်းမဟုတ်၍ဖြစ်သည်၊ ဝိပရိထဒဿနံ၊ ဘေးကပ်ပြန်ချွတ်ယွင်းရှား သောအားဖြင့်ဖြစ်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ

ထိုအတူ၊ ဓမ္မပုဗ္ဗမတ္တေ၊ ခန္ဓာငါးပါးပရမတ္ထဟုခေါ်အပ်အရင်း၊ ဣတ္ထိပုရိသာ
 ဒိဂဟဏန္တိ၊ မိန်းမယောကျ်ားဟုမှတ်ယူ၍ ထိခြင်းသည်သည်၊ ဝိပဓိယဂဟ
 တံ၊ ဘေးကပ်ပြန်ချွတ်ယွင်းမှားသောယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာ
 ဝုသော၊ လူလင်ယောကျ်ားရွှေပန်းထိပ်သည်သား၊ မာယာကာရေန၊ မျက်
 ထည်သည်သည်၊ အဝုဒတာ၊ သူ့ဘာသာတို့၏ရှေ့မှ၊ ဥပဋ္ဌပိတံ၊ အနီး၌ထား
 အပ်သော၊ မာယံ၊ မျက်ထည်ပြုခြင်းအမှုကို၊ ကတံဝိယစ၊ ပြုအပ်သကဲ့သို့
 ထည်းကောင်း၊ သုပိနန္တေ၊ အိပ်မက်၌၊ သုဝဏ္ဏပါဒဝံ၊ ရွှေပင်ပေါက်သည်ကို၊
 ပဿန္တိ၊ မြင်မက်သကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ ဧဝံထထာ၊ ထိုအတူ၊ အန္တရိတ္တ
 ကံ၊ အလွန်ရိုက်စွာသော သူအား အချည်းနှီး သက်သက်အနှစ်မှကင်းသော
 အတ္တဘောသည်၊ ဥပဋ္ဌာယိ၊ ငါ၏ကိုယ်ငါ၏ဥဋ္ဌာစသောမှားသောနှလုံးသွင်း
 ခြင်းရှိသောအားဖြင့်အနှစ်ရှိသကဲ့သို့ထင်ဘိ၏။ ဇနမဇ္ဈေ၊ သဘင်ပွဲသားလူ
 များအလယ်၌၊ ရူပရူပကံဇ္ဈာ၊ မျက်ထည်သည်သည်ငွေရုပ်ရွှေရုပ်စသည်
 ကိုထင်စေ၍ပြုအပ်သောအရပ်ကဲ့သို့၊ အသာယေန္တိ၊ ဤမိန်းမယောကျ်ား
 ဟုယူခြင်းမှတ်ခြင်းသည် အနှစ်မရှိအချည်းနှီး သက်သက်သာ ဖြစ်ဘိ၏
 တကား။ ✓ အာဝုသော၊ လူလင် ယောကျ်ား ရွှေပန်းထိပ်သည်သား၊
 ကောဓုရောဟိထာ၊ မျက်တောင်ထောင့်တို့၌ တည်ကုန်သောမျက်လုံးစွန်း
 တို့သည်၊ ဝဇ္ဇနိဇ္ဈာ၊ ချိပ်လုံးနှင့်တူကုန်၏။ မဇ္ဈေ၊ မျက်ကွင်းရိုး၏အလယ်၌၊
 ဝိတော၊ ထည်စေ့ကုန်လျက်၊ ပုဗ္ဗုဋ္ဌကာ၊ ရေမြုပ်ပိုင်ကဲ့သို့၊ သအာသုကာ၊
 မျက်စည်တို့ဖြင့်ထိမ်းကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤမျက်လုံးမျက်လုံးစွန်းနှစ်ဘက်တို့
 ၌၊ ဝိဇ္ဇိကော၊ ဝိဇ္ဇိကာစ၊ မျက်ချေးသည်ထည်း၊ ဇာယတိ၊ အဆိပ်အနံ့ကိုလျှင်
 စေထောက်ဖြစ်၏။ ဝိဝိဓာ၊ အပြုအညီစသောမျက်နက်ဝန်း အနိအရွှေစသော
 ခုနစ်ထပ်သောမျက်ထွာတို့၏အစွမ်းဖြင့်မှားသောအပြားရှိကုန်သော၊ စက္ခု
 ဝိဓာ၊ စက္ခုပဿာဒအပြားတို့ကို၊ ဝိဇ္ဇိတာဇ္ဈာ၊ များစွာ ကထာဝင်တို့ကိုယူ
 ခြင်းသဘော ရှိသောကြောင့် တပေါင်းတည်းကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘော
 န္တောပရိသာ၊ အိုပရိသာတို့၊ စာဓုဒဿနာ၊ ရှုစာဘွယ်သော တင့်ထယ်ခြင်း
 ရှိထသော၊ အသင်္ဂမာနသော၊ ထရုံထရုံသောအာရုံ၌ မပြုတွယ်သောစိတ်ရှိ
 ထသော၊ သုဘာ၊ သုဘာထေရီမသည်၊ စက္ခု၊ မိမိမျက်လုံးကို၊ ဥပ္ပာဒိယ၊
 မျက်ကွင်းမှငင်ထုတ်၍၊ အာဝုသော၊ ခါယကာရွှေပန်းထိပ်သည်သား၊ တေ
 ထယာ၊ ထင်သည်၊ စက္ခု၊ ဤငါ့ မျက်လုံးကို၊ ကာမိတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။
 တံ၊ ထိုငါ့မျက်လုံးကို၊ ဟန္တုယုထော၊ ဝဟေတွာ၊ ယူပြီး၍၊ ဣတ္ထိတဋ္ဌာနံ၊

အလိုရှိရာအရပ်သို့၊ ဟာရံအထူးသောင်လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿနရဿ၊
ထိုမိန်းမကြီးသောယောကျ်ားအား၊ တာဝဒေ၊ ထိုခဏ၌၊ အဒါသိ၊ ပေးစေ
၏၊ သာ၊ ထိုသုဘာထေရီမသည်၊ နဝပဇ္ဇိတ္ထ၊ ထုတ်၍ပေးအပ်သော မျက်စိ၌
ကပ်ပြခြင်းသို့မရောက်၊ တဿစ၊ ထိုမိန်းမကြီးသော ယောကျ်ားအား
ထည်း၊ တာဝဒေ၊ ထိုခဏ၌၊ တတ္ထ၊ ထိုထုတ်၍ပေးအပ်သော မျက်စိ၌၊
ရာဂေါ၊ တပ်စွမ်းငဲ့ကွက်ခြင်းသည်၊ ဝိဂမာသိ၊ ကင်းလေ၏၊ သော၊ ထိုမိန်းမ
ကြီးသောယောကျ်ားသည်၊ နံ၊ ထိုသုဘာထေရီမကို၊ ခမာပယိ၊ ကန်တော့
ထည်းကန်ထော့၏၊ ကထံ၊ အတတ်သို့ကန်တော့သနည်း၊ ဗြဟ္မစာရိနိ၊ မြတ်
သောအကျင့်ရှိသောသခင်မ၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ သောတ္ထိ၊ အနာကင်းသ
ဖြင့်ချမ်းသာခြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ပါစေသထည်း၊ ပုနော၊ ဤမှနေောင်တဖန်
ဒေသကံ၊ ဤသို့မကောင်းသော ခုစရှိက်အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းသည်၊ နဘာဝိ
သတိ၊ မဖြစ်ထုတ္တံ၊ အဘိ၊ ငါသည်၊ ဒေသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောခပ်
သိမ်းသောအာရုံ၌ ထပ်ခြင်းကင်းပြီးသော၊ ဇနံ၊ အရှင်မသုဘာကျိ၊ အာဟာ
နိယ၊ ဖြစ်မှားမိ၍၊ ပဇ္ဇလိတံ၊ ထိန်ထိန် လောင်သော၊ အဂ္ဂိ၊ မီးပုံကြီးကို၊
ထိဝိယ၊ ဖက်၍၊ ဝိဟရိသံ၊ ဣဝ၊ နေသကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ အာဝိဝိသံ၊
အဆိပ်ထန်သောမြွေပွေးမြွေဟောက်ကို၊ ဂဏ္ဍိယ၊ ဖမ်းကိုင်၍၊ ဝိဟရာမိဝိ
ယ၊ နေမှားမိသကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ အပရတ္တံ၊ ဖြစ်မှားမိ၏၊ တုယံ၊ အရှင်မ
အား၊ အပိနု၊ စင်စစ်၊ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်စေသထည်း၊
နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ အပရာမံ၊ အပြစ်ကို၊ ခမေဟိ၊ သည်းခံတော်မူပါလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ နံ၊ ထိုသုဘာထေရီမကို၊ ခမာပယိ၊ ကန်တော့၏၊ သာသိက္ခ၊
နိဝ၊ ထိုသုဘာမည်သောရဟန်းမိန်းမသည်ထည်း၊ တထော၊ ထိုကာမကြီး
သောယောကျ်ားထက်မှ၊ ရတ္တာ၊ လွတ်ပြီးသော်၊ ဗုဒ္ဓဝရဿ၊ မြတ်စွာထုရား
၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ အဂမိ၊ သွားထေ၏၊ ဝရပုညထက္ခဏံ၊ မြတ်သော
ပါရမီထော်တို့ကြောင့် ပြည့်စုံသော လက္ခဏာ တော်ကြီး သုံးဆယ့်နှစ်ပါး
လက္ခဏာတော်ငယ်ရှစ်ဆယ်ကို၊ ပသိယ၊ များမြင်ရ၍၊ ပုရဏကံယထာ၊
ရှေးမျက်စိအမြင်ကဲ့သို့၊ စက္ခု၊ မျက်စိသည်၊ အာသိ၊ အသစ်တဖန်ဖြစ်ပြန်၍
ပြုကထေ၊ ရှိ၏၊ ဣတ္ထံ၊ ဤသို့၊ ဇိဝကမ္ပဝနိကာ၊ ဇိဝကသရက်ဥယျာဉ်
တော၌နေသော၊ သုဘာ၊ သုဘာထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသုံး
ဆယ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ တိသနိပါတော၊ တိသနိ
ပါတ်သည်၊ သမတ္ထော၊ ပြီးပြီ၊ ။

၁၅-ဝတ္ထုတော်သနိပါတ်၊

(၇၂) ပထဝီသာ၊ အလုံးစုံသောဓမ္မဒီပါမြေအပြင်၏၊ မဇ္ဈေ၊ တန်းဆာ
သဗ္ဗယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပါဝုလိပုတ္တမ္ဘိ၊ ပါဝုလိပုတ်မည်သော၊ ကုသုမနာမေ၊
ကုသုမသဒ္ဓါဖြင့်ယူတတ်သော အမည်ရှိသော၊ နဂရမ္ဘိ၊ မြို့၌၊ သက္ခကုထကု
လိနာယော၊ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သောမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာထော်
တည်းဟူသော အမျိုး၌အမျိုးကောင်း ထိုးဖြစ်ကုန်သော၊ ဂုဏဝတိယော၊
ဘိဝေသေ၊ ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ နေဘိက္ခုနိယော၊ နှစ်ယောက်
သော ရဟန်းမိန်းမ တို့သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်
ယောက်သော ရဟန်းမိန်းမ တို့တွင်၊ ဧကာ၊ တယောက်သော ရဟန်း
မိန်းမသည်၊ ဣထိဒါဝိ၊ ဣထိဒါဝိမည်၏၊ ဒုတိယာ၊ နှစ်ယောက်မြောက်
သော ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဗောဓိထေရီ၊ ဗောဓိမည်သော ထေရီမတည်း၊
တာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဘိဝေသဝဗ္ဗန္ဓာစ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိဘိ
လနှင့်လည်းပြည့်စုံကုန်၏၊ ဝျာနုတ္တယနကတယော၊ လောကီလောကုတ္တရာ
ဝျာန်ကို ဝင်စားခြင်း၌မွေ့လျော်ကုန်၏၊ ဗဟုသုတယော၊ ပရိယတ်အ
ကြားအမြင်တည်းဟူသောများသောအကြားအမြင်လည်းရှိကုန်၏၊ ဂုတကီ
လေသာယော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ ခါအပ်ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသောကီ
ထေသာရှိကုန်သော ရဟန္တာမိန်းမတို့ချည်းတည်း၊ ၊ တာ၊ ထိုရဟန်းမိန်း
မနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရိတွာ၊ ပါဝုလိပုတ်မြို့သို့
သွားကုန်၍၊ တတ္ထတ္ထံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို၊ ကရိယ၊ ပြီးစေ၍၊ ဇောတပတ္တာ
ယော၊ သပိတ်ကိုဆေးကုန်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ရဟိတမ္ဘိ၊ လူကင်းသည်ဖြစ်၍၊
ဆိတ်ငြိမ်ရာဂင်္ဂါမြစ်ထဲရ၌၊ သုခနိသိန္ဓာ၊ ရဟန်းချမ်းသာ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း
ချမ်းသာစွာနေကုန်လျက်၊ ဣမာဂိရာ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော ဘိက္ခုနီဆိုအပ်
သောဂါထာတို့ကို၊ အတ္တုဒိဓေသံ၊ အမေးအဖြေ၏အစွမ်းဖြင့်ဆိုကုန်၏၊ ၊
အယေဣဣထိဒါဝိ၊ အရှင်မဣထိဒါဝိ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပါသာဒိကာ၊ အဆင်း၏
ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် မြင်သောသူတို့၏ ကြည်ညိုခြင်းကိုဆောင်သည်၊ အထိ၊
ဖြစ်၏၊ တေ၊ သင်အား၊ ဝယောဝိ၊ အယွယ်သည်လည်း၊ အပရိဟိနော၊
ပဋ္ဌမအရွယ်၌ထည်သည်ဖြစ်၍မယုတ်ပါသေး၊ ကိ၊ အဘယ်သို့သော၊ ဝတိ
ကံ၊ အိပ်ရာထောင်ခြင်း၌ အပြစ်ကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ နေက္ခဝံ၊
ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အနုယုတ္တာ၊ ဟောပြောသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ အနုယုတ္တမာနာ၊ ဗောဓိမည်သော ထေရီမသည်မေးအပ်သော၊ ရဟိ
တေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌၊ ဓမ္မဒေသနာကုသယော၊ ထရားဟောခြင်း၌ထိမ္မာ

သော၊ ဣသိဒါဝါ၊ ဣသိဒါဝါအမည်ရှိသော၊ သာ၊ ထိုရဟန်း၊ မိန်းမသဏ္ဍိ၊
 ဗောဓိ၊ အရှင်ဗောဓိထေရီမ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယထာ၊ အကြင် သို့သော
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ ထံ၊ ထိုအခြင်း
 အရာကို၊ သုတာ၊ သင်နားထောင်ထော၊ ဣတိ၊ ဣဒံ၊ စနံ၊ ဤသို့သောစကား
 ကို၊ အပြီ၊ ဆိုလေ၏၊ ဗောဓိ၊ ဗောဓိ မည်သောထေရီမ၊ မတ္တံ၊ ငါ
 ၏၊ ဝိတာ၊ အဘသည်၊ ဥဇ္ဇေနိယာ၊ ဥဇ္ဇေနိ အမည်ရှိသော၊ ဝုရဝရေ၊ အ
 ဝန္တိတိုင်း၌ဖြစ်သောမြတ်သော၊ ဝိသုသံ၊ သုသံ၊ သုတော၊ သိလကိကောင်း
 စွာ စောင့်သုံးသော၊ သေဗ္ဗိ၊ သူဌေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 တဿ၊ ထိုသူဌေး၏၊ ဝိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော၊ မနာပါ၊ သိလ အကျင့်
 ကျေးဇူးဖြင့် နှလုံးကိုပွားစေတတ်သော၊ ဒုယိတာ၊ သနားအပ်သည်
 လည်းဖြစ်သော၊ ဧကောမိတာ၊ တယောက် တည်းသော သို့သည်၊ အမှီ၊
 ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုနောင်အပစ္စယ်သို့ ရောက်သောအခါ၌၊ သာကေတ
 တော၊ သာကေတမြို့၌၊ မေ၊ ငါအား၊ ဝရကော၊ ထိမ်းမြားလိုသော၊ ဥတ္တ
 မကုလိနော၊ မြတ်သော အမျိုး၌ ဖြစ်သော၊ ပဟုတရတနော၊ များသော
 ဥစ္စာ ရတနာရှိသော၊ သေဗ္ဗိ၊ သူဌေးသည်၊ အာဂစ္ဆိ၊ လာ၏၊ တဿ၊ သာ
 ကေတပြည်သားထိုသူဌေးအား၊ သုတ္တံ၊ ချွေးမကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ တာ၊ တော၊
 ငါ၏ တစ်သူဌေးသည်၊ ဝံ၊ ငါကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သထာ
 ယာ၊ ထောက္ကမ မိန်းမသူထို လည်းကောင်း၊ သထာ ရသစ၊ ဖောမ
 ဖောကျားသူထို လည်းကောင်း၊ သာယံ၊ ဝါတံ၊ ညွှန်နက်၊ ဥပဂမ္မ၊ ကပ်၍၊
 သိရသာ၊ ဦးဖြင့်၊ ပတာဝံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ကရောမိ၊ ပြု၏၊ တေသံ၊ ထိုယောက္ခ
 မယောကျား သူမိန်းမသူတို့၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုး၏၊ ယထာ၊
 အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အနုသိဋ္ဌာ၊ ယောက္ကမ တို့သည် ဆုံးမ
 အပ်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုဆုံးမတိုင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကရေမိ
 လိုက်နာ၏၊ မတ္တံ၊ ငါ၏၊ သာမိကဿ၊ လင်၏၊ ယာဘဂိနိ၊ အကြင်နှမသည်
 လည်းကောင်း၊ ဘာထုနော၊ ငါထင်ညီအစ်ကိုဟန်၏၊ ယောပရိ ဇာနော၊
 အကြင် အခြေအရံဖြစ်သော သူသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ တာ
 ဗိသံ၊ ထိုသို့သောသူကို၊ ဧကဝါရကတ္ထိ၊ တယောက်ယောက်ကို မှုလည်း၊
 ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဥဗ္ဗဂ္ဂါ၊ ထိတ်လန့်တုန်ထုပ်သူဖြစ်၍၊ အာသနံ၊ ထိုက်ထောက်
 သောနေရာကို၊ ဒေမိ၊ ပေးခဲ့၏၊ အန္ဓေန၊ ထမင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပါ
 နေနစ၊ အပျော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခဇ္ဇေန၊ ခဲဘွတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥပ
 ဋ္ဌာမိ၊ သုတ်ကျွေး၏၊ တတ္ထ၊ ထိုထမင်း ကျွေးရာအရပ်၌၊ သန္နိဟိတံ၊ စီရင်

အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ယဉ္ဇအကြင် ထင်ရှားသော ဝတ္ထုသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုစီရင်၍ ထားသောဝတ္ထုကို၊ သာဒေမိ၊ သိုမှီးသင့်သောဝတ္ထုကို
 သိုမှီး၏၊ ဥပနိယာမိစ၊ သိုမှီးသော ဝတ္ထုမှအလိုရှိသော ဝတ္ထုကိုဆောင်
 ၏၊ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုသည်၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊ ပတိရူပံ၊ ထောက်ပတ်၏
 တံ၊ ထိုဝတ္ထုကို၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ဒေမိစ၊ ပေးသည်ပေး၏၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ကာထေန၊ လုပ်ကျွေးသင့်သောကာလကို မလွန်စေသဖြင့်၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊
 အိမ်ထောင်မှု ကိစ္စကိုပြီးစေ၍၊ စာရံ၊ အိမ်ရှင်မဖြစ်သော ယောက္ခမကို၊
 သရပဂမိ၊ အရိအသေပန်ကြား၏၊ တတော၊ ထိုပန်ကြားပြီးသည်မှ၊ ဥဗ္ဗာ
 ရသောဘဟတ္ထပါဒါ၊ တံခါးခုံရပ်ထောက်ထက်ခြေတို့ကိုဆောင်ပြီးသော်၊
 ပဉ္စမိ ကာ၊ ထက်အုတ်ချိုထောက်၊ သာမိကံ၊ လင်အထံသို့၊ ဥပေဟိ၊ ဆည်းကပ်
 ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကောန္တံ၊ မုတ်ဆိတ်ပြီးရာ ခေါင်းပြီးရာပြီးကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပသာဒံ၊ ကတ္ထုကမည်သော အမှုနှစ်သောမျက်နှာချေရာလွင်မှုနှိုကို
 လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗုနိဗ္ဗ၊ မျက်စည်းကြည်ကိုလည်းကောင်း၊ အာဒါသကပ္ပ၊
 ကြေးမုံကိုလည်းကောင်း၊ ဂဏ္ဍိတွာ၊ ကိုင်ယူ၍၊ ပရိကမ္မကာရိကာပရိယ၊ အ
 လုပ်အကျွေးကျွန်မကဲ့သို့၊ သယမေဝ၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ ပတိံ၊ ထင်ကို၊
 ဝိထုသေမိ၊ တန်းဆာဆင်၏၊ သယမေဝ၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ ဩဒနံ၊ ထ ☰
 မင်းကို၊ သာယာမိ၊ ချက်၏၊ သယမေဝ၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ တာဇနံ၊ စား
 ခွက်ထင်တန်းကို၊ ခေဝိံ၊ ဆေး၏၊ မာထာ၊ အမိသည်၊ ဧကဝုတ္တကံ၊ တယေဝံ
 ထည်းသောသားကို၊ ပရိစရတိဇ္ဇဝံ၊ လုပ်ကျွေးသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအထူး
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘတ္တာရံ၊ ထင်ကို၊ ပရိစရာမိ၊ ရှိသေစွာလုပ်ကျွေးခဲ့၏၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘတ္တိကတံ၊ ပြုအပ်သောထင်ခွဲစားခြင်းရှိထသော၊ အနုတ္တရံ၊
 ထင်သို့လိုက်၍ကျင့်တတ်ထသော၊ ကာရိကံ၊ ထိုသို့သော ပြုတွယ်ကိစ္စကို
 ပြုတတ်ထသော၊ နိဟတမာနံ၊ မာန်ကိုလည်း နှိပ်ချထသော၊ ဥဋ္ဌာယိကံ၊ ထ
 ကြလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံ ထသော၊ အနုထာဝံ၊ မျှင်းရိခြင်းလည်းမရှိထသော၊ သီလ
 ပတိံ၊ သီလအကျင့်နှင့် ပြည့်စုံ ထသော၊ တံမံ၊ ထိုငါ့ကို၊ ဘတ္တာ၊ ငါ့ထင်
 သည်၊ နုဿတေ၊ အမျက်ထွက်၏၊ သော၊ ထိုငါ့ထင်သည်၊ မာထရဗ္ဗ၊
 အမိကိုလည်းကောင်း၊ ပိတရဗ္ဗ၊ အဘကိုလည်းကောင်း၊ ဘဏတိ၊ ဆိုလေ
 ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်မိခင်ဘခင်တို့ကို၊ အာဂုစ္ဆ၊ ပန်၍၊ ဂမိဿာမိ၊
 'ဟရံတရသောအရပ်သို့သွားတော့အံ့၊ ဣသိဒါသိယာ၊ ဣသိဒါသိနှင့်၊ ဧကော
 ဝါရေ၊ တအိမ်ထည်း၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဟဝတ္ထု၊ တထွနေခြင်းကို၊ နုဿ
 ဟဝတ္ထံ၊ အတူမနေတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ ပုတ္တံ၊ ချစ်သား

ဝေံ၊ ဤသို့၊ မာအဝစ၊ မဆိုလင့်၊ ဣသိဒါသိ၊ ဣသိဒါသိသည်၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာ
 ရှိ၏၊ ပရိဗျတ္တာ၊ လိမ္မာ၏၊ ဥဋ္ဌာယိကာ၊ ထကြွလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ အနုလသော၊
 ယှဉ်းလည်း မယှဉ်း၊ ပုတ္တ၊ ချစ်သား၊ တုယှံ၊ သင်ချစ်သားသည်၊ ကိံ၊
 အဘယံကြောင့်၊ ဣသိဒါသိံ၊ ဣသိဒါသိကို၊ နရောစတေ၊ မနှစ်သက်လေ
 သနည်း၊ တောန္တော၊ အိုအိအိအဘတို့၊ ဣသိဒါသိ၊ ဣသိဒါသိသည်၊ မေ၊
 ငါ့အား၊ ကိဉ္ဇိ၊ တရိုးတစည်းမျှ၊ နုစဟိံသတိ၊ မညှဉ်းဆဲပေ၊ အဟံစ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်လည်း၊ ဣသိဒါသိံ၊ ဣသိဒါသိကို၊ နဟိံသာမိ၊ မညှဉ်းဆဲနဲ့၊ ဣသိဒါ
 သိယော၊ ဣသိဒါသိနှင့်၊ သဟ၊ တက္ခ၊ နဝတ္ထံ၊ မနေချင်တော့ပြီ၊ မေမယော၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣသိဒါသိံ၊ ဣသိဒါသိကို၊ ဒေသာဝ၊ ရန်းထွသည့်သာလျှင်
 တည်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဧထာယ၊ ထိုဣသိဒါသိဖြင့်၊ အလံ၊ အလိုမရှိတော့
 ပြီ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်မိခင်ထင်တို့ကို၊ အာပုစ္ဆံ၊ ပန်၍၊ ဂမိ
 သာမိ၊ သွားတော့အံ့၊ တဿ၊ ထိုငါ့ထင်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုဂ္ဂဟိတွာ၊
 ကြားရ၍၊ သဿုရာစ၊ ယောက္ခမတို့ သည်လည်း၊ မေ၊ ငါ့ကို၊ အပုစ္ဆံ၊ သု
 မေးကုန်၏၊ ဣသိဒါသိံ၊ ဣသိဒါသိ၊ အဿ၊ ထိုသင့်ထင်အား၊ တယော၊ သင်
 သည်၊ ကိံ၊ အဘယံသို့သော၊ အပရန္တံ၊ ပြစ်မှားခြင်းကို၊ ကတံ၊ ပြုမိလေသ
 နည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းကို၊ ဝိသဋ္ဌာ၊ လွတ်လွတ်၊ ဘဏ၊ သင်ပြော
 လော၊ တောန္တော၊ အိုယောက္ခမတို့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တဿ၊ ထို
 အကျွန်ုပ်ထင်အား၊ ကိဉ္ဇိ၊ တရိုးထစ်မျှ၊ နပိအပရန္တံ၊ မပြစ်မှားမိချေ၊ နပိဟိံ
 သေမိ၊ ညှဉ်းထည်းမညှဉ်းဆဲ၊ ဗုဗ္ဗစနံ၊ မကောင်းသောစကားကိုလည်း၊ နဘ
 ထာမိ၊ မဆိုရချေ၊ အယေ၊ ယောက္ခမတို့၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဘတ္တာ၊ အကျွန်ုပ်
 ထင်သည်၊ ယံယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိဒေသာတေ၊ အကြောင်းမရှိဘဲပင်
 မုန်းခဲ့၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာယ၊ မယော၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ကိံ၊ အဘယံ
 သို့၊ ကာဝံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်ပါတော့အံ့နည်း၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တေ၊ ဣသိဒါသိကဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုယောက္ခမတို့သည်၊ ဝိမ
 နာ၊ နှစ်လုံးမသာကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်၊ အဓိဘူတာ၊ နှိပ်
 စက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိမိတို့သားကို၊ အနုရက္ခထာ၊ ဖိတ်ကိုစောင့်ခြင်း
 ဖြင့်စောင့်ရှောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သိဗ္ဗပိနိယန္တိံ၊ အကြင်
 ကြက်သရေနှင့်ပြည့်စုံသောနတ်ကဲ့သို့သောချွေးမကောင်းကိုရခြင်းငှါ၊ ဇိနပ
 ရိဟိနာ၊ ယုတ်ကုန်သည်၊ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်ခဲ့၏တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုရ၊ ဆို၍၊
 ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိတုဗာရံ၊ မိဘအိမ်သို့၊ ပရိနယိံ၊ သုတပန်ပြန်ပြန်ကုန်၏၊ အံထာံ
 ထိုနောင်မှ၊ ဝာဇံတာ၊ ငါ့ဘခင်သည်၊ အနုဿ၊ ကြွပစ်ဝသော၊ ဒုတိယကုလိ

ကသာ၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော အမျိုးသားလင်၏၊ စာရမ္မိ၊ အိမ်၌၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊
 အဒါထိ၊ ပေးပြန်၏၊ နေန္တောစ၊ ပေးသော ငါ့ဘခင်သည် လည်းကောင်း၊
 ယေနသုကော်န၊ အကြင်လက်ဆောင်ဖြင့်၊ သေဗ္ဗိ၊ ရှေးဦးစွာသော သူဌေး
 သည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိန္ဒုဿ၊ ရ၏၊ တာတော၊ ထိုလက်ဆောင်အောက်၊ ဥပဗသုကော်
 န၊ ထက်ဝက်ပုတ်သော လက်ဆောင်ဖြင့်၊ အဒါထိ၊ ပေး၏၊ တဿာဝိ၊
 ထိုနှစ်ယောက်မြောက်သော လင်၏လည်း၊ စာရမ္မိ၊ အိမ်၌၊ မာသံ၊ တလမျှ၊
 အာဟံ၊ ငါသည်၊ အဝထိ၊ နေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သောဝိ၊ ထိုနှစ်ယောက်
 မြောက်သောလင်သည်လည်း၊ ဒါထိဝ၊ ကျွန်မကဲ့သို့၊ ဥပဗဟန္တိ၊ လုပ်ကျွေး
 စားပါသော၊ အရုထိကံ၊ အပြစ်မရှိသော၊ သီလသမ္ပန္နံ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော
 ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ပရိစ္ဆရာတိ၊ အိမ်မှထုတ်၏၊ အထပစ္စာ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဓမ္မကံ၊
 သနားခြင်း၏တည်ရာ၏ အဖြစ်ဖြင့် သူတပါးကို စိတ်ကို ဆုံးမတတ်သော၊
 ဒန္တံ၊ မိမိ၏ကိုယ်နှုတ်ကို ငြိမ်သက်သည်ကို၊ ကာတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိက္ခာယ၊ ဆွမ်း
 ခံအပ်သောငှါ၊ ဝိစရန္တံ၊ သူတပါးစိတ်ကို နှစ်သက်စေသဖြင့် သွားသောရ
 ဟန်းကို၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတာ၊ အဘသည်၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ ဘဏတိ၊ အ
 ဘတ်ဆိုဆိုသနည်း၊ ဘော၊ အိုရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ သောဟိ၊ နားထောင်
 လော၊ မေး၊ ငါ၏၊ ဇာမာတာ၊ သမက်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်လော၊ ပေါဋ္ဌိဉ္စ၊ သင်ဝတ်
 သောသင်္ကန်းနွမ်းသင်းပိုင်ကို လည်းကောင်း၊ စာမိကဉ္စ၊ ဆွမ်းခံသောသ
 ပိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ နိက္ခိပ၊ စွန့်ပစ်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊
 သောဝိ၊ ထိုလူထွက်ယောကျ်ားသည်လည်း၊ ပက္ခံ၊ ထခွဲခံ၊ မှ၊ ဝထိတွာ၊ ငါ
 နှင့်တကွနေပြီး၍၊ အထ၊ ထိုလခွဲလွန်သောအခါ၌၊ တာတံ၊ ငါအဘကို၊ ဘဏ
 တိ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ ဘဏတိ၊ အဘတ်ဆိုဆိုသနည်း၊ သေဗ္ဗိ၊ ရှင် သူဌေး၊ ပေါဋ္ဌိဉ္စ၊ ငါ
 ဝတ်သောသင်္ကန်းနွမ်းသင်းပိုင်ကိုလည်းကောင်း၊ စာမိကဉ္စ၊ ဆွမ်းခံသော
 သပိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပတ္တကဉ္စ၊ ရေသောက်ခွက်ကိုလည်းကောင်း၊ မေ
 ငါအား၊ ရောဟိ၊ ပေထော၊ ပုနပိ၊ တာဘန်လည်း၊ ဝိက္ခံ၊ ဝိက္ခာယ၊ ဆွမ်းခံအံ
 သောငှါ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စရိသာဝိ၊ သွားတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏတိ၊ ဆို
 ၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ နံ၊ ထိုလူထွက်ယောကျ်ားကို၊ ဝံ၊ ငါ၏၊ တာတော၊
 အဘသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပာ၊ အမိသည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗော၊ အထုံးစုံ
 သော၊ ဥာတိဂဏာ၊ ဥာတိဂဏော၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းသည် လည်းကောင်း၊
 ဝတ္တေ၊ ပေါင်းစည်းစုဝေးသည်ဖြစ်၍၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ ဣ၊ ဤပြည့်စုံကြွယ်
 ဝံသောအိမ်၌၊ တေ၊ သင်၏၊ ကံ၊ အဘတ်၊ ကြောင့်၊ နကိရတိ၊ မပျော်မွေ့သ
 နည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဘဏ၊ ပျော်မွေ့သောအကြောင်းကိုဆိုသော၊ နိပ္ပံ၊ လျှင်

စွာ၊ အယံ၊ ဤ၊ ဣ၊ သိ၊ ဓါ၊ သိ၊ သည်၊ တော၊ သင်၊ ဤ၊ သန္ဓံ၊ အလိုကို၊ ကရိ၊ ဟိ၊ တိ၊ ပြုလ
 ဣ၊ ဣ၊ တိ၊ ဤ၊ သို့၊ တဏှိ၊ တိ၊ သိ၊ ဤ၊ ဧဝံ၊ ဤ၊ သို့၊ ခေတ္တ၊ မျိုး၊ အပေါင်း၊ စုဝေး၍၊ ဆို
 သည်၊ ရှိ၊ သော်၊ ဘာ၊ ဏိ၊ တော၊ ဆို၊ အပ်၊ သော၊ ရဟန်း၊ လူထွက်၊ သည်၊ ဘာ၊ ဏိ၊ တိ၊ သိ၊
 ဤ၊ မေ၊ ငါ၊ အား၊ အတ္တ၊ မိ၊ မိ၊ နှင့်၊ စပ်၊ သော၊ သက္ကော၊ တော်၊ ထွန်၊ ခြင်း၊ သည်၊ ယဒိ
 ဟော၊ တိ၊ အကယ်၊ ဤ၊ ဖြစ်၊ ငြား၊ အံ၊ ဧဝံ၊ သတိ၊ ဤ၊ သို့၊ ဖြစ်၊ သည်၊ ရှိ၊ သော်၊ မဟ္တံ၊ ငါ၊
 အား၊ ဣ၊ သိ၊ ဓါ၊ သိ၊ ယာ၊ ဣ၊ သိ၊ ဓါ၊ သိ၊ ဖြင့်၊ အလံ၊ အကျိုး၊ မရှိ၊ အဟံ၊ ငါ၊ သည်၊ ဣ၊ သိ
 ဓါ၊ သိ၊ ယာ၊ ဣ၊ သိ၊ ဓါ၊ သိ၊ နှင့်၊ ကော၊ စာ၊ ရေ၊ တအိ၊ ဝိ၊ တည်း၊ နှ့်၊ သဟ၊ ဝတ္ထု၊ တက္က
 နေ၊ ခြင်း၊ ကို၊ နဝန္တံ၊ မနေအံ၊ ဣ၊ တိ၊ ဤ၊ သို့၊ တဏှိ၊ တိ၊ သိ၊ ဤ၊ သော၊ ထို
 ရဟန်း၊ လူထွက်၊ သည်၊ ဝိ၊ သန္တိ၊ တော၊ ငါ၊ အဘ၊ ထွတ်၊ လိုက်၊ သည်၊ ရှိ၊ သော်၊
 ဝတော၊ အလိုရှိရာ သွား၊ လေ၊ ဤ၊ အဟတ္တိ၊ ငါ၊ သည်၊ လည်း၊ ကော၊ ကိ၊ နိ၊
 တယော၊ ကံ၊ ထည်း၊ တည်း၊ သာ၊ ထွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဝိ၊ ဝိ၊ နေ၊ မိ၊ ကြံ၊ ဤ၊ ကိ၊ ဝိ၊ ဝိ၊ နေ၊
 မိ၊ အဘယ်၊ သို့၊ ကြံ၊ သနည်း၊ အဟံ၊ ငါ၊ သည်၊ အာပုန္နိ၊ တုန၊ ငါ၊ အဘကို ပန်
 ၍၊ မရိ၊ တုယေ၊ ဝါ၊ သေအံ၊ သော၊ ပြု၊ မူ၊ ထည်း၊ ဝန္တိ၊ သံ၊ သွား၊ အံ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ယ
 ဝါ၊ ရဟန်း၊ ပြု၊ ခြင်း၊ ဌ၊ မူ၊ ထည်း၊ ဝန္တိ၊ သံ၊ သွား၊ အံ၊ ဣ၊ တိ၊ ဤ၊ သို့၊ ဝိ၊ ဝိ၊ နေ၊ မိ၊
 ကြံ၊ ဤ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိ၊ နယ၊ ခရိ၊ ဝိ၊ နည်း၊ ကို၊ ဆောင်၊ သော၊ ဗဟု၊ သု၊ ဘာ
 များ၊ သော၊ အကြား၊ အမြင်၊ ရှိ၊ သော၊ သိ၊ သသမ္ပန္နံ၊ သိ၊ သနှင့်၊ ပြည့်စုံ၊ သော၊ အယျာ
 ဇိ၊ နဒတ္တာ၊ အရှင်၊ မဇိ၊ နဒတ္တာ၊ သည်၊ ဂေါ၊ စရာ၊ ယ၊ ဆွမ်း၊ စံအံ၊ သော၊ ဌ၊ စရမာ၊ နာ
 သွား၊ သည်၊ ဖြစ်၍၊ တာ၊ တကုလံ၊ ငါ၊ အဘ၊ ဤအိမ်၊ သို့၊ အာ၊ ဝန္တိ၊ လာ၊ ဤ၊ အ
 မှာ၊ ကံ၊ ငါ၊ တို့၊ ဤ၊ ကုလံ၊ အိမ်၊ သို့၊ အာ၊ ဝတံ၊ ရောက်၊ သော၊ သော၊ တံ၊ ထိုဇိ၊ နဒတ္တာ
 ထေရိ၊ မကို၊ ဒိ၊ သွား၊ မြင်၊ ရှေ့၊ အဟံ၊ ငါ၊ သည်၊ ဥဇ္ဇာ၊ ယ၊ နေရာ၊ မှထ၍၊ အသာ၊
 ထိုဇိ၊ နဒတ္တာ၊ ထေရိ၊ မအား၊ အာ၊ သနံ၊ နေရာကို၊ ပညာ၊ ပယိ၊ ခင်း၊ ပြု၊ နိ၊ သိ၊ န္ဇာ၊ ယစ
 နေရာ၌၊ ထိုင်၊ နေ၊ ပြီး၊ သော၊ ဇိ၊ နဒတ္တာ၊ ထေရိ၊ မ၏၊ ထည်း၊ ပါ၊ ခေ၊ ခြေတို့ကို၊ ဝန္တိ၊ တွာ
 ရှိ၊ ခိုး၍၊ ဘော၊ ဇနံ၊ ဘော၊ ဇဉ်ကို၊ အဒါ၊ သိ၊ ပေး၊ လှူ၊ ဤ၊ အန္ဓေ၊ နစ၊ ထမင်း
 ဖြင့်၊ သည်း၊ ကောင်း၊ ပါ၊ နေ၊ နစ၊ အပျော်၊ ဖြင့်၊ သည်း၊ ကောင်း၊ ခန္ဓေ၊ နစ၊ ခဲပွယ်၊ ဖြင့်
 ထည်း၊ ကောင်း၊ အဒါ၊ သိ၊ ပေး၊ လှူ၊ ဤ၊ တတ္ထ၊ ထိုထွင်း၊ ကျေးရာအရပ်၌၊ ယဉ္ဇ၊ အ
 ကြင်၊ ဝတ္ထု၊ သည်၊ ထည်း၊ သန္နိ၊ ဟိ၊ တံ၊ စိ၊ ခင်အပ်၊ သည်၊ ဖြစ်၍၊ ရှိ၊ ထေ၊ နစ၊ ထို
 ဝတ္ထု၊ ဖြင့်၊ ထည်း၊ ကောင်း၊ တံ၊ ထိုဇိ၊ နဒတ္တာ၊ ထေရိ၊ မကို၊ သန္တု၊ ပယိ၊ တွာ၊ ကောင်း
 စွာ၊ ရောင့်ရဲ၊ စေ၊ ပြီး၍၊ ဧဝံ၊ ဤ၊ သို့၊ အဝဝံ၊ ဆို၊ ဤ၊ ကိ၊ အဝဝံ၊ အဘယ်၊ သို့၊ ဆို၊ သ
 နည်း၊ အယျာ၊ အရှင်၊ မ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်၊ သည်၊ ပဗ္ဗဇိ၊ တံ၊ ရဟန်း၊ ပြုအံ၊ သော၊ ဌ၊
 ဣ၊ ဣ၊ မိ၊ အလိုရှိ၊ ဣ၊ တိ၊ ဧဝံ၊ ဤ၊ သို့၊ အဝဝံ၊ ဆို၊ ဤ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တာ
 တော၊ ငါ၊ ဤအဘ၊ သည်၊ မံ၊ ငါကို၊ တဏှိ၊ တိ၊ သိ၊ ဤ၊ ကိ၊ တဏှိ၊ တိ၊ အဘယ်၊ သို့

ဆိုသနည်း၊ ဝုတ္တိကော၊ ချစ်သွေး၊ ဣဝေ၊ ဤအိပ်၌ပင်လျှင်၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုရဟန်း
အကျင့်စသော ရဟန်းတရားကို၊ စရာဟိ၊ ကျင့်ဦးလော၊ သမထေ၊ ရဟန်း
တို့ကိုသည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာန်တိ၊ ဝုတ္တိကော၊ ဝုတ္တိကော၊ ဝုတ္တိကော၊ အနန္တနဝ၊ ထ
မင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါနေနမ၊ အပျော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တပုယ၊ ရောင့်
ရဲစေဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ရောဒန္တိ၊ ပိုလျက်၊ အဗ္ဗထိ၊ ထက်အုပ်ကို၊ ပဏာမေတွာ၊ ညွှတ်စေ၍၊ တာတံ
ဘခင်ကို၊ ဘဏာမိ၊ ဆို၏။ ဘာတ၊ တခင်း၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပါပဟိ၊ မ
ကောင်းမှုကိုသာလျှင်၊ ပကတံ၊ ပြုအပ်ချေ၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို၊
နိဗ္ဗာနေသာမိ၊ ပျက်စီးစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏာမိ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
မံ၊ ငါ့ကို၊ တာတေ၊ တခင်သည်၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ ဘဏတိ၊ အဘယ်သို့ဆို
သနည်း၊ ဝုတ္တိကော၊ ချစ်သွေး၊ ဝေယံ၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်မဂ်ဒိဏ်နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော
ထောဂုတ္တရာတရားကို၊ ပါးကို၊ နိဗ္ဗာနသေဋ္ဌော၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောလူ
နတ်ဗြဟ္မာတို့ထက်မြတ်တော်မူသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ သန္တိ၊ ကရို၊ မျက်
မှောက်ပြုတော်မူ၏။ တံတာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဗောဓိဉ္စ၊ သစ္စာလေး
ပါးကိုသိသောမဂ်ဉာဏ်သို့လည်းကောင်း၊ အပ္ပဓမ္မဉ္စ၊ မြတ်သောအရဟတ္တ
ဒိဏ်တရားသို့လည်းကောင်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပါပုဏ၊ ရောက်လေလော၊ နိဗ္ဗာ
နဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ ထာသု၊ ရလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ အ
ဟံ၊ ငါသည်၊ မာတာပိတု၊ အမိအဘတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္မံ၊ အလုံးစုံသော
ဉာတိဂဏဝဂ္ဂဉ္စ၊ ခေတ္တမျိုးအပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ အဘိဝါဒပိတွာ၊ ရှိခိုး
ခဲ့၍၊ ပဗ္ဗဇိဘာ၊ ရဟန်းပြုသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တာဟံသတ္တာဟောန၊ ခုနစ်ခုကံဖြင့်၊
တိ၊ သာပိန္နဲ၊ ပိန္နဲသုံးပါးတို့ကို၊ အပယယိ၊ မျက်မှောက်ပြုရပြီ၊ အယျ၊
အရှင်မဗောဓိထေရီမ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သတ္တဇာတိယော၊
ရှေးခုနစ်ဘဝတို့ကို၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ယသ၊ အကြင်မကောင်းမှုကံ၏၊ အသံ၊
ဤကံမနှစ်သက်သောအဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဗေ၊ ပိပါကော၊ အကျိုးစက်ဖြစ်
သောအကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုမကောင်းမှုကို၊ ထဝ၊ သင်ဗောဓိ
ထေရီမအား၊ အာပိက္ခိယံ၊ ကြားပေအံ့၊ တံ၊ ထိုငါကြားထက္ကံ၊ သောမကောင်း
မှုကံကို၊ ဧကမနာ၊ ထည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိသာမေဟိ၊ နား
ထောင်လော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးခုနစ်ဘဝ၌၊ ဧရကာကစ္ဆ
'ဧရကာကစ္ဆအမည်ရှိသော၊ နဂရမ္ဘိ၊ မြို့၌၊ ပဟုတဓနော၊ များသောဥစ္စာရှိ
သော၊ သုဝဏ္ဏကာရော၊ ရွှေပန်းထိပ်သည်သည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။
သောအဟံ၊ ထိုရွှေပန်းထိပ်သည်ဖြစ်သော အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧယောဗ္ဗနမဒေန၊

အရှုယံမာနံယာစံခြင်းဖြင့်၊ မက္ကောယာစံမေဿညံဖြစ်၍၊ ပရဒါရံ၊ သူတပါးမ
ယားကို၊ အာသေဝိသံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ တာတော
ထိုရွှေပန်းဝတ်သည်အဖြစ်မှ၊ စဝိတွာ၊ ရုတေခဲ့၍၊ အဝိပိယံ၊ အဝိပိအမည်
ရှိသော၊ နိရုယဒ္ဓိ၊ ငရဲကြီး၌၊ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ မက္ကော၊
ငရဲပီးဖြင့်ထောင်၏။ တတောစ၊ ထိုအဝိပိငရဲမှသည်၊ ဥဇ္ဇဟိတွာ၊ ထ၍၊ မက္က
ဒီယာ၊ မျောက်မ၏၊ ကုန္တိံ၊ ဝမ်းသို့၊ ဩက္ကမိ၊ ဝင်၏။ သက္ကောဟတေတကံ၊ ပွား
၍ရုနစ်ရက်မြောက်ပြီးသော၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ယုထပေါ၊ မျောက်အပေါင်း၏အရှင်
ဖြစ်သော၊ မဟာကပိ၊ မျောက်မင်းသည်၊ နိလစ္ဆေသိ၊ ငှားစေ့ကိုကိုက်ထုတ်
၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယထာပိယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်ထည်း
ပရဒါရံ၊ သူတပါးမယားကို၊ ဂတ္တာန၊ လွန်ကျူး၍၊ အစရိံ၊ ကျင့်ခဲ့ဘူး၏၊
တဿမယျံ၊ ထိုငါ့အား၊ တေံ၊ ဤမျောက်မင်းငှားစေ့ကိုအထုတ်ခံရခြင်း၏
အကြောင်းသည်၊ ကဗ္ဗဗလံ၊ ရှေးလွန်ပြီးသောရုနစ်ဘဝအဖြစ်၌ပြုအပ်သော
ပရဒါရကံ၏အကျိုးတည်း။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ တာတော၊ ထိုမျှော်
အဖြစ်မှ၊ စဝိတွာ၊ ရုတေခဲ့၍၊ ကာလကံရိတွာ၊ သေခဲ့၍၊ သိန္ဓဝေ၊ သိန္ဓဝ
တိုင်း၌၊ အရညော၊ တောအရပ်၌၊ ကာဏာယစ၊ ကန်းလည်းကန်းလသော၊
ခဗ္ဗာယစ၊ ခြေထည်းခွင်သော၊ ဇေဇ္ဇကိယာ၊ ဆိတ်မ၏၊ ကုန္တိံ၊ ဝမ်း၌၊ ဩက္ကမိ
ပဋိသန္ဓေန၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣဒသဝဿာနိ၊ တဆဲ၊ ရှစ်နှစ်တို့တိုင်တိုင်၊
နိလစ္ဆိတော၊ ထုတ်အပ်သောငှားစေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒါရကော၊ ကျောက်ကုန်း
၌ဘက်၍စီးကုန်သောသူငယ်တို့ကို၊ ပရိဝဟိတွာ၊ ချိပိုးရှက်ဆောင်၍၊ ကိမိ
နာဝေ၊ ပရံကျောဘ်ဆစ်တို့၌ထောက်အုတ်တက်လျက်၊ အဇ္ဈော၊ နိုင်စက်အပ်
သည်ဖြစ်၍၊ အကာလ္လော၊ နာသည်၊ အဟောသိံ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုငှားစေ့ထုတ်
သောဆိတ်အဖြစ်၌ဆင်းရဲခံရခြင်းသည်၊ ယထာပိ၊ အာပယ်မကောင်းမှုကံ
ကြောင့်ခံရသနည်း။ ပရဒါရံ၊ သူတပါးမယားကို၊ ဂတ္တာန၊ လွန်ကျူးသွား
လာမိသောကြောင့်၊ အဟောသိံ၊ ဖြစ်၏။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ တ
တော၊ ထိုဆိတ်အဖြစ်မှ၊ စဝိတွာ၊ ရုတေခဲ့၍၊ ဂေါဝါဏိဇကဿ၊ နွားကုန်
သည်၏၊ ဂါဝိယာ၊ နွားမဝမ်း၌၊ ဧတော၊ ဖြစ်၏၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ထာ
ဝါထဗ္ဗော၊ ချိန်ရည်ဖြင့်ဆိုးသကဲ့သို့နိသောအမွှေးရှိသော၊ ဝတ္ထော၊ နွားသား
ငယ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒသမာသော၊ တဆဲ၊ ရှစ်လရောက်သောအခါ၌၊
နိလစ္ဆိတော၊ ထုတ်အပ်သောငှားစေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နဂ်ဇံ၊
ယင်းပိုးကိုလည်းကောင်း၊ သကဗ္ဗံ၊ ထည်းကိုလည်းကောင်း၊ ဧရယိတွာန
ရံ၊ အဗ္ဗာရသမ္ဘိ၊ တဆဲ၊ ရှစ်နှစ်မြောက်သောအခါ၌၊ အဇ္ဈော၊ ကန်းသည်ဖြစ်

ရှိသာသျှင်။ အရွှေ့၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အကလွှာ၊ နာသည်၊ အဟောသိ
 ဖြစ်၏။ ဇော်၊ ဤသို့ဌေးဓေ့ထုတ်ခံရခြင်းသည်၊ ယထာပိ၊ အဘယ်မကောင်းမှု
 ကံကြောင့်နည်း၊ ပရဒါရုံ၊ သူတပါးမယားသို့၊ ဂက္ခိာန၊ သွားလာတူးသောမ
 ကောင်းမှုကံကြောင့်တည်း။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ တတော၊ ထိုနွား
 အဖြစ်မှ၊ စပိတွာ၊ ရတေခဲ၍၊ ဝိထိယာ၊ မြို့လမ်းခရီး၌၊ စာရေဒါသိယာ၊ အိပ်
 ပေါက်ကျွန်မ၏၊ ကုန္တိယံ၊ ဝမ်း၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ မဟိဇ္ဇာ၊ မိန်းမသည်၊
 နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်ပုဂ္ဂိုလ်သော၊ ယောကျ်ားသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဇာတိနပုံ
 သကော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်နည်းဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသို့နည်းဖြစ်ရခြင်းသည်၊ ယထာ
 ပိ၊ အဘယ်မကောင်းမှုကံကြောင့်ဖြစ်သနည်း၊ ပရဒါရုံ၊ သူတပါးမယားကို၊
 ဂက္ခိာန၊ လွန်ကျူးသွားလာသိသောကြောင့်၊ ဇာတိနပုံသကော၊ ပဋိသန္ဓေအား
 ဖြင့်နည်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တိံသတိဝသမ္ဘိ၊ အနှစ်သုံးဆယ်
 မြောက်သောအခါ၌၊ မတော၊ သေခဲသည်ဖြစ်၍၊ ကပဏမိ၊ ဆင်းရဲစွာသော၊
 အပ္ပဘောဂေန၊ နည်းသောဥစ္စာစည်းစိမ်ရှိသော၊ ဓနိတပုဂ္ဂိုလ်ပါတဗဟုလမ္ဘိ၊
 မြီရှင်ယောကျ်ားတို့၏နှိပ်စက်ခြင်းများသော၊ သာကမ္ဘိကကုလမ္ဘိ၊ သေနက
 မည်သောအမျိုးအိမ်၌၊ ဒေါရိကာ၊ မိန်းမငယ်ဖြစ်၍၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထ
 ဝါဟော၊ တွည်းကုန်သည်သူကြွယ်တဦးသည်၊ ကမ္မန္တတော၊ တွည်းအလုပ်
 အမှုအားဖြင့်ထည့်ကောင်း၊ ဥဿန္ဓာယ၊ ပြောသော၊ ဝိပုလ္လာယ၊ များသော၊
 ဝုဗ္ဗိယာ၊ ကြွေးမြီ၏ပွားခြင်းဖြင့်ထည့်ကောင်း၊ ကုလဗာရသ္မာ၊ ငါဖွားသော
 အိမ်မှ၊ အတ္ထိန္ဒိတွာ၊ လူယက်၍၊ ဝိလပန္တိံ၊ ငိုမြည်တမ်းစဉ်၊ ဇံ၊ ငါ့ကို၊ ဩကဗ
 တိ၊ ငင်ယူ၍ကျွန်မပြုလေ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ သောဇ္ဇာသမေဝသော၊
 တဆဲ့ခြေစက်နှစ်မြောက်သောအခါ၌၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဂိရိဒါသော
 နာမ၊ ဂိရိဒါသမည်သော၊ အသာ၊ ထိုတွည်းကုန်သည်၏။ ဝုတ္တော၊ သားသည်၊
 ပတ္တယောဗ္ဗနံ၊ အပွဗ်သို့ရောက်သော၊ ကညံ၊ သတို့သမီးငယ်ဖြစ်သော၊ ဇံ၊
 ငါ့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဩရုဒ္ဓတိ၊ မယားပြု၏။ တထာပိ၊ ထိုဂိရိဒါသမည်
 သောလင်အားလည်း၊ အညာ၊ ငါမှတပါးသော၊ သိလဝတီ၊ သိလနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ ဂုဏဝတီ၊ ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ယသဝတီစ၊ အမြွှအရံနှင့်
 ထည့်ပြည့်စုံသော၊ ဘတ္တာရံ၊ လင်အလိုသို့၊ အနုဝတ္တာ၊ လိုက်ပေတတ်
 သော၊ ဘရိယာ၊ မယားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တထာ၊ ထိုလင်အား
 မိဒေသနံ၊ မယား၌ရုန်းခြင်းအမှုကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဒေါသိတ၊ ကျွန်မကဲ့
 သို့၊ ဥပဇ္ဇာသန္တိံ၊ လင်ကိုလုပ်ကျွေးသော၊ ယံဇံ၊ အကြင်ငါ့ကို၊ ပတိနော၊
 လင်တို့သည်၊ အပကိရိတုန၊ စွန့်ပစ်၍၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဇော်၊ ဤသို့လင်

တို့စွန့်ပစ်၍သွားခြင်းသည်၊ တဿမယျံ၊ ထိုငါ၏၊ ကမ္မဗလံ၊ သူတပါးမ
ယားကိုလွန်ကြူးသော မကောင်းမှု ရန်းအောင်ပြုသော မကောင်းမှုကံ၏
အကျိုးစက်တည်း။ ။ တဿပိ၊ ထိုမကောင်းမှု၏ထည်း။ အန္တော၊ အဆုံး
ကို၊ မယာ၊ ဝါသည်။ ကတော၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုရသဖြင့် ပြုအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဂဗ္ဘာပိ၊ သင်မှတ်ယူစေထော့။ ။ ဣသိဒါသိ၊ ဣသိဒါသိထေရီမ
သီညည်း။ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသိကုံးအပ်သော ဂါထာတို့ကို၊ အဘာ
သိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီး ။ စက္ကဝါသနိပါတော၊ စက္ကဝါသနိပါတ်သည်၊ သမ
က္ခော၊ ပြီးပြီ ။

၁၆-မဟာနိပါတ်၊

☞ (၇၃) မန္တာဝတိယာ၊ မန္တာဝတီအမည်ရှိသော၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ ကောဉ္ဇ
ဿ၊ ကောဉ္ဇအမည်ရှိသော၊ ရုညော၊ မင်း၏၊ အဂ္ဂမဟောသိယာ၊ ဝိဇယားကြီး
၏၊ ကုတ္တိန္ဒိ၊ ဝမ်း၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်သော၊ သုမေခာ၊ သုမေခာမည်သော၊ ဝိတာ၊
သွေးသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ သာသနံ၊ မြတ်စွာထုရားအဆုံးအမတော်ကို၊ ကရေ
ဟိ၊ ပြုကုန်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဿဒိတာ၊ တရားဟောသဖြင့်
သာသနာတော်၌ ကြည်ညိုစေအပ်၏။ ။ သာ၊ ထိုသုမေခာမင်းသွေးသည်၊
သိယဝတီ၊ အကျင့်သိလနှင်ပြည့်စုံ၏၊ ဝိတ္တကထိကာ၊ ဆန်းကြယ်သော
တရားစကားကိုပြောဆိုတတ်၏၊ ဗဟုသုတာ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိ၏
ဗုဒ္ဓသာသနော၊ မြတ်စွာထုရားတို့၏ သာသနာတော်၌၊ ဝိနိတာ၊ ဆုံးမတော်မူ
အပ်ပြီးသောကိုယ်နှုတ်ရှိ၏။ သာ၊ ထိုသုမေခာမင်းသွေးသည်၊ ဥဘယော၊
သင်တို့ အပိ အဘ နှစ်ယောက်တို့သည်၊ နိသာမေထ၊ နားထောင်ကုန်
ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာတာဝိထရော၊ အမိအဘတို့သို့၊ ဥပဂမ္မ၊ ကပ်၍၊
ဘဏတိ၊ ဆို၏။ ။ ဘောန္တော၊ အိုအမိအဘတို့၊ အပတံ၊ ဝါသည်၊ နိဗ္ဗာန
ဘိရတာ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ၌ မွေ့ထေ့ခဲ့၏။ ဘဝဂတံ၊ ဘဝသုံးပါး၌ အကျိုး
ဝင်သော ထေတုမကသင်္ခါရမည်သည်ကား၊ ယဒိဝိဒိဗ္ဗံ၊ နတ်ပြည်၌ အ
ကျိုးဝင်သည် ဖြစ်စေကာမူ၊ သဗ္ဗံ၊ အထုံး ရုံသည်၊ အသဝသတံ၊ အပြု
မရှိ၊ ကာမာပန၊ လှူပြည်၌ ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်တို့သည်ကား၊ ကိံမဂံ၊
အဘယ်ဆိုသွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ တု ဣ၊ အနှစ်မရှိသည်ဖြစ်၍ အချည်းနှီးသာ
တည်း။ အပ္ပဿာဒါ၊ ထုံသွား၌ များရည်ပေါက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ သာယာဝတီမရှိ
ကုန်၊ ဗဟုဝိစာတာ၊ ပစ္စုပ္ပန်တမလွန်၌ များသော ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏။ ။
ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ ကရု၊ ကား၊ ခါးဝင်ကုန်၏၊ အဘဝိဝိသုပမာ၊ တေး

ရန်နှင့်တကွဖြစ်၍လျှင်သော အဆိပ်ရှိသောမြေဟောက်နှင့် တူကုန်၏။ ယေ
 သု၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဗာဿ၊ သူရိက်တို့သည်၊ သုရန္တိ၊ တာ၊ အလွန်
 တွေဝေမိန်းမောကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူရိက်တို့ကို၊ ဒိဗ္ဗရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောကာ
 လပတ်လုံး၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ သမပ္ပိတာ၊ မိမိတို့မကောင်းမှုကံသည်ပစ်ချအပ်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရုက္ခိဘာ၊ ဆင်းရဲသောကိုယ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟညန္တိ၊
 နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယစီ၊
 နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသံဂုတာ၊ သီလ
 ကိုမစောင့်ကုန်သော၊ ပါပဗုဒ္ဓိနော၊ ယုတ်မာသောပညာရှိကုန်သော၊ ဗဒဏာ၊
 သူရိက်တို့သည်၊ ပါပကမ္မာပါပကမ္မေန၊ မိမိတို့မကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဝိနိ
 ပါတေ၊ အပါစေးထုံ၌၊ သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သောစန္တိ၊ ဆင်းရဲကိုခံစားရ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝိရိယကုန်၏။ ဒုပ္ပညာ၊ ပညာမရှိကုန်သော၊ အစေတနာ၊ မိမိ
 ၏အစီးအပွားကို ဆောင်တတ်သောစိတ်မရှိကုန်သော၊ တေဗာဏာ၊ ထိုသူ
 ရိက်တို့သည်၊ ဒုက္ခသရဒယောရုဒ္ဓါ၊ အာရုံ၌တပ်မက်မောခြင်းတဏှာလျှင်
 အကြောင်းရှိသော သံသရာဝင်္ဂဆင်းရဲ၌ နစ်မွမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေသေ
 နန္တဒေသိယမာနေ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်
 အဇာနန္တာ၊ အနက်ကိုမသိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့
 ကို၊ နုဗုဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍မသိကုန်၊ အမ္မ၊ အမိချစ်၊ ယေဗာဏာ၊ အကြင်
 သူရိက်တို့သည်၊ ဘဂဝတံ၊ တဝသုံးပါး၌ တည်သောဝင်္ဂဆင်းရဲကို၊ အဘိ
 နန္ဒန္တိ၊ နှစ်သက်ကုန်၏။ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ ဥပပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝိဟ
 န္တိ၊ ထောင်တကုန်၏။ တေဗာဏာ၊ ထိုသူရိက်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓဝရဒေသိတာနိ၊
 မြတ်စွာထုရားတို့သည်ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာလေးပါး
 တို့ကို၊ အဇာနန္တာ၊ မသိနိုင်ကုန်၊ တေယေဝစ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးကို မသိ
 သောသူရိက်တို့သည်လည်း၊ ဗဟုတရာ၊ ဤလောက၌ များခဲ့ကုန်၏။
 ဘဂဝတေ၊ တံသုံးပါးသည်၊ အနိစ္စမိ၊ မမြဲသည်ရှိသော်၊ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်
 တို့၌၊ ဥပပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊ အသဿတာ၊ မမြဲသည်သာတည်း။
 ဇဝံစိ၊ ဤသို့မမြဲသော်လည်း၊ ဝုနုပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဇာယိတဗ္ဗဿ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့သည်မှ၊ ဗာဏာ၊ သူရိက်တို့သည်၊ နုစသန္တ သန္တိ၊ မထိတ်လန့်ကုန်၊
 စတ္တာရော၊ ငရဲတိရစ္ဆာန်ပြိတ္တာအသုရကောယံဟူသော အပါယ်လေးထုံတို့
 သည်၊ ဝိနိပါသာ၊ ချမ်းသာအရမှရှေ့လျှောသည်ဖြစ်၍၊ ဘင်းရဲစွာသောဂတိ
 တို့တည်း၊ ဧစ္စဂတိယော၊ လူထုံနတ်ထုံဟူသော ဂတိနှစ်ပါးတို့ကိုလည်း၊
 ကထပ္ပိ၊ ကောင်းမှုကံ၏ပြုနိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ငြိငြိစွာပြုအပ်သော

ကုသိုလ်ဖြင့်၊ လတ္တီ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ ဝိနိပါတဂဏထာ၊ အပါယ်ထုံ၌ဖြင့်သော
သတ္တဝါတို့အား၊ နိရယေသု၊ ချမ်းသာကင်းရာဖြစ်သော အပါယ်လေးထုံတို့
၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ နစအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာတည်း။ ဥဘယော၊
နှစ်ပါးစုံသော အဓိအာတတို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ခံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဒသဗလ
သ၊ အားလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဝစနေ၊ သာ
သနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိဘုံ၊ ရဟန်းပြုစဉ်သော ဌ၊ အနုဇာနာထ၊ ခွင့်ပြုကြပါကုန်
လော၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ အပေါ့သုက္ကာ၊ ထပါးသော အမှုတို့၌ အားထုတ်ခြင်း
ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဇာတိမရဏပဟာနာယ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်းသေ
ခြင်းကိုပယ်အံ့သော ဌ၊ စာမိုသံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၌လုံ့လပြုပေအံ့။
ကာယကလိနာ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကိုဆင်းရဲစေတတ်ထသော၊ အသာဓေန၊ အနှစ်
မရှိထသော၊ ထဝဂတေန၊ ထုံသုံးပါး၌ဖြစ်သော ဝဋ်ဆင်းရဲကို၊ အဘိနန္ဒိတေ
န၊ နှစ်သက်သဖြင့်၊ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဘဝဂဏှာယ၊ ထုံသုံးပါး
၌တပ်တတ်သော တဏှာ၏၊ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ တုမှေ၊ သင်တို့
သည်၊ အနုဇာနာထ၊ ခွင့်ပြုကုန်လော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဗ္ဗဇိသာမိ၊
ရဟန်းပြုစေအံ့။ အမှေဟံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့
၏၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်ပြီ၊ အက္ခတော၊ ငရဲ၌ဖြစ်ခြင်းစသော
ရှစ်ပါးသော ကုသိုလ်ဖြစ်ရာ မဟုတ်သော အရပ်ဖြစ်သော ခဏကို၊ ဝိဝဇ္ဇိ
တော၊ ကြည့်အပ်ပြီ၊ ခဏော၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ရာဖြစ်သော ကိုး ခုမြောက်သော ဗု
ဒ္ဓုပ္ပါဒဏကို၊ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်ပေပြီ။ သိဏာနိ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရစသော သိ
လကေးပါးတို့ကို ထည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစာရိယံ၊ သာသနာတော်ထည်းဟု
သော မြတ်သော အကျင့်ကို ထည်းကောင်း၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊
နရုသေယျံ၊ မပျက်ဆီးအံ့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂဟဋ္ဌာ၊ လူသည်၊ ဟု
တွာ၊ ဖြစ်၍၊ တာဝ၊ ထိုမျှထောက်လှူဖြစ်သမျှကာလပတ်လုံး၊ အာဟာရံ၊ အစာ
ကို၊ နအာဟာရိယံ၊ မသုံးစေအံ့၊ မရဏဝသံဝ၊ သေမင်းနိုင်ငံသို့သာလျှင်၊
ဂဏာ၊ ရောက်သည်၊ ဟေသာမိ၊ ဖြစ်တော့အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုမေဓာ၊ သုမေ
ဓာသတို့ထိုးသည်၊ မာတာပိတရော၊ အဓိအာတတို့ကို၊ ဘေဏတိ၊ ဆို၏။
အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အသာ၊ ထိုသုမေဓာသတို့ထိုး၏၊ မာတာ၊ မိတ်တော်သည်
ဒုက္ခိတာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ရောဒတိ၊ ငို၏၊ ပိတာ၊ ခမည်း
တော်သည်လည်း၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ သမာဘိသဇော၊ ပျက်စီး
သောချမ်းသာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရောဒတိ၊ ငို၏၊ တေ၊ ထိုအဓိအာတနှစ်ယောက်
တို့သည်၊ ပါဝစဒဘလေ၊ ပြာသာဒ်အပြင်၌၊ ဆမာပတိတံ၊ မြေ၌လည်းသော

၂၅

သုမေဓာသတို့ထွီးကို၊ သညာပေတုံ၊ လူ၏အဖြစ်ကိုမှတ်စေခြင်းငှါ၊ စာစေ့နှိ
 လုံ့လပြုကုန်၏။ ။ ပုတ္တိကော၊ ချစ်ထွီးသုမေဓာ၊ ဥဠေဟိ၊ ထဦးဝေ ဝု၊ သောဓိ
 ထေန၊ ရဟန်းမပြုရဟုစိုးရိမ်သဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ တံ၊ သင်
 ကို၊ ဝါရဏဝတိမ္ပိ၊ ဝါရဏဝတိအမည်ရှိသေးမြို့၌၊ ဒိန္နာ၊ ပေးအပ်သည်၊ အ
 သိ၊ ဖြစ်၏။ အဏိကဂုဏတ္တာ၊ အဏိကဂုဏ္ဏအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊
 အတိရူပေါ၊ အလွန်အဆင်းထွ၏။ တဿ၊ ထိုအနိကဂုဏ္ဏမင်းအား၊ တံ၊ သင်
 ကို၊ ဒိန္နာ၊ ပေးအပ်၏။ ။ တံ၊ သင်ချစ်ထွီးသည်၊ အဏိကဂုဏ္ဏဿ၊ အဏိက
 ဂုဏ္ဏမည်သော၊ ရာဇိနော၊ မင်း၏။ ဘရိယာ၊ မယားဖြစ်သော၊ အဂ္ဂမဟောသိ၊
 မိဖုယားကြီးသည်၊ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပုတ္တိကော၊ ချစ်ထွီး သုမေဓာ၊
 သိသာနိ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရစသောဝိလ ထေးပါးတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဗြဟ္မစရိယံ၊ သာသနာထော် သည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်
 သည်လည်းကောင်း၊ ဒုတ္တရာ၊ ပြုခက်ကျင့် ခက်စွာကုန်၏။ ရဇ္ဇော၊ အဏိက
 ဂုဏ္ဏမင်း၏ပြည်၌၊ အာဏာ၊ သင်၏ အာဏာနှံ့ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊
 ခေံ၊ ဤငါတို့အိမ်၌ဖြစ်သောဥစ္စာလင်အိမ်၌ဖြစ်သော ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊
 ဣဿရိယံ၊ အစိုးရခြင်းလည်းကောင်း၊ သုခ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော
 ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်တို့လည်းကောင်း၊ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသည်၊ တုယံ၊ သင်
 ၏၊ ဟတ္ထဝတံ၊ ထက်ဆိုးရောက်၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဗဟရိကဘဝိ၊ အရွယ်လည်း
 ပျိုနုစွာသေး၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာမဘောဂေ၊ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်တို့
 ကို၊ ဘုဇ္ဇာဟိ၊ ခံစားဦးလော့၊ ပုတ္တိ၊ ချစ်ထွီး၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား
 ဝါရေယျံ၊ ဤနေ့၏ထုထိမ်းခြားအံ့ ဟုချိန်းချက်သည်လည်း ။ ဟောတု၊ ဖြစ်
 စေလော့၊ ။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နေ၊ ထိုအမိအဘတို့ကို၊ သုမေဓာ၊ သုမေဓာ
 သတို့ထွီးသည်၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ ဘဏတိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ။
 မေ၊ ငါ့အား၊ ဒေဒိသိကာနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သောအဏိကဂုဏ္ဏမင်း၏ပြည်
 ၌အာဏာနှံ့ခြင်းစသည်တို့သည်၊ မာဘဝန္တု၊ မဖြစ်ပါစေကုန်ထင့်၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘဝဂတံ၊ ထုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောဝင်္ဂဆင်းရဲ
 သည်၊ အသာရံ၊ အနှစ်မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ပဗ္ဗ
 ဇ္ဇာဝါ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ မရဏံဝါ၊ သေခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဟေဟိတိ၊ မချွတ်ဖြစ်လတ္တံ့၊ တေန၊ ထိုအဏိကဂုဏ္ဏမင်းနှင့်၊ ဝါ
 ဗရေယျံ၊ ထိမ်းခြားအံ့ဟုချိန်ချက်ခြင်းသည်၊ နစေဝဟေဟိတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ။
 ကိံ၊ အဘယ်သို့အနှစ်မရှိသနည်း၊ သဝနဝန္တံ၊ ထွက်သောအနံ့လည်းရှိစေ
 သော၊ ဘယာနကံ၊ ရာဂမကင်း သေးသော သူတို့အားကြေဆက်ခြင်းကို

ဆောင်တတ်ထသော၊ ကုဏ္ဍပိတ္တံအံ၊ မြွေကောင်ပုပ်ခွေးကောင်ပုပ်တို့ဖြင့်
 ပြည့်သောသားရေအိမ်ကဲ့သို့၊ အသုစိပုဏ္ဏံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသောမစင်
 တို့ဖြင့်ပြည့်သည်ဖြစ်၍၊ သင်္ကံပဉ္စရိတံ၊ တကြိမ်ကဲ့သို့အခါခပ်သိမ်းပိုစီး
 သော၊ အာမိဂတ္တံ၊ ဤငါ၏ကိုယ်ကို၊ ပုဏိကာယံ၊ အကောင်ပုပ်ဟူ၍၊ အသုစိ၊
 မစင်ကြယ်သောကိုယ်ဟူ၍၊ အဘိသံဝိသေယျံ၊ နှလုံးသွင်းပေအံ့၊ ဝိက္ခထကံ၊
 အလွန်စက်ဆုပ် ဖွယ်ရှိထသော၊ ဓံသသောဏိတပလိတ္တံ၊ မစင်ကြယ်စွာ
 သောအသား အသွေးတို့ဖြင့်လိမ်းကျံထသော၊ ကိန္ဒိကုဿာလယံ၊ များစွာ
 သောပိုးမျိုးရှစ်ဆယ်တို့၏ တည်ရာအိမ်သဗ္ဗယ်လည်း ဖြစ်ထသော၊ သက္က
 ထာဘတ္တံ၊ ကျီးလင်းတစ်သောဌကံတို့၏အစာလည်းဖြစ်ထသော၊ တံကဠေ
 ဝရံ၊ ထိုအကောင်ပုပ်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒေနန္တိ၊ ထိသည်ဖြစ်၍၊ ဌိတာ၊
 တည်၏၊ တံဓံ၊ ထိုငါ့ကို၊ ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဒိယျတီတိ၊ အိုင်ရာ
 ထောင်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်ရှုအပ်၏ဟူ၍၊ ဒေသေတိ၊ ပြာဗိသနည်း၊ တဉ္စ၊ ထိုပြ
 ခြင်းသည်လည်း၊ ကိဗိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကာ
 ယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို၊ အဝိရံ၊ မကြာမြင့်ခင်၊ အပေတဝိညာဏော၊ သေ
 သည်ဖြစ်၍ ဝိညာဉ်ကင်း သည်ရှိသော်၊ သုသာနံ၊ သုသာနံသို့၊ နိဗ္ဗုပ္ပတိ၊
 ဆောင်အပ်၏၊ ဉာတီတိ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဇိက္ခုတ္တမာနေဟိ၊ စက်ဆုပ်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကဗ္ဗိကံရံပိယ၊ အနှစ်မရှိသောထင်းတုံးကဲ့သို့၊ ဆုဠော၊
 စွန့်ပစ်အပ်၏၊ နိယကာ၊ မိမိကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ မာကာပိတရော
 အမိအဘတို့သည်လည်း၊ ပရဘတ္တံ၊ တပါးသောမြေခွေးစသည်တို့၏အစာ
 ဖြစ်ထသော၊ နံ၊ ထိုအကောင်ပုပ်ကို၊ သုသာနေ၊ သုသာနံ၌၊ ဆုဠုနံ၊ စွန့်ပစ်ခဲ့၍၊
 ဇိက္ခုတ္တံ၊ ဤအကောင်ပုပ်၏ နောက်မှလိုက်ရသည်ဟု စက်ဆုပ်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ နှာသန္တိ၊ ဥက္ခာင်းနှင့်တကွတတ်၍ရေချိုးကုန်၏၊ သာဓာရဏာ၊
 မိမိနှင့်ဆွေမျိုးဆက်ဆံကာမျှသာဖြစ်ကုန်သော၊ နေဘာ၊ သုသာနံသို့ဆောင်
 တတ်သောမိဘမှတပါးသောတပါးသောသူတို့သည်ကား၊ ကိံပန၊ အဘယ်
 မှာစက်ဆုပ်ဘွယ်မရှိချေတုံအံ့နည်း၊ ဗာဏာ၊ သူရိုက်တို့သည်၊ အသာရေ၊
 မြဲခြင်းစသော အနှစ်မရှိထသော၊ အဋ္ဌိနာရုသဟံတေ၊ အရိုးရအကြောစု
 သာဖြစ်ထသော၊ ခေဠုပုဉ္ဇပဿာဝပရိပုဏ္ဏော၊ တံထွေးရကျင်ပယ်ရတို့ဖြင့်
 ပြည့်ထသော၊ ပုဏိကာယမိ၊ အပုပ်အစုဖြစ်သော၊ ကဠေဝရေ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်
 ၌၊ အဇ္ဈောထိတာ၊ ထာဠာ၏အစွမ်းဖြင့်လွှမ်းမိုးတိစီး၍ တည်ကုန်၏။
 ယော၊ အကြင်သူသည်၊ နံကဠေဝရံ၊ ထိုအကောင်ကို၊ ဝိနိဗ္ဗုန္တိ၊ တွာ၊ ဥပတ်ဖြင့်
 ခွဲခြင်းသောနံခြင်းကိုပြု၍၊ အဿ၊ ထိုအကောင်ပုပ်၏၊ အဗ္ဗန္တရံ၊ အတွင်းအ

☰

ဂါ ကျိ၊ ဗာဟိရံ၊ အပဋ္ဌ၊ ကယိရာ၊ အကယ်၍ ပြုငြားအံ့၊ အဿကာယဿ၊ ထို
အကောင်ပုဂံ၊ ဂန္ဓံ၊ ပုဂံသိုးသောအနံ့ကို၊ အသဟမာနာ၊ သည်းမခံနိုင်
သည်ဖြစ်၍၊ သကာဗိမာတာ၊ မိမိအမိပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဇိဂုန္တေ ယျ၊ စက်
ဆုပ်သေရာ၏။ ။ ခန္ဓသတု အာယတနံ၊ ခန္ဓာသတ်အာယတနဆိုအပ်သော
ရှုပ်နာမ်တရားအပေါင်းကို၊ သင်္ခတံ၊ ကံစိတ်ဥတုအာဟာရတည်းဟူသော
အကြောင်းတရားတို့သည် ကပ်၍ ပြုပြင်အပ်၏။ တယိဒံ၊ ထိုသင်္ခါရတရားဟု
ဆိုအပ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ထိုဘဝ၌ ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည်၊ ဇာတိမူလကံ၊ ပဋိသန္ဓေ
နေခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ အနု
ဝိပိနန္တိ၊ ကြံဆင်ခြင်ထေ့ရှိသော ဝါသည်၊ ဝါရေယျံ၊ အိမ်ထိမ်းခြားခြင်းကို၊
ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိတော့အံ့နည်း၊ ဒိပသေဒိဝသေ
နေတိုင်းနေတိုင်း၊ နဝနဝါနိ၊ ထိုခဏ၌ သွေးအပ်သော အဖြစ်ဖြင့် အသစ်အသစ်
ဖြစ်ကုန်သော၊ တိသတ္တိသတာနိ၊ သုံးရာသော ထုံတို့သည်၊ ကာယဒ္ဓါ၊ ငါ၏
ကိုယ်၌၊ နိပါတေယျံ၊ ကျကုန်ရာ၏။ ဝေံ၊ ဤသို့ ကျသဖြင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်း
ရဲ၏။ ခယော၊ ကုန်ခြင်းသည်၊ စေဘဝယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ သောသတံ
ဝိစအနုစိတရာပတ်လုံးလည်း၊ ပတမာနော၊ ကျသော၊ စာတော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သော ထုံဖြင့် ထိုးမိခြင်းသည်၊ သေယျော၊ မြတ်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်
ဝေံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပစနံ၊ အ
စမထင်သော သံသရာအတိုင်း မထိသော ဝဋ်ဆင်းရဲကို ပြုကုတ်သော စကား
ကော်ကို၊ ဝိညူထိ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေန၊ ထိုထုံထိုးမိခြင်းဖြင့်၊
ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ ခယော၊ ကုန်ခြင်းသည်၊ စေထိယာ၊ အကယ်
၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ စာတံ၊ ထုံထိုးမိသော ဆင်းရဲကို၊ အတ္ထုပဂစ္ဆေ၊ သည်း
ခံရာ၏။ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဟညမာနာနံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအိုခြင်း
နာခြင်း၊ သေခြင်းစသော ဆင်းရဲတို့ဖြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ ဘေသံ
ဝ၊ ထိုသူရိက်တို့အားသာလျှင်၊ သံသာရော၊ သံသရာသည်၊ ဒိဗော၊ ရှည်
၏။ ဒေဝေသုစ၊ နတ်ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ မနုဿေသုစ၊ လူ့ပြည်တို့
၌လည်းကောင်း၊ တိရစ္ဆာန်ယောနိယာ၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုး၌လည်းကောင်း၊
အသုရကာယေ၊ ကာယကိစ္စကစသော ဗြဟ္မာအသုရကာယ် တံ၌လည်း
ကောင်း၊ ပေတေသုစ၊ နိဗ္ဗာမတဏှိကစသော ဗြဟ္မာတံ၌လည်းကောင်း၊
နိရယေသုစ၊ ငရဲထုံတို့၌လည်းကောင်း၊ အပရိတ်တာ၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်အပ်
ကုန်သော၊ စာတော၊ ကိုယ်စိတ်ကို ညှဉ်းဆဲတတ်ကုန်သော ဆင်းရဲတို့သည်၊
ဒိယထေ၊ ထင်ကုန်၏။ ဝိနိပါတဂတာယ၊ အပါယ်သို့လားသည်ဖြစ်၍၊

ကိလိယာမာနဿ၊ ထိုးခြင်းချတ်ခြင်း၊ အစရှိသည့်ဖြင့်ဆင်းရဲသောသတ္တဝါ
အား၊ နိရုဇယသု၊ အပါယ်လေးထုံတို့၌၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ စာတက၊
ကိုယ်စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်၊ ဒိယတေ၊ ထင်ကုန်၏၊ ဒေဝေသုဝါ၊ နတ်
ပြည်တို့၌လည်း၊ အတာတံ၊ ရာဂပူပန်ခြင်းစသည်ဖြင့်ဆင်းရဲခြင်းရှိသည်
ဖြစ်၍ ကိုးကွယ်ရာမရှိ၊ နိဗ္ဗာနသုခ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာထက်၊ ပရံ လွန်မြတ်သော
တပါးသောချမ်းသာသည်၊ နတ္ထိမရှိ၊ ။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
ပါဝစနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ယုတ္တာ၊ လုံ့လအားထုတ်ကုန်သော၊ ယေ၊ အ
ကြင်သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဇာတိမရဏပဟာနာယ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း
အိုခြင်းသေခြင်းကို ပယ်အံ့သောဗျူ၊ အပ္ပေါသုတ္တာ၊ တပါးသေ၊ အမှုတို့၌
အားထုတ်ခြင်း ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စာဓေန္တိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၌လုံ့
လပြုကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဗတ္တာ၊
ရောက်သည်မည်ကုန်၏၊ ။ တာတာ၊ မယ်တော်ခမည်းတော်တို့၊ အဟံ၊ အ
ကျွန်ုပ်သည်၊ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊ အဘိနိက္ခမိဿံ၊ တောထွက်၍ရဟန်း
ပြုစေခူအံ့၊ အသာဓရဟံ၊ အနှစ်မရှိကုန်သော၊ ဘောဂဂေဟိ၊ ကာမဂုဏ်စည်း
စိမ်တို့ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ မေမဿ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကာ
မာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗိက္ခိယာ၊ ပြီးငွေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဝန္တသမာ၊ ထွေးအန်သည်
နှင့်အတူအန်ခြင်းတို့ကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ တာလဝတ္ထု၊ ကတော၊ ထန်း
ပင်ဂုတ်ကဲ့သို့တဖန်မပေါက် မချောက်သည်တို့ကိုပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ သာစ၊ ထို
သုမေဓာမင်းသွီးသည်ထည်း၊ စိတရံ၊ မယ်တော်ခမည်းတော်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
အိဝ်ရာယေဝင်ခြင်း၌အလိုမရှိ - ရဟန်းအဖြစ်ကို အလိုရှိသောအခြင်းအရာ
ဖြင့်၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ ဧဝံ၊ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့သုမေဓာသွီးတော်ကဆိုသည်ရှိသော်
အပ္ပ၊ ချစ်သွီး၊ တရုဏာ၊ သင်အားပျိုယွယ်နုငယ်သေး၏ရဟန်းပြုခါမရောက်
သေးဟု၊ အဏိကဂုတ္တေ၊ စအဏိကဂုတ္တံဿ၊ အဏိကဂုတ္တအမည်ရှိသော၊
ယဿ၊ အကြင်မင်းသားအား၊ ဥဘယာဥဘယေဟိ၊ နှစ်ယောက်သောငါတို့
သည်၊ ဒိန္နေဒိန္နာ၊ သင်သွီးချစ်ကိုသေးအပ်ပြီ၊ ဝါရေယျံ၊ ဝတ၊ စင်စစ်လျှင်သင်
ကိုအဏိကဂုတ္တမင်းသားနှင့် ထိမ်းမြားအံ့၊ ကာယေ၊ ထိမ်းမြားအံ့သောကံ
လသည်၊ ဥပမ္ပိတေ၊ ယခုအဏိကဂုတ္တမင်းသားအား အပ်နှင်းပြီးဖြစ်၍နိုးခြေ၊
ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မယ်တော်ခမည်းတော်တို့ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
အထ၊ ထိုမယ်တော်ခမည်းတော်တို့နှင့် စကားပြောပြီးနောက်မှ၊ သုဇမေဓ၊
သုမေဓာမင်းသွီးသည်၊ အသိတနိစိတရုဒကေ၊ ပတ္တု၊ မြားညှိစီစဉ်ပြီးတောင်
နှင့်တူသည်ဖြစ်၍ တခဲနက်တူကုန်သော ထက်ပန်လဲနှင့်အတူနူးညံ့သောအ

ဧဝံဂါထာနိဿယ၊ ကောသလ၊ မိမိခံဘူကို၊ ခရေန၊ ထက်စွာသောသန်ထွက်ဖြင့်
 ဆိန္ဒိယ၊ ဖြတ်၍၊ ပါသာဒဉ္စ၊ နေရာပြာသာဒ်၊ ကြက်သရေတိုက်ကိုလည်း၊ မိမိ
 တွာ၊ ဖိတ်၍၊ ပဠမဇ္ဈာနံ၊ မိမိထံ၌ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်း၍ရသော၊ ပဠမဇ္ဈာန်ကို၊ သ
 မာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စား၏။ သာစ၊ ထိုသုမေဓာမင်းထိုးသည်လည်း၊ တဟိ၊ ထို
 ပြာသာဒ်၌၊ သမာပဇ္ဇာ၊ ဈာန်ဝင်စားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဏိကဂုတ္တောစ၊
 အဏိကဂုတ္တမင်းသည်လည်း၊ နုဂရံ၊ မန္တာဝတီမြို့သို့။ အာဂတော၊ ရောက်
 ထာ၏၊ သုမေဓာ၊ သုမေဓာမင်းထိုးသည်၊ ပါသာဒေဝ၊ ပြာသာဒ်၌ပင်လျှင်၊ အ
 နိစ္စသည်၊ အနိစ္စသည်ကို၊ သုဘာဝေတိ၊ ကောင်းစွာပွား၏။ သာစ၊ ထို
 သုမေဓာမင်းထိုးသည်လည်း၊ မနုသိကရောတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုနှုလုံးသွင်း၏။
 အဏိကဂုတ္တောစ၊ အဏိကဂုတ္တ မင်းသည်လည်း၊ မဏိကနကာဘူသိတ
 ဝေါ၊ ပတ္တမြားဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ရွှေခန်းတန်ဆာတို့ဖြင့် ဆင်အုပ်သော
 ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တုရိတံ၊ အဆောတလျှင်၊ အာဇ္ဇဟိ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့
 တက်၏၊ ကထဉ္စတိ၊ ဆက်အုပ်၍ထွက်၊ သုမေဓံ၊ သုမေဓာမင်းထိုးကို၊ ယာစ
 တိ၊ တောင်းပန်၏၊ ကိယာစတိ၊ အဘယ်သို့ တောင်းပန်သနည်း၊ ရဇ္ဇေ၊ ငါ၏
 ပြည်၌၊ အာဇာ၊ အပိုးရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဣဿရိယံ၊ အခြွေအရံစည်းစိမ်၏ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း
 သုခါ၊ နှစ်လိုဘွယ်ရှိကုန်သော၊ ဘောဂါ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကိုခံစားခြင်းတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအထုံးစုံသည်၊ တုတ္ထံ၊ သင်၏၊ ဟတ္ထဂတံ၊
 လက်သို့ရောက်၏။ တံ၊ သင်သုမေဓာမင်းထိုးသည်၊ ဧဟရိကာ၊ ဇယ်သေး
 သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမဘောဂေ၊ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်တို့ကို၊ တုတ္ထာဟိ၊
 ခံစားဦးထေ့၊ ကောကေ၊ ထောကဋ္ဌံ၊ ကာမသုခါ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာတို့ကို၊
 သုဒုဗ္ဗာဘာ၊ အလွန်ရခဲကုန်၏။ တေ၊ သင်အား၊ ရဇ္ဇံ၊ သုံးယူစနာရှိသောငါ၏
 ပြည်ကို၊ နိဿဋ္ဌံ၊ ငါစွန့်အပ်၏၊ တေဘောဂေ၊ ထိုကာမဂုဏ်စည်းစိမ်တို့ကို၊
 တုတ္ထသုခံစားဦးထေ့၊ ဒါနာနံ၊ များစွာသောအလှူငွေတို့ကို၊ ဧဒဟိ၊ ပေး
 ဣဦးထေ့၊ နုဗ္ဗနာ၊ နှလုံးမသာသည်၊ မာအဟောသိ၊ မဖြစ်လင့်၊ ထေ၊ သင်၏။
 မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ နုက္ခိတာ၊ ဖိတ်ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၏။ တံ၊ ထိုအဏိကဂုတ္တမင်းကို၊
 သုမေဓာ၊ သုမေဓာမင်းထိုးသည်၊ ဘဏတိ၊ ခဗို၏၊ အဏိကဂုတ္တ၊ အဏိက
 ဂုတ္တမင်း၊ အဘံ၊ ငါသည်၊ ကာမေဟိစ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်လည်း၊ အနုတ္ထိကာ၊
 အလိုမရှိ၊ ပိတဝမောဟာ၊ တွေဝေခြင်းကင်း၏။ တံ၊ သင်သည်၊ ကာမေ၊ ကာ
 မဂုဏ်တို့ကို၊ မာအဘိနုဋ္ဌံ၊ မနှစ်သက်လင့်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိ

နဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ပဿ၊ ဥာဏ်မျက်စိဖြင့်ရှုလော့၊ စတုဒိပေါ၊ လေးကျွန်းလုံးကို
အစိုးရသော၊ ကာမတောဝင်္ကံ၊ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကိုခံစားသောသူတို့ထက်
အပေါ့၊ မြတ်သော၊ မန္ဒာတာ၊ မန္ဒာတုအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ စကြာဝတေး
မင်းသည်၊ အာသိ၊ ရှေးအခါ၌ဖြစ်ဘူး၏။ သော၊ ထိုမန္ဒာတ်စကြာဝတေးမင်း
သည်၊ အတိတ္တော၊ ရှည်စွာသောကာလပတ်လုံးမန္ဒာတ်မင်းစည်းစိမ်စတုမ
ဟာရာဇာဘဝတိ၊ သာနတ်ပြည်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ကိုခံစားရသူထက်ကာမ
ဂုဏ်တို့ဖြင့်မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ကာလင်္ကထော၊ သေထေ၏၊ အ
သာ၊ ထိုမန္ဒာတ်စကြာဝတေးမင်းအား၊ ဣစ္ဆာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌အလိုသည်၊
နုပပိပူရိကာ၊ ပြည့်လည်း မပြည့်စေသေး၊ ဝုဋ္ဌိမာ၊ ချိမ်းသည်၊ ဒေသ
ဒိသာ၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဗျာပေတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ သမန္တေန၊ ထက်ဝန်း
ကျင်မှ၊ သတ္တရတနာနိ၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့ကို၊ ဝဿယျ၊ မန္ဒာတ်မင်းထက်
ထက်ကဲ့သို့ရှာငြားအံ့၊ ဝေပိ၊ ဤသို့ရှာသော်လည်း၊ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့
ဖြင့်၊ တိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသည်၊ နုပအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အတိတ္တာဝ၊ ကာမဂုဏ်ဖြင့်မ
ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ နုရာ၊ ထူရိက်တို့သည်၊ မရန္တိ၊ သေရကုန်၏။
ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ အသိသုလူပမာ၊ ဆင်းရဲ၏တည်ရာဖြစ်သော
ကြောင့်သန်ထွက်သွားနှင့်တူကုန်၏၊ သပ္ပထိရူပမာ၊ ဘေးနှင့်တကွဖြစ်သော
ကြောင့်မြွေဥကွောင်းနှင့်တူကုန်၏၊ ဥက္ကောပမာ၊ မြက်မီးရှူးနှင့်တူကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ အနုဒဟန္တိ၊ လောင်တတ်ကုန်၏၊ အဗ္ဗိကကံထသန္နိဘာ၊ သာယာ
ဘွယ်မရှိသောကြောင့်အရိုးဆက်အရိုးနှင့်တူကုန်၏။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်
တို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ အရဝါ၊ အမှန်မရှိကုန်၊ ဗဟုဒက္ခာ၊ များစွာ
သောဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏။ မဟာဝိသာ၊ လတ်တဆောသေစေတတ်သော
အဆိပ်နှင့်တူကုန်၏၊ အယောဂုဇ္ဇောဝ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သော သံတွေ
ကဲ့သို့၊ သန္တက္ကော၊ ပူပန်၏။ အဗာမူလသ၊ ဆင်းရဲခြင်းအကြောင်းဖြစ်ကုန်၏။
ဒုက္ခပလသ၊ ဆင်းရဲခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးရှိကုန်၏။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်
တို့သည်၊ ရုက္ခပလူပမာ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏ သုံးဆောင်ရာဖြစ်သောအနက်
ကြောင့်သစ်သီးနှင့်တူကုန်၏။ မိသပေသုပမာ၊ အများတို့၏ဆက်ဆံရာဖြစ်
သောအနက်ကြောင်းသားတစ်နှင့်တူကုန်၏။ ယာစိတကူပမာ၊ တသက်လျာ
ဟူသောအနက်ကြောင့်ငြါ၍ သုံးဆောင်အပ်သော ဥစ္စာနှင့်တူကုန်၏။
သုဒိနောပမာ၊ အိပ်မက်နှင့်တူကုန်၏။ ဝဗ္ဗနိယာ၊ ထွည့်ပတ်ဟတ်ကုန်၏။
ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ သတ္တိသုလူပမာ၊ စူးဝင်တတ်သောအနက်
ကြောင့်လှံသွားနှင့်ကုန်၏။ ရောဂေါ၊ ကျင်နာတတ်သောကြောင့်အနာမည်၏။

ဂဏ္ဍော၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမစင်ကိုယိုစေတတ်သောကြောင့်အိုင်း
 အမာမည်၏။ အစာ၊ ဘေးကိုဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် ဆင်းရဲမည်၏။ နိ
 စာ၊ သေခြင်းသို့ရောက်စေတတ်သောကြောင့်သေခြင်းမည်၏။ အင်္ဂါရကာ
 ကာသုသဒိသာ၊ ပြင်းစွာပူပန်စေတတ်သောကြောင့် မီးကျိုးတွင်းနှင့်တူကုန်
 ၏။ အစာမူလံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၏။ စာယံ၊ ကြွေးကပ်မက်ဘွယ်ရှိ
 သောကြောင့် ဘေးမည်၏။ ဝဇော၊ သူသတ်နှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 သတ်တတ်သည်မည်၏။ ။ ဝေံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သောနည်းဖြင့်၊ ကာ
 မာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသောဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏။ အန္တရာ
 ယိကာ၊ မင်္ဂလိကနိဗ္ဗာန်၏ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်ကုန်၏ဟူ၍။ အက္ခတာ၊ တု
 ရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည် ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ တုမေ၊
 သင်အဏိကဂုတ္တမင်းတို့သည်။ ဂစ္ဆတာ၊ သွားထေရ်နှင့်သော၊ မေ၊ ငါ့အား။ ဘ
 ဝဂဏေ၊ ဘုံသုံးပါး၌၊ အတ္တနော၊ ငါနှင့်၊ ဝိသယသော၊ အကျွမ်းဝင်သောသူ
 သည်း၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ ။ အတ္တနော၊ ငါ၏။ ဘိသမ္ဘိ၊ ဥက္ခေသင်းကို၊ ဒဗ္ဗမာ
 နမ္ဘိ၊ ရာဂစသော တဆဲ့ တပါးသော မီးတို့ဖြင့်ထောင်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ ဇရာ
 မရဏေ၊ အိုခြင်း သေခြင်းသည်။ အနုဗန္ဓေ၊ အစဉ်လိုက်သည်ရှိသော်၊
 ပရော၊ ငါမှတပါးသောသူသည်။ မမ၊ ငါ့အား၊ ကိံ၊ အဘယ်မည်သောအစီး
 အပွားကို၊ ကရိယသတိ၊ ပြုလတ္တံ့နည်း၊ တသထံ၊ ထိုအိုခြင်းသေခြင်းဥက္ခေသင်း
 ကိုမီးလောင်ခြင်းကို၊ ဗာဝထာယ၊ ဖျက်ဆီးအံ့သောငှါ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ စာမ္ဘိ
 တဗ္ဗံ၊ ထုံ့လပြုအပ်၏။ ။ အဟံ၊ ငါသုမေခေသည်။ စွါရံ၊ တံခါးသို့၊ အပါပု
 ကိတွာန၊ မရောက်မီ၊ မာတာပိတရော၊ မိဘတော် ခမည်းတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အဏိကဂုတ္တဥ္ဗ၊ အဏိကဂုတ္တမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဆမာ၊ မြေ၌၊
 နိဘိန္ဒေ၊ ထိုင်နေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရောဒန္တေ၊ ငိုကုန်သည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်
 ၍၊ ဣဒံ၊ ဤသို့လတ္တံ့ သောစကားကို၊ အဝေါဝံ၊ ဆို၏။ ။ အနုမတဂ္ဂေ၊ အစ
 မထင်သောသံသရာ၌၊ ဝိတု၊ အဘ၏။ မရဏေ၊ သေခြင်းကြောင့် လည်း
 ကောင်း၊ ဘာတု၊ မေဒင်ကို၊ ဝဇော၊ သတ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဝဇော၊ သတ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပုနပျုနံ၊ အဘန်
 တလဲလဲ၊ ရောဒတံရောဒန္တနံ၊ မိုးရိပ်သည်ဖြစ်၍၊ ငိုကြွေးကုန်သော၊ ဗာလ
 နံဝါ၊ ပိုင်းခြား၍မသိအပ်သောအကြောင်းရှိသော သူရိုက်တို့အားသာလျှင်၊
 ဝိသ္မိသုရော၊ ခန္ဓာအာယတနစသည်တို့၏မပြတ်ဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သောသံ
 သရာသည်၊ ဒိဗော၊ ရှည်၏။ ။ သံသာရံ သံသာရသာ၊ ခန္ဓာအာယတန
 စသည်တို့၏မပြတ်ဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သောသံသရာ၏။ အနုမတဂ္ဂတော

အနမတဂ္ဂတ္တာ၊ အဘန်တလဲလဲသိအပ်သောအစမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဒိဗောန၊ ရှည်စွာသော၊ အရန၊ ကောလဖြင့်၊ သံသရတ်သံသရန္တာနံ၊ ကျင်
 ထည်ခုကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အသျှ၊ ဆွေမျိုးတို့၏ ပျက်စီး
 ခြင်းစသည်ဖြင့်တွေ့သည်ဖြစ်၍ ငိုသောအခါ ထွက်သောမျက်ရည်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ထည့်၊ ငယ်သော အခါအမိနို့မှ ပို့အပ်သော နို့ရည်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ရှေ့ရုံ၊ ရန်သူတို့သတ်သောအခါ ထွက်သော သွေးကိုလည်းကောင်း
 တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ သရထ၊ အောက်မေ့ကုန်စေစွာ၊ အဋ္ဌိနံ၊ အရိုးတို့၏၊
 သန္နိယံ၊ အပုံအရကိုလည်း၊ သရထ၊ အောက်မေ့ကုန်စေစွာ၊ အထုထု
 ညှေ၊ တယောက်သောသူ၏ ထွက်သောမျက်ရည်ပို့သော နို့ရည်၌လည်း
 ကောင်း၊ ရှေ့ရုံ၊ ပိုစီးသော သွေး၌လည်းကောင်း၊ ဥပနိတေ၊ ဥပမာ၏ အစွမ်း
 ဖြင့် ဘုရားတို့သည် ဆောင်၍ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ စတုရောစမိ၊
 သရန္တာရာထေးစင်းရေတို့ကို၊ သရ၊ အောက်မေ့စေစေစွာ၊ ဧကကပ္ပေ၊ တခု
 တသုံးသောကမ္ဘာ၌၊ အဋ္ဌိနံ၊ တယောသော သူ၏အရိုးတို့၏၊ သပ္ပယံ၊ အပုံအရ
 ကို၊ ဝိပုထေန၊ တယူဇနာအစောက်ဖြင့်သော ဝေဝုလတောင်၌၊ သမံ၊ အတူ
 အမျှ၊ ဥပနိတံ၊ ဥပမာဆောင်၍ ဟောတော်မူသည်ကို၊ သရ၊ အောက်မေ့စေ
 စေစွာ၊ ဇမ္ဗုဒိပံ၊ ဇမ္ဗုဒိပ်ကျွန်းဟုဆိုအပ်သော၊ မဟိံ၊ အထုနှစ်သိန်းထေး
 သောင်းအပြောယူဇနာတသောင်းရှိသောမြေကို၊ ကောလမ္ဘိမတ္တာ၊ အိမ်ဇီး
 သီးစေ့နှင့်ရှိကုန်သော၊ ဂုဋ္ဌိကာ၊ အထုံးတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိတဇိယမာနေ၊ ဤ
 အထုံးတခုသည်ငါ၏အမိ ဤအထုံးတခုသည်ငါ၏ အဘွားစသည်ဖြင့်ခွဲဝေ
 သည်ရှိသော်၊ အနမတဂ္ဂတ္တာ၊ အဘန်တလဲလဲသိအပ်သောအစမရှိသောသံသ
 ရာ၌၊ သံသာရတောသံသရန္တာသ၊ ကျင်လည်သောသတ္တဝါ၏၊ မာတုပိတု
 သွေဝ၊ အမိအဘွားတို့၌ပင်လျှင်၊ တံ၊ ထိုဇမ္ဗုဒိပိမြေကြီးကို ဥပမာဆောင်၍၊
 ဗဟာထေဝံမူသောစကားတော်ကိုလည်း၊ မနသိကရာဟိ၊ နှလုံးသွင်းစေစွာ။
 တိထကဋ္ဌသာခါပဏာသံ၊ ဤဇမ္ဗုဒိပ်ကျွန်း၌ရှိသမျှသောမြက်သစ်သားသစ်
 ခက်သစ်ရွက်ကို၊ စတုရေဝိထာ၊ ထက်ထေးသစ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော
 စာပိုကာ၊ အထုံးအတိုင်းတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပိတုသု၊ အဘတို့ကို၊ ဝိတဇိယမာ
 နေသု၊ ဤအထုံးသည်ငါအဘ ဤအထုံးသည်ငါအထုံးစသည်ဖြင့်ခွဲဝေအပ်
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ တာစာပိုကာ၊ ထိုအထုံးအတိုင်းတို့သည်၊ သံသာရသ၊
 သံသရာ၏၊ အနမတဂ္ဂတော၊ အစမထင်သောကြောင့်၊ ပိတုပိတုသွေဝ၊
 အဘအထုံးတို့၌ပင်လျှင်၊ နပ္ပဟောန္တိ၊ မထောက်နိုင်ကုန်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပနိ
 တံ၊ မြက်သစ်သားသစ်ခက်သစ်ရွက်ကို ဥပမာဆောင်၍ ဟောတော်မူသည့်

ကိုသရ၊အောက်မေ့ထေရ်၊ ကာထကတ္ထဝံ၊မျက်စိနှင်ဖက်ကာသစ်သော
လိပ်ကို၊မနုဿထာဘဒ္ဒိ၊လူ၏အဖြစ်ကိုရခြင်း၌၊ဩပဝံ၊ဥပမာကို၊ကထွာ၊
ငြိ၍၊သရ၊အောက်မေ့ထေရ်၊ ကထံ၊အဘယ်သို့သောအောက်မေ့ရာသ
နည်း၊ပုဗ္ဗေသရဗ္ဗေ၊အရှေ့သမုဒ္ဒရာ၌ထည်းကောင်း၊အပရုတောစ၊အနောက်
သမုဒ္ဒရာမြောက်သမုဒ္ဒရာတောင်သမုဒ္ဒရာ၌ထည်းကောင်း၊ယုဂန္တိန္ဒ၊ထေရ်
အစွမ်းဖြင့်မျှော်ပါးလေသောထမ်းပိုး၏၊တဿ၊ထိုအနှစ်တရာကရာလွန်မှ
တကြိမ်သာ ထည်၊ကိုပေါ်သောလိပ်ကာသစ်၏၊ သိရုံ၊ဥက္ကောင်းကို၊ ပရိ
မုတ္တံ၊စွပ်မိခဲသောထက်လူအဖြစ်ကိုရခဲ၏ဟုဟောတော်မူသည်ကိုထည်း
သရ၊အောက်မေ့ထေရ်၊ ပေဏာပိဏ္ဍောပမာယ၊ နှိပ်နှယ်ခြင်းငှါမခံ
သောကြောင့်ရေမြှုပ်ပိုင်နှင့်တူသော၊အသာရဿ၊မြဲခြင်းစသောအနှစ်မရှိ
သော၊ ကာယကလိနော၊များစွာသော အကျိုးစီးပွားမဲ့တို့၏ စုဝေးရာဖြစ်
သောကြောင့်ကိုယ်ဟုဆိုအပ်သောအရ၏၊ ရှပ်၊ဝက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသည်၏အ
ဖြစ်ကို၊သရ၊အောက်မေ့ထေရ်၊ခန္ဓေ၊ဥပါဒါနံ၊တရားတို့သည်စွဲထမ်းအပ်ကုန်
သောတောတုမက၊ခန္ဓာတို့ကို၊ အနိစ္စေ၊အမြဲမရှိသည်တို့ကို၊ ပဿ၊ဥာဏ်
မျက်စိဖြင့်ရှုထေထေ၊နိရယေ၊ဝရဲကြီးရှစ်ထပ်ဥဿန္ဓရက် ဝရဲတဆဲ့ခြောက်
ထပ်စွဲဟုပိဗာဝထေ၊ များစွာသောဆင်းရဲခြင်းရှိသည်တို့ကို၊ သရာဟိ၊
အောက်မေ့ထေရ်၊ ထာသုတာသုတေတိသု၊ထိုထိုသို့သောဘဝတို့၌၊
ပုနုပ္ပုနံ၊အဖန်တလဲလဲ၊ကဋတ္ထိံ၊သင်းချိုင်းရာမြေကို၊ဝဇ္ဇေန္ဓေ၊တပြောင်ပြန်
ဖြစ်သဖြင့်ပွားစေကုန်သောသတ္တဝါတို့ကို၊သရ၊အောက်မေ့ထေရ်၊ကုန္တိ
ထာယာနိစ၊ဝမ်းစာကိုရှာမိုးသောအဖြစ်တည်းဟူသောဘေးတို့ကိုထည်း
သရ၊အောက်မေ့ထေရ်၊စတ္တာရိ၊လေးပါးကုန်သော၊သပ္ပာနိ၊အရိယသပ္ပာ
တို့ကိုထည်း၊ သရာဟိ၊အောက်မေ့ထေရ်၊ အမတမ္ဘိ၊မြတ်စွာတုရား
သည်အနီးသို့ ဆောင်အပ်သော သူတော်ကောင်းတရားတည်းဟူသောအ
မြွက်အရသာသည်၊ပိဇ္ဇာမာနေ၊ရှိထွက်၊တေ၊သင်၏၊ ပဉ္စကဋု၊ကေန၊ရှာမိုး
ခြင်းသိမ်းဆည်းခြင်းစောင့်ရှောက်ခြင်းသုံးဆောင်ခြင်းဝေဘန်ခြင်းတည်း
ဟူသော ငါးပါးသော အခါးအစပ်ရှိသော ကာမဂုဏ်ငါးပါး အရသာကို၊
ပီတေန၊သောက်သဖြင့်၊ ကိံ၊အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကား
သည်မှန်၏၊သဗ္ဗာ၊ အထုံးစုံကုန်သော၊ကာမဂုဏ်ယော၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး
အရသာတို့သည်၊ပဉ္စကဋု၊ကေန၊ ရှာမိုးခြင်းသိမ်းဆည်းခြင်းစောင့်ရှောက်
ခြင်းသုံးဆောင်ခြင်း တည်းဟူသော ငါးပါးသောအခါးအစပ်ဖြင့်၊
ကဋု၊ကတရာ၊အလွန်ခါးစပ်စွာကုန်၏။ အမတမ္ဘိ၊ မြတ်စွာတုရားသည်

အနီးသို့ဆောင်အပ်သော သူတော်ကောင်းထရားတည်းဟူသော အမြို့က် အရသာသည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ရှိသူက်၊ ယေကာမာ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ မရိတ္တဘာ၊ ပစ္စုပ္ပန်တမလွန်၌ ပူမန်ခြင်း၊ ပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏၊ တေဟိကာမေဟိ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ကာမရတိယော၊ ကာမဂုဏ် အရသာတို့သည်၊ ဇလိကာ၊ ရာဂစသောတဆဲ တပါးသောမီးတို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင်တောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကုဗိတာ၊ ကြိုက်ကြိုက်သူကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တာဝိတာ၊ သတ္တဝါတို့ကိုထိတ်ထန်စေထတ်ကုန်၏၊ သံတပ္ပိယော၊ သတ္တဝါတို့ကိုပူပန်စေထတ်ကုန်၏၊ အသပတ္တမ္ဘိ၊ ရန်သူငါးပါးမှကင်းသောရဟန်း၏ အဖြစ်သည်၊ သမာနေ၊ ရှိသူက်၊ ယေ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ ဗဟုသပတ္တော၊ များသောရန်သူငါးပါးရှိကုန်၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ တေဟိကာမေဟိ၊ ထိုမျှားသောရန်သူရှိသောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့သည်၊ ရာဇဂ္ဂိစောရဥဒကပ္ပိယေဟိ၊ မင်းမီးခိုးသူရေမချစ်နှစ်လိုသောရန်သူတို့နှင့်၊ သာဓာရဏာ၊ ဆက်ဆံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗဟုသပတ္တော၊ များသော ရန်သူငါးပါးရှိကုန်၏၊ မောက္ခမ္ဘိ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ရှိသူက်၊ ယေသု၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဝဗေဇ္ဇော၊ သတ်ခြင်းပုတ်ခတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ တေဟိကာမေဟိ၊ ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြံနှင့်ကြောင့်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဝဗေဇ္ဇောနိ၊ သတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ဒုက္ခာနိ၊ ဆင်းရဲတို့ကို၊ အနုဘောန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဝဗေဇ္ဇော၊ သတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့မည်သည်ကား၊ အသာ၊ သူတော်ကောင်းမဟုတ်ကုန်၊ အာဒိပိတာ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်ကုန်သော၊ တိဏုတ္တာ၊ မြက်ဖြင့်ပြုပြင်အပ်ကုန်သောမီးမျှားတို့သည်၊ ဝဗျန္တိ၊ မိမိကိုကိုင်သောသူကို၊ ဒဟန္တိ၊ လောင်ကုန်၏၊ ရုပ္ပန္တိ၊ ထွတ်သောသူကို၊ နေဝဒဟန္တိ၊ မလောင်ကုန်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ တေ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့ကို၊ နရုပ္ပန္တိ၊ မထွတ်ကုန်၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို၊ ဒဟန္တိ၊ ပစ္စုပ္ပန်တမလွန်၌ လောင်ထတ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အပ္ပကဿ၊ အနည်းငယ်သော၊ ကာမသု၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ၏၊ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိပုလံ၊ ပြန်ပြောမျှားမြတ်သောလောကုတ္တရာတရာချမ်းသာကို၊ မာဇေဟိ၊ မစွန့်ပြီ၊ ဗဒ္ဓိသံ

သံဃျားချိတ်ကို၊ ဂိဇ္ဈိတွာ၊ အစာ၌ထပ်မက်မောသဖြင့်မျှ၍၊ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါပုဏန္တော၊ ရောက်သော၊ ဝုဇ္ဈေယော၊ ဣဝ၊ ဝါးကဲ့သို့၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို၊ အပရိစ္ဆဇိတွာ၊ မစွန့်မူ၍၊ ပဉ္စော၊ နောက်၌၊ မာဝိဟညထိ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့မရောက်မြီ၊ သင်္ခါ၊ နှစ်လခွဲ၊ လည်တောက်ကြိုးဖြင့်နှောင်ဖွဲ့အပ်သော၊ သုနုခေါ၊ ခွေးသည်၊ အညတော၊ တပါးသောအရပ်သို့၊ ဝန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ နုသက္ကောတိဣဝ၊ မထတ်နှိုင်းသကဲ့သို့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကာမတဏှာဗန္ဓော၊ ကာမတဏှာဖြင့်နှောင်ဖွဲ့အပ်၏၊ ကာမံ၊ မင်စစ်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ တာဝဒမေသု၊ ဣန္ဒြေကိုဆုံးမဦးလော့၊ စဏ္ဍာလော၊ ခွေးသားစားမျိုးစွန်းစဏ္ဍားတို့သည်၊ ဆာတော၊ မွတ်ထိပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုနုခံ၊ ခွေးကို၊ အနုယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါပေန္တိဣဝ၊ ရေခဲစေကုန်သကဲ့သို့၊ တယော၊ ထိုအတူ၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ကာဟိန္တိ၊ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သည်ကိုပြုကုန်လတ္တံ့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကာမယုဒတ္တော၊ ကာမဂုဏ်တို့နှင့်ထွဉ်သည်ဖြစ်၍၊ အပရိမိတံ၊ နှိုင်းထွဉ်ခြင်းငှါမတတ်ကောင်းသော၊ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဝေရစသည်တို့၌ဖြစ်သောကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝိတ္ထဒေါမနုဿာနိစ၊ စိတ်၌ရအပ်သော နှလုံးမသာယာခြင်းတည်းဟူသော စိတ်၏ ဆင်းရဲခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဘောဟိထိ၊ ခံစားရလတ္တံ့၊ အရဝေအရဝေဟိ၊ မမြဲကုန်သော၊ ကာမေကာမေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့မှ၊ ပရိနိဿဇ၊ ဖဲထေထေလော့၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ယေသုဘဝါဒိသု၊ အကြင်ဘဝအစရှိသည်တို့၌၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဇာတိယော၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်းတို့သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဇရာမရုဏဗျာဓိဂဟိတာ၊ အိုခြင်းသေခြင်းနာခြင်းသည်စွဲလမ်းအပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဇရမ္ဘိ၊ မအိုရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သည်၊ ဝိဇ္ဇာမာနေ၊ ရှိထျက်၊ ကာမေဟိ၊ အိုခြင်းစသည်မှမလွတ်သောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ တဝ၊ သင်အား၊ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣဒံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရသည်သာလျှင်၊ အဇရံ၊ အိုခြင်းမရှိ၊ ဣဒံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရသည်သာလျှင်၊ အမရံ၊ သေခြင်းမရှိ၊ ဣဒံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရသည်သာလျှင်၊ အဇရာမရံ၊ အိုခြင်းသေခြင်းနှစ်ပါးမရှိ၊ ပဒံ၊ ဝန်ဆင်းရဲမှလွတ်လိုသောသူတို့သည်ကုန်အပ်၏၊ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းထည်းမရှိ၊ အသပတ္တံ၊ ရန်သူထည်းမရှိ၊ အသပ္ပာဓံ၊ ကိလေသာထည်းဟူသောကျဉ်းခြောင်းခြင်းထည်းမရှိ၊ အခယိတံ၊ ဒုစရှိက်တည်းဟူသောချွတ်ယွင်းခြင်းထည်းမရှိ၊ အတယံ၊ မိမိကိုယ်ကိုမိမိစွပ်စွဲခြင်းစသောဘေးထည်းမရှိ၊ နိရူပတာပံ၊ ဆင်းရဲပူပန်ခြင်းထည်းမရှိ၊ ဣဒံအမတံ၊ ဤ

သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဗဟုဟိ၊ ထုရားအစရှိသော များစွာသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဓိကတံ၊ မျက်မှောက်ပြု၍ သိအပ်၏၊ အန္တာပိစ၊ ယခုလည်း
သော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ပယုပ္ပတိ၊ ကမ္မ
ဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကိုအားထုတ်၏၊ ထေန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣဒံ၊ ဤသေခြင်း
ကင်းသောနိဗ္ဗာန်ကို၊ လတ္တနိယံ၊ ရခြင်းငှါထုတ်ကောင်း၏၊ အစာစုမာနေန၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၌အားမထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှါ
နသတ္တာ၊ မထုတ်ကောင်း၊ ဣဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားဖြင့်၊ သု
မေဝ၊ သုမေဝမင်းသွီးသည်၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ဘဏတိ၊
ဟော၏၊ သုမေဝ၊ သုမေဝမင်းသွီးသည်၊ သင်္ခါ၊ ရဂထေ၊ သင်္ခါ၊ ရအပေါင်း
၌၊ ရတိ၊ မွေ့ထောင်ခြင်းကို၊ အလဘမာနာ၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ အဏိကဂုတ္တံ၊
အဏိက ဂုတ္တမင်းကို၊ အနုနေန္တိ၊ သိစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧကသေဝပ္ပသန်
ထွက်ဖြင့်ဖြတ်ပြီးသော မိမိခံတို့ကိုသာလျှင်၊ ဆမံ၊ မြေကြီး၌၊ ဆုဒ္ဓါ၊ ပြာ
သာန်ထက်မှပစ်ချလိုက်၏၊ သော၊ အဏိကဂုတ္တော၊ ထိုအဏိကဂုတ္တမင်း
သည်၊ ဥဋ္ဌာယ၊ နေရာမှထ၍၊ အဗ္ဗလိကော၊ လက်အုပ်ချီထွက်၊ တသော၊ ထို
မင်းသွီး၏၊ ပိတရံ၊ အဘဖြစ်သောကောဉ္ဇမင်းကြီးကို၊ ယာပိ၊ တောင်းပန်၏၊
ကထံယာပိ၊ အဘယ်သို့တောင်းပန်သနည်း၊ သုမေဝံ၊ သုမေဝမင်းသွီးကို၊
ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းပြုစိမ့်သောငှါ၊ ဝိဿဇ္ဇေထ၊ ခွင့်ထွတ်ပါကုန်လော့၊ သာ၊ ထို
သုမေဝမင်းသွီးသည်၊ ဝိမောက္ခသစ္စာ၊ မဘောက်မပြန်သောနိဗ္ဗာန်ကိုဖြင့်
သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာပိ၊ တောင်းပန်၏၊ သုမေ
ဝ၊ သုမေဝမင်းသွီးသည်၊ မာတာပိတုဟိ၊ အမိအဘတို့သည်၊ ဝိဿန္တိတာ၊
ခွင့်ထွတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သေကတယာဘိတာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသံသရာစေးမှ
ကြောက်စန့်သောဥာဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ တာယ၊ ထိုသုမေ
ဝမင်းသွီးသည်၊ သိက္ခမာနာယ၊ သိက္ခမာန်ဖြစ်စဉ်၊ ဆအဘိညာ၊ အဘိ
ညာဉ်ခြောက်ပါးတို့ကို၊ သန္တိကတာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ အဂ္ဂပလ္လ
အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း၊ သန္တိကတံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ၊ ရာဇကညာ
ယ၊ သုမေဝမင်းသွီး၏၊ တံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုကိလေသာတို့မှငြိမ်းခြင်းသည်၊ အန္တ
ရိယံ၊ အံ့ဘွယ်သာရဲရှိသည်၊ အပ္ပုတံ၊ မဖြစ်ဖူးမြဲဖြစ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊
ပစ္ဆိမေ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော၊ ကာထေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်လွန်ကာနီးကာလ၌၊ ဝုဇ္ဇေနိ
ဝါသဝရိတံ၊ ရှေးနေခဲ့ဘူးသောခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သောအကျင့်ကို၊ ယထာ၊
အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ သာ၊ ထိုသုမေဝမင်းသွီးသည်၊ ဗျာကရိ၊ ကြွား၏၊
တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ကောထာဂမနေ၊

ကောဏာဂုံအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊
 လောကဗွိထင်ရှားဖြစ်တော်မူသည်ရှိသော်၊ နဝနိဝေသမိ၊ သံဃာကိရည်၍
 ဆောက်အပ်သောအရံ၌၊ သဒိယော၊ အထွေအလွန်ပွန်းမဖြစ်ကုန်သော၊ တိဏိ
 တိယော၊ ဝနဉ္စာနိဗ္ဗေမာ၊ သုမေခဟူသောသုံးယောက်ကုန်သော၊ ဇနိယော
 မိန်းမဖြစ်ကုန်သော၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝိဟာရဒါနံ၊ ကျောင်းအလှူကို၊ အဒါ
 သိဋ္ဌာ၊ လှူခဲ့ဘူးကုန်၏။ ။ ထသ၊ ထိုကျောင်းအလှူ၏၊ အနုဘာဝေန၊ အာနု
 ဘော်ကြောင့်၊ ဒသသက္ခတ္တံ၊ ဆယ်ကြိမ်လည်းကောင်း၊ သတက္ခတ္တံ၊ အ
 ကြိမ်တရာ လည်းကောင်း၊ ဒသသတက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်တထောင်လည်း
 ကောင်း၊ ဒသသဟသက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်တသောင်းလည်းကောင်း၊ ဒေဝေသု
 နတ်ပြည်တို့၌၊ မယံ၊ ငါတို့သုံးယောက်တို့သည်၊ ဥပပဇ္ဇိဋ္ဌာ၊ ဖြစ်ဘူးကုန်၏။ ။
 မနုဿေသ၊ လူ့ပြည်၌ဖြစ်သောအကြိမ်တို့၌၊ ကောပနဝါဒေါ၊ အတယ်ဆို
 ဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ ဥပ္ပန္နကာလေ၊ ဖြစ်သောအခါ၌၊
 မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောထန်ခိုးရှိသော နတ်တို့သည်၊ အဟုဋ္ဌာ၊ ဖြစ်ဘူးကုန်၏။
 မာနုယိကမိ၊ လူ့ပြည်၌ဖြစ်၍ ထန်ခိုးကြီးသော အဖြစ်၌၊ ကောဝါဒေါ၊ အ
 တယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သတ္တရတနဿ၊ ရတနာခုနစ်ပါး
 နှင့်ပြည့်စုံသောစကြာဝတေမင်း၏ ။ မဟေသိ၊ မိဖုယားကြီးဖြစ်သော၊ ဣတ္ထိ
 ရတနံ၊ မိန်းမရတနာသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ ။ သော၊ ထိုကောဏာဂုံမြတ်
 စွာဘုရား လက်ထက်သံဃာအား ကျောင်းကိုလှူခြင်း တည်းဟူသောအ
 ကြောင်းသည်၊ ယထာဂုတ္တဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယာ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောနတ်စည်းစိမ်၏၊ ဟေတု၊ အကြောင်းတည်း၊ သော၊ ထိုကောဏာဂုံမြတ်
 စွာလက်ထက်သံဃာအားကျောင်းကိုလှူခြင်းတည်းဟူသော အပ္ပနံသည်၊
 ယထာဂုတ္တဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယာ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနတ်စည်းစိမ်
 ၏၊ ပထဝေါ၊ အပ္ပနံတည်း၊ ထံ၊ ထိုကောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်
 တော်၌သံဃာအားကျောင်းကိုလှူခြင်းတည်းဟူသောအရင်းသည်၊ ယထာ
 ဂုတ္တဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယာ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနတ်စည်းစိမ်၏၊ မူလံ၊
 အရင်းတည်း၊ သာစေတနာ၊ ထိုစေတနာသည်၊ သတ္တုသာသနော၊ အရှင်ဂေါ
 ထမမြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ ခန္တိ၊ ရှုမြင်ခဲ့နိုင်သော ဝိပဿနာပညာ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သမောဓာနံ၊
 ပျောင်းခြင်းသို့၊ ဂတံ၊ ရောက်၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်၊ ဓမ္မရတာယ၊ ကျင့်ဝတ်
 တရား၌ ရှေ့ထွက်ခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်မည်၏။ ။ ယေ၊ အကြင်သူ
 တော်ကောင်းတို့သည်၊ အနောမပညာဿ၊ မယုတ်မမာမြတ်စွာသောပညာ

ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏ဝစနံ၊စကားတော်ကို၊သဒ္ဓဟန္တိ၊ယုံကြည်
 ကုန်၏။ ထော၊ထိုပညာရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဧဝံ၊ဤသို့ဟော
 တော်မူတိုင်း၊ ကရောန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ကရောန္တာ၊ ကျင့်ကုန်သောသူတို့
 သည်၊ဘဝဝတော၊ ဘဝသုံးပါး၌ဖြစ်သောသံသရာဝင်၌၊နိဗ္ဗိန္တိ၊ပြီးငွေ့ကုန်
 ၏၊ဝိရုဇ္ဈန္တိ၊ဘဝ၌ထပ်ခြင်းကင်းကုန်၏။ ဝိရုဇ္ဈိတွာ၊ထပ်ခြင်းကင်းကုန်၍၊
 ဝိရုဇ္ဈန္တိ၊ဘဝတို့မှလွတ်ကုန်၏။ သုမေဓာ၊သုမေဓာထေရီမသည်၊ဣမာ
 ဂါထာယော၊ဤခွဲဆိုသီကုန်အပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အထာသိတ္ထ၊ရွတ်
 ဆိုပြီး။ မဟာနိပါတော၊မဟာနိပါတ်သည်။ သမတ္ထော၊ပြီးပြီး။ ထေရီ
 ဂါထာယော၊ထေရီမတို့၏ခွဲဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့သည်၊သမတ္တာ
 ပြီးကုန်ပြီး။ ။

အာသဝက္ခယာ၊ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိကုန်သော၊ဧကုတ္တရသတာ၊တ
 ယောကံဖြင့်လွန်သော တရားအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ယာထေရီယော၊အ
 ကြင်ထေရီမတို့သည်။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗာ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ တာ၊ထို
 ထေရီမတို့သည်။ သတာနိစတ္တာရိ၊ လေးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ဂါ
 ထာယော၊ဂါထာတို့ကိုထည်းကောင်း၊အသိတိ၊ရှစ်ဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိ
 ကုန်သော၊ဂါထာယော၊ဂါထာတို့ကိုထည်းကောင်း၊ ပုန၊တဘန်၊ရဒ္ဓသဂါ
 ထာ၊တဆဲ၊ထေးဂါထာတို့ကိုထည်းကောင်း၊ဘာသန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ ထေ
 ရီယော၊ထေရီမတို့၏ခွဲဆိုသီကုံးအပ်သော ဂါထာတို့သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏။ ။

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယပြီး၏။ ။

